

KOLMAPÄEV, 10. MÄRTS 2010

ISTUNGI JUHATAJA: GIANNI PITTELLA

asepresident

1. Osaistungjärgu avamine

2. Parlamendi seisukohtade ja resolutsioonide vastuvõtmisele järgnev tegevus (vt protokoll)

3. EL 2020 – Euroopa Ülemkogu 11. veebruari 2010. aasta mitteametliku kohtumise järelemeetmed (esitatud resolutsiooni ettepanekud) (vt protokoll)

4. Iisraeli ja Palestiinat käsitlevate Goldstone'i soovitude elluviimine (esitatud resolutsiooni ettepanekud) (vt protokoll)

5. Kodanikuühiskonna ja rahvusvähemuste olukord Valgevenes (esitatud resolutsiooni ettepanekud) (vt protokoll)

6. ÜVJP 2008. aasta aruanne – Euroopa julgeolekustrateegia elluviimine ning ühine julgeoleku- ja kaitsepoliitika – Tuumarelva leviku tõkestamise leping (arutelu)

Juhataja. – Tervitan proua Ashtonit ja kuulutan istungjärgu avatuks.

Järgmine päevakorrapunkt on ühisarutelu järgmistel teemadel:

– väliskomisjoni nimel Gabriele Albertini koostatud raport (A7-0023/2010), mis käsitleb nõukogu aastaaruannet Euroopa Parlamendile ühise välis- ja julgeolekupoliitika (ÜVJP) peamiste aspektide ja põhiliste valikuvõimaluste kohta 2008. aastal ning mis esitatakse Euroopa Parlamendile vastavalt 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe II osa G jao punktide 43 (2009/2057(INI)),

– väliskomisjoni nimel Arnaud Danjeani koostatud raport (A7-0026/2010) Euroopa julgeolekustrateegia ning ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika rakendamise kohta (2009/2198(INI)),

– suuliselt vastatav küsimus nõukogule, mille on väliskomisjoni nimel esitanud Gabriele Albertini ja Arnaud Danjean tuumarelva leviku tõkestamise lepingu kohta (O-0169/2009 – B7-0009/2010),

– suuliselt vastatav küsimus komisjonile, mille on väliskomisjoni nimel esitanud Gabriele Albertini ja Arnaud Danjean tuumarelva leviku tõkestamise lepingu kohta (O-0170/2009 – B7-0010/2010).

Gabriele Albertini, raportöör. – (IT) Lugupeetud juhataja, head kolleegid! Lissaboni lepingu jõustumisega peab liit üleilmsete probleemide lahendamiseks võtma uue seisukohta ja tegema ühiseid jõupingutusi. Tänu nimetatud lepingu jõustumisele hiljuti kehtima hakanud volitused tähendavad, et Euroopa Parlament peab edaspidi sagedasi, koostööl põhinevaid ja tulemuslikke arutelusid meie peamise partneri paruness Ashtoniga, kellel on esimest korda au tegutseda komisjoni asepresidendi ja kõrge esindajana.

Tema mandaadi kiitsime me jaanuaris toimunud hääletusel üksmeelselt heaks ning nõukogu ja komisjon lubasid parlamendile korduvalt, et hoiavad viimast pidevalt kursis kõikide Euroopa julgeoleku- ja kaitseküsimuste tähtsaimate tahkudega. Nagu raportis endas on kinnitatud, kutsutakse seetõttu kõrget esindajat ilmuma Euroopa Parlamendi ette ning pidama temaga sageli ja korrapäraselt nõu.

Lissaboni lepinguga saab Euroopa Liidu välistegevus uue ja olulise mõõtme, kuid selle tegelikuks saavutamiseks peavad Euroopa Liidul olema ka vajalikud eelarvevahendid. Euroopa Parlamendil kui välistegevuse demokraatliku õiguspärasuse kontrollijal on siin kanda põhiroll. Euroopa välisteenistuse loomisega saab Euroopa Liit diplomaatilise organi ja süsteemi, siiani sai liit loota üksnes esindamisele riiklikul tasandil.

Kõrge esindaja määratavate ametlike esindajate ülesanded on väga tähtsad ja päevakohased. Nagu on märgitud raportis, palub Euroopa Parlament sellele vaatamata suuremat õigust osaleda üksikute esindajate valimisel

ning nende tegevuse ja volituste kontrollimisel, järgides sel viisil läbipaistvuse põhimõtet ja väärtusi, millest peab juhinduma ka kõrge esindaja, kui ta kandidaate ametisse nimetab. Loodetavasti saavutame lõpuks olukorra, kus pädevusalad on ühendatud – välja arvatud selle eriesindaja puhul, kelle tegevusulatus peaks jääma piirkondlikuks – ning me saame tänu sellele kasu mastaabisäästust, muutes Euroopa Liidu välistegevuse tõhusamaks ja samal ajal vähemkulukaks.

Pärast esialgset strateegiateemalist sissejuhatust asutakse raportis käsitlema Euroopa välispoliitikat teemade ja geograafiliste piirkondade kaupa. Euroopa Liit peab andma märku oma kohalolekust rahvusvahelistes liitlasorganisatsioonides, eriti Ühendatud Rahvaste Organisatsioonis, kes on peamine üleilmse julgeoleku tagaja. Ta ei pea täitma tähtsat rolli mitte üksnes oma kohal ÜRO Julgeolekunõukogus, vaid ka seoses personali ja delegatsioonidega, kes neid kahte organisatsiooni ühendavad. Kutsume asepresidenti ja kõrget esindajat üles aitama Euroopal täita oma eesmärk saada suure liitlase – Ameerika Ühendriikide – aktiivseks, strateegiliseks ja sõltumatuks partneriks, et tulla toime üleilmsete probleemidega, mille põhjuseks on terrorism, finantsraskused ning tihti keerulised suhted säärase tööstushiidudega nagu Venemaa, Hiina ja Jaapan.

Raport jätkub geograafilise analüüsiga selle kohta, mida meil on lootust saavutada. Balkani riikidega seoses räägitakse laienemisest. Raportis tuntakse heameelt olukorra järkjärgulise stabiliseerimise üle Kosovos, kus Euroopa Liit tegutseb EULEXi missiooni kaudu, kuid ikkagi on vaja pingutada, et tagada ühinemisinõuete täitmine mitmes kandidaatriigi staatusele lähedal olevas riigis – Türgis ning Bosnias ja Hertsegoviinas.

Idapartnerlust ja Musta mere koostööd puudutavas punktis käsitletakse Euroopa Liidu energiavarustuse kindluse ja tarneallikatest sõltumise küsimust. Punktis Venemaa kohta peetakse vajalikuks uue partnerluse ja koostöölepingu sõlmimist. Lõuna-Kaukaasiaga seoses nõutakse raportis Gruusia territoriaalse terviklikkuse ja vähemuste austamist ning Mägi-Karabahi ja Transnistria konfliktide lahendamist.

Lähis-Ida: Iisraeli ja Palestiina konflikt, millega seoses peab Euroopa Liit etendama tugevamat poliitilist rolli rahuprotsessi taasalgustamisel pärast nõukogu 12. detsembril 2009 tehtud otsust. Vahemere Liit: Türgi ja Küprose vahelise konflikti lahendamine. Aasia: Afganistanis on algamas kriitiline periood, sest pärast valimisi moodustatakse uus valitsus. Pakistanil on terrorismivastases võitluses väga tähtis osa. Muret tekitab põhiõiguste rikkumine Iraanis. Aafrika: Somaalia ranniku kaitseoperatsiooni rõõmustavad tulemused. Ladina-Ameerika: vajadus luua stabiilne ja kestev partnerlussuhe Euroopa Liidu ja Ladina-Ameerika vahel.

Kuulan suure huviga kolleegide märkusi ja vastan neile arutelu lõpus.

Arnaud Danjean, raportöör. – (FR) Lugupeetud juhataja, austatud kõrge esindaja! Täna esitletav raport Euroopa julgeolekustrategia rakendamise kohta on iga-aastane Euroopa Parlamendi koostatav dokument, milles antakse omamoodi vahehindang Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitikale ning tehakse ettepanekuid, mille eesmärk on parandada nimetatud poliitika tõhusust ja märgatavust.

Selle aasta raport on koostatud väga erilises olukorras, mis peaks andma tehtavatele ettepanekutele suurema kaalu. Seda erilist olukorda iseloomustab kolme suure sündmuse koosmõju.

Esimene neist on Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika kümnes aastapäev, mida me tähistasime 2009. aasta lõpus. Viimased kümme aastat on näidanud, et Euroopa on suutnud korraldada tsiviil- ja sõjalisi operatsioone enam kui 23 kriisikohas. Seda suurt saavutust saab veelgi edendada. See näitab, et Euroopa järele on nõudlus ning liit on võimeline niisuguste katsumustega rinda pistma nii institutsionaalpoliitiliselt kui ka operatiivselt.

Teine oluline sündmus on mõistagi – ja Gabriele Albertini mainis seda just hetk tagasi – Lissaboni lepingu rakendumine. Muutused julgeoleku ja kaitse vallas ulatuvad pelgalt tähenduse parandamisest palju kaugemale. Tõepoolest, Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitikast saab ühine julgeoleku- ja kaitsepoliitika ehk ÜJKP, mis peab võtma uue mõõtme. Lissaboni leping on avardanud julgeoleku- ja kaitsepoliitika ulatust ning meetmete hulka eelkõige abistamise ja solidaarsusklauslite lisamise, pideva struktuurse koostöö sätestamise ning, mis kõige tähtsam, Euroopa Liidu välisteenistuse loomise ning teie kui kõrge esindaja ja komisjoni asepresidendi rolli kaudu.

Viimaks, kolmas tähtis raporti koostamise tagamaid kirjeldav asjaolu on see, et NATO, kes on liidu 27 liikmest 21 jaoks endiselt Euroopa kollektiivse julgeoleku peamine esindaja, vaatab hetkel läbi oma strateegilist kontseptsiooni. Selline NATO-poolne hindamine peaks ka meid Euroopa Liidus panema selgemini määratlema selle jätkuvalt olulise partnerluse tingimusi.

Niisuguses olukorras ei ole raporti eesmärk mitte niivõrd mingile doktriinile kindlaks jääda, kuivõrd anda teile paratamatult muutuv tegevuskava, mis on mõeldud kõikidele praegu asutatavatele uutele institutsioonidele, sest need peavad õppima koos töötama. Eesmärk on muuta liit julgeoleku- ja

kaitsevaldkonnas usaldusväärsemaks, tõhusamaks ja märgatavamaks. Sellega seoses peab Euroopa Parlamendi vastutust neis delikaatsetes küsimustes kindlasti suurendama, et poliitika, mille põhisiht on tagada Euroopa kodanike julgeolek, oleks igati õiguspärane.

Selles raportis tahtsime toonitada alljärgnevaid asjaolusid. Kõigepealt soovisime juhtida tähelepanu sellele, et Euroopa julgeoleku- ja kaitsestrateegiat ning ühist julgeoleku- ja kaitsepoliitikat on eelkõige vaja selleks, et teenida eurooplaste huve, kindlustada nende turvalisus ja parandada seda. See ei ole kasutu poliitiline siht, see pole lihtsalt suusoojaks öeldud. See on kooskõlas meie maailmajao vajadusega püüda tagada oma julgeolekut, kuid aidata samal ajal hoida meid ümbritseva maailma stabiilsust ning vältida kriiside ja meie keskkonnas tekkivate ohtudega. Lisaks tavalistele relvakonfliktidele, mis leiavad ikka veel meie vahetus ümbruskonnas aset, peab Euroopa suutma väljendada oma huve ja kaitsta neid uute ohtude eest – pean siin silmas eelkõige piraatlust ja küberkuritegevust.

Pidasime samuti oluliseks rõhutada Euroopa võrreldamatut lisaväärtust kriisiohjamises, mille taga on erinevad pakutavad lahendused, ning kõikides operatsioonides leitud õiget tasakaalu tsiviil- ja sõjalise mõõtmel vahel. Sellega seoses lükkas tagasi võimaliku kriitika liidu julgeoleku- ja kaitsepoliitika pihta. Nimelt väidavad mõned, et tegemist on militariseerimisega. Usun siiralt, et liidu tsiviil- ja sõjalised meetmed täiendavad üksteist ning hiljutine kriis Haitil, kus te käisite – ja arvan, et teil oli võimalik jälgida seda head koostööd – kinnitab vajadust ühendada meie tsiviil- ja sõjalised ressursid, et me suudaks tulla toime loodusõnnetuste ja väga raskete olukordadega.

Just nende operatsioonide teema all tahtsime neid kõiki käsitleda, et toonitada, mida me peame nende tugevateks, aga teinekord ka nõrkadeks külgedeks – neid külg tuleb tunnistada, et asjad muutuksid paremaks. Samuti soovisime esile tuua mitu liidu julgeoleku seisukohast strateegilise tähtsusega piirkonda ning ohutada nõukogu ja komisjoni kiirendama üleilmsete strateegiate elluviimist eelkõige Somaali poolsaarel ning Afganistani ja Pakistani aladel.

Nii tsiviil- kui ka sõjalise võimekuse vallas, mis on meie poliitika usaldusväärse tagamiseks ülimalt oluline, seisab meie ees ülesanne parandada liidu reageerimisvõimet. Me peame suutma liikmesriikide käsutuses olevaid materiaalseid vahendeid ja pädevaid inimesi kiiremini ja tulemuslikumalt valmis seada. Kuid samuti peame olema võimelised koostama enda jaoks prognoositavatele vajadustele vastavad varustusprogrammid, rakendades selleks julgeoleku- ja kaitsetööstust, mis on tõhus, milles ühendatakse hindamatud tehnikateadmised ning mis annab Euroopas ühtlasi tööd sadadele tuhandetele inimestele.

Kaitsepaketi toel on hakanud meie kontinendil kuju võtma tööstus ja kaitse põhinev Euroopa. Kolmandate riikidega tehtava tööstus- ja kaubanduskoostöö küsimused tuleks lahendada kiiresti, arvestades eelkõige probleeme, millega puutusid kokku Euroopa tööstusettevõtted, kui nad püüdsid siseneda näiteks USA turule.

Eeltoodu on lühike, paratamatult liiga lühike kokkuvõtte kõnealusel raportis käsitletud esmatähtsatest sihtidest ja kõikidest nendega kaasnevatest ülesannetest, mis meil tuleb täita. Euroopa Parlament on valmis kandma täiel määral oma kasulikkust ja edasiviivat rolli, et aidata teil saavutada see eesmärk – meie ühine eesmärk. Lisaks tahan kasutada juhust ja tänada kõiki fraktsioone, kes tegid tublit tööd selle raporti täiustamise kallal. Me kõik töötasime ühiselt selle nimel, et säilitada kõrgeid sihid, võttes samas loomulikult arvesse iga fraktsiooni eripära.

Tahan kasutada veel juhust, lugupeetud kõrge esindaja, ja käsitleda täna koos teiega tuumarelvade leviku tõkestamise temaatikat. Enne mais toimuvat tuumarelvade leviku tõkestamise lepingu läbivaatamise konverentsi sooviks Euroopa Parlament vaadata koos teiega üle liidu kohustused seoses tuumarelvade leviku vastase võitluse ning relvastuskontrolli ja desarmeerimisega. Seetõttu on teile esitatud need suuliselt vastatavad küsimused, millele te peatselt ka vastuse annate.

Rahvusvaheline olukord paistab nimetatud lepingu läbivaatamise konverentsi eelõhtul pakkuvat uusi võimalusi. Esiteks on president Obama kinnitanud kindlalt oma eesmärgi saavutada tuumarelvavaba maailm ning lubanud taotleda aktiivselt tuumarelvakatsetuste üldise keelustamise lepingu ratifitseerimist Ameerika Ühendriikides. Teiseks tundub uue, START-lepingu järgse kokkuleppe sõlmimine Venemaaga sujuvat hästi ning, lõpetuseks, me oleme alustanud läbirääkimisi uue desarmeerimislepingu üle, millega keelataks lõhustuvate materjalide tootmine tuumarelvade tarbeks.

Tuumarelvavaru vähendamise vallas on esmatähtis endastmõistetavalt kahe peamise riigi, s.t Venemaa ja Ameerika Ühendriikide relvastuse vähendamine. Üldiselt arvatakse, et ainuüksi neile kuulub endiselt peaaegu 95% kõikidest maailmas olemasolevast tuumarelvadest. Seetõttu valmistab meile heameelt president Medvedevi ja president Obama lubadus sõlmida lähitulevikus uus tuumarelvastuse vähendamise leping. Mil

viisil kavatseb liit sellises olukorras neid püüdlusi toetada ning teha koostööd Ameerika Ühendriikide ja Venemaaga?

Liit peab samuti ületama tuumarelvade leviku tõkestamisega seonduvad raskused, täpsemalt need, mis on tekkinud kahe suure tuumarelvade leviku alase kriisi tõttu Iraanis ja Põhja-Koreas, kes on jätkuvalt peamised rahvusvahelise julgeoleku ohustajad. Kas liit kohustub endiselt need kriisid, eriti Iraaniga seonduva tulemuslikult ja täielikult lahendama? Me ootame teilt suuniseid selles keerulises küsimuses, lugupeetud kõrge esindaja. Lisaks on liidul ülesanne edendada tuumaenergia rahumeelse kasutamise seotud koostööd. Te teate, et see on oluline probleem. Mida selles vallas tehakse ja milline on teie sellekohane strateegia?

Lõpetuseks, Euroopa Parlament tahab, et liit oleks eelseisval tuumarelvade leviku tõkestamise lepingu läbivaatamise konverentsil ettevaatav jõud. Uue põhjaliku ja tasakaaluka ühise seisukoha vastuvõtmine liidus on hädavajalik, kui EL soovib oma positsiooni kaitsta. Milline on siin liikmesriikide arvamus?

Catherine Ashton, komisjoni asepresident / liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja. – Suur aitäh, lugupeetud juhataja! Mul on hea meel arutada siin teiega Euroopas päevakorras olevaid olulisi rahvusvahelisi küsimusi.

Tahan kõigepealt tänada Gabriele Albertini ja Arnaud Danjeani suurepäraste raportite eest. Võiks öelda, et te olete välja toonud meie ees seisvate ülesannete hulga, mahu ja pakilisuse.

Need ülesanded ulatuvad õigusriigi põhimõtete kindlustamisest Kosovos kuni koostööni kiiresti tõrjaka turumajandusega riikidega, et jagada maailma juhtimise vastutust; rahu propageerimisest Lähis-Idas – lubage mul ühineda USA asepresidendi Joseph Bideniga, kes mõistis hukka otsuse ehitada Ida-Jeruusalemma 1600 uut hoonet – kuni peavarju andmise ohvritele, kes elasid üle maavärina Haitil – käisin seal möödunud nädalal –; tuumarelvade leviku probleemidest Iraanis kuni uutele energia, kliimamuutuste ja küberjulgeolekuga seotud küsimustele tõhusate vastuste leidmisele.

Euroopas on käimas ajajärk, mil rajatakse midagi uut, mil inimesed peavad muutma oma mõtlemist ja institutsioonid leidma oma uue koha. See on segadust tekitav ja keeruline, aga samas ka põnev, sest võimatu on käesoleva aja olulisust üle hinnata. Nüüd saame luua midagi, mida paljud kõikjal Euroopas ja paljud siin parlamendis on kaua oodanud – see on kindlam ja usaldusväärsem Euroopa välispoliitika.

Loomulikult on Euroopa välisteenistusel selle saavutamisel põhiroll. Me peame rajama süsteemi, mis on tugev ning mis võimaldab meil lahendada nii senised kui ka uued, tulevased probleemid.

Me oleme aastaid püüdnud sõnastada ja rakendada kõikehõlmavaid strateegiaid, aga meie struktuurid ja süsteemid on muutunud selle keeruliseks. Lissaboni lepingu ja välisteenistuse abil peaksime nüüd suutma selle eesmärgi saavutada.

Kogu meie tegevuse tuumaks on üks lihtne tõde – et kaitsta oma huve ja edendada oma väärtusi, peame sekkuma välisasjadesse. Keegi ei saa loota, et ta võib olla stabiilsuse ja heaolu saar keset kaitsetuse ja ebaõigluse merd.

Lubage mul öelda, et meie maailm on muutumas. Et sellega hästi toime tulla, peame selle enne kindlatesse raamidesse asetama. Minu jaoks on praegusel maailmal kaks tähelepanuväärset tunnust. Esimene on tugev sõltuvus üksteisest poliitilises, majanduslikus ja julgeoleku alases mõttes: tehnika, ideed, haigused, raha – kõik liigub. Me oleme seotud nagu ei kunagi varem. Teine tunnus on tõsiasi, et võimukese on nihkumas nii poliitiliste süsteemide sees – laias laastus valitsustelt turgude, ajakirjanduse ja vabaihenduste kätte – kui ka poliitiliste süsteemide vahel – vanast läänemaailmast itta ja lõunasse. Mõlemad nihked on põhjustanud üleilmastumine, mis ei ole mitte lihtsalt majanduslik, vaid ühtlasi poliitiline nähtus nii oma ilmingutelt kui ka tagajärgedelt.

Mõelge Hiina ja teiste suurte poliitiliste jõudude tõusule või finantskriisi poliitilisele mõjule. Puudujääk on läänes, ülejääk idas. Selline finantsvõimu ümberjaotumine kujundab ka meie poliitilisi kõnelusi. Mõelge veel kliimamuutustele, mis ei ole ainult keskkonnaprobleem, vaid toob kaasa ka julgeolekuga seonduvaid ja geopoliitilisi tagajärgi.

Seega peame toime tulema keerukate probleemidega ja meil tuleb seda teha uutes geopoliitilistes oludes. Meil tuleb kohaneda. Praegu pole aeg lennata autopiloodi abil või kaitsta kitsarinnaliselt riiklikke asjaajamisviise. Praegu on aeg, mil tuleb olla arukas ja edasipüüdlik.

Lubage mul oma sõnade näitlikustamiseks esitada mõned arvud. Euroopa rahvastik moodustab maailma rahvastikust 7%, võrrelduna sajanditaguse 25%ga. Viimase 60 aastaga on meie osa ülemaailmsest SKPst kahanenud 28%lt 21%le. Hiina, India ja teised riigid kihutavad oma 10% aastakasvuga eesotsas.

Majandusliku tähtsuse saab teisendada poliitiliseks võimuks ja enesekindluseks. Seda on tunda kõikjal – alustades läbirääkimistest kliimamuutuste üle ja lõpetades Iraani-küsimuse ning mahukate energiaalaste kokkulepetega Aafrikas või Kesk-Aasias. Kui me hoiame kokku, suudame oma huve kaitsta. Kui me ei hoi kokku, otsustavad teised meie eest. Nii lihtne see ongi. Tõesti nii lihtne.

Minu eelistus on selge. Me peaksime reageerima olukorrale eurooplastena, esiteks hoides kokku, sest ühtsuses peitub jõud, ja teiseks astudes omapoolseid samme, sest vastus probleemile ei saa seisneda mingis dokumendis või kohtumises. Kui tahetakse tulemusi, tuleb tegutseda ja mõnikord riskida. Jah, Euroopas kiputakse pidama protsessi tulemustest tähtsamaks. Kolmandaks tuleb meil olla korraga nii põhimõttekindlad kui ka loovad, sest me peame seda olema – põhimõttekindlad oma väärtuste kaitsmisel ja loovad keerulistele probleemidele erilahenduste väljatöötamisel.

Nagu Gabriele Albertini raportis õigesti märgitud, on vaja uut käsitust, et EL saaks ühiselt tegutseda ja lahendada üleilmseid probleeme ühtselt, järjekindlalt ja tõhusalt. Sellest üldpildist joonistub välja mitu põhieesmärki. Esiteks tuleb tagada suurem stabiilsus ja turvalisus meie ümbruskonnas, soodustades poliitilist ja majanduslikku reformi. See on iseenesest oluline väga ilmsel põhjustel, aga meie üldisem rahvusvaheline usaldusväärsus sõltub ka asjade kordasaamisest oma naabruskonnas.

Teiseks tuleb asuda täitma üleilmseid julgeolekuülesandeid. Need on meie aja ülesanded. Selleks on meil vaja laiaulatuslikke strateegiaid, tugevaid rahvusvahelisi organisatsioone ja õigusriigi põhimõtete järgimist nii riigisisestes kui ka riikidevahelistes suhetes.

Kolmandaks on vaja rajada tähtsamate riikide ja organisatsioonidega strateegiliste suhete võrgustik, sest meie ees seisvaid probleeme ei saa keegi üksi lahendada.

Sellele kõigele lisandub Euroopa välisteenistuse loomine, mis on vahend ülejäänud kolme eesmärgi saavutamiseks ning viis Lissaboni lepinguga kaasnevate ootuste täitmiseks.

Need on peamised ülesanded, millele ma olen pärast ametisse astumist oma aega pühendanud. Kõigepealt käisin ma Washingtonis ja New Yorgis, mis oli õige samm meie tähtsate suhete loomiseks Ameerika Ühendriikide ja ÜROga. Pärast seda olen väisanud Moskvat, Kiievit, Balkani riike ja Haitit. Järgmisel nädalal suundun Lähis-Itta ja siis kuu lõpus uuesti New Yorki. Vahepeal olen kolm korda juhatanud välisasjade nõukogu koosolekuid, osalenud Euroopa Ülemkogu mitteametlikul kohtumisel ning saanud kokku volinike kolleegiumiga. Olen teinud palju tööd vajaliku sisemise üksmeele saavutamiseks ning külastanud selleks erinevaid ELi pealinnu: Berliini, Pariisi, Londonit, Viini ja Ljubljanat. Möistagi olen kulutanud märkimisväärselt aega välisteenistuse loomiseks ja see töö, sealhulgas koostöö teiega, jätkub ka eelolevatel nädalatel.

Samuti olen Euroopa Parlamendi huvides taganud selle, et minu loodud juhtrühma on kaasatud ka parlament. Arutan seda teemat ka täna pärastlõunal esimeeste konverentsil. Kui ma tulen 23. märtsil välisasjade nõukogu kohtumisele, on meil võimalik seda küsimust põhjalikult käsitleda kõigi asjaomaste komisjonide esindajate juuresolekul.

Kui luua midagi uut, tekib sellele alati teatav vastuseis. Mõned eelistavad vähendada arvatavaid kahjusid, selle asemel et suurendada kollektiivset kasu. Mina näen asju teisiti ja loodan, et ka Euroopa Parlament.

Tegemist on üks kord põlvkonna jooksul tekkiva väljavaatega rajada midagi uut, midagi, mis lõpuks ometi ühendab meie töös rakendatavad vahendid, et toetada ühtset poliitilist strateegiat. See on Euroopa suur võimalus. Me ei tohiks oma soove mitte piirata, vaid meil tuleks pigem otsida abinõusid nende elluviimiseks. Peaksime leidma hetke, et näha tervikpilti, olla loov ja võtta kollektiivne vastutus. Kui meil asjad õnnestuvad – ja need peavad õnnestuma –, suudame kujundada Euroopa 21. sajandi välispoliitikat selleks asutatud välisteenistuse kaudu, kuhu koondame kooskõlastatult kõik oma mõjuhoovad – poliitilised, majanduslikud, kriisiohjamise ja arengumeetmed. Kõnealune teenistus esindaks Euroopa Liitu ka geograafilisest ja soolise võrdõiguslikkuse vaatenurgast. Usun, et see on ainus vastuvõetav tee, mida mööda edasi minna.

Lubage mul tuua paar näidet selle kohta, mida ma pean silmas tervikliku lähenemisviisi all.

Lääne-Balkani riigid – mul oli hiljuti meeldiv võimalus selles piirkonnas viibida. Balkani riigid on omamoodi ELi välispoliitika sünnikoht. Kõikidest võimalikest paikadest just seal ei saa me ebaõnnestumist lubada. Minu eesmärk oli luua head töösuhted poliitiliste juhtidega, teavitada kodanikuühiskonda sellest, mida võib

tähendada Euroopasse kuulumine, ning kooskõlastada erinevate kohapealsete ELi esindajate tegevus. Üks järeldus, milleni jõudsin, oli see, et piirkond areneb, ehkki ebaühtlaselt ja mittetäielikult. Väljavaade saada ELi liikmeks jääb endiselt peamiseks tegevusraamistikuks ning on nii meie eesmärk kui ka põhiline ajend reformide läbiviimiseks. Nagu ma olen igal pool rõhutanud, sõltub edu ELi poole liikumisel pühendumisest kodus tehtavatele reformidele, inimõigustele ja piirkondlikule koostööle.

Me toetame oma strateegiat olemasolevate välispoliitiliste vahenditega. Kosovos on kohal meie suurim tsiviilmissioon ja see on olnud edukas. Bosnias oleme kohandanud operatsiooni ALTHEA vastavalt sellele, kuidas olukord on stabiliseerunud, samuti oleme töötanud välja koolituskava. Enne oktoobrikuisel valimisi levitame Euroopa sõnumit jõuliselt. Teeme kogu sealses piirkonnas edusamme viisanõuete kaotamisel ja inimestevaheliste sidemete tihendamisel.

Nii et meie Balkani strateegia on just selline, nagu see peabki olema – eesmärgid on strateegilised, vahendid mitmekülgsed ja strateegia rakendamisel lähtutakse piirkonna eripärast.

Teiseks näiteks on Somaali poolsaar. Seal on hästi näha, milline on riigi nõrkuse, vaesuse ja ressursside, sealhulgas vee pärast võitlemise ning piraatluse, terrorismi ja organiseeritud kuritegevuse koosmõju. Ainus võimalik lahendus saab olla kõikehõlmav ja seda arvestades me ka tegutseme. Meie Atalanta mereväeoperatsiooni on paljud edukaks nimetatud. Järgmine samm on arendada edasi meie võimalusi piraatluses kahtlustatavate üleandmiseks, et nad läheksid kohtu alla sealses piirkonnas. Me lisame kavva väljaõppemissiooni Somaalia üleminekuvalitsuse jaoks ja see peaks algama kevadel. Oma stabiliseerimisvahendi abil rahastame lisameetmeid, et suurendada võimekust, koolitada merendusametusi ning liikuda edasi pikaajalise arendustööga Jeemenis ja Somaalias vaesusevastase võitluse, kirjaoskuse ja tervishoiu valdkonnas.

Meie tegevus Gruusias kulgeb samasugust kava mööda. Kui külmutatud konflikt paisus 2008. aasta augustis avalikuks konfliktiks, reageerisime kohe. Me haarasime rahvusvahelisel tasandil juhtohjad, vahendasime vaherahu sõlmimist ja saatsime rekordilise ajaga kohapeale 300-liikmelise vaatlajate missiooni. Pärast seda oleme rakendanud kõiki ühenduse ja ÜJKP vahendeid, et takistada vägivalda taaspuhkemist ning muuta Gruusia ja sealne piirkond stabiilseks.

Koos ÜRO ja OSCEga juhime Genfi kõnelusi, ainsat foorumit, kus kõik asjaosalised kohtuvad. Me olime võõrustajad Gruusia ülesehitamise ja majandusabi rahastajate konverentsil ning me kaasasime Gruusia koos Armeenia ja Aserbaidžaaniga Euroopa naabrusspoliitikasse. Me pooldame jätkuvalt neid reforme ja tihedamaid sidemeid. Teeme tööd kaubanduse liberaliseerimise ja viisanõuete kaotamise nimel ning toetame usaldust suurendavaid meetmeid, et taastada side separatistlike vabariikidega.

Gruusias tuleb veel tööd teha ning meil on terve tegevuskava, mida me arutame Venemaaga, nii nagu ma tegin seda vaid kümme päeva tagasi Sergei Lavroviga. Nüüdsel juhul näitasime, mida EL suudab teha, kui me koondame kõik olemasolevad vahendid. Need, kes olid neil uskumatult ärevatel nädalatel tegevusse kaasatud, on mulle öelnud, et see, mida tehti, oli erakordne. Seega vajame tugevamaid struktuure, suuremat paindlikkust ja paremat valmisolekut, kui me tahame, et Gruusiast saaks meie edaspidise tegevuse mõõdupuu.

Lubage mul nüüd asuda ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika juurde ning öelda, et ma nõustun Arnaud Danjeani raportiga põhivahetustega, et meie missioonid on olulised. Nendega päästetakse elusid ja luuakse koht toimiva poliitika jaoks ning need tähendavad, et Euroopa saab kasutada oma kohustuste täitmiseks kõiki oma võimuga kaasnevaid vahendeid.

On hämmastav, kui pika tee me oleme viimase kümne aastaga läbi käinud. Rohkem kui 70 000 meest ja naist on sel ajavahemikul osalenud enam kui 20 missioonil. Me ohjame kriise euroopalikul moel ja tervikliku lähenemisviisi abil, kaitstes rahvusvahelist õigust ja rahvusvahelisi lepinguid ning töötades ühiselt oma peamiste partneritega. Me teeme NATOga Bosnias ja Hertsegoviinas ning Somaalia rannikul head koostööd. Kosovos ja Afganistanis on tegevus poliitilise olukorra tõttu keerukam. Meil tuleb seal asjad korda saada ning ma teen koos NATO peasekretäri ja teiste selle nimel, et täiustada ELi ja NATO vahelisi suhteid praktilistes valdkondades ning luua asjalik õhkkond. Eks näeb, kuidas meil õnnestub oma suhteid pragmaatiliselt edasi arendada. ÜRO on teine tähtis partner. Võib tuua palju häid näiteid ELi ja ÜRO kohapealse koostöö kohta – Kongo Demokraatlik Vabariik, Tšaad ja mõistagi Kosovo. Viimasel ajal oleme teineteist paremini tundma õppinud, aga me saame suhteid tugevdada ja peaksimegi seda tegema, keskendudes säärasele valdkondadele nagu planeerimine ja parima tava jagamine.

Arnaud Danjeani raportis ja ka üldisemalt tõstatatakse küsimus, kas ELil poleks aeg asutada oma alaline operatsioonide keskus. See on tõsine teema, mida tuleb põhjalikult arutada. Keegi ei vaidle vastu, et meil on

vaja keskust, mis suudab sõjalisi operatsioone kavandada ja ellu viia. Küsimus on selles, kas praegune süsteem, mille puhul toetatakse Euroopa liitlasjõudude peakorterile SHAPE või riiklikele peakorteritele, on kõige tõhusam viis, või on olemas midagi paremat.

Sageli käsitleme seda küsimust seoses struktuuridega. Arvan aga, et kõigepealt peame analüüsima seda, milliseid ülesandeid tuleb meil täita. Mina näen kolme peamist ülesannet, millest tuleks otsustamisel lähtuda: esiteks, sõjaliste operatsioonide kavandamine ja elluviimine, sealhulgas eelplaneerimine ning vajaduse korral kiire reageerimine; teiseks, tsiviil- ja sõjanduskoostöö koordineerimise struktureeritum edasiarendamine eesmärgiga viia võimekus kõrgeimale tasemele; kolmandaks, sidemete sõlmimine teistega, et tegevus oleks üldiselt võimalikult hästi kooskõlastatud ja niinimetatud rahvusvaheline üldsus oleks võimalikult laiaulatuslik. Kui me lähtume oma kõnelustes sellisest analüüsist, peaksime suutma saavutada vajaliku üksmeele, minna edasi ja otsustada, mida me peaksime tegema.

Raportis nõutakse kaitsenõukogu loomist. Tean, et see mõte on olnud olemas juba mõnda aega. Järgmisel kohtumisel aprillis järgitakse väljakujunenud korda, aga kaitseministrite mitteametlikul nõupidamisel saavutati minu ettepanekute alusel üksmeelne kokkulepe pidada välisasjade nõukogu koosolekuid kaitseministrite osalusel. See annaks kaitseministritele võimaluse tulla kokku ja langetada otsuseid näiteks võimekuse arendamise küsimuses.

Minu viimane selleteemaline märkus puudutab ettepanekut luua kodanikukaitse üksus. Vaadeldgem kõigepealt Haitil praegu saadavaid õppetunde. Seejärel mõelgem Lissaboni lepingu vaimus, millised on meie võimalused liikmesriikide ja ELi vahendite koondamiseks, et toetada kas ÜRO Humanitaarasjade Koordineerimise Ametit või tegutseda ELina ise. Märgusõnadeks peaksid olema võimalikult suur sünergia ning suurte või kunstlike erinevuste vältimine ELi sise- või väliskriiside lahendamisel.

Lõpetuseks lubage mul pöörduda tuumarelvade leviku tõkestamise teema juurde, sest mulle on esitatud suuliselt vastatav küsimus. Tahan lühidalt mainida kahte kõige olulisemat sündmust. Esiteks toimub mais New Yorgis tuumarelvade leviku tõkestamise lepingu läbivaatamise konverents. Osalen seal eesmärgiga jõuda rõõmustavate tulemusteni. Me peaksime mõistma, et kogu lepingupõhine tuumarelvade leviku tõkestamise süsteem, mille nurgakivi moodustabki tuumarelvade leviku tõkestamise leping, on järjest suurema surve all. Vastukaaluks peame olema valmis ka ise panustama: andma eelkõige arenguriikidele võimaluse kasutada tuumaenergiat rahuotstarbel, vältides samas tuumarelvade leviku ohtu, tehes tööd tuumakütusetsükli suhtes võetavate mitmepoolsete meetmete kallal – minu teada on 84 riiki ELi abiprogrammidest kasu saanud; tegema edusamme tuumadesarmeerimise valdkonnas – poliitiliselt on siin tähtis luua asjalik õhkkond; ja tegelema piirkondlike tuumarelvade leviku kriisidega, iseäranis Iraanis puhkenud kriisiga, mis võib konverentsi nurjata.

Nagu teate, püütakse ELiga eesotsas leida diplomaatilisi lahendusi. Me toetame täielikult Julgeolekunõukogu rakendatavaid edasisi piiranguid, kui Iraan eirab jätkuvalt oma kohustusi, mida ta praegu kahtlemata teeb.

Teiseks leiab president Obama eestvõttel aset tuumajulgeolekualane tippkohtumine. Oleme nõus tippkohtumise eesmärgiga suurendada tuumamaterjali kaitstust ja takistada terroristide juurdepääsu sellele. Minu teada on EL toetanud Rahvusvahelist Aatomienergiaagentuuri alates 2004. aastast, et anda riikidele kõnealusel valdkonnas abi, ning me jätkame seda tegevust.

Lõpetuseks lubage mul pöörduda tagasi algusse. Nõudlus Euroopa maailmaarenil tegutsemise järele on tohutu. Me peame veenduma, et pakkumine vastab nõudlusele. Lissaboni leping annab meile selleks võimaluse. Me peaksime tegutsema kooskõlas lepingu sätte ja mõttega ega tohi unustada, miks Euroopa juhid selle üldse sõlmisid. Minu arvates oli see põhjus selge – et luua tugevam, selgepiirilisem ja kindlam Euroopa välispoliitika, mis teenib Euroopa Liidu kodanike huve. Ma tean, et paljud siin parlamendis järgivad seda eesmärki ja ma loodan teie toetusele, et kindlustada selle saavutamine.

Nadezhda Neynsky, eelarvekomisjoni arvamuse koostaja. – Lugupeetud juhataja! Tahan tunnustada Catherine Ashtonit tema julgustava avalduse eest.

Samal ajal tahan eelarvekomisjoni nimel ÜVJP kohta antud arvamuse koostajana toonitada, kui oluline on see, et ta alustaks lõppenud ja käimasolevate ÜVJP operatsioonide ja ÜJKP tsiviilmissioonide hindamist eesmärgiga teha kindlaks nende tugevad ja nõrgad küljed. Nii saab Euroopa Liit tagada julgeoleku tõhusamalt, suureneb tema sõltumatus ja mis kõige tähtsam, asjakohaseid, kuid kahjuks endiselt liiga napp eelarvevahendeid kasutatakse mõistlikumalt.

Ioannis Kasoulides, *fraktsiooni PPE nimel*. – Austatud juhataja! Hirmutav on kujutada ette, et terroristide kätte satub tuumaseade, mis on küll mõõtnetelt väike, aga võib tappa miljoneid inimesi. Mõned aastad tagasi oleksime võinud öelda, et selline olukord on ülimalt ebatõenäoline. Enam me seda väita ei saa.

Sellised riigid nagu Iraan ja Põhja-Korea tegelevad tuumarelvade hankimisega või on suutelised selle saama. Üks Pakistani teadlane on väidetavalt müünud Iraanile oskusteavet ning Põhja-Korea on kaubelnud tuumamaterjaliga. Keegi ei ole selle vastu, kui Iraan hangib tuumaenergiat rahuotstarbeliseks kasutamiseks, aga kannatus hakkab katkema, kui ta venitab ÜRO Julgeolekunõukogu viie alalise liikme ja Saksamaaga peetavat dialoogi, mida me toetame.

ÜRO Julgeolekunõukogu kahetasandiline tegutsemine ning mõistlike ja sihipäraste sanktsioonide ettevalmistamine on õigustatud. Tuumarelvade levik on jõudnud nii kriitilisse punkti, et sellised isiksused nagu Henry Kissinger on olnud sunnitud väitma, et ainult liikumine tuumarelvade täieliku kaotamise suunas tagab selle leviku tõkestamise ja üleilmse julgeoleku.

Seega toetame rahvusvahelist lepingut tuumarelvade järkjärgulise kaotamise kohta, lõhustava materjali tootmise lõpetamist, üldise tuumakatsetuste keelustamise lepingu kaalumist, tuumalõhkepeade vähendamist, START-lepingut jne, samuti kogu tuumkütuse töötlemise viimist Rahvusvahelise Aatomienergiaagentuuri kontrolli alla ning tema volituste ja järelevalveõiguste laiendamist.

Adrian Severin, *fraktsiooni S&D nimel*. – Lugupeetud juhataja! Ma loodan, et oleme jõudnud kokkuleppele selles, et meil on vaja ettevaatavat välispoliitikat, mida juhivad meie Euroopa ühised eesmärgid ja mis põhinevad ühistel väärtustel. Sellise poliitikaga kinnitatakse julgeoleku jagamatust üleilmastunud maailmas, sest see on ühishuvide allikas nii Euroopa Liidus kui ka sellest väljaspool.

Niisugune poliitika nõuab ja eeldab sobivat institutsioonilist vahendit. Seega on eelissihid selged ja mul on hea meel näha, et need sihid, mida kohe nimetan, ühtivad Catherine Ashtoniga omaadega. Nendeks on tõhus välisteenistus, elav naabruspoliitika, ettenägelik laienemispoliitika, hästi üles ehitatud partnerlus nii traditsiooniliste kui ka uute strateegilise tähtsusega osalistega ning tulemuslik strateegia, et tulla toime üleilmsete probleemidega, näiteks energiajulgeoleku tagamise, tuumarelvade leviku tõkestamise, rände, rahvusvahelise organiseeritud kuritegevuse, rahvusvaheliste vaesusilmingute, kultuuridevaheliste konfliktide ja muu sellisega.

Mis puudutab välisteenistust, siis me vajame institutsiooni, mille puhul ei kehti mitte üksnes poliitiline ja eelarvealane aruandekohustus, vaid mis peab olema ka tõhus. Me ei tohiks rajada teenistust, mis säilitab endise riikidevahelise konkurentsi või praeguse bürokraatliku korra. Topeltrolli kandev Euroopa välispoliitika juht peab täitma pidevalt kahte ülesannet, kindlustades nii teenistuse ühtsuse kui ka selle tegevuse sidususe.

Välise naabruspoliitika vallas peame tegutsema nii, et ei jäetaks kõrvale Venemaad ega Türgit. Musta mere äärses piirkonnas tuleb meil minna koostööst üle strateegia elluviimisele. Külmutatud konfliktide lahendamiseks on meil vaja piirkondlikku tegutsemist ning rahvusvaheliselt tagatud piirkondliku koostöö ja julgeoleku meetmeid.

Ülemaailmse julgeoleku vallas on vaja uut korda, mis kajastab riikidevahelise lõhe kadumise järgset tegelikkust. Me peame oma väärtusi maailmas levitama, aga tegema seda ilmalikul moel, mitte uute ristirüütlitena.

Minu arvates on eeltoodu ja palju muudki meie jaoks eelisvaldkonnad, mis kokku moodustavad Heraklese vägiteo. Euroopa Parlament, komisjon ja nõukogu – tehkem selle vägiteo kordasaatmiseks koostööd.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, *fraktsiooni ALDE nimel*. – (NL) Austatud juhataja, kõrge esindaja / komisjoni asepresident, kallid kolleegid! Lugupeetud proua Ashton, lubage mul teid kõigepealt tervitada ning väljendada suurt lootust, et teie tänane suurepärase ja jõuline ettekanne kuulutab tõepoolest lõppu meie kõigi jaoks eriti raskele ajajärgule, mis sai alguse novembris, kui lõppes komisjoni eelmise koosseisu ametiaeg. Kui me milleski ühel nõul oleme, siis selles, et me tõesti ei saa lubada endale selliseid pikki otsustusvõimetuse perioode. Alates novembri lõpust kuni veel üsna hiljutise ajani tundus – mul on kahju seda öelda –, nagu oleks EL maailmaareenilt üldse kadunud või sealt kadumisele väga lähedal. Lubage mul taas korrata, et me ei saa seda mingil juhul lubada, sest endastmõistetavalt ei jää maailm meie järele ootama. Te töite välja mõned arvud, mis näitavad seda selgelt. Kuid me oleme olnud tunnistajaks ka paljudele seda üheselt kinnitavatele sündmustele: pidevatele looduskatastroofidele ja jubedatele rünnakutele, tõsiasjale, et mõned Lähis-Ida riikide valitsused on hoolimata oma demokraatlikust riigikorrast langetanud ikkagi otsuseid, mis takistavad tuntuvalt rahuprotsessi või seda vähest, mis on sellest veel järele, jne. Seetõttu on meil vaja liidu kõrget esindajat / komisjoni asepresidenti, kes saab olla kohapeal – mitte üksnes Euroopa otsustuskeskustes, vaid ka neis, mis

asuvad mujal maailmas. Me kõik teadsime, et te võtate endale täitmiseks peaaegu võimatu ülesande. Sellepärast imetlen ma teid. Me oleme lubanud teid teie töös toetada. Meil on hea meel, et saime teid täna kuulata ja olla tunnistajaks teie võimsale avaldusele Euroopa välisteenistuse kohta, mida me kõik nii väga vajame. Kui on veel kedagi, kes tahab endiselt teha lõpu sellele, mida inglased tähistavad terminiga *turf wars*, kus üks pool võitleb reeglite järgi ja teine mitte, siis olen kindel, et koostöös suudame end eelseisvateks sündmusteks hästi ette valmistada. Täna teid tähelepanu eest.

Franziska Katharina Brantner, *fraktsiooni Verts/ALE nimel*. – (DE) Lugupeetud juhataja, paruness Ashton, head kolleegid! Proua Ashton, me kuulasime teie juttu tähelepanelikult. Kahjuks peame märkima, et tõenäoliselt tuleb meil veel mõnda aega oodata, kuni te töötate välja kindlate tulevikuprojektide kavad selle essee alusel, kus te loetlesite oma põhimõtted, mida meil on tegelikult võimalik toetada.

Lubage mul siiski öelda paar sõna välisteenistuse teemal, mille kohta ma tõesti lootsin teilt kuulda midagi hoopis konkreetsemat. Te mainisite korduvalt, et küsimus on sidususes, mis on praegu päevakohane teema. Paljudel juhtudel on vaja, et välisteenistus ja komisjon koostaks ühiseid kavu ja programme. Igatüki, kes toetab mitme poliitikavaldkonna jätmist komisjoni või nõukogu peasekretariaadi pädevusse, peaks olema aus ja tunnistama, et ta pooldab praegust olukorda ehk Nice'i lepinguga kehtestatud süsteemi.

Meie jaoks on esimene tähtis küsimus see, kui suure lisaväärtuse suudame me anda kõikidele tsiviilkriiside ennetamise ja ohjamise, samuti ülesehitusega seotud küsimustele. Meie arvates võib selle võtta kokku terminiga *rahu tagamine*, mis tähendab konfliktide ennetamist, varajast hoiatamist, konfliktide korral vahendajana tegutsemist, lepitamist ning stabiliseerimist lühikeses ja keskpikas plaanis. Meil on selleks vaja organisatsioonilist üksust ja seetõttu teeme ettepaneku luua kriisiohjamise ja rahu tagamise osakond. Tahan seega küsida, mida teie sellise osakonna loomisest arvate. Siinkohal soovin ühtlasi väga toonitada, et me toetame nii ühise välis- ja julgeolekupoliitika eelarve kui ka stabiliseerimisvahendi viimist välisteenistuse alla, kuid mitte kriisiohjamise ja planeerimise direktoraadi alla või selle eelarve osaks, vaid hoopis uue üksuse alla, mille te loodetavasti asutate. Tahan kuulda teie arvamust ka selle kohta.

Teiseks on meie oluline side välispoliitika traditsiooniliste valdkondade ja uute valdkondade, näiteks energiapoliitika, kliimapoliitika, ning justiits- ja siseasjade vahel. Milliseid struktuure te kavatsete luua selleks, et välisteenistus saaks korrapäraselt tegeleda nende ELi ja liikmesriikide üleilmselt tähtsate poliitikavaldkondadega?

Meie jaoks on tähtis veel üks asi – sellest peab saama nüüdisaegne teenistus, mis järgib tasakaalustatud personalipoliitikat. Sel nädalal tähistasime naistepäeva. Järelikult on täiesti ilmselge, et meie arvates tuleb kõnealuses teenistuses austada kindlalt naiste õigusi ja naised peavad selle teenistuse töös osalema. Proua Ashton, hulk Euroopa Parlamendi naissoost liikmeid on teile kirjutanud ja palunud teil tagada, et teenistuse institutsioonilistes üksustes rakendataks kohe algusest peale ÜRO resolutsioone 1325 ja 1820. Seega on minu sellekohane küsimus järgmine: millised on teie plaanid selles vallas?

Nagu juba öeldud, toetame teid usaldusväärse ühise välisteenistuse loomisel. Ootan huviga teie vastuseid.

Charles Tannock, *fraktsiooni ECR nimel*. – Lugupeetud juhataja! Lissaboni leping on nüüd rahvusvahelises korras õiguslik tegelikkus, isegi kui see ei ole üldiselt ja demokraatlikult õiguspärane, sest suuremale osale ELi, sealhulgas Suurbritannia kodanikest ei antud võimalust rahvahääletusel arvamuse avaldamiseks. Sellele vaatamata tahavad fraktsioon ECR ja Briti konservatiivid uue institutsionaalse raamistiku sees asjalikult tegutseda ja edasi liikuda.

Me sooviksime näha samasugust suhtumist liikmesriikides ja komisjonis. Minu arvates peitub tõeline iroonia selles, et esimene Lissaboni lepingu järgne põhjalik institutsiooniline ümberkorraldus, nimelt Euroopa välisteenistuse loomine, võib tuua ELi tagasi selle enesekeskuse ja kraaklemise juurde, mille Lissaboni leping pidi välja juurima. Kahtlemata tuleb välisteenistuse loomist arutada ning saavutada üksmeel selles, kes teeb mida ja kes on sealjuures parim, aga ÜVJP välispoliitika osa peab jääma rangelt nõukogu pädevusse.

Kuid meil on vaja ka Lissaboni lepingu järgi teoreetiliselt võimalikku kindlat juhtimist, et luua Euroopa diplomaatiale maailmas selge tulevikupilt. Me suuname on pilgu teile, austatud kõrge esindaja, et te haaraksite juhtohjad ning kasutaksite teile lepinguga antud võimu ja juhikohta selleks, et teha vajaduse korral lõpp näaklemisele ja leida tee, mis viib edasi. Me toetame teie jõupingutusi, kui tõendate, et olete valmis selle hirmutava katsumusega rinda pistma.

ELil on olnud palju aastaid aega kõnealuse teenistuse üle mõelda, nii et praegu nähtav umbropsu rabelemine ja kahtlemine ei tule kasuks ELi eesmärgile olla ÜVJP kaudu välispoliitikas maailmatasandi otsustaja.

Mõned üldised märkused veel. Gabriele Albertini raportis, millega ma täielikult nõustun, on välja toodud liidu välispoliitika prioriteedid ning selles toetatakse õigustatult Lääne-Balkani riikide, eelkõige Horvaatia, Makedoonia ja Montenegro püüdlusi saada ELi liikmeks. See on teema, mida mina raportöörina käsitlen.

Raportis mainitakse ka transatlantilist liitu ja NATOt, mis on meie arvates ELi välisjulgeolekupoliitika nurgakivid. Õigesti toonitatakse ELi kohustust lahendada külmutatud konfliktid, iseäranis need, mis on puhkenud meie vahetus naabruskonnas Transnistrias ja Mägi-Karabahhis. Ühtlasi rõhutatakse meie häid suhteid Ukrainaga.

Kuid lõpetuseks räägitakse ka Taiwanist kui ELi olulisest partnerist ning sellest, et tal peaks ELi poliitika ja nn ühe Hiina poliitika kohaselt olema samuti võimalus osaleda aktiivselt ja igakülselt rahvusvaheliste organisatsioonide tegevuses.

Willy Meyer, *fraktsiooni GUE/NGL nimel*. – (ES) Austatud juhataja, proua Ashton! Gabriele Albertini juba teab neid põhjuseid, miks esitab minu fraktsioon välis-, julgeoleku- ja kaitsepoliitikat käsitleva raporti kohta vähemuse arvamuse. Me teeme seda põhimõtteliselt sellepärast, proua Ashton, et oleme jõudnud ühele järeldusele. Euroopa Liitu ümbritsevates riikides ei ole julgeoleku- ja kaitsepoliitikal enam midagi pistmist territooriumi kaitsmisega. Julgeolekupoliitika on nüüd üks välispoliitika tahkusi.

Meie leiame, et välispoliitika peamine eesmärk peaks olema desarmeerimise saavutamine rahvusvahelisel tasandil – nullrelvastus sellise pragmaatilise poliitika abil, millega suudetakse reageerida praegustele turvatunde puudumise põhjustele maailmas.

Tänapäevase maailma põhilised massihävitusrelvad on nälj ja vaesus. Nende relvadega me sõjalise jõu abil võidelda ei saa. Seetõttu oleme seisukohal, et nimetatud kaalutluste põhjal tuleks meil töötada välja julgeolekualane üleminekusüsteem, mis võimaldab kogu maailma turvalisuse tagamise järk-järgult demilitariseerida. Loomulikult ei ole me muu hulgas nõus sellega, et liit on seotud NATOga, sest NATO valitud strateegia on olnud sõjaline reageerimine turvatunde puudumise põhjustele, näiteks organiseeritud kuritegevusele ja terrorismile, mis ei ole kunagi olnud sõjaliselt lahendatavad probleemid.

Leian, et niisugune kasvav militariseerimine nõuab liikmesriikidelt järjest võimsamat relvatööstust ja üha suuremaid kulutusi relvadele. Me oleme tsiviliseerituses ja relvastuses saavutanud kõrgeima taseme, isegi kõrgema kui külma sõja ajal, ning see jääb kaugele pragmaatilisest poliitikast, millega liigutakse demilitariseerimise poole.

Ei, terrorism ja organiseeritud kuritegevus ei peaks olema sõjalised sihtmärgid. Need peaksid olema kurjategijaid kohtu ette toova politsei, samuti rahvusvahelise kohtu talituste ja luureteenistuste sihtmärgid, aga mitte sõjategevuse ajendid.

Seetõttu ei nõustu me sellise sõjakesksusega. Me ei ole nõus sellega, et Ameerika Ühendriikidel on Euroopa Liidus sõjaväebaasid. Me ei taha seda ühelegi riigile, me ei taha, et üks võimas riik paigutab maailma erinevatesse paikadesse oma sõjajõude ning meie usume sellepärast, et rahvusvahelise õiguse austamine on väga oluline. Me ei ole nõus Kosovo tunnustamisega – me ei toeta ühegi sellise riigi tunnustamist, kes kasutab jõudu rahvusvahelist õigust rikkudes –, sest me usume rahvusvahelisse õigusse ning oleme seega seisukohal, et kõnealuses raportis tuleks rääkida Lääne-Sahara dekoloniseerimisest. Loomulikult palume tuua väed välja ka Afganistanist, kus hukuvad süütu tsiviilisikud, nagu NATO ise igal nädalal tunnistab. Neil põhjustel ei nõustu me militariseerimise teele asumisega.

Fiorello Provera, *fraktsiooni EFD nimel*. – (IT) Lugupeetud juhataja, head kolleegid, austatud proua Ashton! Gabriele Albertini tõeliselt suurepärasest raportist on lõik, millel on minu meelest suur poliitiline tähtsus. See on raporti osa, kus seostatakse omavahel sisseränne ja arenguriikidega tehtava koostöö poliitika.

Mõeldamatu oleks kontrollida neid tohutud rändevooge ainuüksi survemeetmete ja riikliku poliitikaga. Probleemi ei lahendaks ka sisserändajate ärajagamine Euroopa Liidu liikmesriikide vahel. Vastupidi, sellega antakse uutele tulijatele julgust juurde. Kõige paremini saab rännet kontrollida siis, kui töötada välja koostööpoliitika, mis on eelistatavalt Euroopa tasandil kooskõlastatud ning mille eesmärk ei ole mitte ainult majanduslik, vaid ka sotsiaalne ja demokraatlik edasiminekuks. Väljaränne peab olema vaba valik, mitte paratamatus.

Et koostööpoliitika oleks tulemuslik ja jõuaks nendeni, kes seda tõesti vajavad, on hädatarvilik edendada head juhtimist kohalikul tasandil, sest ilma selleta oleks tegevus ebatõhus, vohaks korruptsioon, raisataks ressursse ja saavutused jätaks soovida. Kohaliku tasandi juhtimise ja valitsustevahelise koostöö tagamine on

välispoliitiline eesmärk ning sellest peab saama Euroopa välispoliitikas oluline vahend. Niisugune on minu isiklik sõnum kõrgele esindajale Ashtonile mulle väga südamelähedase koostöövaldkonna kohta

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Lugupeetud juhataja! See, et Lissaboni lepingus määratleti vaid väga umbmäärased välispoliitilised eesmärgid, maksab meile nüüd kätte. Maksta tuleb tõenäoliselt ka selle eest, et proua Ashtonil näol on meil liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja, kellel ei ole tegelikult välispoliitika alal kogemusi ja kes määrati liidule kaela kui väikseim ühine nimetaja, mille liikmesriigid suutsid leida.

Kui me hoiame suu kinni kõikides olulistest välispoliitilistes küsimustes, siis saavutame eurooplastena sama vähe kui hulk diplomaate, kes kõikjal maailmas üksteisel kätt suruvad, aga tunnistavad samas erinevaid välispoliitilisi kursse.

Ka erimeelsused Euroopa välisteenistuse vallas on midagi, mida me endale tegelikult lubada ei saa. Seda kahtlemata olulist uut teenistust ei või ega tohi liikmesriikidest mööda minnes jätta eurokraatide pädevusalasse.

Ilmselt on aeg murda välja Euroopa välisteenistuse asutamisega seotud kaosest ja teha EL taas välismaailmas kuuldavaks. Samuti on käes aeg, kus uus kõrge esindaja peaks tegutsema nendes küsimustes delikaatsemalt, kasutades Euroopa välisteenistuses muu hulgas näiteks kõiki kolme liidu töökeelt – seega ka saksa keelt.

Me peame lõikama võimalikult palju kasu üksikute liikmesriikide kogemustest ja headest suhetest teatud piirkondadega. Mõelge kas või Austria ajaloolisele kogemusele Lääne-Balkani riikidega. Sel moel peaks olema selge, et Euroopa julgeolekut kaitstakse ELi välispiiridel Balkani riikides, mitte kuskil Hindukušis. EL peab lõpetama tegutsemise NATO ja Ameerika Ühendriikide käepikenduse ja peamise rahastajana. Euroopa raha oleks Afganistani kõrbete asemel kindlasti parem kulutada FRONTExile.

Catherine Ashton, komisjoni asepresident ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja. – Austatud juhataja! Kui lubate, siis teen mõned märkused konkreetsete teemade ja küsimuste kohta, mis on tõstatatud.

Ioannis Kasoulidesele ütlen tuumarelva leviku tõkestamise lepingu läbivaatamise kohta, et kõige tähtsam on selle õnnestumine. Meie arvates tuleb astuda praktilisi samme: üldine tuumakatsetuste keelustamise leping peab jõustuma, lõhustuvad materjalid tuleb keelata, samuti peab toetama tuumaenergia kasutamist rahuotstarbel, et leida tuumarelva leviku tõkestamise tagamiseks ohutu viis – näiteks meie panusega tuumkütusepanka – ning aidata kaasa väga tugeva ja tõhusa Rahvusvahelise Aatomienergiaagentuuri loomisele. Nagu öeldud, peame oma töös pöörama erilist tähelepanu sellistele piirkondadele nagu Lähis-Ida, s.t meil tuleb jätkata surve avaldamist Iraanile ja tegeleda seal tõusetunud probleemidega.

Härra Severin, mis puudutab välisteenistust ja teie nimetatud prioriteete, siis oleme täpselt ühel arvamusel. Minu jaoks on väga oluline, et välisteenistus kannaks poliitilist ja eelarvelist vastutust just nii, nagu te ütlesite, ning kehtestada tuleb sedalaadi kahekordne aruandekohustus. Nagu te märkisite, on hädavajalik kaasata nende küsimuste arutamisse ka teisi põhipartnereid. Te vist mainisite näiteks Venemaad ja Türgit. Noh, Venemaal olen ma juba käinud. Osa nädalavahetusest veetsin ma koos Türgi välisministriga, mis andis tõelise võimaluse kõnelda tulevastest suhetest palju põhjalikumalt. Seega nõustun igati teie seatud eelisvaldkondadega ja tänan teid nende eest.

Proua Neyts-Uyttebroeck, aitäh teile heade sõnade eest. Ma arvan, et asi ei ole siiski selles, et EL kadus maailmaareenilt. Pigem on asi paratamatus pausis, mis eelneb toimiva komisjoni ametissenimetamisele. Nüüd on see lahendatud. Minu enda jaoks on see ülimalt oluline, sest enne komisjoni ametisse nimetamist ei olnud mul isegi kabinetti, rääkimata mingist välisteenistusest. Hetkel oleme olukorras, kus saame hakata vahendeid kokku panema.

Leian, et te rõhutasite täiesti õigesti seda, kui oluline on olla nähtav kohapeal. Nagu teate, on minu jaoks raske see, et ma ei ole veel õppinud ära ajas rändamist. Kuid ma leian, et ülimalt oluline on hoida tulevikku vaadates pilku seatud eelissihtidel – millega arvatavasti nõustub suures osas ka siinne parlament – ning veenduda, et minu tegevus on seotud nende saavutamisega. Üks neist on veel olematu välisteenistuse loomine. Sellel ei ole praegu personalistruktuuri. Me ei ole veel nii kaugel. Kuid kui see on lõpuks olemas, suudame näidata Euroopa jõudu selle sõna parimas mõttes kõikjal maailmas.

Proua Brantner, oma üldise märkusega mulle püüdsite jällegi saada teada võimalikult palju üksikasju. Arvan, et see on väga oluline. Mõned teie tõstatatud küsimused on esmatahtsad. Me ei taha, et erinevad institutsioonid teeksid topelttööd. Me tahame oma tegevuses järgida piirkondlikku käsitust. Olen teiega päri ka rahu tagamise küsimuses – see peaks moodustama ELi tegevusest väga olulise osa.

Mingis mõttes taandub asi sellele, et me peame edasi arendama oma töö erinevaid elemente, mida me hästi oskame – tööd, mida me teeme riikide ülesehitamiseks, õiguse mõistmisel ja õigusriigi küsimustes; tööd, mida me teeme arenguprogrammidega, toimetulekul kliimamuutuse probleemidega ning valitsuste ja inimeste abistamisel – kõige selle eesmärk on meie enda julgeoleku, stabiilsuse ja heaolu suurendamine, aga sellega loome ka turvalisemat, stabiilsemat ja õnnelikumat maailma.

Need eesmärgid on eriti olulised.

Olen teiega igati nõus ka naiste teemal. Me peame kaasama rohkem naisi näiteks politseioperatsioonidesse, kus ma olen neid siiani väga harva kohanud. Me peame tagama naiste kindla osaluse teenistuse igal tasandil. See on probleem, mis tuleb kindlasti lahendada. Kuid minu kõige tähtsam sõnum teile on see, et välisteenistus tegutseb kogu Euroopa Liidu huvides.

Niisiis, mida me teeme maailmas justiits- ja siseasjades, mida tahavad parlamendisaadikud saavutada koos teiste parlamentidega? Me peame rajama välisteenistuse sellisena, et see saaks teid teenida ja aidata teil lahendada need probleemid kohapeal. Arvan, et nendes küsimustes oleme täiesti ühel meelel.

Charles Tannock rääkis otsustavast juhust, kes on valmis katsumusega rinda pistma. Loodan, et te näete edaspidi seda, mida peate otsustavaks juhtimiseks. Nagu ütlesite, on väga oluline tegeleda mõningate kriitiliste küsimustega – Balkani riigid ja üleatlandilised suhted on meie tegevuses täiesti kesksel kohal. Seetõttu kulutame palju aega kõnelusteks Ameerika Ühendriikidega ning mina isiklikult veedan pikki tunde, et pidada selle riigi ja loomulikult Ukrainaga arutelusid ja dialoogi.

Loodetavasti olite rahul minu otsusega minna president Janukovitši ametissepühitsemisele ja kutsuda ta seejärel Brüsselisse, kus ta veetis ühe oma esimestest ametis oldud päevadest. Ta pühitseti ametisse neljapäeval. Brüsselisse tuli ta esmaspäeval, et alustada meie tulevikusuhete edendamist ja tihendamist.

Härra Meyer, teie rääkisite välispoliitika ja desarmeerimise probleemidest ning sellest, kas on kohane mõelda sõjalises võtmes. Lubage mul tuua teile kiiresti kaks näidet. Ühte ma juba kirjeldasin: see puudutas Atalanta operatsiooni ja seda, kui oluline on meie töös terviklik lähenemisviis.

Meil on Somaalia rannikul laevad, mille tegevus on sel nädalal olnud muuseas väga edukas, sest Prantsusmaa mereväelased pidasid kinni piraadid, kes plaanisid selles merepiirkonnas rüüsteretke. Sellega seoses tuleb tagada, et piraadid antakse kohtu alla ja neid koheldakse sealse piirkonna riikides kooskõlas meie endi kohtupidamist käsitlevate nõuetega.

Sellega on omakorda seotud komisjonis töös olev arenguprogramm, mille kaudu püütakse turgutada Somaalia majandust, et see paraneks. See aga seondub jällegi kohe algava tööga inimeste väljaõpetamiseks, et nood oleks suutelised tagama piirkonna julgeoleku. Teisisõnu on siin tegemist ühise ja tervikliku lähenemisviisiga. See tähendab, et inimeste probleemide lahendamiseks tuleb kasutada vajalikke vahendeid.

Teine näide: möödunud nädalal käisin Haitil ning pean andma au itaallastele, keda nägin seal töötamas. Need inimesed olid äsja üle elanud L'Aquila tragöödia, aga seal olid kohal mereväelased, tuletõrjujad, vabaihendused, tsiviiliskid, arstid, psühhiaatrid, hambaarstid ja medõed, kes kõik töötasid tegelikult hospitaallaeva komandöri juhtimisel, kusjuures laev oli täis inimesi, kellel raviti otseselt maavärina tõttu saadud vigastusi. Hoolitseti amputeeritud jäsemetega noorte ja raskete põletushaavadega laste eest. Nende toetuseks olid kohal terved meeskonnad.

Tahan sellega öelda, et minu arvates tuleb mõelda kõikehõlmavale strateegiale ja ulatuslikele sammudele, mida saame ise teha ja millega kaasneb olemasolevate vahendite parim võimalik kasutamine.

Härra Provera, rändealase koostöö arendamise kohta väidate õigesti, et kui inimesed tunnevad, et neil ei ole muud valikut, riskivad nad sageli oma eluga, et lahkuda riigist, kus nad sündisid, elavad ja tahavad elada. Enamik inimesi soovib, et neil oleks võimalik elada riigis, kus nad on üles kasvanud.

Seega on arengust rääkides minu meelest alati olnud oluline toetada inimeste majanduslikku ülalpidamist, et neil oleks võimalik olla ja elada seal, kus nad soovivad, saada seal haridust, arstiabi jne.

See moodustab suure osa meie kohapealsest tegevusest ning sellest on kasu just riikides, kus ebastabiilsus võib kliimamuutuse tõttu olla eriti suur.

Lõpetuseks, härra Mölzer, tahan teile öelda, et ärge olge nii pessimistlik. Asi ei ole selles, et keegi tahaks liikmesriikidest mööda minna, vaid selles, et rajatakse midagi Euroopale ainuomast – midagi, millega võrdväärset ei ole liikmesriikides, ei Saksamaal, Itaalias, Prantsusmaal, Ühendkuningriigis ega mujal. See ei

ole üks ja seesama. Me rajame midagi iselaadset, mille eesmärk on tagada pikaajaline julgeolek ja stabiilsus ning kohapealne majanduskasv. Sellele saame kaasa aidata, sest see on meie huvides, kuid seondub tegelikult ka meile südamelähedaste väärtustega.

Mis puudutab minu keeleoskust, siis *oui, je peux parler français, mais je ne suis pas très bien en français* (jah, ma võin rääkida prantsuse keeles, aga ma ei oska seda kuigi hästi). *Ich habe auch zwei Jahre in der Schule Deutsch gelernt, aber ich habe es jetzt vergessen* (õppisin koolis kaks aastat ka saksa keelt, aga olen selle nüüdseks unustanud).

Seega oskan ma keeli ja muutun neis järjest paremaks. Ootan väga aega, mil oskan teiega tõesti vestelda palju paremas saksa keeles kui täna.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Lugupeetud juhataja, komisjoni asepresident, kallid kolleegid! Gabriele Albertini ja Arnaud Danjeani raportid, samuti resolutsiooni ettepanek tuumarelvale leviku tõkestamise lepingu kohta näitavad, et õige pea peab langetama olulisi otsuseid ja meil tuleb selleks valmistuda. Lubage mul tuua veel paar näidet. Leian, et Euroopa Liidul on nüüd tähtis ülesanne selles olulises etapis, kus tuleb püüda takistada Iraanil tuumarelvale loomist. ÜRO Julgeolekunõukogu viis alalist liiget ja Saksamaa peavad eelkõige ÜRO resolutsiooni ettevalmistamisel ja sanktsioonide võimalikul laiendamisel tõesti kiiresti tegutsema, et ennetada uue tuumariigi sündi sõjalisi meetmeid võtmata. Sellega on otseselt või kaudselt seotud ränk olukord Lähis-Idas ja sealsete probleemide lahendamine.

Proua Ashton, tahan teid tänada, et sõitsite Kiievisse ja kõnelesite president Janukovitšiga. On ülimalt oluline selliseid riike edukalt toetada, et nad ei teeks valesid otsuseid, selgitada neile, et tolliliit Venemaaga ja vabakaubanduspiirkond Euroopa Liiduga ei sobi omavahel kokku, ning kirjeldada õigete valikutega kaasnevaid hüvesid.

Mul on veel üks märkus. Erinevalt paljudest välis- ja kaitseministritest kavatsen näidata vajalikku kannatlikkust, et ehitada koos teiega üles usaldusväärne välisteenistus. Me tahame seda välisteenistust. See peab olema edukas. Nimetatud eeltingimus peab olema täidetud, et saaksime kõnelda ühel häälel. Väär oleks teha ülemäära kiireid ja seega ekslikke otsuseid. Aeg meid takka ei suru – meil on vaja mõistlikku tulemust. Peame siiski arvestama, et ajalooliselt on liit olnud edukas siis, kui on kohaldatud ühendusemeetodit, samas kui valitsustevahelise tegevusega on harva edu saavutatud, kui üldse. Seega peaks olema selge, et ühenduse poliitikat ei tohi välisteenistuse abil vargsi valitsustevaheliseks poliitikaks ümber kujundada. Me peame nägema ette kaitsemeetmed, et kindlustada ühtse teenistuse tõhusus, kuid tagada samas ka ühenduse poliitika ja sellest tulenevate Euroopa Parlamendi eelarve, eelarve kontrollimise ja eraldiste tegemisega seonduvad õigused ning parlamendi õigus teostada poliitilist järelevalvet. Loodame, et koostöö on kasulik.

(Aplaus)

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Lugupeetud juhataja! Pöördun teie poole, proua Ashton, kui komisjoni asepresidendi, aga ka kõrge esindaja poole, sest eeldan, et erinevalt välisministritest on teil kõrge esindajana Euroopa Parlamendi ees ühtlasi teatav poliitiline vastutus. Täna möödub 100 päeva Lissaboni lepingu jõustumisest. Peatselt peame tegema kaks olulist otsust selle kohta, kuhu edasi minna. Üks neist käsitleb – nagu te ka ise alguses märkisite – välispoliitika laiendamist, kusjuures kliima-, energia- ja teised küsimused moodustavad osa sellest; teine puudutab päindliku ja tõhusa välisteenistuse loomist.

Kui rääkida energiapoliitikast, siis Kopenhaageni konverents näitas, et kui me ei ole ühtsed, vaid killustunud, ja kui iga valitsusjuht arvab, et ta peab pakkuma välja midagi erilist, siis jäävad saavutused väiksemaks, kui need muidu oleksid olnud. Mitte et me oleksime sel juhul jõudnud millegi imeliseni, arvestades Hiina ja Ameerika Ühendriikide seisukohta, kuid Kopenhaagenis etendatud kohutava sebiooperi kordumist ei tohiks tõesti enam lubada.

Seega – ja nõustun siin Elmar Brokiga – peame looma tugeva välisteenistuse. Nagu mitmeid meist, ei üllata ka mind see, kui palju välisministreid tekitavad teile probleeme lihtsalt väiklasest kadedusest. Sellest hoolimata see kohutab mind. Ütleme selle täiesti otse välja. Paljud tõesti toetavad teid, aga paljud tekitavad ka probleeme. Nad lihtsalt ei kannata seda, et nemad ei täida enam juhtrolli, vaid on selle asemel taas kõigest välisministrid. Lõppude lõpuks ei ole välisministri koht üldse halb ja see ei pea tähendama, et teie peaksite langetama viimase kui ühe otsuse Euroopa Liidus toimuva kohta. Sel põhjusel teatame siin väga selgelt, et kavatsen kasutada kõiki parlamentaarseid võimalusi – mitte selleks, et midagi takistada, vaid selleks, et rajada midagi kasutoovat. Nagu on öeldud Lissaboni lepingus, toob välisteenistus kasu siis, kui see allub üheselt teile, proua Ashton, ja loomulikult siis, kui see teeb tihedat koostööd komisjoniga.

Me ei salli ka seda, kui ühtäkki muutub valitsustevaheliseks mingi õiguslik tegevus, mille puhul on siiani järgitud ühendusemeetodit ja mis peaks samamoodi jätkuma ka Lissaboni lepingu alusel. Saage aru, just seda paljud ministrid ja ehk isegi valitsusjuhid tahavadki: mitte üksnes komisjoni tegevust pisut õhnestada, vaid ka takistada ühenduse õiguse toimimist. See ei ole vastuvõetav. Siin tuleb tõmmata selge piir.

Seda, milliseks kujuneb välisteenistusega seotud tegevus, arutatakse eelolevatel nädalatel – nagu arutati siiani. Seega lõpetan samuti sõnadega, mida on juba öeldud. Küsimus ei ole ajas, isegi kui tahame leida kiiret lahendust, vaid sisu esitamises. Tuleb korrata, eriti välisministrite nõukogule, et Euroopa Parlament kasutab eelarve ja personalieeskirjade vallas oma õigusi – ei midagi rohkemat ega ka midagi vähemat –, sest meil on siht luua tõhus ja toimiv välisteenistus.

(Aplaus)

Andrew Duff (ALDE). – Austatud juhataja! Minu arvates ootasime me kõik, et aluslepingu jõustumisel tekivad mõned ajutised probleemid ja võib-olla peaksime paluma vabandust, et jätsime lepingusse lisamata ajarännet käsitleva sätte. Ent mida me ei oodanud ega suuda aktsepteerida, on see, et välisteenistuse loomise käigus kaotasid komisjon ja nõukogu teineteise vastu usalduse. Lahendus peitub lepingus, mida tuleks hinnata ja piinliku hoolega täita.

Artikkel 40 kaitseb komisjoni ja nõukogu vastavaid volitusi. Nad mõlemad peaksid pragmaatiliselt tagama selle, et tugev, tõhus ja ühtne diplomaatia hõlmab kõiki poliitikavaldkondi. Catherine Ashton esitas meile üksikasjaliku kirjelduse EList kui tõusvast võimust allakäivas maailmajaos. On täiesti selge, et Afganistani sõjakäik on probleem, mis nõuab tähelepanu. Vaja on põhjalikku strateegia ja taktika muutust. Me peaksime oma sealviibimise eesmärgi, kulud ja kestuse ümber hindama.

ALDE fraktsioon tahaks kiirendada kaitsepoliitika edasiarendamist. Me peame tegema kindlaks 27 riigi ühised julgeolekuhuvid ning lähtuma nende riikide sarnasest tegevusest ja ÜJKP missioonide tugevatele külgedele antud ausast hinnangust, et luua võimalused alaliseks struktureeritud koostööks kaitseküsimustes.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Lugupeetud juhataja, proua Ashton! Täna Arnaud Danjeani suurepärase raporti eest, milles ta selgitab, kuhu me oleme ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika vallas välja jõudnud. Ta märgib ära ka küsimused, milles me ei ole kokkulepet saavutanud.

Kui Euroopa Parlament võtab kõnealuse raporti vastu, on ta mõnes konkreetses punktis teinud suuremaid edusamme kui komisjon ja nõukogu, sest selles raportis viidatakse näiteks taas sõnaselgelt ja toetavalt Michel Barnier' aruandele Euroopa kodanikukaitse kohta. Kahjuks lükkas paruness Ashton selle mõtte äsja jälle tagasi.

– Proua Ashton, mul on kahju, et üks vähesed punkte teie ettekandes, milles te olite eitaval seisukohal, puudutas seda Michel Barnier' ideed, ehkki enamjaolt paistate te kõikide teistega ühel nõul olevat.

– (DE) Uues raportis, nagu ka Gabriele Albertini raportis, toetatakse liidu sõjalist väljaõppemissiooni Somaalias. Meie roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsioonis oleme sellele mõttele vastu. Me satume seal missiooni, mille puhul pole selge ei saadav lisaväärtus, võrrelduna sealses piirkonnas juba tehtuga, ega ka see, millisele laiemale poliitilisele raamistikule nimetatud missioon toetub või kas sellest on Somaalia riigi ülesehitamisel üldse mingit kasu. Ülimalt tõenäoline on, et me maksame väga kallist hinda selle eest, et õpetada välja jalaväelasi, kes lähevad seejärel järgmise, suurimat tasu lubava sõjaväeülema alluvusse.

Lubage mul teha ka kolmas märkus. Kõnealuses raportis räägitakse eesmärgist saavutada julgeoleku- ja kaitsepoliitika vallas Euroopa strateegiline sõltumatus. Minu jaoks on seda liiga palju – suur tükk ajab suu lõhki. Ma arvan, et ükski liikmesriik ei saa kanda neid tohutuid sõjalisi kulutusi, mida tuleb teha, kui võtta strateegilise sõltumatuse saavutamist tõsiselt. Pealegi usun ma, et see oleks igal juhul strateegiline viga. Euroopa peab leidma oma koha üleeuroopalise ja ülemaailmse julgeoleku võrgustikus ja selleks ei saa olla strateegiline üksiolek. Seetõttu oleks parem, kui me lepiks väga mõistlikult ja realistlikult kokku nende vahendite ja struktuuride tõhustamises, mis võimaldavad meil sõltumatumalt tegutseda.

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Lugupeetud proua Ashton, austatud juhataja! Üks mõjukas Vene sõjaväelane on öelnud, et kui Venemaal oleks olnud Mistral-tüüpi dessantlaevad, oleks Gruusia okupeerimine võtnud aega umbes pool tundi. Samal ajal müüb Prantsusmaa Venemaale Mistral-tüüpi laevu, ehkki Sarkozy plaani ei ole ellu viidud, ning toetab Põhja-Euroopa gaasijuhet.

Raske on rääkida julgeolekust Euroopas, kui me hoidume arutamast olukorda Euroopa Liidu idapiiril. Just nii aga juhtus kõnealuse raporti kallal tehtud töö käigus ning nüüd pean sellest sügava kahetsustundega

kõnelema julgeoleku ja kaitse allkomisjoni esimehele. Iga hinna eest püüti vältida kõnelemist sellistel teemadel nagu Zapad-2009 manöövrid. Nähti palju vaeva, et sellest mitte rääkida, nagu oleks julgeoleku- ja kaitsepoliitika – Euroopa Liidu ühine poliitika, mille väljatöötamine on meie kohus – ainult mõne suure riigi oma. Rohkelt räägiti sellest, mis toimub kaugel-kaugel teisel pool maailma ja enam-vähem igas maailmanurgas, aga kogu hingest üritati põgeneda oluliste probleemide eest liidu idapiiril, kusjuures selline oli paljude parlamendiliikmete suhtumine. Tegemist oli ebatavalise seguga Euroopa suurushullustusest ja mõnede liikmesriikide huvide eiramisest. See on põhjus, miks me ei kavatse kõnealust raportit toetada, aga ühtlasi palve, mille tahan esitada Catherine Ashtonile.

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Juhataja. – Vabandage, kolleeg Kowal, aga te olete teile ettenähtud ühe minuti asemel kõnelenud ühe minuti ja 44 sekundit.

Sabine Lösing (GUE/NGL). – (DE) Lugupeetud juhataja! Oma fraktsiooni – Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete liitfraktsiooni – nimel tahan siinkohal väljendada meie sügavat muret sellepärast, et ELi välispoliitika liigub militariseerimise ja üha suurema sekkumise poole. See on ohtlik muutus. Tahan väga selgelt öelda, et meie arvates on konfliktide lahendamiseks või riikide ja piirkondade väidetavaks stabiliseerimiseks tehtavad sõjalised sammud täiesti valed, kui eesmärk on suurendada ELi ja maailma julgeolekut. Sõjaline sekkumine – ning kahjuks on Afganistan siin väga päevakajaline näide – toob kaasa kannatused, surma ja kauakestva rüüstamise, kuid kohalike elanike seisukohast ei mingit rahu ega olukorra paranemist.

Arnaud Danjeani raportis on loetletud põhiohud, mis moodustavad ELi tulevase julgeolekupoliitika probleemid. Üks neist on kliimamuutus, mille on väga suures osas põhjustanud lääne tööstusriigid. Euroopa jaoks kujutavad endast julgeolekuohtu lõunapoolsetes riikides elavad inimesed, kes peavad põgenema, sest neil ei ole enam vett ja toitugi jääb üha vähemaks. See seisukoht on küüniline ja ebainimlik. Julgeolekuoht on riikide kokkukukkumine neoliberaalse majanduspoliitika tõttu. Me ei vaja mitte suuremat sõjalist jõudu, vaid muutust. Tuleb teha lõpp Euroopa Liidu neoliberaalsele suunale.

Euroopa välisteenistus, Euroopa Kaitseagentuur, kriisiohjamise ja planeerimise direktoraadi loomine ning kavandatav käivitusfond sõjaliste operatsioonide rahastamiseks on mõeldud selleks, et muuta EL üleilmseks militaarseks jõuks. Me leiame, et Euroopa välisteenistuse kaudu tsentraliseerimise poole püüdlemine on ohtlik ja ebademokraatlik areng. EL peaks haarama juhtohjad demilitariseerimise ja desarmeerimise, iseäranis tuumadesarmeerimise vallas. Tuumariikidelt tuleb nõuda, et nad hakkaksid lõpuks ometi täitma tuumarelvade leviku tõkestamise lepingu artiklist 6 tulenevat kohustust, s.t nad peavad jõudma täieliku tuumadesarmeerimiseni. See oli peamine lubadus, mis ajendas paljusid riike tuumarelvade leviku tõkestamise lepingut sõlmima ja mille tõttu on nad järjekindlalt hoidunud tuumarelvade soetamisest. Parim viis tõkestada tuumarelvade levikut on anda usaldusväärne tagatis mitteründamise kohta, sest vastasel juhul püüavad oma asjadesse sekkumist kartvad riigid niisugust rünnakut tuumarelvade hankimisega ära hoida.

Viimase, kuid sama olulise asjana tahan käsitletava teema puhul ja eelkõige seoses Iraaniga rõhutada ja hoiatada, et igasugustel tuumarelvade leviku tõkestamise eesmärgil ette võetavatel sõjalistel operatsioonidel ja sammudel on täiesti vastupidine mõju ning need on ülimalt ohtlikud. Me hääletame Arnaud Danjeani raporti vastu ja oleme esitanud omapoolse resolutsiooni ettepaneku tuumarelvade leviku tõkestamise lepingu kohta.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Lugupeetud juhataja! „Hiina miljardid Balkani riikidesse” – selline oli üks hiljutine ajalehepealkiri. Kahtlemata tuleb anda sellele praeguse arutelu käigus Euroopa-poolne vastus, sest lõppude lõpuks on Hiina investeringud suunatud riikidesse, kes on juba saanud ELi liikmeks või kes püüdleval selle poole.

Austatud nõukogu ja komisjon, millisena näete teie Hinna rolli Balkani riikides? Kaasneb ju sellega laiaulatuslik majandustegevus: alates finantseerimisest ja suuremahulistest ehitustöödest kuni tööstusesse ja põllumajandusse investeerimiseni ning sadamate ülesostmiseni. Ülioluline on siin tõsiasi, et Hiina meetodid ei ole kindlasti kooskõlas lääneriikide nõuetega. Määrav on nüüd see, kas Hiina sellised plaanid on ELi kõnealust piirkonda hõlmava keerulise laienemiskava elluviimisel saanud teatud juhtudel komistuskiviks. Olgu teie vastus milline tahes, Hiina kell tiksub selleski piirkonnas kiiremini ja tulemuslikumalt kui lääneriikide oma.

Lõpetuseks, austatud kõrge esindaja, ütlen, et te lähete peagi Lähis-Itta. Peaaegu neli aastat tagasi röövitud Iisraeli sõduri Gilad Shaliti isa Noam Shalit loodab teie igakülgsel toetusele, et saavutada Giladi vabastamine. Ka mina loodan seda.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Austatud juhataja! Lubage mul lühidalt peatuda kahel küsimusel. Kõigepealt ei ole abistamise kohustus üldse mitte kooskõlas Austria neutraliteediga ning seetõttu tuleks raportisse lisada alljärgnevad punktid. Esiteks tuleb märkida, et abistamise kohustus ei ole õiguslikult siduv, teiseks, et sõjaliste meetmete võtmine ei ole tingimata vajalik, ning kolmandaks, et igale liikmesriigile jääb õigus otsustada, milles seisneb tegelikult tema antav abi.

Parlamendikomisjon ei olnud nende ettepanekutega peamiselt sisulistel põhjustel nõus. Minu meelest näitab tõsist austuse puudumist juba see, kuidas ettepanekud tagasi lükati. Ma palun teil, proua Ashton, suhtuda meisse, austerlastesse, selles väga delikaatses küsimuses suurema lugupidamisega.

Minu teine märkus puudutab vähemuse arvamust. Demokraatia ja ühiskonna kvaliteeti näitab loomulikult ikka ja jälle see, kuidas koheldakse vähemusi. Minu meelest on väga tore, et meil on võimalus esitada vähemuse arvamus. Ma ei ole küll nõus kõigi selle arvamuse punktidega, aga mul on väga hea meel, et Sabine Lösing seda võimalust kasutas.

(Aplaus)

Mario Mauro (PPE). – (IT) Lugupeetud juhataja, head kolleegid! Tahan samuti kasutada ära kolleegide Arnaud Danjeani ja Gabriele Albertini koostatud suurepäraseid raporteid ning avaldada veel kord toetust kõrge esindaja tähtsale tegevusele. Kõigi heaolu huvides tuleb loota, et paruness Ashton mõistab oma ülesande olulisust, kaitseb seda ning on valmis end otsustavalt maksma panema aluslepingu sätete jõustamisel, näiteks Euroopa Liidu suhete tihendamisel strateegiliste partneritega ja oma juhikoha kindlustamisel mitmepoolsetel foorumitel.

Lühidalt on meil hädasti vaja strateegiat, kus määratakse lõplikult kindlaks meie tegelikud huvid, mida kavatseme kaitsta. Tähtis on kaasata oluliste eesmärkide saavutamisse liikmesriigid. Mingil juhul ei tohi me end lasta mõjutada institutsioonide vahelistest võimalikest erimeelsustest kohustuste jagamise küsimuses – pean siin silmas eelkõige tulevast Euroopa välisteenistust. Põhimõtteliselt tahame me, proua Ashton, et te mängiksite kesksel rollil. Me tahame, et te etendaks kesksel rollil, olemata seejuures bürokraatlik.

Lubage mul seega teha üks märkus. Mul on tõesti kahju, et te otsustasite tänases Kuuba-teemalises arutelus mitte osaleda. Ma tean, et teil on selleks head põhjused ning te osalete kõigepealt Arktika-teemalisel arutelul, mis on samuti suure tähtsusega. Kuid *Cuba libre* ei ole üksnes kokteili nimi, vaid jõudu koguv demokraatiasoov, mida paljud Euroopa Parlamendi liikmed kannavad oma südames. Seega loodan, et leiate aega arutlustel osaleda, avaldada arvamust ja toetada Euroopa Parlamendi resolutsiooni omaenda ja ka ametikohast tuleneva mõjuga. Te võtate osa Arktika-teemalisest arutlust ja küll te näete, et *Cuba libre* läheb libedamalt kurgust alla, kui sellele natuke jääd lisada.

Kristian Vigenin (S&D). – (BG) Väliskomisjoni raport nõukogu aastaaruande kohta koostati koostöö vaimus ja dialoogi pidades. See iseloomustab meie arusaama kõikidest strateegilistest küsimustest. Suur osa raportist on pühendatud Lissaboni lepinguga kaasnevatele küsimustele.

Sellega seoses tahan juhtida tähelepanu ühele meie koostöö tähtsale tahule. Ühise välispoliitika edust ja elluviidud institutsiooniliste reformide tegelikest tulemustest saavad peamised tegurid, mis määravad Euroopa kodanike usu Euroopa Liidu võimesse kaitsta nende huve, muutuda ja areneda. Pole tähtis, kas see on põhjendatud või mitte – ootused Euroopa Liidu maailmaareenil etendatava rolli järsu suurenemise suhtes on kõrgele kruvitud ning meil ei ole õigust eurooplastele pettumust valmistada.

Kahjuks on Euroopa ajakirjandus viimastel nädalatel näidanud välispoliitikat õigustatult ülimalt halvas valguses, kirjeldades seda kui liikmesriikide vahelist võistlust ametikohtade pärast uues välisteenistuses, kui institutsioonidevahelist kemplemist teemal, milliseid ülesandeid hakkab paruness Ashton täitma tihedamini – kas komisjoni või nõukogu omi –, ning kui Euroopa Parlamendi ebaõiglast heitlust suurema mõjuvõimu nimel.

Te mõistate, et see kahjustab meid sisemiselt. Peale selle on see eriti halb sõnum meie välispartneritele. Lõhestumine muudab meid nende silmis nõrgaks.

Seetõttu kasutan täna arutelul juhust ja esitan ühe palve. Kõik need meie hulgast, kellel on oma arvamus ühise välis- ja julgeolekupoliitika kujundamise ja väljatöötamise kohta, peavad keskenduma strateegiliselt tähtsatele küsimustele ning püüdma ulatuslikuma dialoogi ja asjaliku suhtumisega saavutada võimalikult kiiresti käegakatsutavad tulemused. Me peame tekitama Euroopa kodanikes tunde, et nad on osa ühtsest Euroopa Liidust, kelle häält on kuulda ja kellel on maailmapoliitikas mõjuvõimu.

Pino Arlacchi (ALDE). – Austatud juhataja! Resolutsiooni ühisettepanek tuumarelvade leviku tõkestamise lepingu kohta on väga oluline ning ma olen koos fraktsiooniga ALDE uhke, et sain selle koostamisele kaasa aidata. Resolutsioon on terviklik, sest sellega on hõlmatud kõik desarmeerimise küsimused alates tuumarelvade leviku tõkestamise lepingu läbivaatamise konverentsist kuni tuumarelvavabade aladeni.

Kõnealuses resolutsioonis nõutakse, et Lähis-Idas ei oleks tuumarelvi; Venemaaga peetava sõbraliku dialoogi taustal soovitakse ka seda, et Euroopa pinnalt viidaks välja kõik taktikalised lõhkepead. Tihti mainitakse resolutsioonis ka tuumarelvadeta maailma ehk eesmärki, mis tuleks saavutada eraldi konventsiooniga ja ambitsioonika ajakava raames, s.t kiiresti.

Meie resolutsioon on Euroopa vastus president Obama ettepanekule keelustada tuumarelvad. Kõnealust dokumenti tuleks seega pidada sammuks aatomirelvade täieliku keelustamise poole. Selle eesmärk on kaotada paradoksaalne olukord, kus ühest küljest on teatud riikidel lubatud tuumaseadmeid seaduslikult vallata, kuid teisest küljest on kõikidel riikidel keelatud omada keemia- ja bioloogilise relva arsenaale. Aatomipommid tuleb keelustada ja nende valdamine tuleks ühel heal päeval kriminaliseerida. Olen veendunud, et siinne parlament jätkab liikumist selles suunas veelgi innukamalt ja veelgi selgema pilguga tulevikku.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Lugupeetud juhataja, austatud komisjoni asepresident ja kõrge esindaja! Euroopa Parlamendi raportöörina Kosovo küsimustes on mul väga hea meel kuulda teid ütlemas, et teie meelest on Lääne-Balkani riigid Euroopa välispoliitika keskmes ning Euroopa Liit ei saa endale siin ebaõnnestumist lubada.

Kuid te väitsite, et olukord Bosnias on stabiliseerunud. Proua Ashton, Bosnia on praegu seisukorras, kus stabiilsus ja stabiliseerimine on tegelikult ohtlikud. Kõik ei saa demokraatlikus protsessis osaleda. Praegune põhiseadus – Daytoni põhiseadus – oli stabiilsuse märk 1990. aastatel, aga enam mitte. Milline on teie ja meie kui ELi plaan selle muutmiseks? Te mainisite, et teil on Bosnia kohta strateegia olemas. See tähendab menetlust kõrge esindaja büroos, aga kus on ELi strateegia? Öelge seda mulle, palun. Leian, et EL peaks vastava strateegia välja töötama.

Kosovo puhul väitsite, et EULEX on õnnestunud. See on ainult osaliselt õige. Selles vallas on veel palju teha, näiteks tuleb kaotada viisanõue kodanikele. Proua Ashton, palun teil tagada, et komisjon alustab kohe tööd tegevuskava kallal, mille eesmärk on kinnitada Kosovo kodanikele, et neid ei jäeta ükski.

Kahjuks ei vastanud te kolleeg Brantneri küsimusele. Välisteenistusel oleks vaja rahu tagamisega tegelevat osakonda või peadirektoraati. Te nõustute meiega, et rahu tagamine on oluline, aga kas te järgite seda ka välisteenistuses? Kas te kavatsete luua rahu tagamisele keskenduva peadirektoraadi? Seda oleks vaja, et näidata selgelt, kuhu Euroopa Liit suundub.

Mis puudutab Arnaud Danjeani raportit, siis on mul väga hea meel, et parlamendikomisjon oli nõus sellega, et Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika edasiarendamisel austatakse mõnede liikmesriikide neutraliteeti ja erapooletust. See tähendab, et nad ise otsustavad, kus, millal ja kuidas nad osalevad ja abi osutavad.

ISTUNGI JUHATAJA: ALEJO VIDAL-QUADRAS

asepresident

Geoffrey Van Orden (ECR). – Lugupeetud juhataja! Kui EL toob lisaväärtust, ei ohusta meie suveräänseid huve ega võistle NATO-suguste organisatsioonidega, saame teda toetada.

Enamasti tähendab see teatud olulistest küsimustest ühiste seisukohtade vastuvõtmist ning tsiviilülesannete täitmist humanitaarabi või konfliktijärgse ülesehitus- ja arendustöö valdkonnas, kuigi pean ütleva, et EUPOLI tegevus Afganistanis ei tekita just kuigi suurt usaldust.

Lihtne tõde on see, et teie kui ELi välisministri ülesanne on teenida ELi poliitilise lõimimise eesmärki. Välisteenistuse ja ELi ülemaailmse saatkondade keti tegevusega raskendatakse riigi esindamist paljudes pealinnades, kusjuures kellegi teise välispoliitika edendamiseks kasutatakse veidral kombel meie riikide käest saadud raha.

Meie ees olev raport ELi julgeoleku- ja kaitsepoliitika kohta on ELi sõjalise lõimimise manifest, milles aetakse sõjaliste ja mittesõjaliste kriiside ohjamine ELi rolli õigustamiseks tahtlikult segi. Selles toetutakse võltsile jutule ELi operatsioonide kohta ning üha enam üritatakse segada komisjoni valdkondadesse, mis jäävad õigupoolest meie riikide ja nõukogu vastutusalasse.

Peeaeu igas kõnealuse raporti punktis propageeritakse ELi sõjalise sekkumise järkjärgulist suurendamist NATO ja üksikute Euroopa riikide sõltumatu terviklikkuse arvelt.

Mäletan Suurbritannia leiboristliku valitsuse üht kindlalt eitavat seisukohta läbirääkimistel, kui valitsus väitis, et on vastu mõttele luua eraldi alaline ELi operatsioonide keskus, mis vastutab sõjaliste operatsioonide kavandamise ja elluviimise eest, sest sellega dubleeritaks ilmselgelt NATO ülesandeid, kuna viimase peakorter SHAPE täidab just niisugust rolli.

Paruness Ashton, kui ma rääkisin teile seda 11. jaanuaril, ütlesite, et nõustute minu tollase arvamusega. Praegu paistab, et olete oma meelt muutnud. Tahaksin väga teada, mida te siis nüüd tegelikult mõtlete.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Austatud juhataja! Gabriele Albertini raport on tõepoolest erakordne ja ma kiidan teda selle eest. Ta on tõsiseltvõetav inimene ja tema raportid on samuti alati tõsiseltvõetavad. Ka paruness Ashtonite ettekanne oli tähtis ja esileküündiv.

Usun, et räägitud on paljudest välispoliitilistest küsimustest, aga minu meelest on kõigi nende küsimustega, mida on kahes raportis välis- ja julgeolekupoliitika nõuetekohase elluviimisega seoses käsitletud, seotud lahutamatu kaks asja: esiteks, Euroopa Liidu piiride selge määratlemine, et kogu liitu koheldaks ühesuguse austusega, ja teiseks, vahendid, teisisõnu raha. Ma ei näinud kummaski raportis vahendite kohta midagi, kuigi viimaste olemasolu on tõhusa välispoliitika elluviimisel kõige esimene nõue.

Minu arvates on uus kord põhjustanud uue üleilmse majandusliku korratuse. Valitseb sotsiaalne ja poliitiline korralagedus ning rahaline segadus koputab uksele. Seega soovin, et paruness Ashton kooskõlastaks vastava temaatika majandus- ja rahanduskomisjoni ning väliskomisjoniga, et me saaks arutada vastuvõetud poliitika toetuseks vahendite eraldamise küsimust.

Philip Claeys (NI). – (NL) Lugupeetud juhataja! Austatud kõrge esindaja, kardan, et tõite meieni täna kaalumist väärivate valdkondade või käibetõdede nimekirja. Kahjuks sisaldas teie ettekanne väga vähe strateegilist ettenägelikkust.

Milliseid meetmeid pakute te näiteks välja selleks, et tagada suurem vastastikune lähenemine Venemaaga, selmet lasta Venemaal hakata tegema tihedamat koostööd niisuguste paariariikidega nagu Iraan ja Põhja-Korea? Millised on teie ettepanekud seoses Iraani tuumarelvade valmistamise püüdlustega? Millisele seisukohale kavatsete asuda islamimaailmas järjest süveneva lääneriikide ja Euroopa vastase meelestatuse suhtes? Sellist suundumust võib täheldada ka kandidaatriikides, näiteks Türgis.

Lugupeetud proua Ashton, kas te olete üha enam pead tõstva poliitilise islamiga silmitsi seistes valmis selgelt ja järeleandmatult kaitsma Euroopa saavutusi, sealhulgas sõnavabadust ning kiriku ja riigi lahusust? Arvan, et EL ei tohi asuda jälle jõuetule seisukohale, nagu mõni aasta tagasi Taani koomiksikriisi ajal.

Sarnaselt Fiorello Proveraga tahan ka mina küsida, kas olete valmis rakendama meie ühist välis- ja julgeolekupoliitikat selleks, et saada kontrolli alla massiline sisseränne Euroopasse. Pean siin silmas nii ebaseaduslikku kui ka seaduslikku sisserännet. Te ei ole sellele küsimusele vastanud.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE). – Lugupeetud juhataja! Tervitan kolme ametit pidavat kõrget esindajat, komisjoni asepresidenti ja välisasjade nõukogu esimeest. Ta täidab kolme ametikohta. Meie raportites käsitletakse varasemat aega. Teie teenistus, paruness Ashton, pidi tähistama uut ajajärku, nii ma siis kõnelengi sellest uuest ajajärgust. Te esindate verivärsket asutust, äsasündinud institutsiooni, millel on raske lapsepõlv.

Tegemist on hübriidiga, millel on ühendusemeetodi elektrimootor ja valitsustevahelise meetodi diiselmootor. Ta on orb, kelle eeldatavad vanemad – liikmesriigid, nõukogu ja komisjon – silmitsevad teda eemalt, mõningane kahtlus hinges. Euroopa Parlament on valmis vanematest jäänud lünka täitma.

Praeguses varajases etapis on oht, et eriarvamusel olevate institutsioonide huvid ja omavaheline võistlemine võivad kõnealuse teenistuse lõhestada. Meie parlament oli ja on endiselt ELi tugeva välispoliitika kindel pooldaja. Te võite meie peale loota.

Te võite pidada Euroopa Parlamenti oma liitlaseks või ehk ka kohusetundlikuks vahendajaks suhetes nendega, kes tahavad näha teid vaid ühes ametis, mitte kõigis kolmes.

Euroopa Parlament eeldab, et nagu teised institutsioonid, nii on ka see uus asutus meiega seotud institutsioonidevahelise kokkuleppe kaudu, milles nähakse ette selged koostööeeskirjad. Nagu Lissaboni lepingus on sätestatud, kavatseme olla kaasotsustajad finants- ja personalieeskirjade küsimustes, kandes ühtse, mitte lõhestatud Euroopa välisteenistuse vaimu. Palun kaaluge, kas saaksite oma teenistuse pädevust

ja poliitilist tähtsust suurendada seeläbi, et nimetate ametisse asetäitjad ehk omamoodi aseministrid, sealhulgas parlamendiga suhtlemiseks. Nii laheneks probleem, et ööpäev on vaid 24 tunni pikkune. Teistmoodi seda lahendada ei saa. Teid vajatakse kõikjal ja me tahame, et te mitmekordistaks oma võimalusi tegutseda meie ja liidu nimel.

Maria Eleni Koppa (S&D). – (EL) Lugupeetud juhataja, paruness Ashton! Meie, sotsiaaldemokraadid ja demokraadid, usume rahvusvahelisel areenil kindlalt kanda kinnitanud Euroopa Liitu, ühise välispoliitikaga liitu, mis suudab üha keerulisemaks muutuvast maailmas kõneleda ühel häälel; liitu, millel on iseseisvaid valikuid ja samme võimaldav eraldiseisev kaitseidentiteet ning mis täidab erilist rolli rahvusvahelisel tasandil. Pean eelkõige silmas Arnaud Danjeani suurepärase raportit ja soovin selle koostajat tänada tulemusliku koostöö eest.

Tahan teha neli märkust.

Esiteks, viited ÜRO süsteemi kesksel rollile ja nimetatud organisatsioonile esitatud üleskutse tihendada mitmepoolset koostööd on olulised, eriti pärast Lissaboni lepingu jõustumist.

Teiseks toetame tihedat koostööd NATOga. Toonitame siiski, et see ei tohi takistada Euroopa Liidu kaitsevõime sõltumatut edasiarendamist. Vastupidi, nende kahe organisatsiooni erisusi tuleb igakülselt arvesse võtta ja nad peavad jääma täielikult iseseisvaks, eriti otsuste tegemisel.

Kolmandaks on raportisse minu arvates tarvis punkti, mis käsitleb tõhusamat koostööd Venemaaga, kes on liidu strateegiline partner sellises valdkondades nagu energiajulgeolek, kriisiohje jne.

Lõpetuseks tahan väljendada oma rahulolu sellega, et nüüd nimetatakse raportis üldise desarmeerimise vajadust, sealjuures on rõhk kergrelvastusel, jalaväemiinidel ja kassettlahingumoonal. Kuid samal ajal leian, et Euroopa Parlament peaks võtma selgema seisukoha ja paluma liikmesriikidel president Obama tuumarelvadeta maailma algatust ka tegelikult toetada. Desarmeerimine ja tuumarelvade leviku tõkestamine on saavutatav, kui igaüks meist astub sammukese selle lõppeesmärgi poole.

Norica Nicolai (ALDE). – (RO) Tahan esile tõsta Gabriele Albertini ja Arnaud Danjeani koostatud kahe raporti kvaliteeti. See näitab, et Euroopa Parlamendis töötavad asjatundlikud inimesed. Loodan, proua Ashton, et te kasutate seda asjatundlikkust ära, sest see on meie kõigi huvides.

Eeskätt tahan rõhutada raportis tehtud ettepanekut teostada järelevalvet ELi poliitikavaldkondade üle koostöös siinse rahvaesindusega. Lissaboni lepingu artikli 1 valguses usun, et Euroopa Parlament ja riikide parlamendid võivad kanda ühist vastutust suurema ühtsuse tagamise eest kõnealuses poliitikavaldkonnas.

Siiski tahan mainida, proua Ashton, et me ootame teilt palju selgemat julgeolekupoliitilist strateegiat. Mis puudutab välisteenistust, siis leian, et selle teenistuse ja Euroopa kodanike heaks tööle hakkav personal peaks esindama proportsionaalselt liikmesriikide eriteadmisi, sest kahjuks on väga paljud institutsioonid jõudnud sellise varjatud ebapädevuse ja bürokraatia tasemeni, mille tõttu võidakse rikkuda tulevikupilt ülemaailmse tähtsusega ja ühtsest Euroopa Liidust.

Lõpetuseks tahan esitada teile küsimuse lahingurühmade ja üksuste kohta, mis on loodud, aga mida ei ole kahjuks kasutatud. Need võivad kahjustada julgeolekupoliitika mainet ja ma tahan teada teie arvamust. Mis puudutab Atalanta operatsiooni, siis minu meelest on vaja palju realistlikumat tegutsemist, sest kahjuks on meie jõudude edu piraatlusjuhtumite suure arvu kõrval ebaproportsionaalselt väike.

Aitäh.

Paul Nuttall (EFD). – Austatud juhataja! Lubage mul rääkida väga avameelselt nagu üks Lancasteri elanik teisega, sest asjad ei lähe praegu just eriti hästi või mis? Tõesti ei lähe. Paruness Ashton, enne ütlesite, et Euroopa vajab usaldusväärset välispoliitikat. Kuidas saab meil olla usaldusväärne välispoliitika, kui kõrge esindaja ise ei ole usaldusväärne?

Te paistate koperdavat ühest kriisist teise suisa nii hoogsalt, et Suurbritannia välisminister oli sunnitud kirjutama teile sel nädalal kirja, paluma teil võtta ennast kokku ja tõusta oma ülesannete kõrgusele. Kuid meie Ühendkuningriigi Iseseisvusparteist kahtlustasime seda kohe alguses. Me olime teie ametissenimetamise vastu, sest leidsime, et te kaotate kindlasti jalgealuse – ja meil oli õigus.

Räägiti, et kui komisjon nimetab teid ametisse, lööb see Tokyo ja Washingtoni pahviks. Aga te ei ole suutnud Washingtoni suursaadikut isegi nimetada, sest vana Barroso pettis teid!

Suurbritannia ajakirjanduses väidetakse koguni, et te lülitate oma telefoni pärast kella kaheksat õhtul välja. Kuid, paruness Ashton, te olete kõrgeima palgaga naispoliitik maailmas. Teile makstakse rohkem kui Angela Merkelile ja Hillary Clintonile. See on ööpäev läbi tehtav töö. Kõige krooniks teatati eile, et teile hangitakse Learjeti lennuk. Arvatakse, et te läbite aastas 300 000 miili. Sedasi jõuate Kuule ja suurem osa inimesi tahaks nüüd, et te sinna jääksitegi.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) (Praegu polnud minu kord, aga ma jätkan ikkagi.) Tahan kõigepealt kiita Gabriele Albertini suurepärase raporti eest. Selles näidatakse, millist rolli peab rahvusvahelisel areenil etendama Euroopa Liit kui üleilmne jõud ja liider.

Mul on eriti hea meel selle üle, et dokumenti lisati punkt 47, milles rõhutatakse piirkondliku koostöö tähtsust idapartnerluse ja Musta mere sünergia raames, sest leian, et just selles valdkonnas võib Euroopa Liidu osalus tuua kaasa tõelise muutuse nii majanduslikus kui ka poliitilises mõttes.

Teisest küljest tahan kiita ka Arnaud Danjeani selle eest, et ta koostas raporti, milles on õnnestunud lühidalt käsitleda nii kõiki Euroopa Liidu julgeoleku- ja kaitsepoliitika probleeme kui ka saavutusi. Minu meelest on kõnealuse poliitika sünni kümnendal aastapäeval Arnaud Danjeani raportis tehtud ettepanekud ülimalt olulised, et parandada ELi võetavaid meetmeid, ning need aitavad kahtlemata kaasa Euroopa kodanike turvalisuse ning lõppkokkuvõttes ka rahu ja rahvusvahelise julgeoleku saavutamisele.

Siinkohal tahan rõhutada üht selle suurepärase raporti konkreetset punkti, milles räägitakse, kui tähtis on partnerlus Ameerika Ühendriikidega kriisiohjamises, rahu tagamisel ja üldistes sõjalistes küsimustes. Seda arvestades ei ole meie USA partnerite algatatud raketitõrjesüsteemi rajamise projekt oluline mitte üksnes minu kodumaa Rumeenia jaoks, kes on otsustanud selles projektis osaleda, vaid ka laiemas mõttes, sest ballistiliste raketide levik on eurooplastele tõsine oht.

Pean mainima, et toetasin raporti punkti 87 kohta esitatud muudatusettepanekut 34, sest leian, et kui raketitõrjekilbi projekt aitab alustada dialoogi Euroopa tasandil, on viide Venemaaga peetavale dialoogile selles kontekstis mõttetu.

Aitäh.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – Lugupeetud juhataja! Gabriele Albertini ja Arnaud Danjeani raportid on väga olulised dokumendid, mis on koostatud ülimalt tähtsal ajahetkel – Lissaboni leping on just jõustunud, ELi parlamendil on uus koosseis ja atlandiülene koostöö tundub lootustandvam.

Arnaud Danjeani raportis nimetatakse ELi liikmete ees seisvaid uusi julgeolekuprobleeme. Sellega seoses kutsutakse raportis üles koostama valget raamatut, mis võib tekitada avaliku arutelu ja suurendada ÜJKP nähtavust, luues selgema seose ühelt poolt eesmärkide ja huvide ning teiselt poolt nende saavutamise vahendite ja ressursside vahel.

Raportis tehakse ka konkreetseid ettepanekuid – see on väga hea – ning juhitakse tähelepanu valdkondadele, kus tuleb teha suuremaid sõjalisi jõupingutusi. Samal ajal tundub, et mõningaid ettepanekuid, näiteks Euroopa tarnija eelistamise põhimõtte juurutamist kaitsealastes hangetes ja nõuet, et Euroopa kaitsetööstus on kohustatud osalema USA tulevases raketitõrjesüsteemis, on suhteliselt võimatu omavahel kooskõlla viia ning alati ei ole mõistlik iga vajaduse täitmiseks uut institutsiooni luua.

Kui võtta asi kokku, siis olukorras, kus Euroopa on oma sõjalisi kulutusi külma sõja lõpust alates pidevalt vähendanud ja üldsus ei ole nõus toetama mingeid sõjalisi meetmeid, ei peaks ÜJKP käsitus olema üksnes formaalne, vaid samavõrd ka poliitiline. Seega on poliitilise tahte taastamine ÜJKP edu tagamiseks hädavajalik.

Lõpetuseks, see raport on oluline, sest selles puudutatakse väga päevakohast teemat: Euroopa Parlamendi ülesannet ÜJKPs. Tahan tänada Arnaud Danjeani ja oma kolleege nende töö eest.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Lugupeetud juhataja! Euroopa Parlamendi resolutsiooni ettepanek ühise välis- ja julgeolekupoliitika kohta on mõeldud muu hulgas selleks, et luua Euroopa Liidu enda sõjalised struktuurid. Esitan teile palve asutada eraldi Euroopa Liidu kaitse nõukogu ja sõjaliste operatsioonide keskus. Need aitavad muuta liidu maailmas märkimisväärseks sõjaliseks jõuks.

Ei tohi unustada, et ELi 27 liikmesriigist koguni 21 on ka NATO liikmed. Vaid kuus ELi riiki ei kuulu NATOsse ja suurem osa neist on kuulutanud end neutraalseks. Seega tõstatub oluline küsimus – kas esitatud ettepaneku eesmärk on arendada mõnesid ELi riike või on see ühtlasi suur samm NATOga võistleva iseseisva sõjalise bloki loomise suunas? Isegi keskpikas plaanis ei ole võimalik jääda korraga mõlema organisatsiooni liikmeks.

Seetõttu tähendab täna kõnealuse raporti poolt hääletamine tegelikult liidu mittesõjalise olemuse hävitamist, NATOle punase kaardi näitamist ja teise sõjalise bloki rajamise algust.

Ernst Strasser (PPE). – (DE) Austatud juhataja, proua asepresident, daamid ja härrad! Kõigepealt soovin igati kiita oma kahte kolleegi nende koostatud raportite eest, mis on olnud aluseks väga asjalikule ja suurepärase tulemustega arutelule. Tahan mainida mõnda juhtpõhimõtet. Esiteks ühise välispoliitika kohta: kahjuks jätab Euroopa praegu mitmehäälse mulje. Palun ja innustan teid, kõrge esindaja, tagama, et me saavutaksime ja tõesti kindlustaksime olukorra, kus Euroopa kõneleb ühel häälel. Kui soovime jõuda üleeuroopalise ühtsuseni, on see ülimalt vajalik.

Teiseks on õige, et mainitud on atlandiüleseid suhteid. Meil on tõesti vaja teha oma Ameerika Ühendriikide kolleegidega tihedat koostööd diplomaatia, majanduse ning julgeoleku- ja kaitsepoliitika valdkonnas, kuid seda tuleb teha võrdsete partneritena võrdsetel tingimustel. Samuti tuleb kodanike õiguste ja turvalisuse küsimustega tegeleda võrdsetel alustel, mida Euroopa Parlament ka seoses SWIFTi lepinguga lõpuks ometi muljetavaldavalt nõudis.

Kolmandaks on õige, et Lääne-Balkani riigid on tulevikus Euroopa välis- ja julgeolekupoliitikas ülimalt tähtsal kohal. Me peame tagama nendele riikidele väljavaate saada ELi liikmeks. See tähendab poliitiliselt stabiilseid suhteid, isikute turvalisust ja majanduslikku arengut. Euroopa välisteenistus peaks ja peab – ja Euroopa Parlament on selles küsimuses teie poolel – aitama kaasa kõige selle saavutamisele. Meie silmis on Euroopa välisteenistus mõeldud Euroopa, mitte liikmesriikide jaoks. See on Euroopa vaimus ja heaks töötavate institutsioonide jaoks, mitte kellegi muu huvides tegutsemiseks. Euroopa Parlament on selles vallas teile toeks.

Loomulikult toetan ma ka Saksamaa välisministrit, kes nõuab, et saksa keel peaks olema üks Euroopa välisteenistuse töökeel.

Wolfgang Kreissl-Dörfler (S&D). – (DE) Lugupeetud juhataja, paruness Ashton, kallid kolleegid! Jah, meil on vaja ühist välis-, julgeoleku- ja kaitsepoliitikat, kuid kasutagem seda selleks, et saavutada tuumarelvadeta maailm. Me teame, et see ei juhtu üleeöö. Me oleme selle eest liiga kaua võidelnud, et vastupidi arvata. Kuid ehk õnnestub meil koos presidentide Obama ja Medvedeviga jõuda sellele eesmärgile suure sammu võrra lähemale.

Mul on samuti hea meel selle üle, et koalitsioonilepingu järgi kavatseb Saksamaa föderaalvalitsus nõuda USA tuumarelvade väljaviimist Saksamaalt. See oleks selge ja ühemõtteline märguanne. Rõõmu valmistab ka tõsiasi, et NATO peasekretär plaanib korraldada laiapõhjalise arutelu teemal, kuidas jõuda lähemale lõppeesmärgile – tuumarelvadeta maailmale – ilma julgeolekuhuve hooletusse jätmata. Ka see oleks tähtis edasimineku.

Proua Ashton, usun, et hästi üles ehitatud välisteenistuse abil suudate saavutada palju. Seetõttu olen selles küsimuses lootusrikas ning pean ütlema, et paljude kommentaaride tõttu, mida me siin istungisaalis peame kuulma – eriti ühelt Ühendkuningriigi niinimetatud parlamentaarselt rühmituselt –, on Euroopa Parlamendi töö kvaliteet tõesti kõvasti halvenenud.

Eduard Kukan (PPE). – (SK) Kolleegide Gabriele Albertini ja Arnaud Danjeani suurepärase raportid sisaldavad palju innustavaid mõtteid selle kohta, kuidas tõhustada ühise välis- ja julgeolekupoliitika põhipunkte, samuti selle peamisi rakendusvõimalusi.

Tahan rõhutada, et just praegu, mil arutatakse Euroopa välisteenistuse asutamist ja tulevast tegevust, on väga oluline, et kõnealune teenistus loodaks kohe algusest peale võimalikult läbimõeldud alusele. See tähendab, et tuleb teenida Euroopa Liidu peamisi eesmärke ja püüda kindlustada tema kohta maailmas.

Nagu praegu näha, ei ole see lihtne ülesanne. Juba teenistuse kontseptsiooni kujundamisel on märgata, et põrkuvad Euroopa Liidu mitmesuguste institutsioonide, nende üksikosade ning mõnikord isegi nendesise rühmituste ja ka üksikisikute sageli vastandlikud huvid. Siia lisanduvad veel erinevate liikmesriikide riiklikud huvid. Säärasel olukorras on tarvis, et kõik jõud ja asjaosalised käituksid selles protsessis vastutustundlikult, avatult ja erapoolelt, vaataksid oma egost kõrgemale ega unustaks põhilist ühist eesmärki – luua diplomaatiline teenistus, mis hakkab toimima ühtse üksusena ning teenima vaid Euroopa Liidu ja selle liikmesriikide huve. Siin on juhil – teil, paruness Ashton – väga tähtis roll. Oleks halb, kui vajaduse näha üldpilti varjutaksid erihuvid ning soov suruda teiste arvelt iga hinna eest peale oma arvamust, et toonitada oma tähtsust ja seisust. Nende jõupingutuste tulemus näitab, kas me ka tegelikult muretseme tugevama

Euroopa Liidu pärast või on siin tegemist järjekordse demonstratsiooni ja jõukatsumisega selle nimel, kelle positsioon Euroopa Liidu struktuurides on kaalukaim.

Roberto Gualtieri (S&D). – (IT) Lugupeetud juhataja, head kolleegid, austatud kõrge esindaja / komisjoni asepresident! Tahan rõhutada, et me arutame Euroopa Parlamendi koostatud kolme erakordset ja kõikehõlmavat dokumenti, mis sisaldavad selgeid seisukohti ja kindlaid valikuid ning mille suhtes on saavutatud üksmeel Euroopast ja selle tulevikust hoolivates parlamendifraktsioonides. See on oluline asjaolu, mis näitab Euroopa Parlamendi tahet ja suutlikkust pakkuda end välja ÜVJPs ja ÜJKPs keskse rolli täitjana, lähtudes Lissaboni lepingu nii-öelda paindlikust tõlgendusest.

Välis teenistuse ülesehitamisel ei kavatse me täita seda rolli mitte üksnes selleks, et kindlustada Euroopa Parlamendile eesõigused, vaid ka selleks, et aidata kujundada teenistusest asutus, mis on võimeline tagama ELi välis tegevuse järjepidevuse ja tõhususe, tugevdades samal ajal ühendusemeetodit ja laiendades selle rakendusala.

Mis puutub Arnaud Danjeani raportisse, siis tahan toonitada, et mitmepoolse tegevusega seoses on siin välja pakutud strateegilise sõltumatuse idee, mis on eeltingimuseks Ameerika Ühendriikidega strateegilise partnerluse tugevdamisel. Veel soovin esile tõsta tõsiasja, et Euroopa Parlament nõuab üksmeelselt operatsioonikeskuse loomist ja mul on hea meel, et te, kõrge esindaja, olete kinnitanud oma valmisolekut arutada seda mõtet põhjalikumalt.

Tuumarelvade leviku tõkestamist käsitleva resolutsiooniga seoses soovin rõhutada, kui oluline on näha vaimusilmas tuumarelvadeta maailma ja mõista üheselt hukka iganevad taktikalised tuumarelvad, ning kui väärtuslikud on mõnede Euroopa valitsuste hiljuti vastu võetud vastavasisulised seisukohad. Seega on Euroopa Parlamendi sõnum selge, realistlik ja tulevikku vaatav ning me loodame, et kõrge esindaja mõistab ja toetab seda.

Tunne Kelam (PPE). – Austatud juhataja! Lubage kiita kolleege Gabriele Albertinit ja Arnaud Danjeani kõikehõlmavate ja ettenägelike välis- ja julgeolekupoliitika raportite eest.

EL peab saama üleilmseks jõuks, nagu te, kõrge esindaja, ütlesite. Kuid seitsme protsendiga maailma rahvastikust ja ühe viiendikuga SKPst on see võimalik üksnes tihedama üleatlandilise koostööga, mis põhineb ühistel väärtustel.

Kõigepealt peab EL näitama üles otsustavat tahet töötada välja ühtsed strateegiad viies ülimalt olulises valdkonnas, s.t ühised strateegiad Hiina, Venemaa, Lähis-Ida rahuprotsessi, Afganistani ja energiajulgeoleku kohta.

Meie usaldusväärsus ja tegusust maailmas vähendab endiselt suurel määral see, et sageli ei ole me suutnud neis valdkondades ühisele seisukohale jõuda. Teie peamine ülesanne on viia ellu oma suurepärane kava ühtse poliitilise strateegia väljatöötamise ja kollektiivse vastutuse võtmise kohta.

Mul on hea meel selle üle, et kolleeg Arnaud Danjeani raportis sisaldub lõige 10, milles nõutakse nõukogult ja komisjonilt küberohtude analüüsimist ning heal taval põhinevate tõhusate meetmete kooskõlastamist sellistele ohtudele reageerimisel. Kübersõda ei ole tulevikuprobleem – sellest on saanud igapäevane nähtus. Seetõttu peab EL töötama viivitamatult välja Euroopa küberjulgeoleku strateegia.

Lõpetuseks, mis puudutab Euroopa välis teenistust, siis leian, et selle loomisel tuleks arvestada õiglast geograafilist tasakaalu ning tagada kvoodisüsteemi kohaldades võrdsed võimalused kõikide, nii uute kui ka vanade liikmesriikide esindajatele. Ainult nii kindlustatakse uue diplomaatilise teenistuse tõhusus, läbipaistvus ja ka usaldusväärsus.

Edu teile, kõrge esindaja, ja aitäh.

Richard Howitt (S&D). – Austatud juhataja! Kõrge esindaja Catherine Ashton palus meil täna hommikul muuta oma mõtlemist, lõpetada vastuseis institutsioonilistele muutustele ja hoiduda kitsarinnalisest riiklike huvide kaitsmisest. Kui Euroopa Parlamendil on ÜVJP kohta öelduga tõsi taga, peame selgesõnaliselt teada andma, et toetame tugevat, laiahaardelist ja kõikehõlmavat välis teenistust ega hakka oma eesõigusi kasutades esindama kildkondlikke huvirühmi, kelle eesmärk on piirata teenistuse pädevust ja seega ka tõhusust.

See peaks tähendama, et ametikohti täidetakse üksnes saavutusi arvestades ning kohe algusest peale määratakse inimesed kohtadele liikmesriikide välisministeeriumidest kõikjalt üle Euroopa Liidu. See tähendab, et sellised küsimused nagu energiavarustus ja keskkonnapoliitika hõlmavad strateegilisi kavasid. See tähendab üleilmse

haardega organisatsioonilisi üksusi, mis annavad õige kaalu Aafrika-küsimusele ja atlandiülestele suhetele, samuti Aasiale, Ladina-Ameerikale ja meie naabruskonnale. See tähendab piisavaid finantsvahendeid – mitte ainult kiireks reageerimiseks või humanitaarabiks, vaid ka selleks, et eraldada raha uute poliitiliste eesmärkide täitmiseks. See tähendab, et tuleb kiita heaks Catherine Ashton otsus eelistada katastroofiturismile katastroofidele reageerimist; see tähendab, et ta annab finantsplaneerimisele vajaliku suuna. See tähendab, et Euroopa Parlament peab toetama uut, rahvusvahelist praktikat kajastavat esindamise korda, mitte jääma tingimata varemkehtinud eeskirjade juurde.

Lõpetuseks on mul hea meel näha, et komisjoni esindajale määratud koht on täna hommikul tühi. Kõikidele, kes pooldasid Lissaboni lepingut, tahan öelda, et me ei tohiks seada ei komisjonile ega ka iseendale takistusi Lissaboni lepingu täieliku elluviimise toetamisel.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Lugupeetud juhataja! Liidu välispoliitika on jõudmas uude etappi, nagu paruness Ashton ja Gabriele Albertini täna hommikul ütlesid.

Aluslepingu artikkel 21 sätestab objektiivsed põhimõtted. Samuti luuakse lepinguga uued ametikohad: liidu kõrge esindaja, komisjoni asepresident ja Euroopa Ülemkogu alaline eesistuja. Ette nähakse ka Euroopa välisteenistus, minu kolleegi Arnaud Danjeani raporti teemaks olev uus julgeoleku- ja kaitsepoliitika jne.

Nende uuendustega tahetakse anda Euroopa Liidule maailmas palju suurem mõjuvõim ning ma leian, et tippkohtumised kolmandate riikidega on endiselt parim viis selle saavutamiseks. Euroopa Liit ei korralda palju tippkohtumisi üksikute riikidega, aga me peaksime sellele tähelepanu pöörama.

Möödunud nädalal aset leidnud tippkohtumine Marokoga oli esimene omataoline kokkusaamine Araabia riigiga, millega näidati ka seda, et Marokole antakse eelisseisund. Mulle oleks meeldinud, kui te oleksite seal osalenud, proua Ashton. Kahjuks ei olnud kohal ka Maroko kuningat. Tema puudumine tähendas, et tippkohtumine, mis oleks pidanud olema ajalooline, kaotas oma mõju ja tähtsuse ega olnud tulemuslik.

Loodan, et Barcelonas toimuv Vahemere Liidu tippkohtumine on delegatsioonide taseme poolest edukas.

Meeleharmini valmistab ka see, et kevadeks kavandatud tippkohtumine president Obamaga jääb ära. Nagu Gabriele Albertini raportis on märgitud, annab Lissaboni leping meile vahendid Ameerika Ühendriikidega peetava dialoogi süvendamiseks. Nii seda kui ka muid teemasid oleks saanud tippkohtumisel arutada.

Euroopa Liit ja Ameerika Ühendriigid ei tohiks lasta käest võimalust käsitleda kahepoolseid küsimusi ning praegu maailmas kuhjuvaid konflikte ja probleeme kõrgel tasemel. Paradoksaalne oleks olukord – ma kohe lõpetan – kus nüüd, mil meil on olemas Lissaboni leping, tekib oht, et me muutume tähtsusetuks maailmas, mida mõned nimetavad juba lääneriikide järgseks või Ameerika-järgseks maailmaks.

Libor Rouček (S&D). – (CS) Lugupeetud kõrge esindaja, daamid ja härrad! Oma kõnes tahan juhtida tähelepanu vajadusele luua partnerlussuhe Venemaaga. ELi liikmesriigid ja Venemaa seisavad silmitsi paljude ühiste probleemide ja ohtudega. Pean silmas terrorismivastast võitlust, massihävitusrelvade levikut, piirkondlikke konflikte Lähis-Idas ja Afganistanis, kliimamuutusi, energiapuudust, sealhulgas tuumajulgeolekut jne. Ei Euroopa Liit ega ka Venemaa suuda lahendada neid probleeme üksi. Koostöö on vajalik ning peaks moodustama aluse uue kõikehõlmava lepingu sõlmimisele ELi ja Venemaa vahel.

Seetõttu tahan kutsuda kõrget esindajat üles kasutama ära oma uusi volitusi ja kiirendama Venemaaga peetavaid läbirääkimisi. Samuti tahan paluda teil, lugupeetud paruness, kasutada oma uut pädevust selleks, et kooskõlastada tõhusamalt üksikute liikmesriikide ning meie ühisesse välis- ja julgeolekupoliitikasse kaasatud üksikosaliste seisukohad, sest vaid nii saame tagada ühtse tegutsemise ja edendada selliseid väärtusi nagu inimõigused, demokraatia, õigusriik, võrdsus ja erapooletus vastastikustes suhetes.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – Lugupeetud juhataja! Mul on hea meel mõlema raporti üle, ma toetan neid ja kiidan kumbagi raportööri nimetatud dokumentide koostamise eest.

Nüüd kaks märkust. Esiteks, Arnaud Danjeani raportiga seoses tahan tõstatada küsimuse, mis on pannud mitmes ELi liikmesriigis paljusid kulmu kergitama. Räägin konkreetselt Pariisi ja Moskva vahel eraldi peetavatest kõnelustest, mis puudutavad nelja Mistral-tüüpi sõjalaeva võimalikku müümist Venemaale.

Mistral-tüüpi sõjalaev on teadaolevalt rünnakulaev. On tegelikult väga murettekitav, et mõned ELi liikmesriigid tegelevad relvamüügiiga kolmandatele riikidele, kui see võib teiste ELi liikmes- või naaberriikide julgeolekut väga suurel määral halvendada.

Lissaboni lepingus on sätestatud ühised kaitse-eesmärgid ning klausel solidaarsuse kohta julgeoleku- ja kaitsevaldkonnas. Seega, mida peaksid Euroopa Parlament ja teised ELi institutsioonid teie arvates nõudma? ELi siseseid ühiseid eeskirju, mis käsitlevad relvamüüki ELi liikmesriikidest kolmandatele riikidele.

Mis puudutab Gabriele Albertini raportit, siis tahan rõhutada, et Ida-Aasia stabiilsus ja julgeolek on väga olulised. Meil on hea meel nii Taibei kui ka Pekingi püüdluste üle parandada riikidevahelisi suhteid ning süvendada dialoogi ja tegelikku koostööd. Seda arvestades peaks EL toetama väga Taiwani osalust Rahvusvahelises Tsiviillennunduse Organisatsioonis ja ühinemist ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooniga, sest Taiwani kaasatus mõlemasse organisatsiooni on ELi ja maailma seisukohast oluline.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Lugupeetud kõrge esindaja! Olen teiega täiesti nõus, kui ütlete, et teie esmane eesmärk on saavutada parem ja usaldusväärsem Euroopa välispoliitika ning suurem stabiilsus ja julgeolek Balkani riikides, s.o meie maailmaosas.

Me tõesti ei saa lubada selles vallas ebaõnnestumist. Seetõttu soovitan teil keskenduda kahele asjale: esiteks Kreeka ja endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigi vaheliste suhete kiirele parandamisele, et liikmesriik Kreeka saaks oma põhjapiiride küsimuses lõpuks ometi kergendatult hingata; teiseks püüetele selle nimel, et Serbia eelistaks oma kunstlikus Euroopa Liidu ja Kosovo vahel valimise dilemmas Euroopa Liitu, s.t et ta ei eraldaks ennast teistest. Vahest oleks hea mõte meenutada meie Serbia sõpradele üht olulist tõsiasja – Serbia ja Kosovo saavad taas kokku, kui nad mõlemad on saanud Euroopa Liidu liikmeks.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Lugupeetud juhataja, komisjoni asepresident! Täna istute te teisel pool. Mul ei ole midagi selle vastu, kui te iga kuu poolt vahetate.

Selle arutelu lõpp paistab ja mitmed peamised hinnangud on selgunud. Me tahame, et te juhiksite välisteenistust, kus te – nagu üks kolleeg juba mainis – täidate korraga kahte ametikohta. Need kaks ametikohta peaks jääma ka ainsaks dubleerimiseks – me ei vaja oma struktuurides topelttegevust. Tagada tuleb ühendusemeetodi säilimine ning seda mitte üksnes eelarve ega Euroopa Parlamendi poolse järelevalve vallas. Et kõik oleks täiesti selge – uus teenistus ei tohi olla lelu, millega mängivad vaid välisministrid, kes on solvunud, et neid ei kaasata enam Euroopa Ülemkogu tegevusse. Sama kehtib teenistuse personali ametissenimetamise ja oluliste ametikohtade täitmise kohta.

Mis puutub Arnaud Danjeani raportisse, siis tahan anda täieliku toetuse raportööri võetud kursile. Alalise operatsioonide keskuse osas olen, nagu Geoffrey Van Ordengi, märganud, et paruness Ashton on pärast tema ärakuulamist selles küsimuses meelt muutnud ja pean ütleva, et minu meelest õiges suunas. Te olete tagasilükkamise etapist liikunud edasi proovietappi. Olen endiselt seisukohal, et kui me tahame kavandada tsiviil- ja sõjalisi missioone välisteenistuses täiesti ühtselt, siis oleks mõistlik juhtida teenistust omaenda operatsioonide peakontorist.

Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsiooni ettepaneku kohta luua rahu tagamise peadirektoraat ütlesin, et erinevalt siinse istungisaali kõige vasakpoolsemas osas istuvatest kolleegidest usun ma, et kogu Euroopa Liit ja eelkõige selle välispoliitika ongi üks ainulaadne rahutagamisprojekt. Seepärast ei ole ma veendunud, kas me peaksime nimetatud projekti üheainsa osakonnaga piirama.

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Austatud juhataja! Me leiame, et uued institutsioonid vajavad sisseelamiseks natuke aega, aga arvame ka seda, et me ei tohiks valvsust kaotada. Tähtis ei ole mitte see, et kõrge esindaja oleks kohal igal pool, kus on tegemist Euroopa välispoliitikaga, nagu mõned nõuavad. Tähtis on see, et Euroopa Liit oleks rahvusvahelisel areenil esindatud ja suudaks kaitsta oma seisukohti. Niisugune on täna arutuse all olevate raportite mõte.

Seetõttu pooldame Euroopa Liidu laiaulatuslikku poliitikat, mis põhineb eelkõige inimõiguste vallas koostööl kõikide meie huvifääri kuuluvate riikidega Valgevenest Kuubani. Seda poliitikat tuleks rakendada igas riigis, kus meil on inimõiguste, julgeoleku ja üleilmsete probleemidega seotud huvisid, sest Euroopa Liit suudab olukorda muuta, nagu näitas Hispaania eesistumise ajal Genfis toimunud inimõiguste nõukogu istungjärgul saavutatud liikmesriikide enamuse ühine seisukoht. Niisuguse seisukohani tuleb jõuda ka Lähis-Ida ja Kuuba küsimuses. Tegemist on ettevaatava ja reformistliku edasiminekinga Euroopa Liidu välistegevuses. Meie tahame tugevat ja tõelist Euroopa välisteenistust, mis toetab kõrge esindaja tööd ja vastab ka Euroopa Parlamendi püüdlustele.

Krzysztof Lisek (PPE). – (PL) Lugupeetud juhataja, proua Ashton! Tahan väljendada rahulolu selle üle, et saame täna ühist välis- ja julgeolekupoliitikat ning ühist julgeoleku- ja kaitsepoliitikat koos arutada. Hoolimata mõnest vastakast häälest tahan öelda, et kindlasti soovib suurem osa siinsest parlamendist teile head ja ootab

ühise välis- ja julgeolekupoliitika kujundamist ning sellise asjatundliku välisteenistuse rajamist, kus te saate kasutada ära kõikide Euroopa Liidu liikmesriikide parimate diplomaatide oskused.

Meie tänane arutelu ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika üle põhineb julgeoleku ja kaitse allkomisjonis minu ülemuse Arnaud Danjeani koostatud suurepärasel raportil. Loomulikult peab liit töötama välja ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika raamistiku. Meid ootavad paljud ülesanded – mitte üksnes konfliktid, vaid ka looduskatastroofid, terrorismioht jne. Seega peame kindlustama oma operatiivset võimekust. Liit peab hoolitsema oma julgeoleku eest, aga tegutsema aktiivselt ka üleilmsete probleemide lahendamisel. See ei ole võimalik ilma hea koostööta meie liitlastega teisel pool Atlandi ookeani. Minu arvates ootavad tegelikult kõik, et teil õnnestub alustada sisukat dialoogi ja tekitada tihe koostöö Euroopa Liidu ja NATO vahel – mitte üksnes seetõttu, et suurem osa ELi liikmesriikidest kuulub NATOsse, vaid just mainitud probleemide tõttu.

Paruness Ashton, et lõpetada humoorikamal toonil, tahan väljendada lootust, et te ei ole saatnud oma telefoninumbrit mitte ainult Henry Kissingerile, vaid juba ka Hillary Clintonile.

Proinsias De Rossa (S&D). – Lugupeetud juhataja! Tahan tunnustada asepresident Ashtonit tulevikku vaatava ja sisuka kõne eest.

Põhjus, miks mõned inimesed ei ole teiega, asepresident Ashton, rahul, on selles, et te ei ole agressiivne kindral ega isegi mitte kitsarinnaline natsionalist. Mind rõõmustab eriti see, et te pidasite riikidevahelistes suhetes tähtsaimaks õigusriigi põhimõtete järgimist ning ma õhutan teid seda ka Lähis-Idas aktiivselt nõudma. Samuti meeldis mulle see, et te peate kollektiivse heaolu põhimõtet olulisemaks kui liikmesriikidele tekkivat vähest kahju.

Hetkel on Lähis-Ida vast kõige plahvatusohtlikum piirkond, kus võib puhkeda kaugele leviv sõda. Teil tuleb teha tihedat koostööd Ameerika Ühendriikidega ning nõuda, et selles küsimuses edasiliikumisel võetaks keskseks lähtealuseks nõukogu 8. detsembri avaldus.

Lõpetuseks tahan soovitada tungivalt teil toetada mõtet poliitikast, mille kohaselt oleks Lähis-Ida tuumarelvavaba ala.

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Leian, et Arnaud Danjeani ja Gabriele Albertini raportid tähistavad sammu hädavajalike ühiste tulevikueesmärkide saavutamise suunas, mille järgi Euroopa Liit on rahu ja julgeoleku kaitsmisel maailmajõud, ning ma tänan raportööre selle eest.

Kahanevad kaitse-eelarved ja praegune majanduskriis näitavad üheselt, et kui meie sooviks on maailmas ühel häälel kõnelev Euroopa ja kui me nõuame kindlalt enda austamist, peame kasutama olemasolevaid vahendeid mõistlikumalt ja tõhusamalt.

Lissaboni lepinguga kindlustatud Euroopa Kaitseagentuuril on ülimalt oluline ülesanne parandada meie suutlikkust kollektiivsete hangete, ressursside koondamise ja ühiste väljaõpete kaudu. Liidu võimekuse ja tõhususe parandamiseks tuleb ühise välis- ja julgeolekupoliitika raames kasutada ära nii tsiviil- kui ka sõjalise tegevuse koostöö.

Loodan, et Catherine Ashton kui Euroopa Kaitseagentuuri juht ja liidu kõrge esindaja etendab selles vallas aktiivset rolli. Lõpetuseks, proua Ashton, soovin teile palju edu ühise välisteenistuse loomisel. Eeldan, et teenistuse personali ametissenimetamisel järgitakse geograafilise tasakaalu põhimõtet, nii et kõnealune teenistus võiks esindada tõepoolest kogu Euroopa Liitu. Teie töö õnnestumine on Euroopa huvides.

Ágnes Hankiss (PPE). – (HU) Kallid kolleegid! Kõigepealt tahan tänada Arnaud Danjeani raporti eest, mis on kõikehõlmav ja samal ajal igas konkreetsetes küsimuses põhjalik. Mina ise tahan rääkida vaid ühel teemal. Euroopa Liidu liikmesriikide hulgas on palju riike, sealhulgas minu kodumaa Ungari, kes tahaks täieõiguslike ja võrdsete liikmetena teha aktiivset koostööd Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika valdkonnas. Samas ei saa nad kõigile teadaolevatel ajaloolistel põhjustel olla ei materiaalsete vahendite ega ka võimekuse või isegi teadmusbaasi poolest võrdsed praeguste suurimate riikidega. Seetõttu andsin poolthääle nendele esitatud muudatusettepanekutele, millega püütakse lihtsustada nimetatud valdkonnas osalemist ja teistele järele jõudmist. Ühest küljest puudutab see teema praegust struktuurset koostööd, mida võiks ja oleks vahest tulnud kujundada nii, et sellest ei saaks suurimate ja tugevaimate liikmesriikide eliitklubi, teisisõnu – et selle raames ei esitataks kõikidele osalejatele ühtseid ja ühesuguseid nõudmisi, sest sel juhul jäävad teatud riigid koostööst eemale. Selle asemel tuleks väiksematel riikidel võimaldada osalemist vastavalt nende konkreetsetele võimalustele. Teisest küljest tuleb rajada vastavad väljaõppevõrgustikud. Tahan tänada julgeoleku ja kaitse allkomisjoni esimeest selle eest, et ta need punktid raportisse lisas.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Austatud juhataja, paruness Ashton! Soovin täna kiita mõlemat raportööri, kes on nii osavalt juhtinud seda arutelu, mille tulemusena võetakse vastu käesolev dokument või pigem nii Gabriele Albertini kui ka Arnaud Danjeani koostatud dokumendid.

Ütleksin, et need dokumendid kiidetakse heaks õigel ajal, paruness Ashton! ametiaja alguses. Oleme üksikasjalikult näidanud, mida ma Euroopa Liidu välispoliitikalt ootame. Paruness Ashton, te kasutasite väga hästi juhust ja võtsite neid kaht ülimalt konkreetset raportit oma maailmapildi kujundamisel arvesse ning ma hindan teid selle pärast. Muidugi ei hakka ma teid alati kiitma, kui te just ei selgita oma arvamust konkreetsete probleemide, dilemmaide ja kriiside kohta. Täna tahan teile tunnustust avaldada eelkõige selle eest, et te tegite kriitilise märkuse Israeli valitsuse poolt ebaseaduslike asunduste rajamise kohta.

Lõpetuseks lubage mul lisada, et minu meelest peaksime tulevikus pöörama suuremat tähelepanu Jaapanile, meie ammusele ja usaldusväärsele sõbrale, mitte olema nii sisse võetud Hiinast ja teistest kiiresti arenevatest riikidest.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Lugupeetud juhataja, proua Ashton! Tõenäoliselt kõnelen ma kõigi siin istungisaalis viibijate nimel, kui väidan, et välispoliitika on üks tõsisemaid Euroopa Liidu probleeme, ning me loodame, et teie juhtimisel, proua Ashton, saab Euroopa Liidust maailmas selle poliitika tõeline kujundaja.

Keskendun kahele valdkonnale. Esimene on Lähis-Ida poliitiline olukord. Ootame teilt selget seisukohta terrorismivastase võitluse strateegia suhtes. Peamiselt loodame, et olukord nimetatud piirkonnas, eelkõige Afganistanis, kujuneb selliseks, et seal saab lahkuda. Tahan siinkohal teha ettepaneku kasutada kõiki vahendeid, sealhulgas põhiliselt tsiviiloperatsioone selleks, et moderniseerida see riik, mis on praegu, pärast 30-aastast pidevat sõda varemetes. Leian ka, et poliitiline kaasatus Afganistani taastamisse on selle riigi stabiliseerimise põhitegur. Teiseks valdkonnaks on Iraan, mis etendab hetkel sealse piirkonna välispoliitikas peamist rolli. Arvan, et sekkumine tuumarelva leviku vastasesse võitlusesse on hädavajalik ja see ülesanne langeb samuti teie õlule. Soovime teile palju edu ja usume, et te suudate oma töö ja Ameerika poliitika omavahel hästi kooskõlla viia.

Minu meelest on poliitiline olukord Afganistanis, Pakistanis, Indias ja Iraanis maailma julgeolekupoliitika seisukohast ülimalt tähtis. Nii et, proua Ashton, teie osa siin on hindamatu.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Lugupeetud juhataja, paruness Ashton! Te nimetasite Somaali poolsaarel korraldatavat piraatlusevastast operatsiooni Atalanta edukaks.

Kuid möödunud nädalal toimusid massilised piraatide rünnakud baski, Hispaania ja Prantsusmaa kalalaevade vastu ning see sundis kalalaevastikku piirkonnast lahkuma ja minema aladele, kus neid küll kaitstakse, aga kus ei ole kala. Unustada ei tasu ka neid sadu inimesi, keda hoitakse endiselt erinevatel laevadel pantvangis.

Palun teil kohaldada kõnealuses operatsioonis Euroopa Parlamendi poolt detsembris vastu võetud resolutsiooni, et kalalaevu kaitsta ja seda kaitset laiendada. Ühtlasi nõuan, et mõeldaks uuesti läbi strateegiad ning vaadataks kiiremas korras üle selles India ookeani operatsioonis kasutatavad võtted ja operatsiooni kohapealse teostamise viisid.

Struan Stevenson (ECR). – Austatud juhataja! Pühapäeval hukkus 58 ja sai tõsiselt vigastada 140 inimest, kes püüdsid Iraagi valimistel kasutada oma hääleõigust. Kuid vägivald, hirmutamine ning rünnakute ja väljapressimisega ähvardamine ei peletanud miljoneid julgeid iraaklasi hääletuskastide juurest eemale.

Korduvalt on üritatud valimistulemusi muuta ja moonutada. Viiesaja ilmaliku ja mittelahkusulise kandidaadi ärakeelamine vastutuse ja õiguse pseudokomisjonis, mitu pommirünnakut valimiste päeval ning ülimalt kahtlane viivitamine tulemuste teatavakstegemisega on kõik rahutukstegevad märgid räpasest mängust.

Iraani kurjakuulutatav sekkumine on olnud nende valimiste püsitunnus ning nüüd tuleb meil Iraanile saata järgmine karm hoiatus: ärgu ta püüdkugi upitada Iraagis võimule talle alluvat peaministrit, ärgu ta püüdkugi jätta iraaklasi pettusega ilma demokraatlikest õigustest ja tekitada Iraagis uut lahkusulist kaost, sest lääneriigid hoiavad tal silma peal ja ta on meie pingsa tähelepanu all.

Andrew Henry William Brons (NI). – Lugupeetud juhataja! Euroopa Liidu lepingu artikli 18 järgi on paruness Ashtonil ülesanne aidata välja töötada ühist välis- ja julgeolekupoliitikat, mida ta viib ellu nõukogu mandaadiga; nõukokku kuuluvad mõistagi rahvusriikide esindajad. Kuid samas artiklis on öeldud, et ta peab olema üks komisjoni asepresidentidest ja tegutseb komisjoni koosseisus. Lisaks saan ma aru, et välisteenistuse ametikohtade täitmisel eelistatakse komisjoni endisi töötajaid diplomaatilisele ja välisministeeriumide personalile.

Paruness Ashton, on selge, et teie ülesanne on nõrgendada järjepidevalt liikmesriikide välispoliitilist mõjuvõimu – mitte ainult üksikriigiti, vaid nõukogu raames ka kollektiivselt. Teile ja teie ametijärglastele annab nõukogu mandaadi üksnes formaalselt. Tegelikku juhtrolli etendab ELi välispoliitikas komisjon. Liikmesriikide ja nõukogu tähtsust aina vähendatakse.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Gabriele Albertini raporti peamine mõte on ühtne ja tõhus poliitika. Kiidan teda selle raporti eest, samuti tunnustan Arnaud Danjeani.

Tahaksin rõhutada, et selle töö tegemisega seondub ka personaliküsimus. Raportis räägitakse Euroopa välis teenistusest ning kuigi dokument käsitleb 2008. aastat – kahju, et ei vaadelda juba 2009. aastat –, saab sellest nüüd Catherine Ashtoni juhitava teenistuse raames tegelikult tehtava töö omalaadne mõõdupuu. Minu meelest on siin ülimalt oluline meie nõutav geograafiline tasakaal, samuti on selles töös suur kaal nii Euroopa Parlamendil kui ka riikide parlamentidel. Selged värbamistingimused ja Euroopa Parlamendi osa teenistuse loomisel on teemad, mida hakatakse selles istungisaalis põhjalikult hindama.

Tahaksime paluda, et see protsess oleks selge, lihtne ja meile arusaadav, sest meie esindame üksikuid valijaid, kellest Euroopa Liit ju tegelikult koosneb.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Tahan avaldada siirast tänu mõlemale raportöörile, Gabriele Albertinile ja Arnaud Danjeanile.

Tuletan teile meelde traagilist sündmust Belgradis 12. märtsil seitse aastat tagasi. Pean silmas Serbia endise peaministri Zoran Đinđići mõrva. Ta tapeti, et takistada Serbia olukorra normaliseerumist ning riigi demokraatiseerimist ja euroopalikuks muutmist. Kuid see ei peatanud alanud muutusi. Neid õnnestus vaid edasi lükata. Sellel juhtumil oli halb mõju ka naaberriikidele ja kogu piirkonnale.

Proua Ashton, palun teil aidata ja julgustada Euroopa-meelseid jõudusid kõikjal meie vahetus läheduses. Teil tuleb tegutseda õigeaegselt ja ennetavalt. Te olete võtnud enda kanda uue institutsiooni ja ülesande, mis tegelikult kätkeb kahte ülesannet kahes institutsioonis ning teist on saamas sisuliselt kahekordne juht. Tagasiteed ei ole ei teie ega ka meie jaoks. Kuna minna saab ainult edasi, loodan, et õigustate meie usaldust.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Lugupeetud juhataja! Kõikehõlmavate raportite koostamiseks on tavaliselt vaja anda erinevaid hinnanguid ja see kehtib ka siinsel juhul. Seega pooldan mina ühist välis- ja julgeolekupoliitikat, mille raames võideldakse ebaseadusliku sissetrassi, viisapettuste, kurjategijate turismi ja varjupaiga võltstaotluste vastu. Samuti pooldan ma ühist välis- ja julgeolekupoliitikat, mille kohaselt kindlustatakse Schengeni ala piire ning asutakse otsustavalt võitlusse organiseeritud kuritegevuse vastu. Kuid ma suhtun kriitiliselt ühisesse välis- ja julgeolekupoliitikasse, mille eesmärk on anda ELile aktiivne roll juba ÜRO ja NATO pädevusse kuuluvates sõjalistes küsimustes. Seesugusele poliitikale olen ma vastu. Niisuguse toepelteggevusega ei tohiks nõustuda – mõistagi avaldan ma arvamust neutraalse riigi esindaja erilistest vaatenurgast. Olen vastu ka viisanõude kaotamisele, mis on Balkani riikide suhtes läbimõttetu, sest vaid mõne kuu pärast on ligikaudu 150 000 makedoonlast teel Kesk-Euroopa poole ning kaks kolmandikku neist on juba ebaseaduslike sissetrassijate sekka kadunud.

Kindlasti ei ole see õige viis Euroopa kodanike julgeoleku suurendamiseks – sellega ei aidata turvalisusele üldse kaasa ja loomulikult ei kasvatata nii ka kuidagi meie kodanike soovi Euroopat laiendada.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Mulle valmistab muret, et varasematel konverentsidel ei ole tuumarelvade leviku tõkestamise valdkonnas käegakatsutavaid tulemusi saavutatud. Need relvad ja see tehnoloogia levivad. Järjest suureneb oht, et tuumatehnoloogia võib langeda kuritegelike ja terroristlike organisatsioonide kätte.

Liit peaks selles vallas ühiselt tegutsema ning võtma maailmatasandi otsustajana nimetatud küsimuses ühtse seisukoha, et tugevdada kõiki kolme sammast, millel tuumarelvade leviku tõkestamise leping püsib, ning tagada tuumarelvade leviku tõkestamise eeskirjade ja meetmete üldine jõustamine ja rakendamine. Minu meelest peab tuumarelvade leviku tõkestamisest saama üks Euroopa Liidu põhisihid ning tihedat dialoogi tuleb alustada kõikide tuumariikidega, mitte üksnes USA ja Venemaaga. Tuumarelv on paljudel riikidel, mitte üksnes ÜRO Julgeolekunõukogu viiel alalisel liikmel. Seetõttu peaks liit üleilmse julgeoleku huvides tegema poliitilisi ja diplomaatilisi jõupingutusi, et saavutada Iisraeli, India, Pakistani, Põhja-Korea ja teiste selliste riikide ühinemine tuumarelvade leviku tõkestamise lepinguga.

Catherine Ashton, komisjoni asepresident / liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja. – Lugupeetud juhataja! Kõigepealt tahan väljendada tänu tehtud ettepanekute eest ja öelda, et pidasin seda arutelu meie strateegilise suuna sedastamisel väga oluliseks ja väärtuslikuks.

Alustuseks tahan märkida, et olen täiesti nõus kõikide auväärsete parlamendiliikmetega, kes kõnelesid parlamendipoolse järelevalve ja rolli vajalikkusest ja tähtsusest mitte lihtsalt kontrolli mõttes, vaid ka põhjusel, et Euroopa Parlamendil on olemas vastavad eriteadmised, millest ma olen igati teadlik. Kavatsen neid teadmisi ära kasutada ja loodan, et meil tekib rohkelt võimalusi arutada ja analüüsida paljusid, kui mitte kõiki täna tõstatatud küsimusi.

Teen nüüd üsna lühidalt ja püüan rääkida vaid mõnest peamisest valdkonnast, mis valmistavad minu meelest austatud parlamendiliikmetele kõige rohkem muret. Alustan kinnitusega, et ma ei öelnud Michel Barnier' raportile „ei”. Ma ütlesin, et Haitil saadud õppetunde ja praegu Tšiilile antavat toetust arvestades peame tegema selgeks, mida meil on veel võimalik teha, kuidas me saame tõhusamalt tegutseda, mis peaks tagataskusse jääma ja kas seal peaks üldse midagi olema. Siin tuleb meil oma tegevus strateegiliselt läbi mõelda ning Michel Barnier' raport sisaldab selleks vajalikku taustinfot. Olen Michelile väga tänulik selles valdkonnas juba tehtu eest – see jääb edasise tegevuse taustaks.

Tuumarelvade leviku tõkestamise lepingu kohta ütlen järgmist. Mitu lugupeetud parlamendiliiget mainis mais toimuva konverentsi olulisust. Olen nende kõigiga nõus. On ülimalt tähtis, et me liiguksime praegu edasi ja kasutaksime ära võimalused, mida maikuine konverents meile pakub.

Samuti jagan arvamust, et julgeolek saab alguse tugevatest poliitilistest suhetest. Maailmaareenil tegutsedes peab meie eesmärk olema alati just niisuguste tugevate poliitiliste suhete arendamine, et kindlustada meie endi ja ka nende kolmandate riikide julgeolek, kellega me püüame sääraseid suhteid saavutada või kellega meil on pooleli dialoog murettekitavates küsimustes.

Mitmed auväärased parlamendiliikmed tõid täiesti õigustatult esile Balkani riikide tähtsuse. Oma prioriteetide hulgas olen selle töövaldkonna eriti olulisena ära märkinud. Bosnias toimuvate valimiste eelõhtul on väga oluline rõhutada Euroopa Liidu tähtsust ning veenduda, et riigi poliitikud annavad oma rahvale teada, kuidas nad kavatsevad tugevdada sidemeid Euroopaga ja saada lõpuks Euroopa osaks.

Olen nõus, et Valentin Inzko ja tema töö kõrge esindaja büroos on tähtis. Koos temaga kaalume strateegilisi samme, mis ulatuvad jälle valimistest palju kaugemasse aega tulevikus, kuhu me peame välja jõudma eelolevate kuude ja aastate jooksul, et julgeolek püsiks. Ma mõistan stabiilsuse olulisuse kohta tehtud märkust. Sealne olukord ei pea mitte üksnes olema stabiilne, vaid ka jääma stabiilseks. Piirkonnas muretsetakse selle pärast, et me just nagu teeksime edusamme, kuid mõnikord tundub mulle, et me ei ole päris kindlad, mida edasi teha. Me peame edasi liikuma.

Eriti kehtib see, nagu mitmed lugupeetud parlamendiliikmed ütlesid, Kosovo kohta, kus ma käisin valitsusega kohtumas. Kõnelesin valitsuse ja eelkõige peaministriga, et uurida, mida me saame tulevikus ühiselt ära teha. Siis on veel Serbia, kes pingutab väga, et saada Euroopa Liidu liikmeks. President Tadići ja valitsuskabineti liikmetega kohtumisel oli täiesti selge, et ka nemad näevad oma tulevikku Euroopa Liidus ning saavad ühtlasi aru probleemidest, mis meile selle poole liikumisel muret valmistavad.

Mis puudutab Kuuba-teemalist arutelu, siis ma osaleksin selles, kuid lihtsalt asjad langevad kokku. Toimub esimeeste konverents, kus arutatakse välisteenistusega seonduvat, ja ma ei saa olla ühel ajal kahes kohas. Niisugune ajakava oli Euroopa Parlamendi otsus. Mul tuleb kuuletuda ja sinna kohale minna. Kuid pean Kuuba-küsimust oluliseks ja kahtlemata pöördume me selle teema juurde tagasi.

Kui rääkida eraldiseisvast osakonnast, mis tegeleb rahu tagamisega, siis leian, et rahu tagamine peaks olema kogu meie tegevuse osa ning millegi eraldi väljatoomine muudab mind alati närviliseks, sest siis oleks see osa muust tööst otsekui lahus. Kui te vaatate seda, kuidas me kavatseme välisteenistust juhtida, siis näete, et tegemist on omalaadse katusorganisatsiooniga, mis hakkab selgelt täitma aluslepinguga ette nähtud kohustusi, kuid mis on ühtlasi nii teie kui ka komisjoni teenistuses.

Kui siis komisjon kavatseb astuda maailmas samme kaubanduse, kliimamuutuste või energiajulgeoleku valdkonnas, võib ta rakendada ka välisteenistust, mis ühendab otseselt komisjoni töö ja kohapeal toimuva. Ütleksin, et kõige selle taga on turvalisema ja stabiilsema maailma tagamine. Seega on minu jaoks kogu küsimus selles, kuidas me näitame, et meie töö mõte on toetada rahu saavutamise ja hoidmise püüdlusi.

Atalanta operatsiooni kohta arvan, et selle kohta tehtud märkused olid väga head. Tegemist on väga tähtsa missiooniga, kuid see peab olema seotud kogu meie muu tegevusega sealses piirkonnas. Võtan arvesse ka seisukohta, et meil tuleb mõelda kalastamisele ja vastavasisulisele strateegiale. See on igati arusaadav.

Mis puutub tööriühmadesse, siis leian, et nende olemasolu Euroopa Parlamendis on kiiduväärt. Arvan, et kõrgematel ametnikel on praegu tekkinud nendega hea side ja meil tuleb seda hoida.

Operatsioonide peakorteri suhtes ei ole ma oma seisukohta muutnud. Jaanuaris ütlesin, et mind tuleb veel veenda. Nüüdseks oleme asja uurinud, sest kuna ma olen oma ametis olnud natuke kauem, olen jõudnud rohkem tegeleda meie tööga välissuhteliste vallas, toimuks need siis Kosovos või Bosnias, olgu arutelu all meie tegevus Atalanta raames või see, mida me asja Haitil korda saatsime, ja nõnda edasi.

Oma kõnes ütlesin, et meil tuleb teha kindlaks, mis on vajalik, ja seejärel otsustada, kuidas oleks seda kõige parem saavutada. On erinevaid arvamusi, kuid usun, et need kõik annavad kokku ühe tulemuse ja sellest meil tulekski lähtuda. Seega peaksime olema ühel või teisel moel veendunud selles, kuidas käituda.

Inimõigusi käsitleksin ma kui läbivat joont. Meie väärtuste edasiandmine ja inimõiguste edendamine moodustab tähtsa osa kogu meie tegevusest Euroopa Liidus ja laiemas maailmas. Seega peame tagama, et see läbiks kõiki meie toiminguid ja aitaks kogu maailmas tehtava töö käigus levitada Euroopa Liidu tõekspidamisi. Tahan väga hoolikalt jälgida, kuidas me seda teeme, et need ei oleks midagi, mis kaasnevad poolkogemata mingi dialoogiga. See muutub kogu meie tegevuse lahutamatuks osaks.

Olen nõus ka sellega, et atlandiülesed suhted Ameerika Ühendriikidega peavad olema tugevad. Nad on meie kindlad partnerid õige mitmes tegevuses, eelkõige kriisiohjamises, ning väga oluline on meie partnerlust edasi arendada. Olen ülimalt huvitatud USAga tehtava koostöö süvendamisest ka arenguvaldkonnas, näiteks just Aafrikas, kus on võimalik ära teha palju rohkem – vähemalt mina arvan nii –, arvestades eelkõige neid kogemusi, mis ma sain kaubandusabi vallas, kui töötasin väliskaubanduse volinikuna.

Meil tuleb mõelda teistele tähtsatele partnerlussuhetele. Olen pidanud Brasiilia välisministriga kõnelusi võimaluse üle alustada uuesti arengualast ühistööd, et me saaksime mastaabisäästu ja koostöö kaudu mõnede teiste abi vajavatele maailmapaikadele eraldada vahendeid palju tõhusamalt.

Tunnistan ka küberohu olemasolu. Tegemist on väga olulise küsimusega, mis on juba praegu päevakorras. See on probleem, millel tuleb silma peal hoida, sest ohud teisenevad paratamatult kogu aeg.

Õige pisut ka välis teenistusest. Välis teenistuses peab kajastuma kogu Euroopa Liidu geograafiline ulatus. Olen sellega täiesti nõus, aga selle saavutamiseks läheb mul aega. Olen kõikidele välisministritele öelnud ja ütlen ka Euroopa Parlamendile: palun ärge arvake, et kui esimesele neljale või viiele ametikohale nimetatud inimesed pärinevad liikmesriigist, mida te ehk kõige paremini ei tunne, tähendab see seda, et ka tulevikus täidan ma ametikohti isikutega vaid neist liikmesriikidest. Lihtsalt meil tuleb teenistust rajada järk-järgult. Ärge unustage, auväärsed parlamendiliikmed, et praegu ei ole teenistust üldse olemaski. Mul ei ole välis teenistuse jaoks meeskonda ega personali, sest enne õigusliku aluse väljatöötamist ei ole meil mitte midagi. Meil on ainult see, mis varemgi, ja me püüame seda ühe mütsi alla koondada.

Hakkan inimesi ametisse nimetama üksnes nende saavutuste põhjal. Keegi ei ole eelisseisundis. Lähtutakse saavutustest. Ma tahan kõige targemaid ja paremaid töötajaid ning seda olen ma öelnud ka liikmesriikidele ja institutsioonidele. Ma soovin, et kohapealsed delegatsioonid oleksid koondunud ja võimalised toetama Euroopa Liidu töö kõiki erinevaid tahke nii liidu esindamisel kolmandates riikides kui ka nendega koostöö tegemisel.

On hädavajalik, et teenistus tegutseks just nii, sest vastasel juhul oleme lõpuks jälle killustunud. Küsimus on selles, kuidas seda saavutada, ning seetõttu peame praegu nõukogu ja komisjoniga vastavasisulist dialoogi. Kui asi oleks väga lihtne, oleksime selle juba ära teinud. Me peame olema veendunud, et tegutseme õigesti ja tõhusalt. Mõne järgneva nädala jooksul leiame lahenduse.

Mis puudutab ressursse, siis mina pooldan paindlikkust. Väidan, et kui konkreetsetes riigis on kriis või kui mõistetakse, et on vaja vahendeid ümber paigutada, peaksime selle probleemiga tegelema, kuid parlamentaarse järelevalve all. Jällegi tuleb meil kaaluda, kuidas siin toimida – mitte ainult praegusel hetkel, vaid ka tulevikus.

Täiesti kindlasti tuleb vältida topelttööd, vastasel juhul ei saavuta me muud kui suurema bürokraatia. Seda me ei taha. Me peame tagama, et välis teenistus on Euroopa Liidus ühtne ja hästitoimiv üksus, mis toetab teisi institutsioone ja mida teised institutsioonid omakorda toetavad. Ja nagu ma juba mainisin, ei tohi unustada, et kõnealust teenistust ei ole veel olemas. Loodetavasti saame töö tehtud mõne eeloleva nädalaga. Kui Euroopa Parlament mind toetab, siis olen kindel, et nii ka läheb ja teenistus saab loodud. Me võime laduda vundamenti, aga teenistuse ülesehitamine võtab aega. See on nii oluline, et loodetavasti mõistavad seda kõik auväärsed parlamendiliikmed.

Paar viimast märkust. Tippkohtumiste kohta – meil on palju mitmesuguseid tippkohtumisi. Me ei tohi mingil juhul unustada nende väärtust ja tähtsust. Ma ei saa neil kõigil osaleda. Neid on lihtsalt liiga palju. Olen kohal neist mõnel. Me olime Maroko tippkohtumisel hästi esindatud, sest sinna läksid nii komisjoni president kui

ka Euroopa Ülemkogu alaline eesistuja. Olen kindlal veendumusel, et kui kohal on Euroopa Ülemkogu alaline eesistuja ja komisjoni president, siis tuleb öelda, et EL on tippkohtumisel kõrgel tasemel esindatud. Alati ei ole vaja enam minul kohtumisele tulla ning komisjoni president ja Euroopa Ülemkogu eesistuja nõustuksid sellega.

Lõpetuseks, lugupeetud parlamendiliikmed mainisid suhteid säärase riikidega nagu Jaapan ja strateegiliselt tähtsate partneritega nagu Venemaa. Veel juhati tähelepanu sellele, kui oluline ja väärtuslik on Lähis-Ida, kuhu ma sõidan eeloleval pühapäeval, ning Lähis-Ida nelik, sest ma sõidan läbi kogu sealse piirkonna. Küllastan vist kokku viit riiki ning jõuan siis Moskvasse Lähis-Ida neliku kohtumisele, et arutada ja analüüsida järgmisi samme.

Kokkuvõtteks, austatud parlamendiliikmed, tänan teid märkamast, et ma olen nõukogu poolel ja komisjoni ei ole kohal. Ma vahetan pooli ka edaspidi. Senikaua, kuni on olemas koht kahe poole vahel, jätkan ma sellist toimimisviisi. Teie kohus on pidada meeles, kumba poolt ma pean kohale tulles esindama.

Viimase asjana lubage mul veel kord südamest tänada Gabriele Albertinit ja Arnaud Danjeani suurepäraste raportite eest, mis andsid mulle võimaluse esitleda täna oma seisukohti.

(Aplaus)

Gabriele Albertini, raportöör. – (IT) Tänan kolleege, kellest nii paljud sõna võtsid, iseäranis neid, kes kiitsid heaks raporti põhipunktid ning tunnustasid ja toetasid selle sisu, aga ühtlasi ka neid, kes avaldasid kriitikat ning tegid seda eelkõige sooviga saada üle nendest kahetsusväärsetest traagilistest juhtudest, mil on tulnud kasutada jõudu, ja näha rahus elavat maailma. Suur Kreeka filosoof Platon on öelnud, et ainult surnud näevad sõja lõppu. Kuid vaatamata sellele, et me ei soovi säärase filosoofiat kummardada ja püüame ennetada niisuguse olukorra tekkimist, sunnib tegelikkus meid isegi rahuvalvemissioonidel jõudu kasutama.

Kiidan kõrget esindajat / komisjoni asepresidenti Catherine Ashtonit ning tänan teda minu raporti äramärgimise eest. Eriti meeldib mulle tema kahetine käsitlusviis, millega püütakse leida seos nõukogu ja komisjoni ülesannete vahel. Juba tema füüsiline asukoht, mis hakkab vaheldumisi olema nõukogu toolil, nagu praegu, ja komisjoni toolil, näitab tema soovi täita kahte ülesannet.

Leian, et Euroopa Parlamendina peame sellist koostööle pühendumist toetama ja soodustama. Komisjon viib ellu arengu-, naabrus- ja stabiilsuspoliitikat ning edendab inimõigusi ja demokraatiat. Nõukogu ülesandeks on rahuvalvemissioonid ja õigusriigi põhimõtete rakendamise missioonid. Neid teemasid peab lõpuks hakkama käsitleva Euroopa diplomaatiline väliteenistus, mille tegevus peab olema tõhus ja tulemuslik ning millel peavad olema vajalikud oskused ja vahendid, et täita oma ülesandeid nõuetekohaselt. Selle saavutamiseks kavatseme teha tõsist tööd.

Tänan kõrget esindajat ka selle eest – ja seda arutame me üksikasjalikumalt 23. aprillil –, et ta nõustus osalema väliskomisjoni kuulamisel, kus käsitletakse väliteenistust ja kus meil tekib võimalus seda teemat põhjalikumalt analüüsida. Tänaane päev tähistab meie koostöö algust, aga kindlasti mitte lõppu.

Arnaud Danjean, raportöör. – (FR) Lugupeetud juhataja, austatud kõrge esindaja, kallid kolleegid! Aitäh kõikide sõnavõtude eest, mis aitasid taas arutelu ja minu raportit täiendada.

Tahan rahustada neid, kes väljendasid muret ja kohati ka kahtlusi, et kõnealune raport võib avada ukse suuremale konkureerimisele eelkõige NATOga või koguni eraldatusele. See ei ole sugugi nii. Mina seda kindlasti ei arva ning lisan, et seda ei ole ette nähtud ka aluslepingus, hoopis vastupidi. Võite uskuda Euroopa Parlamendi prantslasest liiget, kes on väsimatult võidelnud selle eest, et taastataks tema kodumaa koht NATO ühtsetes struktuurides.

Rääkides strateegilisest sõltumatusest, siis millist mõtet me ellu viime ja millist poliitikat oleme kümme aastat arendanud? Vastus: me oleme arendanud Euroopa Liidu suutlikkust sekkuda tsiviil- ja sõjaliste missioonide kaudu probleemide lahendamisse seal, kus teised organisatsioonid, sealhulgas NATO, tegutseda ei saa. NATO ei oleks saanud sekkuda Gruusia konflikti lõpetamisse, sest seal ei ole kohal ei ÜROd ega ka OSCEd. Somaali poolsaarel toimuvale astus NATO vahele meiega samal ajal, et teha lõpp meie julgeolekuhuve ähvardavatele ohtudele.

Strateegiline sõltumatus tähendab ka suutlikkust sekkuda mitme ainult meile kättesaadava vahendiga, s.o tsiviil- ja sõjaliste, õigus-, finants- ning arengualaste vahenditega. Euroopa Liit saab kõige paremini sellist terviklikku meetodit kriisipiirkondades kasutada.

Strateegilise sõltumatuse all peetakse silmas ka meie võimalust vajaduse korral mitte sekkuda kas seetõttu, et sõjategevus on ühepoolne, või – ja sellele on viidanud mitmed austerlastest parlamendiliikmed – põhjusel, et meie hulgas on neutraalseid riike ja me austame nende staatust.

Seda tähendabki Euroopa kaitse ja julgeolek ning strateegiline sõltumatus, mida me nimetatud poliitika kaudu kujundame. Ärge iialgi unustage, kust sai alguse Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika. See sai alguse traagilisest ja verisest läbipõrumisest Balkani riikides 1990. aastatel, mil Euroopa Liit ei suutnud tulla toime tema enda maailmajaos tekkinud keerulise julgeolekuprobleemiga. Ärgem unustagem seda. Meie Euroopa kodanikud ei ole unustanud ning nad ei annaks meile andeks, kui me loobuksime eesmärgist näha Euroopat rahvusvahelisel areenil kindlat rolli täitmas.

(Aplaus)

Juhataja. – Sellega on päevakorrapunkti käsitus ja arutelu lõppenud. Mulle on kodukorra artikli 115 lõike 5 alusel esitatud arutelu lõpuks viis resolutsiooni ettepanekut⁽¹⁾.

Hääletamine toimub täna.

Elena Băsescu (PPE), kirjalikult. – (RO) Kõigepealt tahan tunnustada Gabriele Albertinit arutuse all oleva raporti koostamise eest. Mul on hea meel, et minu esitatud muudatusettepanekud võeti vastu. Möödunud nädalal teatas komisjon, et rahastab 43 suuremahulist energiaprojekti, millest neli hõlmavad Rumeeniat. Tulevikus peab komisjon pöörama vajalikku tähelepanu Constanța-Trieste üleeuroopalisele naftajuhtmele ning riikidevaheliste suhete arendamisele idapartnerluse raames. Rohkem tuleb ka pingutada Musta mere sünergia raamistikus projektide elluviimise nimel, et tagada tulemuslikum koostöö selles piirkonnas. Moldova Vabariik võib nii idapartnerluses kui ka Musta mere sünergias mängida tähtsat rolli. Euroopa Liit peab suhetele nimetatud riigiga pöörama erilist tähelepanu ja toetama teda teel ELiga liitumise poole. ELil tuleb ulatuslikumalt sekkuda, et leida lahendus Musta mere piirkonnas lahendamata konfliktidele, sealhulgas Transnistria konfliktile. Atlandiülese partnerluse edasiarendamine peab olema üks Euroopa Liidu välis- ja julgeolekupoliitika esmatähtsaid ülesandeid. Üleilmse julgeoleku ja stabiilsuse kindlustamisel on suhted Ameerika Ühendriikidega ülimalt olulised. Tõsiasi, et osa USA raketitõrjesüsteemist paigaldatakse Rumeenia territooriumile, näitab usaldust minu kodumaa vastu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) On kahetsusväärne, et mitmepoolne desarmeerimine on katkenud ja juba aastaid on puudunud poliitiline tahe seda protsessi taas alustada. Seetõttu on eelolev tuumarelvade leviku tõkestamise lepingu osaliste 2010. aasta konverents lepingu läbivaatamiseks eriti tähtis.

Nagu on märgitud meie allkirjastatud resolutsiooni ettepanekus, teeb meile tõsist muret uus tuumarelvadega võidurelvastumise oht. Seetõttu tuleb tuumarelvade väljatöötamine, tootmine ja ladustamine kohe lõpetada.

Ameerika Ühendriikidel tuleb peatada uue põlvkonna taktikaliste tuumarelvade loomine ja nad peavad hakkama liikuma vastupidises suunas, et allkirjastada ja ratifitseerida üldine tuumakatsetuste keelustamise leping.

Me nõuame ka rahumeelset lahendust Iraani tuumaprogrammide teemalisele vaidlusele, kutsume üles läbirääkimisi jätkama ning kinnitame veel kord oma vastuseisu igasugusele sõjalisele tegevusele või ähvardusele kasutada jõudu. Ühtlasi hoiatame, et igasugune sõjaline tegevus põhjustaks piirkonnas veelgi sügavama kriisi.

Edit Herczog (S&D), kirjalikult. – (HU) Lugupeetud juhataja, kallid kolleegid! Tuumarelvade leviku tõkestamise lepingu läbivaatamise konverents toimub aprillis-mais 2010. On oluline, et Euroopa Liidu liikmesriigid esindaksid sellel kohtumisel ühtset seisukohta ja tugevdaksid kõiki kolme lepingu alussammast – tuumarelvade leviku tõkestamist, desarmeerimist ja koostööd tuumaenergia tsiviilotstarbelisel kasutamisel. Liikmesriigid peavad näitama, et nende eesmärk on lõpetada tuumarelvadega kauplemine, vähendada järk-järgult olemasolevate tuumarelvade varu ning teostada ranget järelevalvet tuumarelvade valmistamiseks vajalike materjalide tootmise ja selleks nõutavate koostisosade valdamise üle. Liikmesriikidel tuleb haarata juhtohjad 2009. aasta sügisel (24. septembril) vastu võetud ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni 1887 kohaldamisel. Selle järgi peavad liikmesriigid koostama esmajoones üldise rahvusvahelise lepingu, mis käsitleb tuumadesarmeerimist range rahvusvahelise järelevalve all. Lisaks on vaja, et riigid püüaksid eelnimetatud valdkondades teha kaks konkreetset sammu, et olla ülejäänud maailmale eeskujuks. ELi liikmesriigid peavad aitama kaasa üldise tuumakatsetuste keelustamise lepingu ratifitseerimisele ning Ameerika Ühendriikide ja

⁽¹⁾ vt protokoll

Venemaa vahel sõlmitud START-lepingu uuendamisele. Tuumkütusega seotud jõupingutused peavad olema ELi jaoks esmatähtsad ning keskenduda tuleb selle ladustamist ja vedu ning sellega kauplemist reguleerivate eeskirjade ühtlustamisele, karmistamisele ja läbipaistvamaks muutmisele.

Filip Kaczmarek (PPE), kirjalikult. – (PL) Lugupeetud kolleegid! Pean ütlema, et minu oletust mööda ei tekita ühise välis- ja julgeolekupoliitika 2008. aasta aruanne selliseid tundeid nagu meie vastavasisuline arutelu järgmisel aastal. Seepärast ma loodan, et aasta jooksul saame teada, milliseks kujuneb Euroopa välisteenistus. Uus teenistus omakorda hakkab tugevalt mõjutama Euroopa välispoliitika arengut.

Euroopa Liit tahab olla maailmajõud. See on hea, aga selle eesmärgi saavutamine ei ole lihtne. Meil seisab ees raske töö. Euroopa institutsioonid peavad jõudma Euroopa välisteenistuse suhtes kokkuleppele. See ei ole kerge, ent ilma kokkuleppeta ei suuda me oma välispoliitikat parandada. Me peaksime pöörduma tagasi Euroopa Liidu põhiväärtuste juurde ning ehitama oma välispoliitika nende toel üles.

Me ei tohi kunagi unustada solidaarsust, võrdsust, ühtseid standardeid ning inim- ja kodanikuõigusi. Me ei tohi unustada ka sisemise tasakaalu hoidmist ning seda, et meil tuleb kaitsta kõigi ELi liikmesriikide ühiseid huve. Põhiline on kindlasti vajadus kooskõlastada ühenduse institutsioonide ja liikmesriikide tegevust paremini. Riiklikud erihuvid ei tohiks sattuda vastuollu meie ühtsuse või ühendusega. Paradoksaalne on, et isegi need riigid, kes tahavad, et neid peetaks Euroopa lõimimise taga seisvaks jõuks, tegutsevad teinekord liidu ühistele huvidele vastu. Muutkem seda olukorda.

Kristiina Ojuland (ALDE), kirjalikult. – (ET) Lugupeetud eesistuja! Mitmed eelkõnelejad on tõstatanud Lissaboni lepingu jõustumise järel töösse läinud Euroopa Liidu välisteenistuse moodustamisega seonduva probleemistiku. Pean äärmiselt oluliseks, et välisteenistuse moodustamisel järgitaks geograafilise tasakaalu printsiipi ning sarnaselt teiste Euroopa Liidu teenistustega rakendataks uute liikmesriikide esindajate suhtes positiivset diskrimineerimist, mis väljendub üleminekuperioodis ning võimaldab kiirendatud karjääri. Uute liikmesriikide esindajatel puudub vajalik aastakümnetepikkune töökogemus Euroopa Liidu institutsioonides, mis on eelduseks kõrgemate ametikohtade täitmiseks. Oleks ebaõiglane, kui kõik olulisemad positsioonid täidetakse ametnikega vanadest liikmesriikidest ning uute liikmesriikide ametnikud peaksid veel pikki aastaid oma järege ootama. Tegemist oleks ilmselge ressursi raiskamisega, sest näiteks Malta esindajatel võib olla oluliselt paremal tasemel oskusteave suhetes Põhja-Aafrika riikidega, Küprosel Lähis-Idaga, Bulgaarial Türgiga, Poolal Valgevene ja Ukrainaga, Balti riikidel Venemaaga ja nii edasi. Ma loodan, et Euroopa Liit ei tee seda viga, et võimaldab üksnes vanadel liikmesriikidel kujundada moodustatava välisteenistuse näo, vaid leiab optimaalse lahenduse, mis rahuldab kõiki liikmesriike.

Czesław Adam Siekierski (PPE), kirjalikult. – (PL) Olukord maailmas veeretab ELi välispoliitika teele uusi raskusi ja nõuab julgeolekuprobleemide laiemat mõistmist. Uued jõud on esile kerkinud ja asunud maailma poliitika erinevates valdkondades aktiivselt osalema. Seetõttu on vaja üleilmset dialoogi ning välja tuleb töötada uued koostöö- ja ülesannete jaotamise põhimõtted. Me peame aitama täita NATO ja USA tohutut ülesannet maailma julgeoleku tagamisel, luues ELi juurde mobiilsed erijõud, mis suudavad astuda tegevusse igasuguste loodusõnnetuste ja katastroofide korral. Liitu ei nähta siis üksnes demokraatia ja inimõiguste eest võitleva institutsioonina, vaid ka institutsioonina, kes tuleb raskel ajal inimestele appi. Muudest allikatest tulenev oht on ilmselgelt kasvamas, nii et oluliseks muutuvad energiajulgeolek ja toiduga kindlustatus. Minu meelest tuleb välja töötada uus ELi välisteenistuse toimimise kontseptsioon, millega määratakse kindlaks ühenduse tegevusvaldkonnad ning teenistuse loomise ja ülesannete jaotamise põhimõtted, samuti liikmesriikide diplomaatiliste teenistustega tehtava koostöö alused, et oleks selge, millised on üksikute ELi institutsioonide kohustused. Kui ülesannete jaotamise põhimõtteid ja pädevust kohe alguses ei täpsustata, võib liidu erinevate institutsioonide ja juhtide ning ELi ja liikmesriikide vahel tekkida väärarusaamine. Esialgsed kogemused välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja tööga ning üldine arvamus, et ta peaks olema aktiivne ja viibima kohal erinevates paikades, näitavad, et meil tuleb kaaluda asetäitjate ametissenimetamist või teiste volinike ulatuslikumat kaasamist tema töövaldkondadesse, sest volinikke on meil ju väga palju.

Traian Ungureanu (PPE), kirjalikult. – (RO) Mind rõõmustab Gabriele Albertini raport, milles tuuakse välja ühise julgeoleku- ja välispoliitika peamised tahud. Eelkõige kiidan ma heaks punktid, milles käsitletakse idapartnerluse arendamist ja Euroopa poliitikat Musta mere piirkonnas. Idapartnerlus ja Euronesti parlamentaarne assamblee moodustavad sobiva raamistiku, et aidata ELi idanaabritel Euroopa nõuete täitmisele lähemale jõuda, ning et selgitada välja teatud riikide, näiteks Moldova Vabariigi, väljavaated saada ELi liikmeks. Eeskätt soovin rõhutada, et oluline on anda kiiresti konkreetset abi Moldova Vabariigi Euroopa-meelsele valitsusele. Sellega seoses tuleb hoogustada kahe meetme võtmist Euroopas: ELi makromajandusliku finantsabi andmist ja viisanõude kaotamist Moldova Vabariigi kodanike jaoks, kes

reisivad Euroopa Liitu. Musta mere piirkonnas tuleb kindlasti jätkata Euroopa eesmärgi poole liikumist, s.o ELi energiajulgeoleku tagamist. Toetan raporti lõiget 21, milles kutsutakse ELi üles Nabucco projekti täielikult ja võimalikult kiiresti ellu viima. Teine sama oluline teema käesolevas arutelus on USA raketitõrjesüsteemi arendamise nõuetekohane hindamine ja tähtsus Euroopa julgeoleku jaoks. Rumeenia kaasatus nimetatud projekti näitab, et Rumeeniast on üldiselt saanud üks Euroopa julgeoleku kindlustaja ning ta on igati võimeline täitma oma julgeolekualaseid kohustusi liitlaste ees.

Janusz Władysław Zemke (S&D), kirjalikult. – (PL) Tahaksin teha mitu märkust Euroopa julgeolekustrateegia ning ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika kohta.

Euroopa Parlamendi resolutsiooni ettepanekus on Euroopa ees seisvad põhiohud ja probleemid õigesti välja toodud. Häda on selles, et me ei suuda neile piisavalt reageerida, alati vähemalt mitte küllalt kiiresti. Siin on kolm peamist nõrka kohta ning kui meil õnnestuks neist üle saada, muutuks ühine julgeoleku- ja kaitsepoliitika palju tõhusamaks. Esimene nõrk koht on asjaolu, et mitte kõik ELi liikmesriigid ei suhtu ühise poliitika kujundamisse piisavalt otsustavalt ja kuulutavad selle vajadust vaid sõnades. Teiseks – mitme Euroopa institutsiooni töö vähene kooskõlastatus. Endiselt ei ole liidu tasemel kriitilistele olukordadele reageerimise keskust. Kolmandaks ja viimaseks – mitte ainult üksikute liikmesriikide, vaid ka liidu tegelikus käsutuses olevad sõjalised ja tsiviilressursid on liiga napid.

Näiteks õhuveoprobleemid on nüüdseks üldtuntud. Õhuvedu on kriisilukorras kiireks reageerimiseks väga tähtis. Ainult neis kolmes valdkonnas tehtavad edusammud muudavad ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika tõhusamaks.

(Enne hääletamist katkestati istung mõneks hetkeks.)

ISTUNGI JUHATAJA: EDWARD McMILLAN-SCOTT

asepresident

7. Hääletused

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on hääletamine.

(Hääletuse tulemused ja muud üksikasjad: vt protokoll)

Robert Atkins (ECR). – Lugupeetud juhataja! Mul on töökorralduslik küsimus. Ma arvan, et te peaksite kuulutama esimese hääletuse välja kell 12, siis inimesed istuksid maha ja osaleksid selles, mitte te ei peaks ootama, kuni nad maha istuvad, et selles osaleda, ning alles siis hääletust välja kuulutama.

(Aplaus)

Juhataja. – Ma püüan sellega arvestada.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Lugupeetud juhataja! Ma palun vabandust selle vahelesegamise pärast, kuid itaallaste valitud Euroopa Parlamendi liikmena on minu kohustuseks tervitada siit saalist aupaklikult ja lugupidavalt oma kodumaa presidenti Giorgio Napolitanot, kes seisab Itaalia põhiseaduslike väärtuste ja riikliku ühtsuse eest.

Siin saalis tuleb Itaalia presidendile viidata üksnes austuse ja viisakusega.

(Aplaus)

Juhataja. – Nüüd läheme edasi hääletuse juurde.

7.1. Teatavat liiki äriühingute raamatupidamise aastaaruanded, seoses mikro-majandusüksustega (A7-0011/2010, Klaus-Heiner Lehne) (hääletus)

Charles Tannock (ECR). – Lugupeetud juhataja! Ma soovin saalile teatada, et rõdul istub meil seersant Noam Shalit, Gilad Shaliti isa. Gilad Shalit on Iisraeli ja ELi kodanik, keda Hamas on hoidnud rohkem kui kolm aastat Gazas julmalt vangis, sealjuures suhtlemisvõimaluseta. Meie siin saalis loodame, et Noami kampaania, mis ta oma poja nimel korraldab, on edukas ning et viimane vabastatakse peatselt.

(Aplaus)

Juhataja. – Tänan, härra Tannock.

7.2. EL 2020 - Euroopa Ülemkogu 11. veebruari 2010. aasta mitteametliku kohtumise järelmeetmed (B7-0150/2010) (hääletus)

7.3. Iisraeli ja Palestiinat käsitlevate Goldstone'i soovitude elluviimine (B7-0135/2010) (hääletus)

7.4. Kodanikuühiskonna ja rahvusvähemuste olukord Valgevenes (B7-0134/2010)

7.5. Finantstehingute maksustamine (hääletus)

7.6. Ühtne euromaksete piirkond (hääletus)

7.7. Võltsimisvastast võitlust käsitlev kaubandusleping (hääletus)

– Enne muudatusettepaneku 1 hääletust:

Tokia Saïfi, *fraktsiooni PPE nimel.* – (FR) Lugupeetud juhataja! Ma loen ette suulise muudatusettepaneku: „kutsub komisjoni üles jätkama läbirääkimisi üldiste tariifsete soodustuste kava osas ja piirduma sealjuures olemasoleva Euroopa intellektuaalomandi õiguste tagamise süsteemiga võltsimise vastu”.

(Parlament nõustus suulise muudatusettepanekuga.)

7.8. Määrus, millega kohaldatakse üldiste tariifsete soodustuste kava (hääletus)

– Enne muudatusettepaneku 4 hääletust:

Yannick Jadot, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (FR) Lugupeetud juhataja! Ma soovin selle muudatusettepaneku kohta esitada suulise muudatusettepaneku, millega tühistatakse nimetatud ettepaneku kaks osa: „Colombia sõjaväe poolt” ja „Colombia kohta”.

Seega kõlab muudatusettepanek nii: „on seisukohal, et murettekitavad teated ametiühingutegelaste jätkuva tapmise kohta Colombias ja hiljuti saadud teade selle kohta, et La Macarena lähedal avastati ühishauad, mis sisaldavad sadade viimastel aastatel tapetud inimeste surnukehi, mida ka prokurör nüüd kinnitas, annavad komisjonile piisavalt alust, et ta saaks alustada määruse raames uurimist”.

(Parlament kiitis suulise muudatusettepaneku heaks. Muudatusettepanek lükkati muudetud kujul tagasi.)

7.9. ÜVJP 2008. aasta aruanne (A7-0023/2010, Gabriele Albertini) (hääletus)

– Enne hääletust:

Heidi Hautala (Verts/ALE). – Lugupeetud juhataja! Kõnealuses raportis käsitletakse 2008. aasta ühist välis- ja julgeolekupoliitikat. Selles ei mainita aga 10. märtsi 2008. aasta sündmusi, kui tiibetlased korraldasid rahumeelse meeleavalduse nende kultuuri ja usu allasurumise vastu. Täna on meil siin Tiibetist külaline, Namdrol Lhamo. Ta on nunn, kes mõisteti 12 aastaks Drapchi vanglasse selle eest, et osales rahumeelses meeleavalduses ja salvestas seejärel vanglas laule. Me peaksime avaldama kiitust talle ja teistele julgetele tiibetlastele, kes selles okupeeritud riigis elavad.

Ma kohtusin hiljuti dalai-laamaga ning me jõudsime järeldusele, et kiiresti on vaja korraldada rahvusvaheline uurimine selle kohta, mis toimus Lhasas 2008. aasta 10. märtsi paiku toimunud meeleavalduse ajal, sest kuni niisugust uurimist läbi ei viida, süüdistab Hiina valitsus jätkuvalt Tiibeti eksiilvalitsust ja dalai-laamat kõnealusele meeleavaldusele ja selle vägivaldsetele järelsündmustele õhutamises.

Tiibeti eksiilvalitsuse andmetel hukkus vähemalt 220 tiibetlast, palju neist politsei valimatu tulistamise ning vangis läbiviidud väärkohtlemise või piinamise tagajärjel. Paljud inimesed on aga veel kadunud.

(Pikk aplaus)

– Enne muudatusettepaneku 1 hääletust:

Adrian Severin, *fraktsiooni S&D nimel*. – Lugupeetud juhataja! Me soovime esitada muudatusettepaneku.

Meie fraktsioon hääletaks muidu vastu, kuid et me saaksime siiski poolt hääletada, sooviksime jätta välja sõnad „mis lõpetaks Iisraeli blokaadi”.

Seda sellepärast, et Iisraeli blokaad on väga keeruline küsimus ning minu arvates puudub selge seos eelnevate ridade ja nende sõnade vahel. Kui me saame need sõnad välja jätta, siis ma arvan, et oleksime muudatusettepaneku ülejäänud osaga rahul ja võiksime hääletada poolt. See on väike muudatus, kuid võimaldaks meil anda poolthääle.

(Parlament kiitis suulise muudatusettepaneku heaks. Muudatusettepanek 11 lükkati muudetud kujul tagasi.)

7.10. Euroopa julgeolekustrateegia elluviimine ning ühine julgeoleku- ja kaitsepoliitika (A7-0026/2010, Arnaud Danjean) (hääletus)

– Enne muudatusettepaneku 5 hääletust:

Reinhard Bütikofer, *fraktsiooni Verts/ALE nimel*. – (DE) Lugupeetud juhataja! Me teeme ettepaneku hääletada kõnealuse ettepaneku muudatusettepaneku üle, mille ma ette loen.

– „kutsub kõrget esindajat ja komisjoni asepresidenti, nõukogu ning liikmesriike üles kaotama ebavõrdsust tsiviil- ja sõjalise planeerimise võimekuse vahel” ning jätta ülejäänud välja, sest ülejäänud on tekstin juba olemas.

(Parlament ei nõustunud suulise muudatusettepanekuga.)

– Enne muudatusettepaneku 34 hääletust:

Hannes Swoboda, *fraktsiooni S&D nimel*. – Lugupeetud juhataja! Kolleegid lisasid muudatusettepaneku, millega me võiksime nõustuda, kui see ühendataks esialgse muudatusettepanekuga. Ma mõistan kolleege ja jagan nende seisukohta, et meie strateegiline otsus ei peaks olenema Venemaast, kuid samas on Venemaa oluline partner.

Kui kolleegid nõustuksid, et me lisaksime nende muudatusettepanekusse „sealhulgas Venemaa” – Venemaa on kontinentaalse dialoogi üks liikmeid – võiksime me muudatusettepanekuga nõustuda ja hääletada selle poolt.

(Parlament ei nõustunud suulise muudatusettepanekuga.)

7.11. Tuumarelvade leviku tõkestamise leping (hääletus)

8. Selgitused hääletuse kohta

Suulised selgitused hääletuse kohta

Raport: Klaus-Heiner Lehne (A7-0011/2010)

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Lugupeetud juhataja! Ma soovin teada anda, et toetan seda otsust. Ma soovin öelda kõigepealt, et minu kaart ei töötanud ja sellepärast tahangi oma seisukoha teada anda. Nüüd aga asja juurde. Lugupeetud kolleegid! Ettepanek võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega muudetakse mikro-majandusüksuste raamatupidamise aastaaruandeid. Kõnealune eelnõu tekitas väga tuliseid vaidlusi peaaegu kõikidel tasanditel nii Euroopa Liidu kui ka liikmesriikide institutsioonides. Ma olen veendunud, et me peame valmistama ette ühised Euroopa Liidu eeskirjad. Soovin aga toonitada, et mikro-majandusüksuste halduskoormuse vähendamisega ei tohi me halvendada õiglase konkurentsi tingimusi ei liikmesriikide siseturgudel ega Euroopa Liidu turul. Ma arvan, et mikro-majandusüksustele tuleb kehtestada ühtne maks, mis mõnes liikmesriigis juba olemas on. Seda saab arvutada kas töötajate arvu, käibe või territooriumi alusel, olenevalt ettevõtte tüübist. Sellest tulenevalt ei tekiks asjaomastel ettevõtetel kiusatust tegeleda ebaseadusliku tegevusega.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Lugupeetud juhataja! Võimalusega vabastada mikroettevõtted kohustusest koostada raamatupidamise aastaaruanne avaldas Euroopa Parlament selgelt toetust liigse bürokraatia kaotamisele. Üle Euroopa Liidulise koormuse vähendamise ligikaudu 6,3 miljardi euro ulatuses anname tõuke Euroopa väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete sektori arengule. Kuna liikmesriigid saavad otsustada ise aastaaruande koostamise kohustuse kaotamise üle, siis ma loodan, et seda võimalust kasutavad võimalikult paljud, eriti Saksamaa. Niisugune korraldus võimaldab kõnealustel ettevõtetel säästa aega ning ka raha kuni 2000 eurot ettevõtte kohta. See on ka väga hea näide selle kohta, et Euroopa Liit on tegelikult kodanikusõbralikum, kui paljud inimesed arvavad. Oleks hea, kui sellele näitele siin saalis järgneks veel palju niisuguseid.

Tiziano Motti (PPE). – (IT) Lugupeetud juhataja, kolleegid! Ma ei toetanud Lehne resolutsiooni. Pean seda resolutsiooni kahetsusväärseks, sest selles käsitletakse küll mikroettevõtteid, mis on majanduse alustalaks, kuid eeskätt ma usun, et niisugusena nagu ta praegu on, luuakse sellega paljudes riikides ettevõtete vahel konkurentsierinevused ning seda me ei soovi, eriti veel kriisi ajal. Aruannete koostamine on tegelikult tõhus ja vajalik, eriti sellepärast, et annab ettevõtetele võimaluse turul konkureerida ja saada pangast laenu, sest juhtimise kvaliteeti hinnatakse ettevõtete, sealhulgas ka mikroettevõtete aruannete alusel.

Ma usun, et mikroettevõtete abistamiseks peaksime looma soodustusi, millega alandatakse makse, võimaldades seega noortel ettevõtjatel ja pereettevetel olla turul tõeliselt konkurentsivõimelised ning saada lõpptulemusena pangast laenu, mida minu arusaamise järgi on seni peamiselt antud üksnes suurtele ettevõtetele.

Marian Harkin (ALDE). – Lugupeetud juhataja! Mul on väga hea meel toetada Lehne raportit, millega aidatakse vähendada mikroettevõtete halduskoormust.

Üks küsimusi, mis väikestest ettevõtetest rääkides ikka ja jälle esile kerkib, on liigne reguleerimine ja bürokraatia ning paberitöösse uppumine. Nende argument, et mikroettevõtetele ei peaks kehtima samasugused reeglid ja eeskirjad nagu suurtele ettevõtetele, on igati põhjendatud.

Otsus, mille me täna vastu võtame, on mõistlik ja põhjendatud reaktsioon Euroopa väikeettevõtete probleemidele. Enamiku ajast siin parlamendis teeme ettepanekuid võtta vastu uusi õigusakte, kuid täna muutsime juba kehtivat. Sellega luuakse väikestele ettevõtetele parem ettevõtluskeskkond ja suurendatakse nende konkurentsivõimet ning see on väga vajalik.

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Lugupeetud juhataja, kolleegid! Ma soovin tänada härra Lehnet selle raporti eest. Nagu täna näidati, jälgib Euroopa Liit ärimaailma väga hoolikalt ning iseäranis meie fraktsioon – Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon – on väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete toetamist pidanud alati üheks tähtsamaks eesmärgiks. Sellepärast arvan ma, et meede, mille me võtsime bürokraatia ja mikroettevõtete kulude vähendamise nimel, on väga ajakohane. See on käegakatsutav abi väikeste ettevõtete jaoks sellel raskel ajal.

Ja viimaseks, ma nõustun asjaoluga, et see meede on paindlik, andes seega liikmesriikidele võimaluse võtta direktiiv vastu kõige sobivamal ajal. Sellega hoitakse ära olukord, kus liigse kontrolli äkilist vähendamist võidakse kuritarvitada.

Resolutsiooni ettepanek RC-B7-0151/2010

Philippe Lamberts, fraktsiooni Verts/ALE nimel. – (FR) Lugupeetud juhataja, kolleegid! Ma usun, et selle hääletuse tulemused on kahel põhjusel märkimisväärsed. Esiteks sellepärast, et kolm suurt fraktsiooni otsustasid koostada resolutsiooni ühisettepaneku, mille nad esitasid kuus minutit enne tähtaega, võttes seega teistelt fraktsioonidelt võimaluse selle kohta muudatusettepanekuid esitada. Niisugune kinnine hoiak on siin parlamendis kohatu.

Ja teiseks – oleks see koostatud tekst siis sisukas! Samal ajal kui komisjon, mis koosneb samasuguste poliitiliste vaadete esindajatest, suudab esitada meile viis eesmärki, mida toetab kuus meedet, suudab siinne parlament tulla välja resolutsiooniga, milles ei öelda mitte midagi, kuid mida toetab kolm suurt fraktsiooni.

Ma arvan, et selle resolutsiooniga naeruvääristatakse märkimisväärselt parlamenti, mis niisuguses olulises arutelus nagu seda on Euroopa 2020. aasta strateegia ei suuda teha muud, kui tõdeda vaid seda, mis on niigi ilmselge.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE). – (RO) Asjaolu, et Euroopa demokraatide ja liberaalide liidu fraktsioon oli üks esimesi, kes nõudis konkreetsemat majanduskasvu strateegia käsitlust, on hästi teada. Just sellepärast

soovin ma avaldada heameelt muudatusettepanekute üle, mis Euroopa 2020. aasta strateegiaga selle jaoks välja pakutakse.

Mulle aga näib, et teatavates küsimustes ei ole piisavaid edusamme tehtud. Seepärast soovin ma juhtida tähelepanu asjaolule, et 2020. aasta strateegias ei ole selgelt näidatud, milliseks kujuneb seos ühtekuuluvuspoliitika ja selle strateegia vahel. Lugupeetud juhataja! Ma arvan, et ühtekuuluvuspoliitika, mis on peamiselt regionaalarengu rahastamisvahend, peaks olema jätkuvalt suunatud piirkondadele.

Peale selle jätab komisjoni ettepanek, et strateegiast tulenevate meetmete rakendamine ja juhtimine olgu peamiselt nõukogu ja liikmesriikide ülesanne, tähelepanuta selle, kui olulist osa mängivad kohalikud ametiasutused konkreetsete, piirkondlike ja kohalike tulemuste saavutamisel.

Ma usun, et strateegia tulemuslikkus oleneb peamiselt sellest, kuidas seda riiklikul, kohalikul ja piirkondlikul tasandil ellu viiakse.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Euroopa Ülemkogu mitteametlikul kohtumisel, mis toimus 11. veebruaril, võtsid riigipead ja valitsusjuhid vastu deklaratsiooni, et toetada Kreeka püüdlusi majandus- ja finantsolukorraga toimetulekul. Lisaks sellel arutati ka teemat, millised on Euroopa Liidu eesmärgid alates 2020. aastast, pärast Lissaboni strateegia lõppu.

Ma usun, et see hääletus on hääletus solidaarsuse nimel, sest kui vaadata tulevikku, ELi 2020. aasta strateegiat, siis seatud eesmärgid tuleb täita palju sihikindlamalt, võimaldades samas siiski ära kasutada iga piirkonna eripära ning lahendada nende ees seisvad probleemid.

Majandus peab muutuma konkurentsivõimelisemaks, et loodaks uusi töökohti ning samal ajal on vaja investeerida mitmesugustesse valdkondadesse, sealhulgas haridusse ja teadusuuringutesse. Ma olen veendunud, et igale piirkonnale ja Euroopa Liidu liikmesriigile eriomaseid probleeme hinnatakse ja käsitletakse asjakohaselt vastavalt solidaarsuse põhimõttele, et me saaksime täita eesmärgid, mille me 2020. aastaks seame.

Haridusse investeerimise eelduseks on asjakohane infrastruktuur, mis toetab teadmiste kohaldamist tegelikkuses, sotsiaalset ühtekuuluvust ning Euroopa majanduse muutumist rahvusvaheliselt konkurentsivõimelisemaks.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Lugupeetud juhataja! Nõukogu järeldused ja arutelud, mis sellele Euroopa Parlamendis Brüsselis järgnesid, ning seisukoht, mille pädev volinik ja mitme riigi riigipead sellest tulenevalt võtsid, näitasid, et kriisi ajal, kui teatavad liikmesriigid seisavad vastamisi suurte majandusraskustega, vajame me muu hulgas ja kehtiva rahaliidu raames Euroopa solidaarsust ja uusi meetmeid, et käsitleda spekulatiivseid rünnakuid teatavate liikmesriikide vastu.

Seega on seisukohad, mis sellel ajal Euroopa institutsioonide ja struktuuride suhtes niisuguste probleemide lahendamiseks võetakse, näiteks seoses Euroopa rahaliiduga, väga olulised. Me ootame nõukogult lähiajal palju ja loodame, et ta võtab tõhusaid meetmeid probleemide käsitlemiseks sellel otsustaval ajal.

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Lugupeetud kolleegid! Ma soovin rääkida ELi 2020. aasta strateegiast. Üldiselt toetame me kõiki algatusi, millega parandatakse olukorda Euroopa Liidus, kuid see ei tähenda seda, et neid ei oleks põhjust arvustada või et neid ei saaks paremaks muuta. Minu arvates saab seda öelda ka Euroopa Liidu 2020. aasta strateegia kohta. Tahes-tahtmata tuleb meil vähendada erinevusi riikide majanduseeskirjade vahel. Mõistagi ei räägi ma siinjuures niisugustest valdkondadest nagu kultuur, traditsioonid või rahvuslik pärand. Sellest hoolimata tuleb meil toonitada, et majanduslikus mõttes on Euroopa Liidu turg ühine. Vastasel korral oleks see sama, kui üks riik hakkaks erinevatele piirkondadele kohaldama eri tingimusi. Seega, ükskõik kui palju suured ja väikesed ELi liikmesriigid sellele ka vastu ei oleks, tuleb lõpuks kehtestada Euroopa Liidus ühised majandustingimused. Mul on samuti hea meel, et tähelepanu juhiti kõrgtehnoloogiale, teadmispõhisele majandusele ja teadusele. Me peame aga mõistma, et iga Euroopa Liidu ...

Juhataja. – Mul on kahju, aga ma arvan, et me oleme kuulnud piisavalt. Täna, härra Uspaskich. Ma katkestasin teie sõnavõtu.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Lugupeetud juhataja! Ma hääletasin raporti vastu, sest ELi 2020. aasta strateegias järgitakse samasuguseid uusliberaalseid põhimõtteid nagu Lissaboni strateegias, millega suurendati piirkondlikku ja ühiskondlikku ebavõrdsust ning vaesust ja töötust, ning see oli Euroopa Liidus aset leidnud kriisi peamine põhjus. Seetõttu tuleb majandus- ja sotsiaalpoliitika elluviimise raamistikku põhjalikult muuta, et nende keskmeks oleksid täielik tööhõive ja tugevamad sotsiaalsed õigused.

Kui kriis vallandus, ei võtnud Euroopa Liidu liidrid mitteametlikul tippkohtumisel midagi ette, vaid jätsid liikmesriigid nende probleemidega üksi, kuid nüüd tahavad nad kontrollida riigivõlga. Nad kohtlesid Kreekat musta lambana ning tahavad, et Kreeka ja teiste riikide töötajate arvelt võetaks karme meetmeid.

Sotsiaalsuse- ja arenguvastane stabiilsuspakt tuleb seega asendada arengu- ja laienemispaktiga, mida on kirjeldatud Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete liitfraktsiooni esitatud ettepanekus.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Euroopa Liit vajab kahtlemata uut strateegiat, mis võimaldab meil töötada välja meetmed, millega reageerida majandus- ja finantskriisile. Strateegia oluliseks osaks peaks olema kodanike, sealhulgas kõikide kodanikurühmade – tööliste, äriinimeste, teadlaste, üliõpilaste ja ka pensionäride vaba liikumise edendamine ning seda on öeldud ka meie resolutsioonis. Veel üks hea külg on see, et rõhutatakse väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete toetamise olulisust. Niisuguste ettevõtete arendamiseta ei ole võimalik olukorda liidus paremaks muuta.

Osa inimesi ütleb, et strateegias käsitletakse liiga vähe ühtekuuluvuspoliitikat. Minu arvates see päris nii ei ole, sest tegelikult on selles osa, kus räägitakse ühtekuuluvuspoliitika olulisusest liidu tuleviku jaoks. Ma tean aga, et kui seda ellu ei viida, ei paranda ükski strateegia praegust olukorda.

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Lugupeetud juhataja! Kätte on jõudnud aeg muutuda poliitiliselt küpsemaks. Kriis on näidanud, et ühenduse olulistelt ja asjaomaseid volitusi omavate ametkondadelt on vaja rohkem kooskõlastust ja suunamist, vaja on rohkem vahendeid infrastruktuuriprojektidele ja suuremat tähelepanu pöörata tõelise toetuse tagamisele väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele.

Meil tuleb teha kõik selleks, et rakendada täielikult siseturu põhimõtteid ning meil on kiiresti vaja hakata püüdma ühise eelarvepoliitika poole. Varem pigistasid paljud isegi Euroopa Liidus silma kinni selle rämpsuees, mis Ameerika pangad maailmaturule paiskasid, tuginedes mõttetutele vorminõuetele. Aeg on tegutseda vastutustundlikult ja julgelt. Resolutsioon, mille poolt mina ja meie fraktsioon hääletasime, sisaldab mõnd sellist elementi, kuid ma olen kindel, et president Barroso, nõukogu ja parlament peaksid olema julgemad.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Uus ELi strateegia on tegelikult Lissaboni strateegia vähendatud versioon. Kui selle elluviimisel järgitakse nimetatud strateegia eeskujut, siis lõpptulemusena see ebaõnnestub ega kõlba millekski.

Ajal, mil Euroopa Liidu liidrid rääkisid Lissaboni strateegia vastuvõtmise vajalikkusest, piirasid liikmesriigid tegelikult töötajate ja ka teenuste vaba liikumist. Uus strateegia on mõistagi parem kui selle eelmine versioon mõned kuud tagasi, kus ühtekuuluvusest ei räägitud midagi. Praegu näeb see välja aga rohkem nagu soovide nimekiri. Me anname strateegiale kinnituse Euroopa Liidu seitsme aasta pikkuse eelarvega, mis kehtestatakse alates 2014. aastast. Ma loodan, et see on strateegia, mis ei soodusta uues Euroopa Liidus vanade liikmesriikide valitsemist.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Mina hääletasin ELi 2020. aasta strateegia vastu. Andsin vastuhääle sellepärast, et sellega tunnistatakse selgelt usku uusliberaalsesse majanduspoliitikasse. Selles on selgelt öeldud, et mõistetakse hukka proteksionistlik majanduspoliitika ehk riigi sekkumine majandusse. Maailma finants- ja majanduskriis on aga näidanud, et me ei saa loota kõiges turgudele. Peale selle on ilmselge selle strateegia üliluslikkus. Selles on sätestatud, et eeskirjad jõustuvad automaatselt, kui liikmesriigid ei võta neid õigeaks ajaks üle. Strateegiaga püütakse luua Euroopa järelevalveametit ning teatavatest kohtadest võib järeldada, et tulemuste saavutamiseks tahetakse kasutada siduvaid õigusakte, selle asemel, et anda võimalus teha otsuseid iseseisvalt. Seepärast hääletasimegi vastu.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Lugupeetud juhataja! Eelarvekontrollikomisjoni liikmena soovin öelda, et mõistagi andsin ma ELi 2020. aasta strateegiale poolthääle, sest minu arvates oli oluline, et parlament esitaks oma arvamuse selle kohta. Mul on aga mure, mida ma soovin parlamendile selgitada. See puudutab lõike 18 sõnastust, millega tõstatatakse küsimus millegi kohta, mis on vale. Selles on öeldud midagi, mis ei vasta tõele.

Selles on öeldud, et Euroopa Kontrollikoda on kritiseerinud komisjoni ja liikmesriike, kuid tegelikult on hoopis vastupidi. Seda sellepärast, et 80% liidu eelarve haldamisest ei ole kritiseeritud; vastupidi, 11 aasta jooksul kiitis kontrollikoda meid sellel aastal esimest korda ning esitas meile positiivse kinnitava avalduse veidi rohkem kui 33% suuruse eelarveosa kohta, mida haldasid liikmesriigid ja mille moodustavad põllumajanduskulud, ning samuti sellepärast, et järelevalvesüsteem on paranenud ja toimib nüüd paremini.

Seega ma arvan, et lõike 18 sõnastus võib avalikkuses tekitada valedimõistmist, jättes mulje, et 80% eelarvest on halvasti hallatud ning et meid on selle pärast arvustatud. Daamid ja härrad, ma soovin, et teie ja Euroopa avalikkus seda teaks.

Resolutsiooni ettepanek RC-B7-0136/2010

Ramona Nicole Mănescu (ALDE). – (RO) Ma hääletasin Goldstone'i raporti vastu, ehkki alguses paistis see raport olevat algatatud heade kavatsustega, et uurida põhjalikult Iisraeli ja Palestiina vahelist konflikti ning selgitada välja parimad lahendused piirkonna olukorra parandamiseks.

Ma sooviksin aga, et see raport oleks objektiivsem ning et selles peetaks kinni rahvusvahelise ja humanitaarõiguse sätetest. Ma olin tegelikult väga ebameeldivalt üllatunud, kui täheldasin, et selles raportis mõeldakse Iisraeli valitsust samasuguse mõõdupuuga nagu Hamasigi, mis kuulub, nagu me teame, Euroopa Liidu terroriorganisatsioonide nimekirja. Seetõttu arvan, et see raport ei aita mitte kuidagi kaasa Iisraeli ja Palestiina vahelise konflikti ega pingete leevendamisele ning piirkonna olukorra parandamisele. Seetõttu hääletasingi raporti vastu.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Kohtunik Richard Goldstone'i meeskonna koostatud raporti autorid on minu arvates rahvusvaheliselt tunnustatud eksperdid, kelle seisukohtades ja objektiivsuses ei ole meil põhjust kahelda. Raport on erapooletu ja tasakaalustatud ning seetõttu tuleb meil luua tingimused selles esitatud soovitude täitmiseks. Ma andsin raportile poolthääle, ehkki ma ei nõustu sellega kõikides aspektides, kuid hea on see, et me võtsime seisukoha, mis täna parlamendis samuti kinnitust leidis. Loodetavasti aitab see vähendada vastaspooltevahelist vaenu ja pikaajalise perspektiivis saavutada Lähis-Idas kauaoodatud ja püsiva rahu.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) 2008. aasta detsembris alustas Iisrael jõhkralt Gaza tsooni ründamist, mille tagajärjel sai surma rohkem kui 1400 inimest, sealhulgas 450 last, ning enamik neist olid tsiviilisikud. Objektiivsete meetodite ja ulatusliku tõendite kogumisega toodi Goldstone'i raportis need julmused esile ning samuti loetleti selles, milliseid rahvusvahelise õiguse sätteid Iisrael selle elajaliku teoga rikkus. Mõistagi andis erakonna Liikumine Parema Ungari nimel (Jobbik) delegatsioon Euroopa Parlamendis poolthääle nimetatud resolutsioonile Goldstone'i soovitude vastuvõtmise ja täitmise kohta ning samal ajal palume vabandust Palestiina ohvrite ees, sest Ungari valitsus võtab rahvusvahelisel areenil häbiväärselt ja risti vastupidi Ungari avalikule arvamusele jätkuvalt seisukoha, mis vastandub Goldstone'i aruandes esitatule.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Lugupeetud juhataja! Goldstone'i raport on liiga ühepoolne. Väga paljudes asjades süüdistatakse Iisraeli, ehkki Hamas oli see, kes kasutas ära tsiviilsihtmärke ning tsiviilisikuid kaitsevarju, relvalao ja inimkilbina. Kahjuks ei ole seda aga Goldstone'i raportis isegi mainitud.

Arvatavasti tuleneb selle ühepoolsus asjaolust, et kõnealuse raporti ettevalmistamist pädevas ÜRO komitees juhtisid niisugused riigid nagu Saudi Araabia, Liibüa ja Pakistan. Nimetatud riigid ei ole just maailmakuulsad oma suurepärase tulemuste poolest demokraatia ja sõnavabaduse vallas. Kui tegemist on niisuguste riikidega, siis midagi head sellest tõenäoliselt ei sünni. Kahjuks kallutas see ka Goldstone'i ning seepärast hääletasin ma Euroopa Parlamendi resolutsiooni vastu. Tegelikult on see resolutsioon sama ühepoolne nagu Goldstone'i aruanne.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Lugupeetud juhataja! Mina hääletasin Goldstone'i raporti vastu. Minu arvates on kahetsusväärne, et Euroopa Parlament selle raporti vastu võttis, kuigi väga väikese enamusega, sest see on väga kallutatud samm, ning samuti tuleb esile tuua, et selle suhtes olid paljud parlamendiliikmed eriarvamusel.

Ma tahaksin selgitada üht küsimust. Rohkem kui 600 Euroopa Parlamendi liiget hääletas õigesti selle poolt, et Hamasi loetakse terroriorganisatsiooniks. Hoolimata sellest, et me nõustusime peaaegu ühehäälselt, et Hamas on terroriorganisatsioon, hääletasime me – või vähemasti enamik siin parlamendis – kõnealuse raporti poolt ning näib, et me kiidame heaks selles esitatud meetmed ning asjaolu, et Hamas tulistas 8000 raketti Iisraeli tsiviilsihtmärkide pihta.

Minu arvates on Iisrael ohus ning seepärast pidi riik oma tsiviilelanikkonda kaitsma. Seda arvesse võttes on kahetsusväärne, et see äärmiselt kallutatud raport vastu võeti, ehkki vaid väikese häälteenamusega. Ma loodan, et teist niisugust häbiplekki me enda mainele ei tekita, vaid et võitleme eurooplastena tõepoolest kõvasti demokraatia, inimõiguste ja sõnavabaduse eest ning teeme rohkem selle nimel, et Lähis-Idas hakkaks valitsema demokraatia.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Kohtunik Goldstone'i ei saa kindlasti pidada objektiivsuse kehastuseks. Ma hääletasin raporti vastu, sest minu arvates püütakse sellega kujutada Lähis-Ida olukorda mustvalgelt ning halva tegelasena näidataksis Iisraeli. Tegelikult on olukord tunduvalt keerulisem. Mulle näib, et me peaksime hoiduma niisugustest ühepoolsetest, ühemõttelistest hinnangutest. Ma olen isiklikult käinud paigas nimega Sderot – minu arvates olete ka teie, lugupeetud juhataja, seal käinud –, mille pihta on Hamas tulistanud mitusada raketti, nagu härra Takkula äsja ütles. Seetõttu ma arvan, et selle raporti üle ei ole Euroopa Parlamendil tulevikus põhjust uhkust tunda.

Daniel Hannan (ECR). – Lugupeetud juhataja! Me oleme siin arutus kuulnud palju proportsionaalsusest ning ma mõtlen, et mida peaksid Iisraeli vastased proportsionaalseks. Ma mõtlen, et kas nad oleksid soovinud, et juudiriik oleks võtnud sama palju laskemoona ja tulistanud selle valimatult Gaza pihta? Kas see oleks olnud proportsionaalne vastus?

Samuti sooviksin ma käsitleda proportsionaalsust, või õigemini selle puudumist, kõnealuses raportis. Goldstone'i raportit lugedes võib jääda kummaline mulje, et selles kirjutatakse vägivaldsest rünnakust, mille puhul autor on unustanud mainida, et tegemist on poksimatši sündmustega. Neil sündmustel puudub täielikult kontekst.

Ma ei taha öelda, et Iisraeli ei oleks põhjust arvustada ega väita seda ka operatsiooni „Valatud tina” kohta. Vigu tehti. Iisrael tahab saavutada olukorra, kus heaks naabriks oleks stabiilset iseseisev Palestiina, kuid oma infrastruktuuri kahjustamise poliitikaga takistab ta selle eesmärgi saavutamist. Samamoodi on selle raporti erapoolikus ja toon lükanud edasi kahe riigi olemasolul põhineva lahenduse, mille kohaselt elavad Iisrael ja Palestiina rahumeelsete naabritena kõrvuti.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Lugupeetud juhataja! Saksamaa Vaba Demokraatliku Partei Euroopa Parlamendi delegatsioon andis täna vastuhääle resolutsioonile, mille esitas mitu fraktsiooni ja milles käsitletakse Goldstone'i aruande soovitude täitmist. Me ei saa anda poolthäält raportile, mille volitused on äärmiselt vastuolulised – mitte ükski Euroopa Liidu liikmesriik ei ole seda toetanud. Me ei saa anda poolthäält raportile, milles võrdsustatakse demokraatlik Iisrael rühmitusega, mille EL on ametlikult kandnud terroriorganisatsioonide nimekirja, ega sellisele, milles ei esitata mõistlikke selgitusi konflikti sügavamate põhjuste kohta.

Meie hääletus ei tähenda aga seda, et oleksime operatsiooniga „Valatud tina” seotud sündmuste uurimise vastu. Tegelikult vastupidi. Iisrael peaks tõepoolest uurima hoolikalt operatsiooni kõiki aspekte ja kui õigust rikuti, tuleb kurjategijaid karistada. Meie hääletus ei tähenda ka seda, et me toetame Iisraeli riigi tegevust rahuprotsessi raames. Meil on väga hea meel märkide üle, mis näitavad, et Iisraeli ja Palestiina vahel toimuvad taas kõnelused, ehkki praegu kaudselt.

USA asepresidendi Bideni külaskäik näitab samuti, et Obama valitsus püüab tõepoolest saavutada püsivat rahu piirkonnas. Me toetame teda selles püüdluses. Seda raskem on mõista, miks Iisrael kohtles asepresidenti üleolevalt, kiites heaks täiendavate asunduste rajamise Läänekaldal ajal, mil asepresidendi külaskäik veel pooleli oli. Sellega teenis Iisrael ära ohtralt ja õiglast kriitikat ning seda mitte ainult Palestiina poolt.

Resolutsiooni ettepanek RC-B7-0134/2010

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Ma olen veendunud, et Euroopa Liit peab edastama selge sõnumi Valgevene, et on valmis kaaluma kahepoolsete suhete katkestamist, kui viimane ei lõpeta inimõiguste ja demokraatia põhimõtete rikkumist ega võta parandusmeetmeid.

Samas soovin ma väljendada nõrdimust Valgevene presidendi määruse üle interneti kontrollimise kohta, mille paljudes punktides rikutakse sõna- ja ajakirjandusvabadust. Niisugused õigusmeetmed piiravad vabadust ja demokraatiat Valgevenes ja süvendavad kodanike ja teiste riikide, sealhulgas Euroopa Liidu umbusaldust riigi valitsuse ja tema esindajate suhtes. Võttes arvesse hiljuti aset leidnud kodanikuühiskonna aktivistide ja demokraatliku opositsiooni esindajate vahistamist, on võimatu vaadata mööda sellest, kui lühike on ajavahemik alates käesoleva aasta juulist, mil määrus jõustub, kuni presidendivalimiseni järgmise aasta alguses.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Ma soovin tänada kolleege resolutsiooni koostamise ja selle eest, et Euroopa Parlament selle vastu võttis.

Kõnealuse resolutsiooni kinnitamisega toetasime me inimõiguste ja kodanike, sealhulgas rahvusvähemuste vabaduste kaitsmist. Samas on tegemist algatusega, millega kaitsakse demokraatiat ja sallivuse aluspõhimõtteid,

mis on Euroopa alustalaks. Ma olen rahul parlamendi ametliku seisukohaga, millega toetatakse Poola vähemusi Valgevenes.

Ma soovin kasutada võimalust ja tuua esile, et Euroopa Liidu liikmesriigid peaksid näitama teistele riikidele ja meie naabritele eeskuju ning tagama, et meie liikmesriikides austatakse rahvusvähemuste õigusi täielikult.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Ma hääletasin Valgevenet käsitleva resolutsiooni vastuvõtmise poolt. Resolutsioonis nõuame me Angelika Boryse juhitud Valgevene Poolakate Liidu seadustamist ning väljendame solidaarsust kõikide Valgevene kodanikega, kes ei saa kasutada täielikult oma kodanikuõigusi.

Eile sain ma kirja Valgevene suursaadikult Poolas. Ta väljendab muret seoses nende Euroopa Parlamendi liikmete kavatsusega, kes tahavad resolutsiooni vastu võtta. Tema arvates kujunesid need kavatsused välja olukorra ebaobjektiivse kajastamise tagajärjel Poola ajakirjanduses. See ei ole tõsi. Selle resolutsiooni aluseks olevad kavatsused on palju sügavamõttelisemad. Need seisnevad kodanike põhiõiguste ja vähemuste õiguste austamises ning miinimumstandardite tagamises ning sellest tulenevalt seisneb see Valgevene ja valgevenelaste heaolus.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – Lugupeetud juhataja! Ma toetasin resolutsiooni kodanikuühiskonna ja rahvusvähemuste olukorra kohta Valgevenes ning soovin täna väljendada taas suurt muret kodanikuühiskonna liikmete ning rahvusvähemuste ja nende organisatsioonide suhtes toime pandud inimõiguste rikkumiste pärast Valgevenes. Ma soovin väljendada täielikku solidaarsust kodanikega, kes ei saa oma kodanikuõigusi täielikult kasutada.

Ma soovin mõista kindlalt hukka Valgevene Poolakate Liidu esinaise Angelika Boryse ning opositsioonilise Valgevene Kodanike Ühendpartei ja Valgevene ühendatud demokraatlike jõudude juhi Anatol Lebedzka – kes on mitmel korral külastanud ka siinset parlamenti – vahistamise.

Kahjuks ei saa Valgevene inimesed kasutada paljusid projekte ja algatusi, mida Euroopa Liit meie naabrusspoliitika idapartnerluse raames rahastab.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Lugupeetud juhataja! Mis puudutab olukorda Valgevenes, siis minu arvates on väga oluline, et me eurooplastena peaksime meeles, millised on meie väärtused.

Ma soovin juhtida teie tähelepanu sellele Goldstone'i raporti hääletuse kahetsusväärse tulemuse pärast hiljuti ja sellepärast, et kõikides küsimustes, olgu need seotud Valgevene, Lähis-Ida, Kaug-Ida või Aafrikaga, tuleb meil meeles pidada põhimõtteid, millest me juhime. Nendeks on demokraatia, inimõigused ja sõnavabadus. Need on kogu Euroopa Liidu õigused ja väärtused, mis meid ühendavad ja mille abil püütakse seatud eesmärged saavutada. Me peame selle Valgevene selgeks tegema. Peame tagama, et seal võetaks arvesse vähemuste õigusi ja et usuvähemusi, keda on seal mitmel viisil taga kiusatud, tunnustataks ja et austataks nende inimõigusi ja vabadust järgida usulisi tõekspidamisi.

Väga oluline on, et meie, eurooplased, edastaksime selle Euroopa sõnumi Valgevene, andes sellega sealsetele inimestele lootust.

Daniel Hannan (ECR). – Lugupeetud juhataja! Ehkki ma toetan seda resolutsiooni suures osas, mõtlen ma, kas meil on ikka õigust lugeda Valgevene moraali demokraatia puudumise tõttu riigis. Me kurdame, et Valgevene parlament on nõrk, kummitemplei parlament, kuid vaadake ringi. Siin me oleme ja lööme alandlikult kummitempleid 27liikmelise poliitbüroo otsustele. Me kurdame selle üle, et seal toimuvad küll valimised, kuid mitte ausad. Samas on meil rahvahääletused, need toimuvad ausalt, kuid hiljem eirame nende tulemusi. Me kurdame Nõukogude Liidu masinavärgi püsijäämise pärast Valgevenes, kuid samas säilitame oma ühist põllumajanduspoliitikat, sotsiaalpeatükki, 48tunnist töönädalat ja muud euro-korporatiivset masinavärki.

Väike ime on see, et Vastastikuse Majandusabi Nõukogu riikide vana süsteemi kommunistlikud parteid olid Euroopa Liiduga liitumise pooldajate kampaania eesotsas. Neist mõne jaoks oli see kui koju jõudmine. Mulle tulevad meelde romaani „Loomade farm” viimased leheküljed, kus loomad vaatavad kord siga, kord inimest ja jõuavad järeldusele, et ei oska öelda, kumb on kumb.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Lugupeetud juhataja! Lisaks selle resolutsiooni tõelisele sisu küsitavusele on minu jaoks küsitav ka selle põhimõte.

Prantsuse, flaami, Ungari, Saksa ja Austria patrioodid on pidevalt õigusliku, kutsealase ja poliitilise tagakiusamise ohvrid ja sealjuures on sinne parlament, mis soovib olla eeskujuks peaaegu kogu maailmale ja eriti neile, kes jäävad liidust väljapoole, selle suhtes täiesti ükskõikne ja isegi toetab seda.

Näiteks eelmisel nädalal võtsime vastu resolutsiooni Ukraina kohta, mis sisaldas lõiget, mida paljud Ukraina patrioodid peavad õigustatult nende rahvuskangelase Stepan Bandera suhtes solvavaks. Teadupoolest suutis ta äärmiselt rasketes oludes leida keskte totalitarismi kahe vormi, Hitleri ja nõukogude oma vahel. See ei vähenda tema kangelaslikkust paljude ukrainlaste silmis, kes õigustatult leiavad, et enamik siit parlamendist alandas neid.

Asi on nimelt selles, et rahvuskangelased on tavaliselt võidelnud naaberriikide vastu. Kas minu sõber Nick Griffin, kes on tõeline Briti patrioot, peab solvavaks seda, et meie jaoks on *Jeanne d'Arc rahvuskangelane*? Kindlasti mitte! Ma soovin, et meie parlament näitaks teiste välisriikide kangelaste suhtes üles samasugust austust.

Resolutsiooni ettepanek B7-0133/2010

Kay Swinburne, fraktsiooni ECR nimel. – Lugupeetud juhataja! ECR mõistab, et finantsteenuste sektor ei saa loota, et pääseb kriisist selle eest lõivu maksmata. Hoolimatu käitumise tagajärjel tekitati suurt kahju ning selle segaduse likvideerimise eest peavad asjaosalised maksma. Peale selle tuleb kehtestada uus süsteem, millega tagatakse, et need sündmused enam ei korduks ja et oleksid olemas kiireloomulised vahendid, millega süsteemi stabiliseerida.

Võimalik, et rahvusvahelisel areenil on kätte jõudnud aeg kehtestada mõni finantstehingute maks. Ükskõik, millised on kõhklused niisuguse süsteemi kehtestamise praktilise korralduse suhtes, ei tohiks välistada ühtki meedet, kui sellel on kogu rahvusvahelise kogukonna toetus ja kui on olemas tagatised, et meede toimib ja sellest ei saa mööda hiilida.

Me toetame enamikku tänasest resolutsioonist, välja arvatud lõiget 7 kahel põhjusel. Esiteks oleme me Euroopa Liidule uue maksustamispädevuse andmise vastu. Sellest lõikest – ehkki sõnade valik on olnud väga hoolikas – nähtub, et see on soovitud tulemus. Teiseks, kogu finantstehingute maksustamise mõte ei tohiks olla raha saamine kellegi hellitamiseks mõeldud projektidele, olgu need nii väärtuslikud kui tahes. Sellega tuleb tagada tulevikus finantsstabiilsus ja kaitse niisuguste sündmuste eest, mis põhjustasid hiljutise majanduskaose.

Selles resolutsioonis keskendutakse liialt finantstehingute maksu lahendusele, vihjatakse ELi – mitte liikmesriikide – maksustamispädevusele, soovitakse saadud vahendeid kasutada arengu- ja kliimamuutuste projektide rahastamiseks, selle asemel, et stabiliseerida finantssektorit, ja viimaseks öeldakse, et kehtestada võidakse ka vaid ELi maks ilma rahvusvahelise kogukonna osalemiseta. Nendel põhjustel hääletasime me selle konkreetse resolutsiooni ettepaneku vastu.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Lugupeetud juhataja! Ma jäin finantstehingute makse käsitleva resolutsiooni hääletusel erapooletuks, sest see on lootusetult ebapiisav selleks, et ohjata lubamatuid ühiskonnastaseid spekulatsioonide, mille taga on suured riskifondid ja nn väärtuslikud pangad, nagu Goldman Sachs.

Ajalehes *The Wall Street Journal* räägiti 8. veebruaril toimunud eraviisilisest õhtusöögist, millest võttis osa 18 suurema riskifondi esindajat ja kus räägiti spekulatsioonidest euro suhtes. Juba kuid on need finantshaid, keda teatakse riskifondide nime all ja kes kontrollivad vahendeid rohkem kui 2 triljoni euro väärtuses, sihilikult spekulioneerinud euro suhtes, eriti seoses Kreekaga, et teenida endale miljarditesse ulatuvat kasumit.

Nii uskumatu kui see ka on, ei tee Euroopa Komisjon midagi selleks, et seda peatada, vaid veelgi enam, ta on salaja ühinenud nende finantskurjategijatega, kiusates Kreeka töötajaid ja vaeseid ja nõudes nende elatusaseme ohverdamist, et maksta nimetatud muidusööjatele nõutud lunaraha.

Me ei vaja finantsmaksu. Meil on vaja, et need riskifondid ja suured pangad võetaks riigi omandusse ja et neile kohaldataks demokraatlikku kontrolli, et kasutada nende tohutuid vahendeid investeerimiseks, mis aitavad lõpetada vaesuse ja millest ühiskond kasu saaks, selle asemel, et erasektori ahnuse tõttu ühiskonda hävitada.

Mario Borghezio (EFD). - (IT) Lugupeetud juhataja! Me jäime hääletusel erapooletuks, kuid ma soovisin eeskätt võtta seisukoha Euroopa Liidu ja komisjoni maksu kehtestamise kava vastu, mida näitas volinik Šemeta hiljutine avaldus ajalehele *European Voice*, kui ta rääkis miinimummaksu eeldatavast peatsest kehtestamisest süsinikdioksiidi heidetele.

Me oleme selle vastu, et Euroopa Liidule antakse õigus kehtestada otseseid makse, mis kujutaks põhiseadusvastast eelisõigust peaaegu kõikides liikmesriikides, sest sellega rikutakse põhimõtet, et maksustamine peab põhinema rahva esindajate vastuvõetud seadustel. Me oleme igati vastu igasugustele katsetele kehtestada otsene maks, tuginedes sealjuures ka Saksamaa konstitutsioonikohtu 2009. aasta juuni otsusele.

Ma soovin teile meelde tuletada, et eesistuja Van Rompuy viitas sellele, kui ta salapärasel kohtumisel, mis toimus nädal enne tema nimetamist Bilderbergi grupi liikmeks – tegemist ei ole just kõige läbipaistvama grupiga maailmas –, teatas ettepanekust kehtestada otsene Euroopa maks süsinikdioksiidi heidetele – ja võttis endale selle isegi kohustuseks –, millega tõuseks kohe kütuse, teenuste ja muud hinnad ning mis oleks seega Euroopa kodanikele kahjulik.

Selle ELi maksu kehtestamise ettepanek on põhiseadusvastane.

Daniel Hannan (ECR). – Lugupeetud juhataja! Ma ei ole kindel, et finantstehingutele maksu kehtestamine on hea, kuid minu jaoks on vastuvõetavad ettepaneku toetajate siirad ajendid. See on küsimus, kus heade kavatsustega inimesed võivad jõuda erinevatele järeldustele.

Millega ei saa aga nõustuda, on niisuguse maksu kehtestamise andmine Euroopa Liidu ainupädevusse. Tobini maks, mida kohaldataks üksnes piirkondlikult, põhjustab kapitali liikumise jurisdiktsioonidesse, kus niisugust maksu ei kohaldata. Miks aga andis siis parlament nii ülekaalukalt poolthääle süsteemile, mis seab Euroopa Liidu halvemasse olukorda?

Vastuseks on, et see vastab igati siinse parlamendi teatavat laadi liikme kõikidele nõuetele. Sellega rünnatakse pankureid, Londoni Cityt ja eelkõige annab see Euroopa Liidule võimaluse teenida iseseisvalt kasumit, mis tähendab, et see raha ei lähe liikmesriikidele.

Võttes kokku mitmesugused ettepanekud, mis esitatakse finantsjärelevalve ühtlustamise kohta – alternatiivsete investeerimisfondide juhte käsitlev direktiiv ja teised –, näeme võidukat ähvardust Londoni City suunas ning seda, kuidas Euroopa Liitu ootab ees vaesus ning tema juhtrolli kadumine.

Syed Kamall (ECR). – Lugupeetud juhataja! Kõik, kes vaatavad hiljutist finantskriisi, imestavad, kuidas me lubasime reguleerimise ja järelevalvega tekitada olukorra, kus pangad osutasid lõpuks liiga suureks selleks, et lasta neil pankrotti minna ning nende toetamiseks tuli kasutada miljardeid maksumaksja raha.

Kui mõelda üleilmse finantstehingute maksu kehtestamise peale, siis võib see näida põhjendatud, kui me soovime aidata finantskriisi ohvreid ja ka inimesi vaesemates riikides.

Kui me aga mõtleme selle peale, kuidas seda tegelikult kehtestatakse ja milline on selle tõeline mõju, ning võtame sealjuures arvesse finantsturgude tegutsemisviise tegelikkuses, siis me näeme, et pangad jätaaksid need kulud klientide kanda. See avaldaks ränka mõju neile meie seast, kes soovivad kaubitseda arenguriikidega, või arenguriikide ettevõtjatele, kes soovivad kogu maailmaga kaubitseda, ning samuti mõjutaks see kindlustustasut, mis on rahvusvahelise kaubanduse lahutamatu osa.

Kui me tõepoolest soovime seda probleemi lahendada, ei peaks me andma miljardeid maksumaksja raha korrumpeerunud või asjatundmatutele valitsustele. Me peaksime tagama, et nii ELis kui ka vaestes riikides kaotataks tariifsed tõkked, et aidata vaesemate riikide ettevõtjatel luua rikkust ja päästa inimesed vaesusest.

Resolutsiooni ettepanek B7-0132/2010

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Mul on hea meel Euroopa Liidu püüdluste üle kehtestada euroala pangatehingutele ühtne kord.

Samas ma näen, kuidas pangad hakkavad nende uute eeskirjade kehtestamist kuritarvitama, et suurendada klientide makstavaid tasusid. Kui meie pangad kohandavad Euroopa Liidu survele piiriüleste ülekannete tasusid ühtses euromaksete piirkonnas nii, et need on sama suured kui riigisisestel tasud, tõusevad selle tagajärjel raha sissemaksmise ja väljavõtmise tasud. Meile kõigile on selge, et pankade kulud pangakontoris sularahaga ümberkäimiseks ei ole uute eeskirjadega seoses vähimalgi määral muutunud.

Seega tuleb meil kõva häälega välja öelda, et asjaolu, et pangad kasutavad euroalal kehtestatud uusi eeskirju ära selleks, et suurendada meie kodanike arvelt oma tulu, on täiesti taunimisväärne. Seetõttu peab olema meie kohustuseks jälgida hoolikalt, kuidas finantsinstitutsioonidele kehtestatud uusi eeskirju kohaldatakse.

Resolutsiooni ettepanek RC-B7-0154/2010

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Ma hääletasin resolutsiooni vastuvõtmise poolt, sest oma valijate esindajana ei saa ma nõustuda sellega, et midagi lepitakse kokku nende selja taga ja vastu nende tahtmist. Lissaboni leping andis Euroopa Parlamendile uued pädevused ja sellepärast peaks Euroopa Parlament suutma kaitsta oma kodanike õigusi.

Ma nõustun resolutsiooni autoritega, kes kritiseerivad seda, et komisjoni võltsimisvastast kaubanduslepingut käsitlevaid läbirääkimisi hoitakse salajas ning et selles küsimuses ei tehta Euroopa Parlamendiga koostööd. See tegevus on vastuolus kehtivate ELi õigusaktidega üldise juurdepääsu kohta ametivõimude tegevust kajastavale teabele ning samuti piiratakse selle tegevusega õigust eraelu puutumatusele. Seega on hea, et Euroopa Parlament tõstataks küsimuse Euroopa Komisjoni läbirääkimiste läbipaistvuse kohta ning võltsimise ja selle ärahoidmise kohta.

Marian Harkin (ALDE). – Lugupeetud juhataja! Mis puudutab võltsimisvastast kaubanduslepingut (ACTA-t), siis käimasolevad läbirääkimised on täiesti läbipaistmatud. Läbirääkimiste praeguse vormi kasutamine rahvusvahelise lepingu sõlmimiseks on täielikult vastuolus läbipaistvuse ja demokraatia põhimõtetega, mille järgimist me oma seaduseandjateelt peaksime eeldama. Hoolimata lepingu sisust on täiesti lubamatu hoiduda üldsuse kontrollist, kui koostatakse meetmeid, mis mõjutavad otseselt nii paljusid Euroopa kodanikke.

Mis puudutab selle sisu, siis me peaksime pöörama kogu tähelepanu Euroopa andmekaitseinspektorile, kes avaldas väga karmisõnalise arvamuse nimetatud läbirääkimiste kohta. Ta soovib tungivalt Euroopa Komisjonil luua avalik ja läbipaistev dialoog ACTA teemal. Ta tõdeb, et ehkki intellektuaalomand on ühiskonna jaoks oluline ja seda tuleb kaitsta, ei tohiks seda seada ettepoole üksikisikute põhiõigusest eraelu puutumatusele ja andmekaitsele ning ka teistest õigustest, nagu süüituse presumptsioon, õigus tõhusale õiguskaitsele ja sõnavabadusele. Ja lõpuks tõdeb ta, et meede, mis hõlmab endas kolmanda ebaseadusliku allalaadimise puhul internetiühenduse katkestamist, piiraks märkimisväärselt ELi kodanike põhiõigusi ja -vabadusi.

See on oluline küsimus kõikide ELi kodanike jaoks ning see, kuidas komisjon ja parlament seda käsitlevad, ütleb nii mõndagi aruandekohustuse ja läbipaistvuse kohta.

Syed Kamall (ECR). – Lugupeetud juhataja! Selle resolutsiooni ettepaneku üks olulisemaid tulemusi oli asjaolu, et meil õnnestus saavutada kogu parlamendi üksmeel.

Üks valdkond, millega kõik nõustusid, oli asjaolu, et võttes arvesse mis tahes mõistliku teabe puudumist nende läbirääkimiste kohta, on see, mida öeldakse veebipäevikutes ja mujal, kuulujutud, mis viitavad niisugustele ettepanekutele nagu sülearvutite ja MP3-mängijate konfiskeerimine piiridel. Parlament oli väga üksmeelne selle suhtes, et me soovime seoses võltsimisvastase kaubanduslepinguga rohkem teavet ja läbipaistvust.

Volinik kuulis seda sõnumit eile õhtul selgelt ning mul on hea meel, et ta lubas meile rohkem teavet anda. Kui komisjon peab läbirääkimisi 27 liikmesriigi ja ELi nimel, on endastmõistetav, et me teaksime, milline on meie seisukoht läbirääkimistel ning et oleks üksikasjalikult näidatud, kuidas kavandatakse meetmed ELi majandussektoreid mõjutavad.

Mul on hea meel voliniku eile õhtul öeldud sõnade üle ning ma ootan selles küsimuses suuremat läbipaistvust.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Minule valmistab muret Euroopa Komisjoni võltsimisvastast kaubanduslepingut käsitlevate läbirääkimiste tava ja kord.

Läbirääkimised toimuvad salaja, suletud uste taga, neist ei teavitata nõuetekohaselt ei Euroopa Parlamenti ega selle liikmeid, kes lõpuks selle dokumendi heaks peaksid kiitma. Ma arvan, et me peaksime seda korda muutma, kui Euroopa Komisjon tahab, et parlament võtaks endale vastutuse mis tahes lepingute eest, mis talle esitatakse. Kui me peame korduvalt tagastama rahvusvahelised lepingud põhjalikuks läbivaatamiseks Euroopa Komisjonile, siis jätab see halva mulje nii Euroopa avalikkusele kui ka välismaailmale. Niisugune käitumine viitab puudulikule suhtlusele Euroopa Liidu kõige olulisemate institutsioonide vahel.

Resolutsiooni ettepanek RC-B7-0181/2010

Syed Kamall (ECR). – Lugupeetud juhataja! Nagu paljud meist teavad, vaadatakse üldist soodustuste süsteemi (GSP-d) läbi ning praegune süsteem hakkab lõppema.

Kui vaadata kavu GSP ja GSP+, siis üks olulisemaid küsimusi on see, et majanduspartnerluslepinguid käsitlevate läbirääkimiste ajal oli väljapakutud piirkondades palju riike, kes olid ELiga kokkuleppe sõlmimise vastu.

Majanduspartnerluslepingute puhul olen ma alati kritiseerinud seda, et nendes järgitakse kaubanduse suhtes põhimõtet „kõigile ühe mõõdupuuga”. Arutelu ajal komisjoniga tekitas muret veel ka ühe ametniku teade, et majanduspartnerluslepingute eesmärgiks ei ole mitte ainult kaubandus, vaid ka ELi regionaalse lõimumise mudeli eksportimine.

On riike, mis soovivad sõlmida ELiga lepingud, et nad saaksid eksportida meile oma kaupu ja teenuseid soodustingimustel. Seega peaksime tegema ettepaneku, et nendele riikidele, mis soovivad sõlmida kaubanduslepingu, kuid mis ei vasta majanduspartnerluslepingu kriteeriumidele, pakutaks GSP+ võimalust, ning samuti peaksime püüdma olla paindlikumad.

Loodetavasti saame niimoodi aidata paljudes nendes riikides ettevõtjatel rikkust luua ja päästa inimesed vaesusest.

Daniel Hannan (ECR). – Lugupeetud juhataja! Lõuna- ja Kesk-Ameerikas võtab vaevu märgatavalt järjest enam võimust autokraatia – teatavat laadi *neo-caudillismo*. Nicaraguas, Venezuelas, Ecuadoris ja Boliivias näeme tekkimas režiime, mis ei ole võib-olla päris diktaatorlikud, kuid mis kindlasti ei toeta ka parlamentaarset demokraatiat. Inimesed, kes valitakse küll riiki juhtima õiguspäraselt, hakkavad seejärel kaotama neile antud õiguste üle järelevalvet teostavaid asutusi – valimiskomisjoni, riigikohut, parlamendi kodasid – ja paljudel juhtudel tühistavad nad põhiseaduse ja muudavad riigikorda – või asutavad riigi uuesti, nagu nad selle kohta ütlevad – vastavalt sotsialistlikele põhimõtetele.

Kui asjad nii lähevad, siis keda hakkavad vasakpoolsed maailma nendes osades kritiseerima? Üks väheseid režiime, millel on olemas enamuse toetus, on Álvaro Uribe režiim Colombias. Teda toetab kolm neljandikku elanikkonnast, sest ta suutis taastada korra selles õnnetus riigis ning laiali saata nii vasak- kui ka parempoolsed poolsõjalised rühmitused. Asjaolu, et mõned siinsest parlamendist otsustasid just nimelt teda hakata arvustama, näitab, kui erakordselt on neil prioriteedid seatud. Häbi neile!

– (ES) Vale on muuta asjad poolsõjaliste rühmituste jaoks lihtsaks. See on häbiväärne!

Raport: Gabriele Albertini (A7-0023/2010)

Alfredo Antonozzi (PPE). – (IT) Lugupeetud juhataja! Ma tänan kolleeg Albertinit tema suurepärase töö eest sellel teemal, mis on Euroopa poliitikas keskel kohal. Lissaboni lepingu jõustumisega võttis liit endale suurema vastutuse välisasjades ja ühises julgeolekupoliitikas ning ma usun, et paljud meist loodavad, et institutsioon, millesse me kuulume, hakkab välisasjades täitma vastutustundlikumat ja suuremat osa.

Ma olen iseäranis nõus sellega, et ühise välis- ja julgeolekupoliitika (ÜVJP) kõrge esindaja peaks konsulteerima Euroopa Parlamendi pädeva komisjoniga isikute nimetamisel praegu loodava Euroopa välisteenistuse kõrgematele ametikohtadele ja tagama, et nii Euroopa Parlamendil kui ka nõukogul oleks juurdepääs konfidentsiaalsele teabele.

Seetõttu ma usun, et samm, mille me astusime selle raportiga, on esimene niisuguse tugeva Euroopa välispoliitika loomise suunas, millega liit kehtestab oma rolli ja suurendab poliitilist kaalu ka rahvusvaheliselt.

Nicole Sinclair (NI). – Lugupeetud juhataja! Ma andsin vastuhääle muudatusettepanekutele 17D ja 19, milles rünnati NATOt ja nõuti NATO baaside kaotamist siin Euroopa Liidus. Euroopa projekti pooldajate üks viimaseid argumente on see, et tänu ELile on viimased 50 või 60 aastat püsinud Euroopas rahu. Mina ütleksin aga, et see on vale, sest tegelikult on NATO oma jõududega hoidnud Euroopas rahu.

Minu arvates on häbiväärne, et siinne parlament lubas hääletada niisuguse muudatusettepaneku üle. Ma märkasin, et selle muudatusettepaneku esitanud fraktsioon on niisuguse nurjunud ideoloogia jäanus, mille alusel piirati inimeste vaba liikumist ja rikuti nende peamisi inimõigusi. Just nimelt NATO jõud kaitsesid ülejäänud Euroopat selle koleduse eest. Ma soovin jäädvustada oma tänuavalduse USAle ja Kanadale ning teistele NATO riikidele, kes meid sellest õudusest säästsid. Minu arvates on nende riikidega koostöö tegemine Ühendkuningriigi huvides, et võidelda totalitarismi uue vormi, Euroopa Liidu vastu.

Raport: Arnaud Danjean (A7-0026/2010)

Alfredo Antoniozzi (PPE). – (IT) Lugupeetud juhataja! Ma andsin poolthääle, sest soovin rõhutada, et lootus suurendada tsiviil- ja sõjaväelist koostööd ja koostööd Euroopa Liidu ja tema liikmesriikide vahel, arvestades sealjuures isegi erinevaid või neutraalseid seisukohti, on midagi, millega me kõik üldiselt nõus oleme.

Ma pean oluliseks ka seda, et loodaks asepresidendi ja kõrge esindaja alluvusse kuuluv mehhanismide koordineerimise institutsioon, nagu Euroopa Liidu operatsioonikeskus, mis võimaldaks tagada tsiviil- ja sõjaliste operatsioonide kavandamise tõhusa koordineerimise. Sellega saaks kõrvaldada probleeme, korratuse ja viivitused, mida praeguse süsteemi raames kahjuks jätkuvalt tekib.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Lugupeetud juhataja! Täna teid kannatlikkuse eest. Ma andsin sellele raportile vastuhääle, sest selles korraldatakse ohtlike suunisteid, mis on sätestatud Lissaboni lepingus Euroopa kaitse- ja julgeolekustrategia kohta. Teisiti öeldes nõutakse selles Euroopa Liidu militariseerimist, seadustatakse sõjaline sekkumine, tunnustatakse NATO ülimuslikkust ja tihedaid sidemeid sellega ning isegi propageeritakse praegusel kriisi ja sotsiaalselt raske olukorra ajal sõjalise jõu suurendamist.

Minu arvates peaks Euroopa Liit praegu, kui rahvusvahelise korra ülesehitust üle vaadatakse, võtma vastu rahu pooldava poliitika ja teistsuguse poliitilise hoiaku julgeoleku suhtes, ta peaks järgima iseseisvat välis- ja kaitsepoliitikat, mis oleks sõltumatu USAst, ta peaks püüdma lahendada rahvusvahelised erimeelsused poliitiliste vahendite abil ning olema teenäitajaks rahvusvahelise õiguse austamisel ja ÜROle tugevama rolli tagamisel.

Ma arvan, et niisugune poliitika väljendaks paremini Euroopa kodanike seisukohta.

Kirjalikud selgitused hääletuse kohta**Raport: Klaus-Heiner Lehne (A7-0011/2010)**

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjalikult. – (RO) Selle raporti vastuvõtmine suure häälteenamusega näitab, et me peaksime muretsema väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete pärast. Praegu tuleb 5,4 miljonil mikroettevõttel koostada raamatupidamise aastaaruanne, ehkki nende tegevuse ulatus piirdub piirkondlike ja kohalike turgudega. Kui need ettevõtted ei osale piiriülese tegevuses ega tegutse isegi riiklikul tasandil, luuakse niisuguse aruandekohustusega vaid tarbetut halduskoormust, mis toob nendele äriettevõtetele kaasa kulusid (ligikaudu 1170 eurot).

Sellepärast tehaksegi raportis liikmesriikidele ettepanek loobuda aastaaruande esitamise kohustusest äriettevõtete suhtes, kes vastavad järgmistest mikroettevõtete kriteeriumitest vähemalt kahele: kogu vara väärtus peab olema väiksem kui 500 000 eurot, netokäive peab olema väiksem kui 1 miljon eurot ja/või neil peab olema kogu eelarveaasta jooksul keskmiselt 10 töötajat. Mikroettevõtted jätkavad mõistagi ettevõtte raamatupidamist vastavalt iga liikmesriigi riiklikele õigusaktidele.

Praeguses Euroopas valitsevas kriisis tuleb julgustada erasektorit, mis koosneb väikestest ja keskmise suurusega ettevõtetest (seega ka mikroettevõtetest), ning sealjuures tuleb seda pidada ka praegustes rasketes oludes valdkonnaks, mis suudab hõivata töötajaid, kelle riigi- või erasektor on koondanud.

Carlos Coelho (PPE), kirjalikult. – (PT) Ma annan poolthääle Lehne raportile mikroettevõtete aruannete kohta, sest toetan meetmeid, millega vähendatakse tulemuslikult bürokraatiat ja millega toetatakse väikesi ja keskmise suurusega ettevõtteid, mis Portugalis ja kogu Euroopas loovad enim töökohti. Ma tõstatan küsimuse tulevikus ebavõrdse olukorra loomise kohta siseturul. Kuna liikmesriikidel võimaldatakse valida, kas seda meetodit kohaldada või mitte, siis kehtivad tulevikus ühele ja samale ettevõttele eri riikides eri reeglid.

Samuti tuleb tagada, et nende eeskirjade ülevõtmise viis ei avalda halba mõju jätkuvatele püüdlustele võidelda pettuste ja maksudest kõrvalehoidmise ning majandus- ja finantskuritegude vastu nii riiklikul, Euroopa kui ka rahvusvaheliselt tasandil. Samuti tuleb tagada osanike ja võlausaldajate kaitse.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), kirjalikult. – (RO) Euroopa Liidu kahe viimase laienemisega on nii vanad kui ka uued liikmesriigid saanud mitmesuguseid hüvesid, kuid samas on need põhjustanud ka mitmesuguseid probleeme. Ma arvan, et otsust teha mikro-majandusüksustele teatavaid soodustusi tuleb reguleerida Euroopa tasandil, mitte anda see iga liikmesriigi pädevusse. See on ainus viis, kuidas vähendada tulemuslikult mikroettevõtete bürokraatiat ja olukorda tasakaalustada. Eritähelepanu tuleb pöörata mikroettevõtete tegevust takistavate asjaolude kõrvaldamisele, mitte ei peaks julgustama inimesi ELilt rahalist toetust taotlema.

Anne Delvaux (PPE), kirjalikult. – (FR) Kolmapäeval kiitis Euroopa Parlament heaks ettepaneku, millega tahetakse kaotada väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete kohustus avaldada raamatupidamise aastaaruanne. Püüdes vähendada halduskoormust, tegi Euroopa Komisjon ettepaneku, et riigid, kes soovivad, võivad vabastada VKEd aastaaruande avaldamise kohustusest, mis kehtestati praeguste Euroopa õigusaktidega. Ma olin selle kohustuse kaotamise vastu, sest Euroopa Komisjoni ettepaneku kohaselt kaob 70% Euroopa ettevõtete jaoks Euroopa reguleeriv ja ühtlustatud raamistik.

Võimalus vabastada mikro-majandusüksused aastaaruande koostamise ja avaldamise kohustusest ei aita vähendada halduskoormust. Ma kardan, et kui liikmesriigid kohaldavad seda eeskirjade lihtsustamise võimalust ebaühtlaselt, põhjustab see ühtse turu killustumise.

Just sellepärast on Euroopa Parlamendi belglastest liikmed ja Belgia valitsus kindlalt Euroopa ettepaneku vastu (Belgia ühines blokeeriva vähemusega ka ministrite nõukogus, kus selle ettepaneku üle tuleb veel hääletada).

Robert Dušek (S&D), kirjalikult. – (CS) Raportiga, mis käsitleb ettepanekut võtta vastu direktiiv ettevõtete aastaaruannete kohta, kaotatakse asjaomane raamistik ja laiendatakse mikro-majandusüksuste kohustust esitada aastaaruanne. Selle meetmega tahetakse vähendada halduskoormust ja aidata seega edendada mikro-majandusüksuste konkurentsivõimet ja majanduskasvu. Mul on hea meel raportööri ettepaneku üle, milles ta annab liikmesriikidele vabad käed ja võimaldab neil vabastada mikro-majandusüksused kohustusest esitada raamatupidamise aastaaruanne, s.o jätta nad direktiivi kohaldamisalast välja. Kui tegemist on üksustega, mis piirduvad piirkondlike ja kohalike turgudega ega osale piiriüleses tegevuses, ei tohiks neid koormata täiendavate kohustustega, mis tulenevad Euroopa turul kehtivatest Euroopa õigusaktidest. Eespool nimetatud põhjustel nõustun ma raporti sisuga.

Françoise Grossetête (PPE), kirjalikult. – (FR) Mina andsin Lehne raportile vastuhääle, sest aastaaruande kohustuse kaotamisega nendele mikro-majandusüksustele ei vähendata ettevõtluse tegelikke kulusid ja luuakse palju õiguskindlusetust. Niisuguse erandiga vähendatakse usaldusväärsust, mis on väga tähtis väikeste ettevõtete ja kolmandate poolte (klientide, tarnijate, pankade) vahelistes suhetes.

Ka laenu saamiseks on vaja säilitada usaldusväärset teavet. Arvepidamisraamistikuta on pankuritel ja teistel asjaosalistel, kes sellist teavet nõuavad, hea põhjus vähendada laenamist. Niisugune olukord on väga väikestele ettevõtetele kahjulik.

Astrid Lulling (PPE), kirjalikult. – (DE) Ma andsin täna vastuhääle Lehne raportile, sest usun, et väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete halduskoormust tuleb vähendada kogu Euroopa Liidus ühtlase ja kõikehõlmava käsitluse järgi.

Kui see ettepanek ellu viiakse, vabastatakse 70% Euroopa ettevõtetest – Luksemburgis koguni rohkem kui 90% – kohustusest koostada standardne aastaaruanne.

Selle tagajärjel kaoks oluline otsustusvahend asjaomaste ettevõtete vastutustundlikuks juhtimiseks.

Kui liikmesriigid ei rakenda seda mikroettevõtete suhtes kohaldatavate eeskirjade lihtsustamise võimalust ühtlaselt – mis on üsna tõenäoline –, võib sellega põhjustada ühise turu killustumise.

Seega on see meede asjakohatu. Ettevõtted, mis osalevad piiriüleses kaubanduses, pannakse iseäranis halba olukorda. Ainus mõistlik lahendus oleks eeskirjade lihtsustamine kõikide Euroopa mikroettevõtete jaoks, ELi tasandil.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), kirjalikult. – (RO) Just praegu, kui majanduskriis on avaldanud ränka mõju väikestele ettevõtetele, on meie kohustus püüda anda neile vahendid, mis aitavad neil taastuda ja anda taas oma osa Euroopa majandusse. Selle suhtes on bürokraatia vähendamine oluline. Mul on hea meel täna vastu võetud otsuse üle. Loodan, et seda rakendavad võimalikult paljud liikmesriigid parimal ja tõhusal viisil, et sellest saaksid kasu nii väikesed ettevõtted kui ka majandus üldiselt.

Georgios Papastamkos (PPE), kirjalikult. – (EL) Ma hääletasin Lehne raporti poolt, sest sellega antakse liikmesriikidele õigus võtta arvesse mitmesuguseid tagajärgi, mida direktiivi kohaldamine võib riigi siseküsimustele avaldada, eriti arvestades suurt hulka ettevõtteid, keda see puudutab. Mikro-majandusüksuste tegevus on piiriüleselt vähetähtis. Raamatupidamise aastaaruande avaldamine tagab aga läbipaistvuse ja on hädavajalik mikro-majandusüksuste jaoks laenuturule ja riigihankelepingutele juurdepääsemiseks ning ettevõtetevaheliste suhete jaoks.

Frédérique Ries (ALDE), kirjalikult. – (FR) Ma hääletasin Lehne raporti ja komisjoni ettepaneku vastu. Need kujutavad endast siseturu mõistes tagasiminekut ning ilmselget riski moonutada Euroopa VKEde vahelist konkurentsi.

Ütleme selgelt välja, et selle ettepaneku tagajärgi on armetult alahinnatud. Samuti ei ole selle raames arvesse võetud asjaolu, et ilma Euroopa direktiivita rakendab iga liikmesriik selles küsimuses oma eeskirju. Seega ei ole üllatav, et kõik VKEsid käsitlevad organisatsioonid, Euroopa organisatsioonid ja minu puhul ka Belgia omad – keskklassi liit (UCM) ja Belgia ettevõtjate föderatsioon (FEB) – on valdavalt selle ettepaneku vastu.

Ma olen täielikult selle poolt, et ettevõtete halduskoormust tuleb vähendada, eriti VKEde puhul, kuid seda tuleb teha järjepidevalt ning ettepaneku kaudu vaadata üldiselt läbi äriühinguõiguse neljas ja seitsmes direktiiv.

Robert Rochefort (ALDE), kirjalikult. – (FR) Meile esitatud ettepanek võimaldab liikmesriikidel vabastada teatavad ettevõtted (mikro-majandusüksused) kohustusest koostada ja avaldada raamatupidamise aastaaruande. Mõistagi pooldan ma täielikult ettevõtete halduskoormuse vähendamist, eriti VKEde ja väga väikeste ettevõtete puhul. Kuid komisjoni ettepanekuga lastakse märgist täiesti mööda: esiteks on ebaselge, kas väljapakutud süsteemiga vähendatakse töepoolest nende ettevõtete halduskoormust (praegu aastaaruannetest saadud statistilisi andmeid tuleb koguda muul viisil), ja teiseks on oht, et see tekst, millega võimaldatakse igal liikmesriigil otsustada, kas eeskirju lihtsustada või mitte, põhjustab siseturu killustumise (kuna tõenäosus, et mõni liikmesriik teeb seda, mõni mitte, on suur). See ettepanek oleks tulnud tagasi võtta ning nimetatud väikeste ettevõtete halduskoormuse vähendamise küsimust (äriühinguõigust, finantsaruande, raamatupidamise, auditeerimise jms nõuete lihtsustamist) oleks tulnud käsitleda äriühinguõiguse neljanda ja seitsmenda direktiivi üldise läbivaatamise raames, mida on kavas teha lähitulevikus. Sellepärast andsin ma vastuhääle Lehne raportile, mis käsitleb teatavat liiki äriühingute raamatupidamise aastaaruandeid, seoses mikro-majandusüksustega.

Nuno Teixeira (PPE), kirjalikult. – (PT) Käesoleva ettepanekuga tahetakse lihtsustada ettevõtluskeskkonda ja eriti nõudeid mikroettevõtete finantsteabe esitamise kohta, et tugevdada nende konkurentsi- ja kasvuvõimet.

Sellega seoses avaldan ma heameelt raportis väljapakutud muudatuste üle mikroettevõtete halduskoormuse vähendamise kohta, sest usun, et need kujutavad endast olulisi meetmeid Euroopa majanduse stimuleerimiseks ja kriisiga toimetulekuks. Seda sellepärast, et mikroettevõtete tegevus piirub kohaliku või piirkondliku turuga ning aastaaruande koostamine on nende jaoks liigne ja keeruline ettevõtmine.

Ma ei toeta aga mõtet vabastada mikroettevõtted kohustusest esitada raamatupidamise aastaaruanne. Selle otsuse peaks võtma vastu iga liikmesriik, sest see võib avaldada otsest mõju pettuse ja maksudest kõrvalehoidmise ning majandus- ja finantskuritegude vastu võitlemisele ning osanike ja võlausaldajate kaitsele.

Seetõttu tuleks minu arvates otsida tasakaalustatud lahendusi nimetatud meetme kohaldamiseks, selle asemel, et sätestada konkreetne kohustus säilitada aruandlus ettevõtte äritehingute ja finantsolukorra kohta. Seepärast hääletasin ma teatavate kõhklustega selle raporti poolt.

Marianne Thyssen (PPE), kirjalikult. – (NL) Lugupeetud juhataja, head kolleegid! Kui parlament võttis 2009. aasta märtsis vastu väikeettevõtlusalgatuse „Small Business Act”, siis andis ta sellega tõuke mitmesuguste valdkondlike ettepanekute esitamisele, et muuta Euroopa ettevõtluskeskkond VKEdele soodsamaks, sealhulgas ka halduskorra lihtsustamise kaudu. Nn mikro-majandusüksuste aruandlussüsteemi kaotamine näib esmapilgul hõlbustavat halduskorda märkimisväärselt, kuid võttes arvesse kõikidele asjaosalistele, sealhulgas võlausaldajatele, maksuhalduritele ja kaubanduspartneritele vajaliku finantsteabe olulisust, tekitab see, vastupidi, rohkem bürokraatiat ja suuremaid kulusid. Lisaks sellele võetakse ettevõtetelt ära tõhus vahend ettevõttesisesel järjepidevuse tagamiseks.

Ma toetan aga majanduskomisjoni palvet hinnata põhjalikult seda, mida toob endaga kaasa mikro-majandusüksuste vabastamine kõnealusest kohustusest, ja käsitleda seda äriühinguõiguse neljanda ja seitsmenda direktiivi üldise läbivaatamise raames. Minu arvates ei sisalda see ettepanek vahendeid, mida on vaja bürokraatia teema tõhusaks käsitlemiseks.

Seepärast hääletasin ma komisjoni ettepaneku tagasilükkamise poolt. Võttes arvesse asjaolu, et austatud kolleegi Lehne raport tugineb samale põhimõttele, mis komisjoni ettepanek, ei saanud ma ka tema raportit toetada. Ma loodan, et nõukogu esitab aruka ja kaalutletud otsuse.

Derek Vaughan (S&D), kirjalikult. – Mina andsin oma hääle selle poolt, et mikro-majandusüksused (väikesed ettevõtted) jäetakse raamatupidamisstandardeid käsitleva ELi õigusakti kohaldamisalast välja. Tegemist on

äärmiselt olulise ettepanekuga, sest sellega vähendatakse tarbetut bürokraatiat väikeste ettevõtete suhtes ja aidatakse rohkem kui viiel miljonil ettevõtetel säästa igaühel ligikaudu 1000 naela. EL on lubanud vähendada aastaks 2012 väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete koormust 25% võrra ning see õigusakt on äärmiselt oluline selle eesmärgi saavutamiseks. Need väikeettevõtted on sageli tulevaste edukate ettevõtjate hüppelauaks ning neid tuleb eriliselt kohelda, eriti veel majandussurutise ajal.

Sophie Auconie (PPE), *kirjalikult*. – (FR) Ma andsin poolthääle Lehne raportile mikro-majandusüksuste raamatupidamise aastaaruannete kohta, sest ehkki Euroopa Komisjoni mõjuhindamine on minu arvates puudulik ja pealiskaudne, soovisin ma võtta vastu seisukoha, mis toetaks selgelt väga väikestele ettevõtetele pandud aruandluskohustuse lihtsustamist. Rääkides majanduslikest ja sotsiaalsetest külgedest, siis see, et väga väikestele ettevõtetele kehtivad samasugused halduspiirangud nagu suurtelegi, on ebamõistlik. Väga väikesed ettevõtted moodustavad Euroopa ettevõtetest 85%; teisisõnu, nad on tugisambaks meie majandusele, mis vajab hädasti tagantõuget. Seetõttu ma usun, et nende kohustuste vähendamine on hea, ehkki sealjuures tuleb tagada, et see ei takistaks nende juurdepääsu laenule. Sellepärast tuleb läbi viia kõikehõlmav hindamine, võttes arvesse kogu majanduskeskkonda, mis väga väikesi ettevõtteid ümbritseb, ning nende suhteid pankadega, Prantsuse ettevõtete puhul halduskeskustega, ja mõistagi ka klientidega. Ärgem mõelgem alati kohustustele, vaid uskugem ettevõtjatesse ja meie oskustööstes, kes vajavad seda, et me nende halduskoormust vähendaksime.

Françoise Castex (S&D), *kirjalikult*. – (FR) Mina hääletasin kõnealuse ettepaneku vastu, sest pikaajalises perspektiivis kujutab see endast VKEdes jaoks tagasilööki ning takistades nende juurdepääsu laenudele, jätab nad ilma tingimustest, millega tagada läbipaistvus ja usaldusvärsus, mis on nende juhtimise ja tegevuse paindlikkuse jaoks hädavajalik. Minu arvates ei saa nõuda ühelt poolt pankadelt suuremat läbipaistvust, kritiseerides neid finantsturgude läbipaistvuse puudumise pärast, mis põhjustas praeguse kriisi, ja teiselt poolt püüda kaotada läbipaistvust tagavad vahendid, mis on olulised ettevõtjate enda ja majandust reguleerivate meetmete jaoks, mida me Euroopa tasandil rakendada soovime. Aruandluse lihtsustamine VKEdes, eriti kõige väiksemate ettevõtete jaoks, on endiselt kiireloomuline ülesanne. Euroopa Komisjonil tuleb kiiremas korras vaadata läbi äriühinguõiguse neljas ja seitsmes direktiiv, mis ainsana saab tuua kõikehõlmava, õiglase ja sidusa lahenduse.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Ma avaldan heameelt Lehne raportit vastuvõtmise üle, sest sellega aidatakse kahtlemata vähendada mikroettevõtete halduskoormust. Väikeettevõtted kurdavad sageli liigse reguleerimise, koormuse ja bürokraatia üle, mis ohustavad tihti nende püsijäämist. Mikroettevõtetele on õigus, kui nad ütlevad, et neile ei peaks kehtima samasugused reeglid ja eeskirjad, mis suurtele ettevõtetele. Loodame, et kõnealuses raportis väljapakutud eeskirjad aitavad suurendada mikroettevõtete käivet ja konkurentsivõimet. Raportis antakse siiski liikmesriikidele võimalus võtta direktiiv üle neile sobival ajal, et hoida ära mis tahes probleemid, mida eeskirjade lihtsustamine kaasa võib tuua. Mikroettevõtted võivad aga jätkata vabatahtlikult raamatupidamise aastaaruannete koostamist, esitada need audiitorile ja edastada riiklikule registrile. Igal juhul tuleb mikroettevõtetele pidada arvet äriühingu äritehingute ja finantsolukorra kohta haldus- ja maksualase teabe eesmärgil. Kui kõik liikmesriigid asjaomaseid eeskirju lihtsustavad, säätetakse sellega komisjoni hinnangul 5 941 844 mikroettevõtte kohta 5,9–6,9 miljonit eurot. Kui Portugali valitsus selle erandi kehtestaks, puudutaks see Portugalis 356 140 ettevõtet.

Sylvie Guillaume (S&D), *kirjalikult*. – (FR) Mina andsin vastuhääle ettepanekule võtta vastu direktiiv teatavat liiki äriühingute raamatupidamise aastaaruannete kohta, mis kolmapäeval, 10. märtsil vastu võeti. Ehkki ma olen selle poolt, et VKEdes halduskoormust tuleb märkimisväärselt vähendada, olen ma siiski seisukohal, et aruandlusnõue oluline juhtimisvahend nimetatud ettevõtete partnerite jaoks (pankurite, klientide, tarnijate ja teiste jaoks). Vähendades VKEdes juurdepääsu laenudele, jäetakse nad pikaajalises perspektiivis selle ettepanekuga ilma tingimustest, millega tagada läbipaistvus ja usaldusvärsus, mis on nende juhtimise ja tegevuse paindlikkuse jaoks hädavajalik. Minu arvates on vastuoluline nõuda ühelt poolt pankadelt suuremat läbipaistvust, kritiseerides neid finantsturgude läbipaistvuse puudumise pärast, mis põhjustas praeguse kriisi, ja teiselt poolt püüda kaotada läbipaistvust tagavad vahendid, mis on olulised ettevõtjate enda ja majandust reguleerivate meetmete jaoks, mida ma Euroopa tasandil toetan.

Anna Záborská (PPE), *kirjalikult*. – (FR) Nii Euroopa Parlament kui ka Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee toetavad komisjoni käesoleva algatusega taotletavat eesmärki vabastada mikro-majandusüksused haldus- ja aruandluskohustustest – mis on kulukad ja võrreldes mikro-majandusüksuste ülesehituse ja peamiste finantsteabe kasutajate vajadustega täiesti ebaproportsionaalsed –, et võimaldada neil tulla toime mitmesuguste keerukas ettevõttes tekkida võivate struktuuriliste probleemidega, ja seda tänu Euroopa väikeettevõtluse harta täielikule rakendamisele ning kooskõlas Lissaboni strateegia meetmetega. Minu arvates on komisjoni ettepanek eeskirjade lihtsustamise kohta hea. Sellega tahetakse tagada, et reguleeriv raamistik aitaks

stimuleerida ettevõtlusvaimu ja innovatsiooni mikro- ja väikeettevõtete seas, et nad muutuksid konkurentsivõimelisemaks ja kasutaksid siseturu võimalusi parimal viisil. Mikro-majandusüksustel tuleb aga miinimumkohustusena ka edaspidi pidada arvet ettevõtte äritehingute ja finantsolukorra kohta ning liikmesriigid võivad kehtestada neile veel täiendavad kohustusi. Kui kõiki asjaolusid arvesse võetakse, siis ma usun, et me aitame väikestel ja keskmise suurusega ettevõtetel vähendada bürokraatiat ning selle üle on mul hea meel.

Resolutsiooni ettepanek RC-B7-0151/2010

Luís Paulo Alves (S&D), kirjalikult. – (PT) Mina andsin resolutsioonile poolthääle, sest sellega propageeritakse majanduskoostöö edendamist Euroopa riikide vahel, suuremat sidusust stabiilsuse ja kasvu pakti ning teiste Euroopa strateegiate vahel, ELi edasipüüdliku sotsiaalkava elluviimist võitluses töötuse vastu, suuremat paindlikkust pensione suhtes ja VKEded edendamist.

Ma rõhutan lisaks veel asjaolu, et reform eeldab komisjonilt uute stiimulite loomist nendele liikmesriikidele, kes rakendavad ELi 2020. aasta strateegiat, kehtestades sanktsioonid edaspidi neile, kes seda ei tee. See on strateegia edukuse tagamiseks hädavajalik, võttes arvesse, et me seisame vastamisi ühiste probleemidega, mis tuleb lahendada Euroopa tasandil.

Mul on samuti hea meel Euroopa Ülemkogu otsuse üle muuta strateegia realistlikumaks ja tagada sellega suurem selgus ning sihid, mida on küll vähem, kuid mis on paremini mõõdetavad.

Ja lõpetuseks, ma ei saa jätta mainimata põllumajanduse kaasamist strateegiasse, sest algsetes ettepanekutes seda nimetatud ei ole. See on kahtlemata oluline, kui Euroopa soovib seatud eesmärgid saavutada, olenemata sellest, kas lähtuda sealjuures majandusest, toiduainetest ja keskkonnast või maaelu piirkondade elukvaliteedi tõstmisest, mis aitab suurendada tööhõivet.

Elena Oana Antonescu (PPE), kirjalikult. – (RO) Majandus- ja finantskriisi tagajärjel tekkinud probleemid tuleb lahendada ELi 2020. aasta strateegia meetmetega, mis on suunatud otseselt liikmesriikide majanduse nõrkade külgede vastu. Lissaboni strateegia oli vähetulemuslik sellepärast, et seati liiga palju sihte. Kriisist väljumise strateegias tuleb keskenduda vähestele, kuid paremini mõõdetavatele eesmärkidele: tööpuuduse, eriti noorte tööpuuduse probleemile tõhusate lahenduste leidmine, enamiku töökohtade ja innovatsiooni loovate väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate edendamine ja toetamine ning teadus- ja arendustegevusele eraldatavate vahendite osakaalu suurendamine ELi ja riiklikes eelarvetes kolme protsendini.

Me peame teadma, et Euroopa sotsiaalpoliitikas jääb tulevikus rahvastiku vananemise tõttu manööverdamisruumi vähemaks ning tootlikkust saab suurendada vaid suuremate investeeringutega tehnoloogiasse ja haridusse. Kui me soovime muuta tööruutu konkurentsivõimelisemaks, tuleb meil korraldada ümber sotsiaalkindlustussüsteemid ning toetada rohkem paindlikku töökorraldust. Samas peab strateegia toetama niisuguste tootmismeetodite arendamist, milles arvestatakse keskkonna ja inimeste terviseiga.

Regina Bastos (PPE), kirjalikult. – (PT) 3. märtsil tutvustas Euroopa Komisjon ELi 2020. aasta strateegiat kui aruka, jätkusuutliku ja kaasava kasvu strateegiat. Selles ettepanekus lepiti Euroopa Liidu jaoks 2020. aastaks kokku viis mõõdetavat eesmärki – tööhõive, teadus ja innovatsioon, kliimamuutused ja energia, haridus ning võitlus vaesuse vastu –, mis moodustavad protsessi raamistiku ja mis on aluseks liikmesriikide eesmärkidele.

Strateegias keskendutakse konkreetsetele, realistlikele ja asjakohaselt mõõdetavatele sihtidele: suurendada tööhõive osakaalu 69%-lt vähemalt 75%-le, suurendada teadus- ja arendustegevusele eraldatavate rahaliste vahendite osakaalu 3%-le SKPst, vähendada vaesust 25% võrra, vähendada kooli poolelajutamist praeguselt 15%-lt 10%-le ning suurendada kõrgharidusega noorte osakaalu 31%-lt 40%-le.

Ma andsin ELi 2020. aasta strateegiat käsitlevale resolutsioonile poolthääle sellepärast, et selles seatud eesmärkidega rajatakse Euroopale tee, mida mööda ta peab käima, ja sellepärast, et selles esitatakse selged ja realistlikud lahendused majandus- ja finantskriisi probleemidele seoses töötuse, finantsreguleerimise ja võitlusega vaesuse vastu. Need probleemid on meile võrdlusaluseks edusammude saavutamise hindamisel.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjalikult. – (LT) Ma hääletasin kõnealuse resolutsiooni poolt. Kuna liikmesriigid ei suuda iseseisvalt lahendada praeguseid sotsiaal- ja majandusprobleeme, tuleb neile leida lahendused Euroopa ja rahvusvahelisel tasandil. EL-i 2020. aasta strateegia peaks eeskätt olema tõhus meede majandus- ja finantskriisiga toimetulekuks, sest sellega tahetakse luua töökohti ja tekitada majanduskasvu.

Euroopas valitsev tohutu tööpuudus on praegustes aruteludes kõige tähtsam küsimus, sest liikmesriigid seisavad vastamisi järjest kasvava töötusega, kusjuures 23 miljonit meest ja naist on tööta ning selle tagajärjel on neil suured sotsiaalsed ja elamisprobleemid. Seepärast pööratakse selles Euroopa Parlamendi resolutsioonis kõige rohkem tähelepanu uute töökohtade loomisele ja sotsiaalse isoleerituse vastu võitlemisele.

Lisaks kutsub parlament komisjoni üles peale töötuse ja sotsiaalsete probleemide arvessevõtmise ka näitama, kuidas neid tõhusalt lahendada, et see uus strateegia aitaks tõepoolest inimeste elu muuta. Ma soovin esile tuua asjaolu, et Euroopa on juba oma vigadest õppinud, kui pidada silmas seda, et ta ei suutnud täielikult täita varem Lissaboni strateegias seatud eesmärgi. Seepärast peab tulevase kümnendi strateegia põhinema tugeval juhtimissüsteemil ja tagama vastutustundliku käitumise. Seega, andes täna sellele resolutsioonile poolthääle, kutsun ma komisjoni ja Euroopa Ülemkogu üles keskenduma Euroopa peamistele sotsiaalsetele probleemidele ja seadma endale vähem, kuid selgemaid ja realistlikumaid sihte, mida oleks võimalik ka saavutada.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjalikult. – (PT) Mul on hea meel hiljuti, 11. veebruaril ülemkogu mitteametlikul kohtumisel aset leidnud arutelude üle, kus käsitleti Euroopa uue, ELi 2020. aasta strateegia suuniseid. Ma avaldan komisjonile kiitust selle algatuse eest ja palun tungivalt teha rohkem koostööd parlamendiga Euroopa tuleviku jaoks nii olulises küsimuses. Hädavajalik on investeerida teadmistesse ja reformidesse, mis edendavad tehnoloogilist arengut, innovatsiooni, haridust ja väljaõpet, et suurendada heaolu, majanduskasvu ja tööhõivet keskpikas ja pikas plaanis. Ma soovin samuti toonitada konkreetsete ettepanekute, näiteks Euroopa digitaalse tegevuskava tähtsust selles strateegias. Oluline on kõik võimalused ära kasutada, et Euroopa taastuks majanduskriisist jätkusuutlikult. Ka ühtekuuluvuspoliitika mängib majanduskasvu ja tööhõive edendamisel sisulist rolli. ELi 2020. aasta strateegia peab seega regionaalses mõõtkes käsitlema seda eesmärki tõukejõuna rikkama, edukama ja õiglasema ühiskonna saavutamiseks. Ma juhin siinjuures tähelepanu vajadusele töötada välja finants- ja juhtimismehhanismid, mis aitaksid tegelikkuses seda strateegiat ellu viia.

Anne Delvaux (PPE), kirjalikult. – (FR) Lissaboni strateegialt loodeti palju, sest selles seatud majanduslikud, sotsiaalsed ja keskkonda puudutavad sihid olid samavõrd vajalikud, kuivõrd edasipüüdlilikud. Sellele järgnev, ELi 2020. aasta strateegia, mille üle me täna hääletasime, näib mulle olevat palju vähem edasipüüdlilik. Ehkki see sisaldab mõnd täitmist vajavat eesmärki, nagu nõue eraldada teadusele 3% SKPst ja säilitada stabiilsuse ja kasvu pakt, on siiski kahetsusväärne, et tööhõive ja keskkond ei ole selle läbivaks teemaks (st nende käsitlust on märgatavalt vähendatud). Me oleme siiski veel väga kaugel tõelisest igakülgsest säästva arengu strateegiast.

Siiski toetasin ma ettepanekut, sest selge on see, et seistes vastamisi kriisi ja selle paljude tagajärgedega iseäranis tööhõivele, ei saa me istuda jätkuvalt käed rüpes. Mul on hea meel lõigete üle, milles käsitletakse edasipüüdlikku sotsiaalkava ja VKEd suuremat toetamist. Lühidalt öeldes on vaja meil uut elujõudu. Loodame, et ELi 2020. aasta strateegia annab selle meile. Eeskätt loodame aga, et kõik 27 liikmesriiki teevad kõik endast oleneva, et see strateegia ellu viia.

Harlem Désir (S&D), kirjalikult. – (FR) ELi 2020. aasta strateegia peaks asendama Lissaboni strateegiat. Elukõige on aga oht, et sellega süvendatakse puudusi, et see on sama tulemusetu ning valmistab pettumust. See ei ole ei tõeline taastamise strateegia ega paku ka uusi väljavaateid liidu majandus-, sotsiaal-, eelarve- ja maksupoliitikale. Selles on suur hulk häid kavatsusi, kuid puuduvad uued vahendid nende elluviimiseks.

Euroopa vajab teistsugust sihti, kodanikud ootavad veenvamaid reaktsioone. Alates kriisi algusest on töötute arv suurenenud seitsme miljoni võrra. Pangad spekulatsioonid taas, riskifonde ei reguleerita, kodanikel palutakse püksirihma koomale tõmmata, avalikke teenuseid kärbitakse drastiliselt ning sotsiaalkaitset nõrgestatakse. Me peaksime Kreeka suhtes näitama üles solidaarsust seoses seal valitseva kriisiga.

Sellepärast peaks Euroopa leidma endale arutelude käigus uue tulevikusuuna, sellise, mille aluseks on majandustegevuse tõeline kooskõlastamine, taastumine, mida iseloomustab solidaarsus, keskkonnahoidlik kasvustrateegia, energiaühendus, sidus eelarve, omavahendid, investeerimine hariduse, teaduse, eelarvepoliitika ja sotsiaalvaldkonna ühtlustamisse, võitlus maksuparadiiside vastu ning rahvusvaheliste finantstehingute maksustamine.

Edite Estrela (S&D), kirjalikult. – (PT) Ma andsin poolthääle resolutsiooni ühisettepanekule Euroopa Ülemkogu 11. veebruari 2010. aasta mitteametlikul kohtumisel puudutatud temade käsitlemise jätkamise kohta. Jätkusuutliku, arukama ja keskkonnahoidlikuma sotsiaalturumajanduse saavutamiseks peab Euroopa ühise kokkuleppena määrama kindlaks enda sihid. Ükski liikmesriik ei suuda lahendada kõiki neid probleeme üksi. ELi poliitika ei saa olla üksnes 27 riigi poliitika summa. Ühise eesmärgi nimel tegutsedes on tulemuseks aga midagi enam kui vaid nende osade summa.

See võimaldab ELil saada endale maailmas juhtroll, näidates, et majandusdünaamika on võimalik ühendada sotsiaalsete ja keskkonnavaluste küsimustega. See võimaldab ELil luua töökohti niisugustes valdkondades nagu taastuvenergia, jätkusuutlik transport ja energiatõhusus. Selleks tuleb eraldada piisavad rahalised vahendid, mille abil saaks EL kasutada olemasolevaid võimalusi ja üleilmse konkurentsivõime uusi allikaid.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Euroopa Komisjon avaldas ELi 2020. aasta strateegia, mis asendab Lissaboni strateegiat ning millega seatakse Euroopale sisulised ja edasipüüdlilikud sihid. Need seonduvad olemuslikult viie valdkonnaga, mida komisjon strateegiliselt oluliseks peab: (i) tööhõive, (ii) teadus ja innovatsioon, (iii) kliimamuutused ja energeetika, (iv) haridus ja (v) võitlus vaesuse vastu.

Need on tegelikult kõige olulisemad valdkonnad, kui Euroopa soovib kriisist välja tulla ja kinnitada oma rolli olulise osalejana maailmaturul, omades sealjuures kõrgelt arenenud ja konkurentsivõimelist majandust, mis suudab luua rikkust, tööhõivet ja innovatsiooni. Euroopa Liit vajab tõepoolest uusi sihte, et lahendada kriisi tagajärjel tekkinud probleemid, kuid need sihid ei tohiks takistada eelarve konsolideerimise püüdlusi, mida liikmesriigid teevad toimetulekuks valitsussektori kitsaskohtade ja ülemäärase eelarvepuudujäägiga. Just sellel põhjusel pean ma äärmiselt oluliseks ELi 2020. aasta strateegia eesmärkide tugevdamist.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) ELi 2020. aasta strateegia aluseks peaks olema solidaarsuspõhimõte, mis kehtiks kodanike, põlvkondade, piirkondade ja valitsuste vahel. Niiviisi saame võidelda vaesuse vastu ja tagada majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse jätkusuutliku majanduskasvu abil. Solidaarsuspõhimõte peab aitama kaasa Euroopa sotsiaalse mudeli kindlustamisele.

Meil tuleb aidata ümber kujundada sotsiaalkindlustuse süsteemid ja tagada minimaalsed sotsiaaloigused Euroopa tasandil, hõlbustades seega tööliste, spetsialistide, äriinimeste, teadlaste, üliõpilaste ja pensionäride vaba liikumist. Kui pidada silmas seda põhimõtet ning vajadust jätkusuutlikkuse järele, muutub vahendite tõhus kasutamine hädavajalikuks.

See strateegia peab andma tõukejõu töökohtade loomisele. Me ei saa nõustuda sellega, et ELis on ligikaudu 23 miljonit töötut meest ja naist. Seepärast on oluline toetada ettevõtlust ning väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete bürokraatia ja maksukohustuste vähendamist.

See ei tähenda aga tööstuse või põllumajandus unustamist. Me peame jätkama Euroopa taasindustrialiseerimist. Meie eesmärgiks peaks olema ka kvaliteetset toodangut andev jätkusuutlik põllumajandus. Selle saavutamiseks tuleb meil edendada meie põhisektori säästvat arengut ning võtta juhtroll teadusuuringute, teadmiste ja innovatsiooni valdkonnas.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Lissaboni strateegia järeltulijaks tunnistatud ELi 2020. aasta strateegias tuleb kõigepealt anda asjakohane hinnang selle eelkäija meetmetele. Kui me seda teeksime, siis näeksime, et selle käsitlusviis – nimelt oluliste majandussektorite liberaliseerimine ja väiksem reguleerimine ning meie õigusaktide suurem paindlikkus – on põhjustanud tagajärjed tegelikkuses: suurenenud töötus, ebakindlus, vaesus ja sotsiaalne tõrjutus ning majandustegevuse seiskumine ja majanduslangus.

Komisjon ja parlament püüavad nüüd aga samu põhimõtteid järgida. Väljapakutud kurss on selge ning selles sisalduv retoorika sotsiaalvaldkonna ja keskkonna teemal ei suuda varjata järgmisi eesmärke: ühtse turu täielik rõhutamine, liberaliseerimise taotlemine, järjest enamate sotsiaalelu aspektide muutmine kaubaks, ebastabiilsed töökohad ning struktuuriline töötus.

Väga selgelt on näidatud, et parempoolsete ja sotsiaaldemokraatide vahel valitseb nende põhimõtete suhtes konsensus. Lõppanalüüsis on nad viimastel aastatel olnud nende põhimõtete truud pooldajad. See strateegia ei ole olemuselt midagi muud kui kahe suuna reaktsioon ühtses süsteemis selle süsteemi struktuurilisele kriisile. Neid põhimõtteid järgides saab sellest strateegiast uue ja sügavama kriisi allikas. Neid põhimõtteid järgides saab see strateegia kindlasti tööliste ja rahva vastumeelsuse ja vastupanu osaliseks.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Meie resolutsiooni ettepaneku tagasilükkamine on kahetsusväärne. Me ei teinud selles mitte ainult ettepanekut arutada põhjalikult Euroopa Komisjoni väljapakutut ja hinnata ükiskasjalikult Lissaboni strateegia tulemusi, et teha uue, ELi 2020. aasta strateegia jaoks vajalikke järeldusi, vaid me tõime esile ka mitmesuguseid uusi võimalusi, seades esmatähtsaks suurema tootlikkuse ja tagatud õigustega töökohtade loomise, töötuse ja vaesuse probleemi lahendamise ning ühiskondlikes edusammudes võrdõiguslikkuse tagamise. Uute ettepanekutega oleks loodud uus makromajanduslik raamistik selleks, et edendada säästvat arengut, tugevdada sisenõudlust ja austada keskkonda, tehes seda paremate töötasutingimuste, täieliku ja tagatud õigustega tööhõive ning majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse alusel.

Ma andsime vastuhääle ühisresolutsioonile, sest selles ei käsitleta probleemi põhjusi, ei esitata stabiilsuse paktile alternatiivseid meetmeid ega tehta ettepanekut lõpetada liberaliseerimine või kaotada tööturul paindlikkus, mis on suurendanud töösuhete ebakindlust ja madala palga maksmist. Niimoodi võimaldate te Euroopa Komisjonil järgida ka edaspidi enam-vähem samu põhimõtteid, mille tagajärjel on rohkem kui 23 miljonit inimest jäänud tööta ja rohkem kui 85 miljonit inimest elab vaesuses.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), kirjalikult. – (PL) Lugupeetud juhataja! Viimasel kahel kümnendil on Euroopa Liit olnud edukas paljudes valdkondades, alates kolmest edasipüüdlikust laienemisest kuni ühisraha euro kehtestamiseni. Euroopa Liidu kodanikud töötavad vähem kui ameeriklased või jaapanlased (10% vähem töötunde aastas) ja lähevad varem pensionile. Nende hüvede säilitamine samal tasemel ei ole kriisi ajal lihtne, seega on mul hea meel kuulda otsustavatest meetmetest, mida Euroopa Ülemkogu ja Euroopa Komisjon võtnud on ning millega tahetakse kehtestada kõikehõlmav ELi 2020. aasta strateegia.

Samas tekib enne käesoleva aasta märtsis ja juunis toimuvaid Euroopa Ülemkogu kohtumisi, mil strateegiale antaks viimane lihv, mitmesuguseid kahtlusi seoses dokumendiga, mille Euroopa Komisjon esitas 3. märtsil käesoleval aastal. Esiteks, milliste andmete alusel määratakse kindlaks Euroopa Liidu 27 liikmesriigi riiklikud eesmärgid? Millised stiimulid ootavad ees neid liikmesriike, kes täidavad strateegias seatud eesmärgid, või millised sanktsioonid neid, kes neid ei täida? Ja lõpetuseks, milline on Euroopa Parlamendi osa selles protsessis, sest seni on ELi 2020. aasta strateegia projekti juhtinud üksnes nõukogu ja komisjon. Me peame leidma vastused nendele küsimustele enne Euroopa Ülemkogu juuni kohtumist. Vastasel juhul magab liit maha oma tõhetke, kui kasutada härra Barroso sõnu.

Bruno Gollnisch (NI), kirjalikult. – (FR) Lugupeetud juhataja, head kolleegid! Pärast seda, kui Lissaboni strateegia, mis pidi muutma Euroopa 2010. aastaks maailma kõige konkurentsivõimelisemaks teadmispõhiseks majandusjõuks, valusalt läbi kukkus, on meil nüüd uus strateegia, mis on eelmise laiendatud vorm. Tööturu paindlikkus ehk ebakindlad töösuhted töötajate jaoks, suurenenud konkurents Euroopa ja maailmaturul, riiklike sotsiaalkaitseüsteemide liberaalsed reformid ning mõttetu stabiilsuse ja kasvu pakti täielik austamine –

olemas on kõik elemendid selleks, et sellest saaks riikliku ja ühiskondliku lõhestamise strateegia, nagu oli Lissaboni strateegia enne seda. Ainsad uuendused on need, mille taga on teie uued kapriisid: muuta Euroopa majanduslik juhtimine kohustuslikuks ja sidusaks – ehkki Brüsseli Euroopa on juba näidanud, et ei suuda tulemuslikult üleilmse kriisiga toime tulla – ning üleilmse juhtimise poole püüdlamine n-ö globaalse soojenemise nimel, mis järjest enam näib olevat ideoloogiline ettekääne. Meie hääletame selle teksti vastu.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjalikult. – (FR) Mina hääletasin resolutsiooni vastu, sest selles ei toonitata piisavalt täieliku tööhõive eesmärki. Teiseks peaksid meie sihid olema suunatud rohkem vaesusevastasele võitlusele ja jätkusuutlikule kasvule. Euroopa Parlament ei kasutanud ka võimalust rõhutada vajadust võidelda kõikide ebakindlate töösuhete vormide vastu osalist tööaega käsitleva direktiivi, mis tahes tüüpi töölepingus tagatud sotsiaalsete õiguste kehtestamise ning meetmete abil, millega võidelda alltöövõtu ja isegi tasustamata tööga seotud kuritarvituste vastu. Ja viimaseks, selles resolutsioonis ei käsitleta vajadust maksubaasi ühtlustamise järele, mis on möödapääsmatu Euroopa sotsiaalse mudeli loomiseks. Pole kahtlustki, et Euroopa Parlament on lasknud mööda hea võimaluse rajada sotsiaalne ja jätkusuutlik Euroopa.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), kirjalikult. – (RO) Me mõistsime, et tegelikult ei sisalda ELi 2020. aasta strateegia piisavalt isegi keskkonna- ega sotsiaalpoliitilisi meetmeid. Teine oluline tähelepanek on see, et sihid on ebaselged ning majanduskriisi ei käsitleta selle raskusele kohaselt. Seepärast ma arvangi, et selle resolutsiooniga, mille üle me Euroopa Parlamendi täiskogus hääletasime, on vaja anda oluline panus Euroopa tulevikuväljavaadetes järgmiseks kümneks aastaks.

Ehkki meie ülesanded Euroopa Parlamendi liikmetena on pandud paika asutamislepinguga, saame siiski protsessile sisuliselt kaasa aidata. Me peame aga ootama, et liikmesriigid näitaksid üles poliitilist tahet ja annaksid meile meie seisukoha kohta kasulikku tagasisidet.

Niisugused sihid nagu sotsiaalturumajandus ja **eelarve, mis kajastab arukat, kaasavat ja jätkusuutlikku kasvu**, on olulised majanduskriisi põhjustatud tagajärgedega toimetulekuks.

Investeerimine haridusse, üliõpilaste innustamine liikuvusele ning tööturu nõudlusele vastavate uute oskuste õpetamine on meetmed, mille elluviimiseks on meil vaja koostada realistlikud kavad.

Peter Jahr (PPE), kirjalikult. – (DE) Pidades silmas ELi 2020. aasta strateegiat, aitab just põllumajandus märkimisväärselt kaasa Euroopa tulevaste edusammude saavutamisele. Euroopa põllumajanduspoliitika on

iseäranis oluline jätkusuutliku majanduskasvu, tööhõive ja kliimamuutuste küsimustes, sest selle roll töökohtade säilitamisel linnalähedastes ja maapiirkondades on asendamatu. Peale selle ei tohiks me unustada, et põllumajandus tagab 500 miljonile eurooplasele kvaliteetse toidu ja 40 miljonit töökohta ning selle aastakäive on ligikaudu 1,3 triljonit eurot. Taastuenergia tootmine tagab omakorda veel töökohti ja aitab vähendada süsinikdioksiidiheiteid ning sõltuvust fossiilsetest kütustest. Põllumajandus on innovaatiline, loob väärtust ning on jätkusuutlike piirkondlike majandustsüklite tõeline allikas. Euroopa põllumajanduspoliitikat tuleb seega uue strateegia raames veel rohkem esile tuua.

Jarosław Kalinowski (PPE), kirjalikult. – (PL) Ma soovin juhtida teie tähelepanu vastuolule, mis tekib ELi 2020. aasta strateegia sihtide ja 2014.–2020. aasta eelarve eesmärkide kohta väljapakutud muudatuste tagajärgede vahel. Üks nendest sihtidest käsitleb keskkonnatingimuste parandamist. Eelarve eesmärkide muudatustes soovitatakse piirata ühise põllumajanduspoliitika rahaliste vahendite kasutamist, mis tähendab, et 2020. aastaks peab põllumajandus olema äärmiselt tõhus või isegi lausa tööstuslik. Sellega aga ohustatakse keskkonda ning see omakorda tähendab, et Euroopa peab muutma Euroopa põllumajandusmudelit, mis praegu on keskkonnasäästlik ning võimaldab meil pidada oluliseks maastikku, bioloogilist mitmekesisust, loomade heaolu, säästvat arengut ning maakeskkonna sotsiaalseid ja kultuurilisi väärtusi. On üks vana tarkusetera, mis ütleb, et „parem” on „piisavalt hea” vaenlane. Me peaksime olema ettevaatlikud, et me keskkonna eest hoolitsedes seda ei kahjustaks.

Elisabeth Köstinger (PPE), kirjalikult. – (DE) Euroopa Liidu tulevase strateegia eesmärk on leppida kokku praegustes ja tulevastes ülesannetes ning täita neid nii hästi kui võimalik. Kui pidada silmas ELi 2020. aasta strateegiat, siis just põllumajandussektor täidab olulist osa uute ELi lähtuvate ülesannete täitmisel niisugustes valdkondades nagu keskkond ja kliima, taastuvad energiaallikad, bioloogiline mitmekesisus ning jätkusuutlik kasv ja tööhõive, seda iseäranis maapiirkonnas. Euroopa peab teadma, et 40 miljonit töökohta sõltub otseselt või kaudselt põllumajandusest.

Kõige olulisemaks tuleb aga jätkuvalt pidada 500 miljoni eurooplase kvaliteetse toiduga varustamise kindlust, eriti kui võtta arvesse, et 2050. aastaks toidu tootmine mitmekordistub. Euroopa põllumajanduspoliitikat tuleb seega uue strateegia raames veel rohkem esile tuua.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) ELi 2020. aasta strateegia on liidu jaoks viimane võimalus kehtestada ennast maailma juhtiva majandusjõuna pärast seda, kui Lissaboni strateegia läbi kukkus. Võttes arvesse üleilmset majanduskriisi, peab ELi 2020. aasta strateegia olema mudel, mida kõikidel liikmesriikidel järgida tuleb, selleks et me saaksime minna uude ajastusse uute põhimõtetega, mis aitavad edendada headele tavadele rajanevat säästvat arengut.

Mitme miljoni töökoha kadumise järel kogu ELis peab töötuse vähendamine olema selle kõige olulisemaks sihiks. Me peame suutma luua juurde töökohti ja teha nii, et meil oleks parema väljaõppe ja kvalifikatsiooniga tööjõud. See on võimalik vaid VKEde täieliku toetamise kaudu, sest just nemad loovad enamiku töökohtadest. Selleks, et ELi 2020. aasta strateegia oleks tulemuslik, ei saa me aga teha samu vigu, mis tehti Lissaboni strateegiaga, eriti lubada seda, et liikmesriigid ei võta endale kohustusi ega vastutust.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), kirjalikult. – (PL) Mina andsin poolthääle Euroopa Parlamendi resolutsiooni ühisetepanekule (RC-B7-0151/2010). ELi 2020. aasta strateegiaga tahetakse seada uued sihid ning seda mitte ainult poliitilises tegevuses, vaid ka meie mõttemaailmas. Et kriisist tulemuslikult taastuda, tuleb meil töötada välja ühised vahendid ja mehhanismid, mis peale praeguse majanduskriisi tagajärgede kaotamise võimaldab meil ka tulevastele kriisidele asjakohaselt reageerida või neid koguni ära hoida. Komisjon, parlament ja kõik ELi institutsioonid peaksid meeles pidama, et nende jaoks on kõige olulisem tegutseda Euroopa kodanike ühise heaolu nimel. Meie jaoks on kõige tähtsamad just kodanike probleemid ning me peame teenima just neid, andes nõu ja abi ning võttes nende jaoks meetmeid. Kriisi tõttu on päevakorras niisugused probleemid nagu töötus, vaesus ja sotsiaalne tõrjutus. Kui me soovime rajada moodsat, täielikult uuenduslikku, arengul põhinevat ja ühtekuuluvat Euroopat, tuleb meil kodanikes tekitada turvatunne tuleviku suhtes. Ma olen pettunud, et ELi 2020. aasta strateegia esialgsetest ettepanekutest oli põllumajandus välja jäetud. Põllumajanduspoliitika hõlmab majanduse ülesehitust ning keskkonnapolitiika eesmärkide elluviimist. Selle valdkonna kaasamiseta ELi 2020. aasta strateegiasse ning ka kõikidesse järgnevatesse strateegiatesse, ei ole meil võimalust neid eesmärke täita ei nimetatud valdkondades ega ka paljudes teistes.

Georgios Papastamkos (PPE), kirjalikult. – (EL) Mina andsin vastuhääle ELi 2020. aasta strateegiat käsitleva resolutsiooni ühisetepaneku lõike 6 teise osale, sest selles osutatakse kavale veelgi lõhkuda traditsiooniliselt üles ehitatud Euroopa sotsiaaliiki. EL peaks muutma oma sotsiaalse liidu nähtavamaks ning tõrjuma rahvusvaheliselt majandusareenilt eemale konkurentsivõime, mille tagajärjel on vähendatud sotsiaaltoetusi

ja kaotatud sotsiaalstruktuure või mida kohaldatakse sotsiaaldumpingule. Seega võib jääda mulje, et sotsiaalse ja tööhõivepoliitikat kohaldatakse valikuliselt ja turujõudude kohaselt.

Ühendava strateegiaga püütakse saavutada institutsioonilist tervikkust kõiges, mis on seotud turujõududega. Näib aga, et see ei sobi poliitikale, mis reguleerib mõju, mida avaldavad lõhestavad nähtused, nagu tööhõive, piirkondlik ebavõrdsus ja sotsiaalse ühtekuuluvuse puudumine. Aja märgid toetavad sotsiaalsemat Euroopat praegu rohkem kui kunagi varem.

Rovana Plumb (S&D), kirjalikult. – (RO) Mina hääletasin resolutsiooni vastu, sest usun, et ELi 2020. aasta strateegia peab olema sidus ja tõhus vastus majandus- ja finantskriisile ning andma ELi elavdamisprotsessile uue eesmärgi ja suurema Euroopa-sisese sidususe, kasutades ja koordineerides kõiki riiklikke ja Euroopa vahendeid.

Ma toetan seisukohta, et on vajadus parema koostöö järele liikmesriikide parlamentide ja kodanikuühiskonnaga, sest rohkem osalisi kaasates suureneb surve riiklikele ametiasutustele, et nad tulemusi saavutaksid.

Samas ma arvan, et Euroopa tööstus peaks kasutama oma juhtrolli jätkusuutliku majanduse ja liikuvuse rohelise tehnoloogia valdkonnas, kasutades selleks ära oma ekspordipotentsiaali. See vähendaks ressursisõltuvust ja muudaks lihtsamaks kliimamuutusega seotud vajalike 20-20-20 eesmärkide täitmise.

Frédérique Ries (ALDE), kirjalikult. – (FR) Euroopa ei ole 2010. aastal maailma kõige konkurentsivõimelisem majandusjõud. Kaugel sellest – arvestades, et SKP on vähenenud 4% ja 23 miljonit kodanikku on tööta, ei ole olukord just suurepärase. Kui Euroopa Liit peab andma tõsise elektrišoki, et taastada majanduse ja tööhõive tõhus tervik, peab ta seda tegema sarnaste eesmärkide, kuid täiesti erinevate meetmete abil, kui need, mis on esitatud Lissaboni strateegias. Selles peab arvesse võtma läbirääkimisi, mis seisavad ees energeetika, kliimamuutuste, tööstuse ja põllumajanduse valdkonnas. Sellepärast toetan ma kindlameelsust, mis kaasneb uue ELi 2020. aasta strateegia pragmaatilisusega. Praegu tuleb Euroopal kindlamalt kui kunagi varem saavutada niisugused eesmärgid nagu 75%-le tööealisest elanikkonnast töökoha tagamine ja SKP-st 3% investeerimine teadustegevusse. Kas aga 27 liikmesriiki koostööd teevad, on iseküsimus. Just sellepärast nõuame sanktsioone ja stiimuleid 2020. aasta strateegia headele ja halbadele õpilastele (lõige 14). Sanktsioone neile, kes ei rakenda strateegiat, ning stiimuleid neile, kes seda teevad. Piitsa ja pärani – see on igipõline meetod, kuid see mõjub.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – Ma andsin vastuhääle resolutsiooni ühisettepanekule RC7-0151/2010, mis esitati täna parlamendi hääletusele, samal põhjusel, miks meie, rohelised, ei andnud poolthäält Barroso juhitud komisjoni teisele koosseisule – kõrgete sihtide puudumise pärast. Nüüd on parlamendi suurimate fraktsioonide käes kord valmistada pettumust, kui nad võtavad vastu resolutsiooni, mis on tühipaljas seisukohavõtt – see ei sisalda mitte ühtegi majanduslikku, sotsiaalset ega keskkonnavalast ettepanekut. Ma arvan, et eurooplased ootavad siinselt parlamendilt enamat.

Euroopa Parlament jäeti ELi 2020. aasta strateegia koostamisest kõrvale. Nüüd, kui parlamendil on võimalik reageerida – ehkki hilinevalt –, teevad tema suurimad fraktsioonid salaja koostööd, et esitada sisutu resolutsioon. Sellega lasti käest võimalus, et Euroopa Parlament saaks osaleda sisulistes aruteludes keske institutsioonina.

Richard Seeber (PPE), kirjalikult. – (DE) Küsimus, milliseks peaks olema arenenud ELi tööhõive ja majandus 2020. aastaks, on äärmiselt oluline. Just niisugustes majanduskriisides nagu praegune peaks ELi 2020. aasta strateegia toimima tõukejõuna, mis aitab meid ebakindlast olukorrast välja. Seega on iseäranis oluline valida sellised sihid, mida oleks tõepoolest võimalik täita. Poliitika ei ole asi iseendas, vaid sellega tuleb töötada välja realistlikud programmid, millega rahvas ja majandus kaasas suudab käia. Lähituleviku kujundamisel peab keskseks eesmärgiks olema jätkusuutlik majandus.

See eesmärk tuleb saavutada järk-järgult ja mitte ainult kliimamuutuste pärast. Ka tooraine varustuskindlus puudutab tulevikus Euroopat järjest enam ja sellepärast peaksime juba praegu sillutama teed tooraine jätkusuutlikule kasutamisele ning suunama sellele ka Euroopa poliitika.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjalikult. – (NL) Mina andsin resolutsiooni ühisettepanekule vastuhääle, sest kolm suurt fraktsiooni kasutavad seda ilmselgelt selleks, et toetada Barroso juhitud komisjoni teise koosseisu tavapärase käsitlusviisi. Minu valijad ootavad teistsugust käsitlust ning me soovime, et Euroopa 2020. aasta strateegia looks eeldused uuele rohelisele kokkuleppele – 21. sajandi keskkonnanahoiu pöördepunktile, mis ühendab inimkonna arengu Maa füüsiliste piirangutega.

Euroopa Komisjon usub jätkuvalt ja veendunult poliitikasse, millega suureneb SKP järjest enam. Rohelised ja keskkonnateadlased soovivad aga, et Euroopa 2020. aasta strateegia ei oleks mitte üksnes SKP suurenemise poole püüdlav strateegia, nagu praegu, vaid et see oleks ELi tuleviku laiem poliitiline kontseptsioon – et tegemist oleks sotsiaalse ja jätkusuutliku liiduga, mille keskmes on inimesed ja keskkonnakaitse ning millega püüeldakse inimeste heaolu poole ja luuakse kõigile parimad võimalikud väljavaated. Meie arvates peaks SKP hõlmama nii mitut heaolu näitajat kui ka näitajaid, milles võetakse arvesse laiemaid välismajanduse tegureid ja keskkonnasurvet. Meie fraktsioon esitas seepärast kaheksa lehekülje pikkuse teksti, milles on selgitatud üksikasjalikult meie teistsugust hoiakut. Ma eelistan seda teksti kolme suurima fraktsiooni kompromisstekstile.

Marc Tarabella (S&D), kirjalikult. – (FR) Mina andsin vastuhääle ELi 2020. aasta strateegiat käsitlevale resolutsioonile, sest vastu võeti lõige 6, milles räägitakse sotsiaalkindlustussüsteemide restruktureerimisest ja töötajate suuremast paindlikkusest. Liitigi on resolutsioon pigem enam-vähem heade kavatsuste segu, kui täpsete mõõdetavate ja kvaliteetsete eesmärkide kogum. Seepärast näib, et Lissaboni 2010. aasta strateegia peaaegu täielikku läbikukkumist ei ole arvesse võetud.

Nuno Teixeira (PPE), kirjalikult. – (PT) Euroopa 2020. aasta strateegiaga tahetakse kehtestada kava, kuidas saavutada tulevikus Euroopa Liidus majanduskasvu ja edendada tööhõivet. Selle käsitusviis peab põhinema eesmärkidel, mis on seotud jätkusuutliku sotsiaalturumajanduse, teadmistepõhise ühiskonna ja VKEda rolliga tööhõive edendamises.

Tugev, tänapäevane ja paindlik ühtekuuluvuspoliitika peab olema nimetatud strateegia keskne osa. Lissaboni lepingus sätestatud ühtekuuluvuspoliitika täidab horisontaalse kohaldamise kaudu olulist osa Euroopa Liidu ees seisvate uute ülesannete lahendamisel. Seda arvesse võttes võib Euroopa territoriaalse ühtekuuluvuse eesmärki pidada üheks olulisemaks.

Euroopa ühtekuuluvusega ei peaks püüdma mitte ainult edendada töhüsa rahastamise kaudu Euroopa tasandi konkurentsivõimet, vaid tuleks aidata ka ebasoodsamas olukorras olevatel piirkondadel üle saada sotsiaalsetest ja majandusraskustest ning vähendada praeguseid erinevusi.

Toonitada tuleb Euroopa piirkondade innukat osalust kõnealuse strateegia propageerimisel. Rõhutamist väärib ka see, kui oluline on juhtimine mitmesugustel tasanditel. Soovitav oleks, et Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärgid, ülesanded ja kohustused oleksid Euroopa Liidu, liikmesriikide ning kohalike ja piirkondlike ametiasutuste vahel üksikasjalikult ära jagatud.

Nendel põhjustel hääletasin ma eespool nimetatud resolutsiooni ettepaneku poolt.

Marianne Thyssen (PPE), kirjalikult. – (NL) Lugupeetud juhataja, head kolleegid! Kriisist väljumise strateegia väljatöötamine on oluline lühiajaliselt, kuid keskpikas plaanis on vaja midagi enamat. Kui me soovime tõepoolest anda sotsiaalturumajandusele – meie sotsiaalsele mudelile – võimaluse, vajame me suuremat ja keskkonnasäästlikumat majanduskasvu, mis muudab meid konkurentsivõimelisemaks ja aitab luua uusi töökohti. Kui me soovime maailmamajanduses säilitada oma elatustaseme, on täiendavad investeeringud teadus- ja arendustegevusse, uuenduslikesse toodetesse, tootmisprotsessidesse ja teenustesse mõõdapääsmatud.

Ajendeid uute struktuurireformide läbiviimiseks sisaldab ka komisjoni esitatud ELi 2020. aasta strateegia. Oluline on veel see, et komisjon on muutnud tegevussuunda ja käsitlust paljude väiksemate eesmärkide puhul, mis on mõõdetavad ja kohandatud iga liikmesriigi oludele. Nagu resolutsioonis õigesti öeldud, ei suudeta kõnealuse strateegiaga tagada seatud eesmärkide täitmist. Tõelise sanktsioonide mehhanismi puudumine eesmärkide mittetäitmise korral või siis, kui selleks ei tehta isegi piisavaid jõupingutusi, tähendab seda, et ELi 2020. aasta strateegia nurjub samamoodi nagu selle eelkäija.

Resolutsiooni ühisettepanek on hea alus edaspidisteks aruteludeks komisjoni, nõukogu ja Euroopa Ülemkogu eesistujaga. Sellepärast hääletasin ma otsustavalt resolutsiooni poolt.

Georgios Toussas (GUE/NGL), kirjalikult. – (EL) Resolutsiooni ühisettepanek, mille koostasid Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon, Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioon Euroopa Parlamendis ja Euroopa demokraatide ja liberaalide liidu fraktsioon ELi 2020. aasta strateegia kohta, kujutab endast kapitali huve teenivate poliitikute ühist otsust kasutada mis tahes vahendeid, et viia ellu monopolide julma rünnakut ELi tööliklassi ja tööliste vastu, ning nende lihtrahvavaenulikke kavasid. ELi 2020. aasta strateegia järgneb lihtrahvavaenulikele Lissaboni strateegiale ning on selle laiendatud vorm, kehtestades monopolis seisuses oleva kapitali strateegilised eesmärgid ja kavad ning muutes olukorra seoses tööliste põhipalga ja sotsiaalsete õigustega väljakannatamatuks. Täpsemalt öeldes sisaldab see kuulsalt turvalise

paindlikkuse põhimõtte ulatuslikku kohaldamist seoses töötajate elukestva õppe, välja- ja ümberõppe ning liikumisega, kollektiivlepingute kaotamist, jagatud töökohti, drastilisi palga- ja pensionikärpeid, pensioniea tõstmist ning hoogsaid muudatusi sotsiaalkindlustuse, tervishoiu, heaolu ja hariduse valdkonnas. Sellega antakse kapitalile ka riigieelarvetest tohtuid summasid keskkonnahoidliku arengu toetuste ja stiimulite kujul. Kreeka Kommunistlik Partei andis vastuhääle Euroopa Parlamendi resolutsioonile ELi 2020. aasta strateegia kohta.

Anna Záborská (PPE), kirjalikult. – (FR) Jacques Delors ütles kunagi ammu, et ühisturgu või ühisraha ei saa armastada. Mina armastan liitu, milles suhtutakse liikmesriikide perede vajadustesse tõsiselt, sealjuures lähtutakse täielikult riiklikest ja Euroopa pädevustest. Kui ma aga lugesin ELi 2020. aasta strateegiat ja meie parlamendi resolutsiooni, siis ma nägin, et meie kõrged sihid ulatuvad vaid tagasihoidliku flirdini vabaturumajandusega. Nendes ei tunnustata kodanike panust sotsiaalsesse ühtekuuluvusse ega solidaarsust põlvkondade vahel. Kas me ei peaks muutma oma vaatepunkti töösuhetele ja lisaväärtuse loomisele, millest kogu ühiskond kasu saab? Komisjon pakub välja mõõdetava eesmärgi vaesusega võitlemiseks. See samm toob ilmselgelt tagasi koore riisumise protsessi, mis vaevalt kõige vaesemaid kodanikke aitab. Vaesuse näitajate loetelu puudumine näitab paratamatult seda, et ei teata, mida vaesus tähendab. Vaesus hõlmab endas palju rohkem, kui vaid töötä olekut, ja need, kes elavad iga päev äärmises vaesuses ei soovi üksnes töökohta. Nad soovivad asjakohast juurdepääsu kehtivatele õigustele. Euroopa 2020. aasta strateegia peaks reageerima sellele olukorrale innukamalt ja kindlameelsemalt. Ma jäin erapooletuks.

Resolutsiooni ettepanek RC-B7-0136/2010

Elena Băsescu (PPE), kirjalikult. – (RO) Ma lugesin nii kohtunik Richard Goldstone'i aruannet kui ka suursaadik Dora Holdi järeldusi, milles lükatakse ümber paljud kohtunik Goldstone'i juhitud ÜRO komisjoni aruandes esitatud argumendid. Kui ma neid võrdlesin, siis märkasin Goldstone'i aruande kallutatud tooni ning seepärast ei toetanud ma resolutsiooni, mis käsitleb selles aruandes Iisraeli ja Palestiina kohta esitatud soovitude kohaldamist.

Konflikti mõlema poole tegevust tuleb analüüsida läbipaistvalt ja erapooletult. Goldstone'i aruandes ei selgitata, mis põhjustas Iisraeli operatsiooni Gazas. See oli ajendatud rünnakutest, mille käigus tulistati ligikaudu 12 000 raketti ja mortiiirilasku Iisraeli tsiviilelanike pihta. Pärast Iisraeli vägede tagasitõmbumist Gazast on raketirünnakute arv suurenenud 500%. Kui 2004. ja 2005. aastal korraldati Iisraeli territooriumile vastavalt 281 ja 179 raketirünnakut, siis pärast Iisraeli vägede tagasitõmbumist Gazast 2005. aasta septembris on raketirünnakute arv suurenenud, 2006. aastal oli neid 946, 2007. aastal 783 ja 2008. aastal 1730.

Mitte ükski Euroopa Liidu liikmesriik ei hääletanud ÜRO inimõiguste nõukogu raames Goldstone'i aruande vastuvõtmise poolt. Rahvusvahelisest õigusest kinnipidamine peab olema kõikide asjaosaliste jaoks esmatähtis.

Andrew Henry William Brons (NI), kirjalikult. – Meie otsustasime jääda kõikidel Palestiinat ja Iisraeli käsitlevatel hääletustel erapooletuks. Me ei saanud anda poolthäält resolutsioonidele, millega tahetakse anda Euroopa Liidule õigus viia ellu välispoliitikat, või mis ei olnud kooskõlas meie neutraliteedipoliitikaga konflikti suhtes. Me oleme neutraalsel seisukohal Iisraeli, palestiinlaste ning araabia- ja islamimaade suhtes. Meie neutraliteedipoliitika ei tähenda aga ükskõiksust. Eelkõige peame me nii riikide kui ka organisatsioonide rünnakuid tsiviilelanike vastu täiesti vastuvõetamatuks. Lisaks sellele oleks meil hea meel näha, et see konflikt lõppeks auväärse kokkuleppega.

Nessa Childers (S&D), kirjalikult. – Kuna ma käisin käesoleva aasta alguses Gazas, siis ma kogesin isiklikult, kui oluline on parlamendi tegevus selles valdkonnas. Goldstone'i soovitusi tuleb rakendada täielikult. Ma jälgin seda küsimust ka järgnevate kuude jooksul.

Derek Roland Clark (EFD), kirjalikult. – Ma küll mõistan, et Gaza ja Läänekalda konflikt on humanitaartragöödia, ent minu hää ei toeta seda, et Euroopa institutsioonid mõjutaksid midagi rahvusvaheliselt, sest ma ei tunnista Euroopa Liitu. Minu hääletus parlamendis 10. märtsil 2010 näitab minu veendumust selles küsimuses.

Proinsias De Rossa (S&D), kirjalikult. – Ma toetasin seda resolutsiooni, milles toonitatakse, et rahvusvaheliste inimõiguste ja rahvusvahelise humanitaarõiguse austamine on Lähis-Ida õiglase ja kestva rahu saavutamise eelduseks. Selles väljendatakse muret Goldstone'i aruande jaoks tehtud uurimistes osalenud valitsusvälistele organisatsioonidele avaldatud surve pärast Iisraeli ja Gaza ametiasutuste poolt. Samuti kutsutakse selles tungivalt üles lõpetama Gaza blokaad tingimusteta ja nõutakse, et Euroopa nõuaks Iisraelilt ja palestiinlastelt avalikult Goldstone'i soovitude rakendamist. Goldstone'i aruandes tehakse järelalus, et tsiviilelanike äärmiselt suure suremuse – sealjuures on surnud ka 300 last – on põhjustanud Iisraeli poliitika kasutada tahtlikult

ebaproportsionaalset jõudu, mis on vastuolus rahvusvahelise õigusega. Selles tehti ka järeldus, et Gaza piiramine on võrdne 1,5 miljoni elaniku kollektiivse karistamisega, mis on vastuolus rahvusvahelise õigusega. Selles soovitatakse Genfi konventsioonis osalevatel riikidel (sealhulgas ka Iirimaa) anda kohtu alla inimesed, kes nimetatud meetmete ja nende elluviimise eest vastutavad. Ma koostan praegu Goldstone'i aruande tulemuste alusel ametlikku kaebust Iiri politseile, et riigi peaprokurör saaks kaaluda, kas anda Iirimaa kohtu alla need inimesed, kes nende meetmete eest vastutavad.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog ja Åsa Westlund (S&D), kirjalikult. – (SV) Meie, Rootsi sotsiaaldemokraadid, ei arva, et Hamas peaks olema kantud ELi terroriorganisatsioonide nimekirja. Me oleme Hamasi suhtes väga kriitilised, eriti tema rünnakute pärast Iisraeli tsiviilelanike vastu, kuid samas oleme mures, et tingimusteta hukkamõist ELi poolt võib olukorda veelgi halvendada ning põhjustada Hamasi sulgumise veelgi rohkem endasse. Meie arvates ei ole õige ELi otsus jätkata Hamasi poliitilist isoleerimist pärast tema edu vabadel ja demokraatlikel valimistel. Me oleme seisukohal, et EL peaks selle asemel, et püüda saavutada edu isoleerimise ja sanktsioonide abil, kaaluma pigem kriitilise dialoogi ja koostöö võimalust.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Igauks, kes on jälginud Iisraeli ja Palestiina konflikti palju aastaid, nagu mina, võib vaid kurvastusega kokku võtta, et paljudest siirastest püüetest saavutada kestva rahu ei piisa ikka veel selleks, et veenda ja motiveerida vägivalda pooldajaid sellest lõplikult loobuma. Hamasi valimisvõit ja Palestiina territooriumi jagunemine kaheks eraldi omavalituseks on niigi lootusetut olukorda märkimisväärselt halvendanud.

Kuni Hamas ei tunnista Iisraeli riigi õiguspärasest olemust, kujutab dialoog endast üksnes näitemängu. Iisrael peab omalt poolt seisma hea selle eest, et tema võetud seisukohad oleksid asjakohased ja proportsionaalsed, vastasel korral ohustab ta rahvusvahelist legitiimsust, mis tal praegu on. Nagu Yitzhak Rabin, usun ka mina, et diplomaatiline rahu ei ole tõeline rahu, kuid see on sisuline samm selle suunas. Selle nimel on vaja tegutseda ning kaotada tökked, mis takistavad tõelise rahu saavutamist. Kohtunik Goldstone'i aruandes on ära märgitud mõned neist, mille on seadnud mõlemad asjaosalised protsessi käigus, nimelt kuritarvitused ja rasked kuriteod, mida tuleb uurida ning mille toimepanijate üle kohut mõista ja neid karistada.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Me peame pöörama tähelepanu Gaza relvastatud konfliktile, mis sai alguse 27. detsembril 2008 ja lõppes 18. jaanuaril 2009 ja mille käigus sai surma üle 1400 palestiinlase ja 13 iisraellast. Lisaks inimelude kaotusele hävis ka suur osa tsiviilinfrastruktuuridest.

Liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ning liikmesriigid peavad tegema tööd selle nimel, et ELil oleks Gaza ja Lõuna-Iisraeli konflikti käsitleva teabekogumissiooni aruande järeelmeetmete küsimuses kindel ühine seisukoht.

Ma soovin rõhutada, et Lähis-Idas õiglase ja kestva rahu saavutamise eelduseks on inimõigustega seotud rahvusvaheliste õigusaktide ja rahvusvahelise humanitaarõiguse järgimine.

Ma nõustun liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale ning liikmesriikidele tehtud üleskutsega jälgida aktiivselt Goldstone'i aruandes toodud soovitude täitmist, konsulteerides selleks ELi välismissioonidega ja selles valdkonnas tegutsevate kohapealsete kodanikuühiskonna organisatsioonidega.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Gaza konflikti käsitleva resolutsiooni vastuvõtmine parlamendi poolt oli õige samm, sest selles tunnistatakse, et Iisrael rikkus rahvusvahelist õigust. Sellega näidatakse, milline on olnud Goldstone'i aruande mõju Lähis-Ida rahuprotsessile, kuna see on teavitanud parlamenti pidevatest Iisraeli poolt kordasaadetud rahvusvahelise õiguse rikkumistest.

Tegelikult sisaldab Goldstone'i aruanne selgeid tõendeid selle kohta, et Iisraeli väed rikkusid 2008. aasta sõjaliste operatsioonide käigus Palestiina territooriumil rahvusvahelist humanitaarõigust.

Sellepärast me soovime, et nimetatud aruande järeldused võetaks viivitamatult vastu ja et selles esitatud soovitusi hakataks ellu viima. Samas palume tungivalt Euroopa Liidu ametnikel mitte tugevdada ELi ja Iisraeli vahelist assotsieerimislepingut seni, kuni Iisrael ei lõpeta rahvusvahelise õiguse ja peamiste inimõiguste rikkumist, mida ta jätkuvalt okupeeritud Palestiina territooriumil teeb.

Charles Goerens (ALDE), kirjalikult. – (FR) See on taas üks tagasiulatuv hinnang konflikti asjaosaliste tehtud vigadele. Kui samadel põhjustel on samasugused tagajärjed, siis tuleb käsitleda just põhjusi, sest tagajärjed on alati kohutavad. Samadeks põhjusteks on raketide tulistamine Iisraeli linnade pihta. Samadeks põhjusteks on Iisraeli ebaproportsionaalne vasturünnak. Samad põhjused on muutnud Gaza elanike olukorra viletsaks. Samadeks põhjusteks on ka nende viletsuse ärakasutamine kõige äärmuslikumate rühmituste poolt. Mul on

üks mõte: miks mitte hakata toetama vaid kummagi poole neid jõude, mis on tõepoolest rahu valinud? Need jõud on olemas mõlemal pool ning väga sageli süüdistatakse neid oma rahva reetmises, sest nad unistavad sellest, et piirkonnas, mille pinnal on pikka aega kestnud üks kõige ohtlikumaid konflikte Maal, oleks võimalik erimeelsused ületada.

Sylvie Guillaume (S&D), *kirjalikult*. – (FR) Mina hääletasin Goldstone'i soovitude täitmist nõudva resolutsiooni poolt, sest äärmiselt oluline on saada Iisraeli ja Palestiina ametiasutustelt lubadus – mitte ründavalt, kuid siiski veendunult –, et nad korraldavad Gaza 2008.–2009. aasta tragöödia erapooletu ja läbipaistva uurimise. Liikmesriigid peavad omalt poolt tegutsema veelgi tõhusamalt, et kaitsta oma kindlat seisukohta ning võtma endale kohustuseks asjaomaste nõudmiste kehtestamise oma Iisraeli ja Palestiina partneritele. Kõigil konfliktis asjaosalistel tuleb järgida rahvusvahelist humanitaarõigust ning EL peab püüdma tagada, et nendest põhimõtetest kinni peetaks.

Joe Higgins (GUE/NGL), *kirjalikult*. – Mina hääletasin resolutsiooni poolt, sest selles tuuakse esile kohutavaid olusid, milles suur osa Palestiina rahvast Gazas tänapäeval elab, ning eeskätt nõutakse selles Gaza piiride viivitamatut ja tingimusteta avamist. Ma toetan täielikult Palestiina rahva enesemääratlemise õigust ja õigust kaitsta ennast Iisraeli vägede ja riiklike jõudude korduvate rünnakute eest. Ma ei nõustu aga mingil juhul ideedega parempoolse poliitilise islamirühmituse või Hamasi kohta. Samuti olen ma juudi tööliste ründamise vastu, mis tekitab veelgi suurema lõhe Iisraeli ja Palestiina töölisklassi inimeste vahele. See annab vaid Iisraeli valitsusele ja sealsetele paremäärmuslikele rühmitustele ettekäände korraldada veel rünnakuid Palestiina rahva vastu. Iisraeli valitsus ei teeni suure osa palestiinlaste ega ka Iisraeli töölisklassi huve. Elatusaseme ja demokraatlike õiguste ründamisele peavad Iisraeli ja Palestiina töölised koos vastu astuma. Ainus võimalus kestva rahu saavutamiseks piirkonnas oleks sotsialistliku Iisraeli loomine sotsialistliku Palestiina kõrvale, kus piirid määratakse nende kahe riigi kokkuleppel ning need riigid kuuluksid Lähis-Ida demokraatlikku sotsialistlikku konföderatsiooni.

David Martin (S&D), *kirjalikult*. – Ma toetan kindlalt Goldstone'i aruande tulemusi ning olen rahul sellega, et parlament selles esitatud soovitusi pooldas. Ma loodan, et selle aruande tulemused toetavad kahe riigi olemasolul põhineva lahenduse alusel saavutatavat kestva rahu protsessi.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult*. – (PT) EL peaks olema sügavalt mures resolutsiooni pärast, mis käsitleb Iisraeli ja Palestiina vahelist konfliktit, mis lisaks ohvritele on aastakümneid põhjustanud nii piirkonnas kui ka maailmas suurt ebakindlust.

Siiski olen ma arvamusel, et on olemas suur erinevus selle vahel, mida teeb Iisrael, mis on demokraatlik ja sõltumatu riik ja mis austab ja edendab Lääne ühiskonna põhiväärtusi, ja mida teeb niisugune äärmuslik liikumine nagu Hamas, mis enamikul juhtudest keeldub Iisraeli riiki tunnistamast. Sellepärast ei saagi konfliktit täielikult lahendada.

Samas ei takista see meid mõistmast igas olukorras hukka vägivallategusid, mis on toime pandud konfliktis kummagi osapoolte suhtes, mis on vapustanud maailma ja mis võivad meid vaid motiveerida ja sundida veelgi rohkem leidma viise vastastikuse mõistmise edendamiseks.

Andreas Mölzer (NI), *kirjalikult*. – (DE) Täna resolutsiooni ühisettepanek Goldstone'i aruande kohta näitab ELi järjekordset püüdlust uurida ja hinnata õiglaselt Gaza konfliktisündmisi. 26. veebruaril 2010. aastal kutsus ÜRO Peaassamblee taas mõlemat osapoolt üles korraldama usaldusväärset uurimist ning esitama selle kohta viie kuu jooksul aruande. Palestiina ametivõimud on asutanud nüüd sõltumatu uurimiskomisjoni, mis on hea sõnum. Euroopa Liidu tegevus peab rahvusvahelisel tasandil keskenduma ÜRO põhikirja ja rahvusvahelise õiguse põhimõtete ja eesmärkide rangele järgimisele. Samamoodi on rahvusvahelise humanitaarõiguse ja inimõigustega seotud rahvusvaheliste õigusnormide järgimine Iisraeli ja Palestiina poolt oluliseks eeltingimuseks rahuprotsessile, mis aitab jõuda kahe rahumeelselt ja turvaliselt koos eksisteeriva riigini. Kõnealuse resolutsiooniga püüab EL saavutada kindlat ühist seisukohta Gaza ja Lõuna-Iisraeli konfliktis käsitleva, kohtunik Goldstone'i juhitud ÜRO teabekogumissiooni aruande järelmeetmete küsimuses. Aruandes kutsutakse veel ka üles nõudma avalikult selle soovitude elluviimist ning vastutust rahvusvahelise õiguse rikkumise, sealhulgas väidetavate sõjakuritegude eest ning sellepärast andsin ma poolthääle.

Franz Obermayr (NI), *kirjalikult*. – (DE) Resolutsiooni ühisettepanek Goldstone'i aruande kohta kujutab endast Euroopa Liidu soovi uurida Gaza konfliktisündmisi õiglaselt ja üksikasjalikult. 26. veebruaril 2010. aastal nõudis ka ÜRO Peaassamblee taas kord juhtumite ja väidetavate raskete inimõiguste rikkumiste uurimist viie kuu jooksul. Viimase teabe kohaselt on seni sellest kinni pidanud vaid Palestiina pool, mis on häbiväärne. Minu arvates peaks Euroopa Liit võtma endale kohustuseks nõuda rahvusvahelistes organisatsioonides ja

komiteedes rahvusvahelise õiguse järgimist ja selle elluviimist. Rahvusvahelise humanitaarõiguse ja inimõigustega seotud rahvusvaheliste õigusnormide järgimine konflikti mõlema asjaosalise poolt on Lähis-Ida konfliktis peamiseks eeltingimuseks, et saavutada märgatavaid edusamme rahuprotsessis, mis võib nüüd taas saada tõsise tagasilöögi Iisraeli kavandatud asunduste rajamise tõttu. Resolutsiooni ühisettepanekus nõutakse Gaza ja Lõuna-Iisraeli konflikti käsitleva, kohtunik Goldstone'i juhitud ÜRO teabekogumissmissiooni aruande soovitude täitmist ja sellepärast andsin ma poolthääle.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), kirjalikult. – (PL) Inimõigusi peavad austama Lähis-Ida konflikti mõlemad osalised. Kontrollida tuleb kõiki juhtumeid, kui on kahtlusi, et kumbki asjaosaline on rikkunud inimõigusi. Siinjuures tuleb aga konflikti mõlema osalise puhul kasutada ühesugust käsitlusviisi. Goldstone'i aruanne on dokument, mis on tekitanud palju vaidlusi ja vastuolusid. Seda on palju süüdistatud erapoolikuses. Paljud on juhtinud tähelepanu sellele, et aruandes ei käsitleta kõiki konflikti põhjusi võrdselt. Rahvusvaheline kogukond ei tohi aga konfliktile selga pöörata. Goldstone'i soovitusel hõlmavad ka ettepanekut uurida rahvusvahelisel tasandil mis tahes kuritegusid, mis kumbki konflikti osaline väidetavalt toime on pannud. Lähis-Ida konflikti tegelik kord aga seab selle teostatavuse kahtluse alla. On suur oht, et Euroopa Parlament ei suuda jälgida Hamasi võetud meetmeid, vaid ainult neid, mis Iisrael on võtnud. Arvestades neid asjaolusid, otsustasin ma lõpphääletusel hääletada resolutsiooni ühisettepaneku vastuvõtmise vastu.

Zuzana Roithová (PPE), kirjalikult. – (CS) Mina ei toetanud sotsiaaldemokraatide, liberaalide, vasakpoolsete ja roheliste resolutsiooni ühisettepanekut Iisraeli käsitleva Goldstone'i aruande soovitude täitmise kohta. Aruande võttis eelmise aasta novembris ÜRO Peaassamblees vastu vaid viis ELi liikmesriiki 27-st. Põhjuseks oli see, et aruannet ei analüüsitud inimõiguste nõukogus asjakohaselt ning seega hääletas peaassamblee tasakaalutu aruande üle, milles kirjeldatakse Iisraeli terroriorganisatsioonina. Mina olen üks nendest poliitikutest, kes pooldab kõikide Gaza konflikti väidetavate inimõiguste rikkumiste objektiivset ja järeleandmatut uurimist. Kaalul on aga uurimise tulemuste usaldusväärsus. Me ei saa leppida sellega, et pooleliolev uurimine, mis tuleb veel lõpule viia, politiseeritaks. Põhieesmärgiks peaks aga siiski olema Iisraeli ja Palestiina konfliktile rahumeelse lahenduse leidmine ja kahe iseseisva riigi – Iisraeli ja Palestiina – edasise heaolu saavutamine, mitte Euroopa ja USA vaheline võimuvõitlus mõju saavutamiseks selles piirkonnas.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – Mina andsin poolthääle resolutsiooni ühisettepanekule RC7-0136/2010 Goldstone'i soovitude kohta peamiselt sellepärast, et selles nõutakse ELi ühise tugeva seisukoha võtmist Goldstone'i aruande järeelmeetmete suhtes ja tuuakse esile, et avalikult tuleks nõuda aruande soovitude täitmist ning vastutust rahvusvahelise õiguse rikkumiste eest. Selles nõutakse, et kõik asjaosalised viiksid viie kuu jooksul läbi rahvusvaheliste standarditele vastava uurimise ja et komisjoni asepresident ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ning liikmesriigid jälgiksid aktiivselt Goldstone'i aruande täitmist. Sellega lisatakse ka uusi tahke parlamendi varasematele sõnadele, näiteks soovitakse, et komisjoni asepresident ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja hindaks asjaosaliste uurimiste tulemusi ja teavitaks oma hinnangutest Euroopa Parlamenti; tuletatakse meelde, et Euroopa Liidu ja selle liikmesriikide vastutus ja usaldusväärsus kohustavad neid uurimisi igakülgselt jälgima ja väljendatakse muret Goldstone'i aruande koostamises ja selle alusel algatatud uurimistes osalenud valitsusväliste organisatsioonidele avaldatud surve pärast ning viidatakse nende tegevust piiravate meetmete võtmisele.

Olle Schmidt ja Cecilia Wikström (ALDE), kirjalikult. – (SV) Praegu ei ole hea aeg võtta vastu resolutsiooni Iisraeli kohta. Meil on peagi oodata Goldstone'i aruande täielikku hinnangut ning ma usun, et me ei peaks püüdma sellest ette rutata. Tegemist on väga tundliku olukorraga ning konflikt kahe poole vahel on polariseerunud. Me ei tohi halvendada olukorda veelgi, võttes vastu resolutsiooni, mida asjaosalised peavad kahtlemata ebarahuldavaks. Minu arvates on ka kummaline, et EL saab võtta vastu resolutsiooni mandaadi alusel, mida ükski ELi liikmesriik ÜRO inimõiguste nõukogus ei toetanud.

Marek Siwiec (S&D), kirjalikult. – (PL) Minu arvates ei kajasta resolutsiooni ühisettepanek Iisraeli ja Palestiinat käsitlevate Goldstone'i soovitude täitmise kohta täielikult Euroopa Parlamendi liikmete seisukohta, mida nad väljendasid 24. veebruaril Brüsselis toimunud arutelus. Resolutsioon ei esinda dokumendi koostanud fraktsioonide enamuse seisukohta õigesti. Aruanne, millele resolutsioonis viidatakse – Goldstone'i aruanne – on kallutatud ega käsitle kõiki konflikti põhjustanud tegureid võrdselt. Peale selle ei nimetata resolutsiooni ühisettepanekus konflikti tekitanud asjaolusid, samuti ei viidata Hamasi ja teiste relvastatud rühmituste korraldatud 8000 rünnakule Iisraeli tsiviilisikute vastu. Samuti puudub teave selle kohta, et Hamas eiras relvarahu.

Ma viitan siinjuures lõikele 7, millest nähtub selgelt, et Euroopa Parlament ei suuda jälgida Hamasi võetud meetmeid, vaid ainult neid, mis Iisrael on võtnud. Niisugune vaatepunkt vähendab Iisraeli kohtusüsteemi ja

tema institutsioonide usaldusväärsust ning kahjustab nende võimet viia läbi uurimisi. Seetõttu hääletasin ma lõpphääletusel resolutsiooni ühisettepaneku vastuvõtmise vastu.

Catherine Soullie (PPE), kirjalikult. – (FR) Taandades Iisraeli ja Palestiina vahelise konflikti üksnes võrdlusele, kui palju on ühel või teisel sõdival poolel surmasaanuid, võime vaid moonutada oma vaatepunkti sellele sõjale, mis on praeguseks kestnud juba liiga kaua. Me nõustume kõik, et sellele konfliktile on raske lahendust leida, sest põhjused ise on keerulised ja sügavalt juurdunud. Seega on maailma selle osas võimatu käsitleda asju mustvalgelt.

Kohtunik Goldstone'i juhitud missiooni ülesandeks oli vaid loetleda rahvusvahelise õiguse rikkumisi. Ehkki mitte kõik selle aruande tulemused ei ole alusetud, oli minu jaoks vastuhääle andmine resolutsioonidele, milles kiideti heaks niisuguse teksti käsitusviis ja järeldused, mis minu arvates on koostatud kallutatult, kuid mis veelgi halvem – tugineb poolikutele eesmärkidele, kõige ausam ja arukam otsus.

Jah, me peame mõistma hukka ja lõpetama kuriteod, mida üks või teine sõdiv pool selles piirkonnas sooritanud on, kuid me peame olema väga ettevaatlikud kasutatavate meetmete osas, kui soovime, et piirkonnas jalule seatud õiglus viiks meid lähemale kestvale rahule.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjalikult. – (NL) Mina andsin Goldstone'i aruannet käsitlevale resolutsiooni ühisettepanekule poolthääle eeskätt sellepärast, et selles tunnistatakse, et inimesed elavad Gazas blokaadi tagajärjel jätkuvalt kohutavates oludes ja sellepärast, et selles nõutakse piiriületuskohtade viivitamatut, katkestusteta ja tingimusteta avamist. Heakskiidetud tekstiga nõutakse Goldstone'i aruandes esitatud soovitude täitmist ja vastutust rahvusvahelise õiguse rikkumiste, sealhulgas väidetavate sõjakuritegude eest. Aruanne põhineb tasakaalustatud ja põhjalikul uurimisel, mis hõlmas külaskäike piirkonda ja tunnistajate küsitlemist.

Aruande kohaselt panid asjaosalised toime rahvusvahelise humanitaarõiguse rikkumisi. Selle järgi vastutavad Iisraeli sõjaväe vanemohvitserid selle eest, et nad kasutasid valimatult valget fosforit, et nad ei teinud vahet tsiviiliskute ja võitlejate vahel, tagajärgede eest, mida avaldas inimestele blokaad, mis on kollektiivse karistamise vahend, ning sõjaõiguse rikkumise eest.

Aruanne sisaldab piisavalt elemente, mille alusel peaks ÜRO peasekretär ja julgeolekunõukogu alustama õigusmenetlust, mis oleks parim viis tagada Gaza sündmusi ümbritsevate mis tahes kahtluste ja vaidluste kaotamine. Minu arvates on kahetsusväärne, et Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon ei lisanud sellele tekstile omapoolset kaalu.

Charles Tannock (ECR), kirjalikult. – Fraktsioon ECR ei nõustu suure osaga Goldstone'i aruandest ja seega hääletasime me fraktsiooni PPE resolutsiooni ettepaneku ja resolutsiooni ühisettepaneku vastu. Fraktsioon ECR on sügavalt mures kohtunik Goldstone'i koostatud aruande õiguspärasuse ja kallutatuse pärast ning eriti ei soovi me näha, et Iisraeli sõjaväe liikmeid või poliitikuid sõjakuritegudes kohtulikult süüdistataks. Me toetame jätkuvaid kõnelusi rahu ja julgeoleku tagamiseks piirkonnas, toetame kahe riigi olemasolul põhinevat lahendust ja me tunnistame humanitaarprobleeme, mille on põhjustanud jätkuv konflikt nimetatud piirkonnas.

Róża Gräfin Von Thun Und Hohenstein (PPE), kirjalikult. – (PL) Rahvusvahelise osalejana peaks Euroopa Liit pidama silmas lisaks oma kodanike heaolule ka maailma probleeme. Sellel põhjusel peavad Euroopa Parlamendi liikmete otsused põhinema tegelikkusel, mis ei piirdu üksnes Euroopaga. Kohtunik Goldstone'i aruandes esitatud soovitude täitmist käsitleva resolutsiooni üle hääletamine enne, kui see aruanne ÜROs vastu võetakse, on viga.

Jättes kõrvale asjaolu, et aruande arutamiseks ei olnud piisavalt aega, meile isegi ei tutvustatud seda aruannet, mis hõlmas vastuargumentide põhjalikku käsitlust. Olukorras, kus Euroopa Liidu liikmesriigid ei näita üles tahet võtta järjepidevaid meetmeid Iisraeli ja Palestiina suhtes, ei aita Lähis-Ida rahuprotsessile kaasa ühegi resolutsiooni vastuvõtmine Euroopa Parlamendis.

Nendel põhjustel jäin ma Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni resolutsiooni hääletusel erapooletuks ning hääletasin teiste fraktsioonide esitatud resolutsiooni ühisettepaneku vastu. Mul on teatavaid kõhklusi resolutsiooni ühisettepaneku lõigete 7 ja 10 suhtes, sest ehkki nendes on rõhutatud Gaza sektori elanike traagilist olukorda, ei selgitata, et see on rahvusvahelise üldsuse poolt terroriorganisatsiooniks liigitatud rühmituse, Hamasi valitsemise otsene tagajärg. Lisaks sellele ei nõustu ma resolutsiooni ühisettepaneku lõigetega 2 ja 4, milles nõutakse Goldstone'i soovitude täitmist, sest mitte kõik neist ei ole õiguspärased.

Dominique Vlasto (PPE), kirjalikult. – (FR) Tänu Goldstone'i aruandele on olnud võimalik rõhutada vajadust korraldada kiiresti sõltumatu uurimine, et selgitada välja tegelikud sündmused ja asjaosaliste vastutus nendes ning teha järeldused rahvusvahelise ja humanitaarõiguse mis tahes rikkumiste kohta Gaza konflikti ajal. Selle uurimise peavad läbi viima Palestiina ja Iisraeli ametiasutused ning seda ausal viisil. Ma loodan, et see aitab kaasa läbirääkimiste jätkumisele ning seetõttu toetan ma täielikult uurimise põhimõtet. Ma soovin rõhutada, et Gaza konflikti tõttu on nurjunud paljud Euroopa Liidu rahastatud projektid, millega taheti leevendada elanikkonna kannatusi humanitaarkriisi tagajärjel: neil napib põhitoiduaineid ning puudub juurdepääs põhilistele avalikele teenustele. Kohalikele elanikele tuleb anda lootust ning nad peavad jätkuvalt uskuma Iisraeli ja Palestiina probleemi kiiresse lahendusse. Vaid niisugustes oludes on võimalik luua tingimused õiglase ja kestva rahu tagamiseks Palestiina riigi ja Iisraeli riigi vahel, mis oleksid elujõulised, ohutud ja rahumeelsed naabrid.

Resolutsiooni ettepanek RC-B7-0134/2010

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Sellest pole kaua aega möödas, kui ma tuletasin parlamendile meelde, et Valgevenes ei ole vabu valimisi, ei ole sõna-, ühinemis- ja meelevaaldamise vabadust ja et järjest enam võetakse represseerivaid meetmeid, mille taga on ametivõimud. Peale selle ei ole ikka veel vabastatud poliitvange, surmanuhtlust ei ole kaotatud ning puudub tagatis võimude lahususe, eriti kohtusüsteemi sõltumatuse ning inimõiguste austamise kohta.

Miilitsa kasutamine hiljuti Valgevene Poolakate Liidu vastu ja neile taotletud õiguste andmisest keeldumine on sündmused, mis peaksid veelgi enam vähendama Euroopa usaldust Valgevene diktaatorite vastu. Need sündmused nõuavad, et Euroopa demokraadid, eriti Euroopa institutsioonid ja liikmesriikide valitsused, näitaksid üles rangust ning edastaksid Valgevene ametivõimudele, mis on jätkuvalt lojaalsed kommunismi kõige halvemale pärandile, kindla ja kooskõlastatud vastuse. Euroopa Liit ei saa olla niisuguse Valgevene partner, kes ei austa ei oma riigi ega rahvusvahelist õigust. Nagu minu kodumaal öeldakse: parem on olla ükski kui halvas seltskonnas.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Euroopa Liit ei peaks tunnistama Valgevene parlamendi õiguspärasust, kuni riigis ei korraldata vabu valimisi. Seetõttu kutsun ma Valgevene ametiasutusi üles viima läbi riigi valimissüsteemi täielikku reformi Euroopa Julgeoleku- ja Koostööorganisatsiooni demokraatlike institutsioonide ja inimõiguste büroo soovitude kohaselt.

Valgevene ametivõimude meetmed poola rahvusvähemust esindava organisatsiooni liikmete suhtes on täiesti taunimisväärsed, samamoodi nagu poliitiliselt kallutatud kohtuprotsessid ja asjaolu, et kohtunikud täidavad ilmselgelt täitevvõimu korraldusi. EL ei saa nõustuda Valgevene valitsuse otsusega piirata juurdepääsu internetile või sellega, et puuduvad tagatised seoses ajakirjandusvabaduse, rahumeelse kogunemise ja ühinemisvabadusega, samuti vabadusega tunnistada muud usku kui valgevene õigeusk ning ka teiste õiguste ja poliitiliste vabadustega.

Minu arvates peaks ühenduse koostöö Valgevene asutustega olema seotud inimõiguste austamisega selles riigis. Ma jagan muret komisjoni asepresidendi ja liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja nõrga ja hilinevad avalduse pärast poola rahvusvähemuste represseerimise kohta.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Alates külma sõja lõpust on Valgevene ja Lääne vahelised suhted liikunud uue arusaama arendamise suunas ning Euroopa Liit on edendanud positiivset dialoogi, et anda Valgevenele stiimuleid edusammude tegemiseks demokraatias ja inimõiguste valdkonnas.

Hoolimata sellest ei saa EL nõustuda tegevusega, mis on vastuolus rahvusvaheliste põhimõtete ja rahvusvähemuste õigusi käsitlevate õigusaktidega. EL ei saa suhtuda inimõigustesse valikuliselt.

Kristiina Ojuland (ALDE), kirjalikult. – (ET) Lugupeetud eesistuja, Euroopa Parlamendi resolutsiooni kaasautorina kodanikuühiskonna ja rahvusvähemuste olukorra kohta Valgevenes, hääletasin nimetatud resolutsiooni poolt. Olgugi, et viimastel aastatel on Lukashenka režiim vabastanud poliitvange ning mõnevõrra leebunud, ei saa Euroopa Liit läbi sõrmede vaadata hiljutistele poolakate liidu liikmete inimõiguste rikkumistele Valgevenes. Valgevene kodanikele on võimalik laiendada Euroopa Liidu idapartnerluse hüvesid üksnes juhul kui Valgevene juhtkond tagab valgevenelaste inimõigused, kodanikuvabadused ning alustab demokraatlike reformidega. Senised režiimi järeleandmised on jätkuvalt ebapiisavad ning Valgevene Poolakate Liidu juhi Angelika Borysi areteerimine ning liikumise registreerimisest keeldumine ja selle varade külmutamine on järjekordseks löögiks suhetele Euroopa Liiduga. Olen seisukohal, et inimõiguste ja õigusriigi põhimõtte jätkuvate rikkumiste järel ei ole Euroopa Liidul muud võimalust, kui kaaluda sanktsioonide taaskehtestamist Valgevene juhtkonna suhtes.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), kirjalikult. – (PL) Mina andsin poolthääle Euroopa Parlamendi resolutsiooni ühissetpanekule (RC-B7-0134/2010). Mitu kuud tagasi võttis Euroopa Parlament vastu resolutsiooni, milles kutsus Valgevene ametivõime üles lõpetama surmanuhtluse kasutamine oma kodanike suhtes. Täna räägime jälle Valgevenest, inimõiguste rikkumistest ja kodanikuühiskonna põhimõtetest. Euroopa Liit on Valgevenele avanenud. Me kehtestasime õiged meetmed, näiteks kaasasime Valgevene idapartnerlusse. Usaldus Valgevene vastu oleks pidanud suunama riigi demokratiseerimise ja kodanikuõiguste austamise kursile. Seda kahjuks ei juhtunud. Seda silmas pidades peab Euroopa Liit olema järeleandmatu ning võtma oma suhetes Valgevenega kindlama seisukoha ning meetmed, mis tagavad vähemuste õiguste austamise. Ma loodan, et kõnealune resolutsioon tekitab muutused, mis viivad õigele kursile. Kui seda ei juhtu, siis ma ootan, et Euroopa Liidu hoiak Valgevene suhtes vaadataks läbi ja et kehtestataks asjakohased sanktsioonid. Iga ebatõhus lahendus näitab meie nõrkust.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – Mina andsin poolthääle resolutsioonile, mis on tegelikult tekst, mille suhtes kõik suured fraktsioonid, sealhulgas meie oma, üksmeelel on. Resolutsioon võeti vastu ühehäälselt.

Czesław Adam Siekierski (PPE), kirjalikult. – (PL) Sõnavabaduse puudumine, probleemid poliitiliste ja isegi ühiskondlike organisatsioonide registreerimisega ning riigimeedia kasutamine propaganda eesmärgil on ülemäära autoritaarselt toimivale riigile iseloomulikud tunnused. Liit ulatas Valgevenele abikäe, kaasates ta idapartnerlusse, mis on demokraatia ja õigusriigi põhimõtte tugevdamiseks mõeldud programm. Valgevene ametiasutuste tegevus seoses opositsiooni ja valitsusväliste organisatsioonide kohtlemise või rahvusvähemuste kaitsega ei ole kooskõlas rahvusvaheliste nõuetega. Oluline on leida asjatundlik viis selle olukorra lahendamiseks ning liit peab näitama oma halvakspanu konkreetsete meetmete, nagu sanktsioonide või viisapiirangute kaudu, kuid samas ei tohi me Valgevenet ülejäänud Euroopast isoleerida, sest selle tõttu kannatab kogu Valgevene ühiskond, mitte liidu poolt hukkamõistetud ametiasutused. Me peame Valgevenele näitama, milliseid hüvesid toob kaasa koostöö ELiga ning määrama kindlaks, et Valgevene saab loota niivõrd suurele toetusele, kuivõrd ta peab kinni ELi nõuetest.

Artur Zasada (PPE), kirjalikult. – (PL) Mul oli hea meel kuulda tänase hääletuse tulemusi. Me võtsime vastu resolutsiooni, milles mõistsime hukka hiljuti aset leidnud repressioonid Valgevene poolakatest vähemuse suhtes. Dokumendi vastuvõtmine kiiduavalduste saatel viitab selle erilisele tähendusele. See on kogu parlamendi, kõikide fraktsioonide ja Euroopa Liidu 27 liikmesriigi esindajate hääletus. Ma ei kujuta ette, et Valgevene saaks kasutada idapartnerluse raames pakutavaid hüvesid enne, kui ta ei seadusta uuesti Valgevene Poolakate Liitu ega tagasta selle vara ning lisaks sellele ei vabasta niisuguseid poliitvange nagu Andrei Bandarenko, Ivan Mikhailau ja Aristyom Dubski. Täna edastasime Valgevenele selge sõnumi. Nüüd me ootame vastust.

Resolutsiooni ettepanek B7-0133/2010

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjalikult. – (LT) Euroopa Ülemkogu on rõhutanud, kuivõrd tähtis on uuendada finantsasutuste ja nende poolt teenindatava ühiskonna vahelist majanduslikku ja ühiskondlikku kokkulepet ning tagada üldsusele kasu headel aegadel ja kaitsta teda riskide eest. Sellega seoses on Euroopa Ülemkogu innustanud Rahvusvahelist Valuutafondi (IMF) kaaluma läbivaatamise käigus kõiki võimalusi, sealhulgas üldist finantstehingute maksu. Ma toetan seda resolutsiooni ja arvan, et Euroopa Liit peaks jõudma ühisele seisukohale selles küsimuses.

Euroopa Komisjonil tuleb koostada üldise finantstehingute maksu mõjuhindang, uurides nii selle eeliseid kui ka puudusi. Ma nõustun ka resolutsiooni sättega, milles on öeldud, et me peaksime ühenduse tasandil analüüsima, kuidas saab finantssektor aidata õiglaselt hüvitada koormust, mille ta on põhjustanud majandusele, või seda koormust, mis seondub valitsuse sekkumisega, et pangandussüsteemi stabiliseerida.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjalikult. – (RO) Kõnealune resolutsiooni ettepanek, mis koostati pärast Pittsburghi tippkohtumise raames toimunud G20 arutelusid ja mõne rahvusvahelise organi, nagu Rahvusvahelise Valuutafondi esitatud taotlust, võib anda lahenduse nii uute finantskriiside ärahoidmisele kui ka nende vahendite taastamisele, mis riigikassad pankadele andsid nende kokkuvarisemisest päästmiseks. Igal juhul on kiiduväärne, et niisugune õigusakt Prantsusmaal ja Belgias vastu võeti, olles sellega teerajajad – Ühendkuningriik uurib samuti sarnase õigusakti kehtestamise võimalust –, ning me soovime näha selle mõju.

Prantsusmaa hinnangul võtab 0,005% suurune maks Prantsusmaa pankadelt 20 miljardit eurot. Kuidas aga pangandussektor sellele reageerib? Kas ta vähendab kahjulikuks peetud spekulatiivsete tehingute arvu või

kasutab ära kapitali liikumist ning jätkab sellise tegevuse elluviimist niisugustes riikides asuvate pangakontorite kaudu, kus kõnealust kohustust ei ole?

Sellepärast ma arvangi, et niisuguse kohustuse edukus sõltub üleilmsest käsitlusviisist, mis tähendab, et seda tuleb tutvustada ka rahvusvahelistele organitele, nagu ÜRO. Isegi kui seda tehakse, on raske uskuda, et ühine üldine meede oleks võimalik saavutada (võrdluseks võib tuua maksuvabu tehinguid käsitlevad õigusaktid).

Marielle De Sarnez (ALDE), kirjalikult. – (FR) Toetades täna suure enamusega vastu võetud (536 poolt- ja 80 vastuhäält, erapooletuks jäi 33) resolutsiooni, kordas Prantsusmaa Demokraatliku Liikumise delegatsioon oma soovi saada Euroopa Komisjonilt mõjuhinnang ja praktilised ettepanekud finantstehingute maksu kehtestamise kohta. Me kutsume komisjoni üles koostama ettepanekut, et määrata kindlaks Euroopa ühine seisukoht G20 kohtumisel juunis. Samuti oleks hea mõte analüüsida, kuivõrd aitab niisugune maks stabiliseerida finantsturge. Küsimused, millele komisjon vastused peab andma, puudutavad selle maksu kasutamist arenguriikide toetuseks kliimamuutustega kohanemisel ja arengukoostöö rahastamiseks, kuid samuti seda, milliseid hoobasid saaks komisjon kasutada, et veenda oma partnereid niisugust maksu rakendama, hoidmaks ära kapitali väljarännet. Eelkõige tuleb aga läbi viia põhjalik mõjuhindamine tagamaks, et kõnealune maks ei vähendaks liidu konkurentsivõimet või jätkusuutlikke investeeringuid ega avaldaks halba mõju VKEdele või üksikinvestoritele.

Harlem Désir (S&D), kirjalikult. – (FR) 2000. aastal esitasin ma üleilmastumist käsitlevale fraktsioonidevahelisele töörühmale esimese resolutsiooni, milles nõuti, et komisjon uuriks spekulatiivsetele kapitalivoogudele maksu kehtestamise võimalikkust. Resolutsiooni vastu ei võetud, sest see ei saanud piisavat hulka toetushääli. Kümme aastat on möödunud ning G20, nagu ka paljud liikmesriigid, ei välista enam mõtet niisuguse maksu kehtestamisest. Veelgi olulisem on aga see, et finantskriis tuletas meile meelde, kui suurt kahju volatiilsed finantsturud põhjustada võivad.

Just sellepärast on mul hea meel, et finantstehingute maksu käsitlev resolutsioon nii suure hääleteenamusega vastu võeti. See on küll väike samm, kuid sõnum on selge. Parlament kutsub komisjoni üles seda küsimust lõppude lõpuks käsile võtma ning töötama välja rakendusprojekti. Niisugune maks oleks mitmekordselt kasulik, aidates stabiliseerida turge ja andes suurt tulu, et aidata arenguriikidel rahastada kliimamuutustega kohanemise ja vaesuse vastu võitlemise meetmeid.

Maksu vastased ütlevad, et see on tõhus vaid siis, kui see kehtestatakse üleilmselt, kuid me peame sellega algust tegema, nagu mõned riigid juba lennupileteid maksustades teinud on. Ootame-ja-vaatame-põhimõtte ei vii meid kuhugi. Me peame näitama eeskujut.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Finantssektor peab hakkama vastutama majanduskriisi eest, mis meid endiselt vaevab. Seni on finantskriisiga seotud suured kulud ning kriisi tagajärjed olnud reaalmajanduse, maksumaksjate, tarbijate, avalike teenuste sektori ja kogu ühiskonna kanda. Mitu liikmesriiki on nõudnud finantstehingutele maksu kehtestamist.

Selle valdkonna poliitiline ja reguleeriv raamistik on praegu erinev. On uued õigusloomealgatused, näiteks maksuparadiisidevastased meetmed, bilansiväliste kõrvalteede kasutamise võimaluse kaotamine, börsil kauplemise nõuded ja tehingute keskhoidlate kasutamine tuletisinstrumentide registreerimiseks.

Euroopa Liit peab jõudma G20 kohtumiste rahvusvahelises raamistikus ühisele seisukohale. Selleks peab komisjon enne järgmist G20 kohtumist hindama üldise finantstehingute maksu kehtestamise mõju.

Selles hindamises tuleb kaaluda täpsemalt, milline on finantstehingute maksu kehtestamise mõju Euroopa Liidus, ning võrrelda seda mõjuga üleilmsel tasandil. Kindlaks tuleb määrata nii kulud kui ka see, kas nimetatud maks aitab kaasa finantsturgude stabiliseerimisele.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Hea on näha mitmesuguseid avaldusi nüüdseks parlamendi enamuse poolt heakskiidetud resolutsiooni sissejuhatavas osas. See kehtib iseäranis avalduse kohta, et finantssektor peab andma õiglase panuse majanduse elavdamisse ja arengusse, kuna seni on finantskriisiga olnud seotud suured kulud ning kriisi tagajärjed reaalmajanduse, maksumaksjate, tarbijate, avalike teenuste sektori ja kogu ühiskonna kanda. Peale selle oli aga kahetsusväärset moel seotud palju piiranguid peaaegu kõikide selliste meetmete kohaldamisele, mis võiksid aidata kehtestada võimaliku maksu finantstehingutele. Seepärast jääme me erapooletuks.

Kahjuks on aga uute õigusloomealgatuste kohaldamine ja edusammud lubatud maksuparadiisidevastaste meetmete, bilansiväliste kõrvalteede kasutamise võimaluse kaotamise, börsil kauplemise nõuete ning tuletisinstrumentide registreerimiseks tehingute keskhoidlate kasutamise suhtes viibinud. Vaja on teha

otsustavaid edusamme ning mitte jätkata ujumist sogases vees, mis teenib vaid finantsspekulantide ja suuri kapitali huve.

David Martin (S&D), *kirjalikult*. – Ma toetan finantstehingute maksu kehtestamist ja olen väga rahul, et sellel algatusel on nii palju pooldajaid. Et see maks oleks tulemuslik, peab ta olema üleilmne ning ma toetan meetmeid, mille abil see finantstehingutele kehtestatakse.

Arlene McCarthy (S&D), *kirjalikult*. – Täna hääletasime ülekaalukalt selle poolt, et säiliks poliitiline tõukejõud, mis üldise finantstehingute maksu kehtestamist taotleb. Selge on see, et kätte on jõudnud aeg tegutseda otsustavalt selle nimel, et finantssektor vastutaks oma tegude eest kriisi põhjustamises ning finantstehingute maks võib olla selleks oluline vahend. Seda toetavad kindlalt kogu Euroopa avalikkus ning vabariiklased ja ühingud. Finantstehingute maks võib aidata vähendada volatiilsuseid ja riskantseid tehinguid, andes miljardeid tulu, millega aidata käsitleda kliimamuutuste mõju ja toetada arenguriike, keda finantskriis kõige rängemalt on tabanud. Resolutsioonis nõutakse, et komisjon analüüsiks niisuguse maksu kehtestamise võimalusi, ja edastatakse selge sõnum selle kohta, et Euroopa taotleb üldist kokkulepet, et rahuldada avalikkuse nõuet tegutsemise järele. Pettumust valmistab asjaolu, et fraktsioon ECR ja selle konservatiivsed liikmed, kes on ilmselgelt finantstehingute mis tahes maksu vastu, otsustasid oma avaldustes tahtlikult tõlgendada tänast hääletust valesti, justkui oleks tegemist üksnes ELis kehtestatava maksuga. Kui Euroopa ei võta midagi ette ega tõuse esiplaanile, jäetakse meid rahvusvahelisest arutelu eemale – meie tänane hääletustulemus on hoopiski mandaat, et Euroopa saaks aidata arutelu juhtida.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Portugali Demokraatlik ja Sotsialistlik Keskpartei on üldiselt Euroopa maksude kehtestamise vastu. Peale selle tuleb silmas pidada asjaolu, et maksud on liikmesriikide jaoks oluline vahend, seda eriti niisugustel rasketel aegadel nagu praegune. Ja lõpuks, erinevad maksustamismeetodid, mida liikmesriikides kasutatakse – olgu nendeks maksud või muud kohustused –, muudaksid kõnealuse maksu ilmtingimata rohkemal või vähemal määral karistavaks maksuks, tekitades Euroopa tasandil ebaõiglust ning seega ei oleks see väga mõttekas.

Andreas Mölzer (NI), *kirjalikult*. – (DE) Minu jaoks on vaieldamatu asjaolu, et finantssektor peab andma õiglase panuse majanduse elavdamisse ja arengusse, kuna finantskriisiga seotud suured kulud ning kriisi tagajärjed on reaalmajanduse, maksumaksjate, tarbijate, avalike teenuste sektori ja kogu ühiskonna kanda. Finantstehingute võimalik maks aitaks vähendada tohutut hulka kapitali suhtes tehtud spekulatsioone, mis hiljuti taas reaalmajandust kahjustasid, ning seega kujutab selle kehtestamine endast ka sammu jätkusuutliku majanduskasvu suunas. Enne nimetatud maksu kehtestamise võimaluse arutamist tuleb meil aga kaaluda hoolikalt selle eeliseid ja puudusi. Just seda nõutakse ka majandus- ja rahanduskomisjoni esitatud resolutsioonis ning sellepärast andsin ma poolthääle. Oluline punkt, mida selles tekstis vaid möödaminnes on mainitud, kuid mis tuleb määrata kindlaks enne otsuse tegemist, on niisugusest maksust laekuva tulu võimalik kasutamine. Ma arvan, et maks tuleb sisse nõuda seal, kus tehing toimub, see tähendab, et riik, kus asjaomane börs asub, peab sellest ka kasu saama. Kindlaks tuleb määrata veel täpne arvestusviis. Kui EL tahab nimetatud maksu tingimata ise koguda, tuleb igal juhul teha tasaarvestus asjaomase liikmesriigi brutoosamakse suhtes. Mitte mingil juhul ei tohi lubada, et sellega saaks EL maksustamispädevuse.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult*. – Mina andsin täna poolthääle resolutsiooni ettepanekule B7-0133/2010 finantstehingute maksustamise kohta ning mul on hea meel, et esimest korda nõudis parlament ELi tasandi finantstehingute maksu kehtestamise võimalikkuse ja mõju hindamist. See on märkimisväärne edasimineku. Nüüd tuleb avaldada komisjonile survet, et ta pakuks välja konkreetseid meetmeid. Euroopa kodanikud ootavad, et finantskriisi kahjud kannaksid need, kes finantsturgudel selle põhjustasid. Seepärast ei saa me olla rahul USA ettepaneku kohase vähenõudliku lahendusega, mille järgi oleks laekuv tulu paar miljardit eurot, mis on tohutute kuludega võrreldes üsna vähe. Vaesuse vähendamine, võitlus kliimamuutuste vastu ja finantskriisi lahendamine nõuavad lisaks mitmesaja miljardi euro suurust tulu. Arukalt väljatöötatud finantstehingute maks tagaks niisuguse tulu ning vähendaks samal ajal spekulatsioone finantsturgudel.

Resolutsiooni ettepanek B7-0132/2010

Edite Estrela (S&D), *kirjalikult*. – (PT) Mina andsin poolthääle ühtset euromaksete piirkonda (SEPA) käsitlevale resolutsioonile, millega tahetakse edendada niisuguse ühtse, eurodes tehtud makseid hõlmavate teenuste turu loomist, kus toimib tõhus konkurents ning kus ei tehta vahet eurodes sooritatavatel piiriülestel ja riigisisestel maksetel.

SEPA toimib jätkuvalt puudulikult ega rahulda selle kasutajate tegelikke vajadusi. Euroopa Ühendus peab kehtestama asjakohase ja siduva tähtaja SEPA vahendite kasutamiseks ning alates sellest ajast tuleb teha kõik

euromaksed selle süsteemi eeskirjade kohaselt. Sama oluline on tagada, et selle süsteemi vastuvõtmisega ei tekitata Euroopa avalikkusele lisakulusid.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Ühtse euromaksete piirkonna (SEPA) loomine on ühtsema makseteenuste turu saavutamiseks mõõdapääsmatu. Sellega suurendatakse konkurentsi, kuna ei tehta vahet eurodes sooritatavatel piiriülestel ja riigisisestel maksetel ning see võib aidata parandada Euroopa elanike elujärge.

Seda arvesse võttes peaksid riikide valitsused hakkama SEPA teenuseid rakendama kiiremas korras ning muutma seda algatust reguleerivad eeskirjad asjakohasteks, et sellega tööpoolest lihtsustada praegust makseteenuste olukorda ja vähendada klientide kulusid.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Ühtne euromaksete piirkond (SEPA) on kavandatud ühtse makseteenuste turuna, kus toimib tõhus konkurents ning kus ei tehta vahet eurodes sooritatavatel piiriülestel ja riigisisestel maksetel. Me oleksime pidanud SEPA vahenditele üleminekuks kehtestama õiguslikult siduva tähtaja. Riiklike haldusorganite üleminek SEPA vahenditele ei vasta meie ootustele.

Seetõttu on oluline, et kõik asjaomased sidusrühmad – seadusandjad, pangandusettevõtted ja makseteenuste kasutajad – on SEPAle ülemineku protsessiga seotud. Kõikides liikmesriikides tuleks tagada olemasolevate otsekorralduslepingute jätkuv õiguslik kehtivus, kuna uute lepingute allkirjastamise kohustus riigisisestelt otsekorraldusskeemidelt SEPA otsekorraldusskeemile üleminekul oleks koormav.

Seega peab komisjoni seadma SEPA vahenditele üleminekuks selge, asjakohase ja siduva lõpptähtaja, mis ei tohiks olla hilisem kui 31. detsember 2012 ning pärast seda tuleks kõik eurodes sooritatavad maksed teostada SEPA standardite järgi. Komisjonil tuleb riiklike haldusorganeid üleminekul toetada ning aidata koostada selleks terviklikud ja ajaliselt ühtlustatud riiklikud üleminekukavad.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Ühtne euromaksete piirkond (SEPA) peab muutuma kiiresti ühtseks makseteenuste turuks. Enne selle saavutamist on aga palju vaja ära teha ning olenemata direktiividest, milles on sätestatud SEPA kaardi- ja otsekorraldussüsteemide raamistikud, need süsteemid tegelikkuses siiski veel ei toimi. Seega on vaja kaotada kõik SEPA süsteemi elluviimist takistavad asjaolud, et see saaks hakata täielikult toimima nii kiiresti kui võimalik. Oluline on, et ülemineku periood ei kestaks kauem kui 21. oktoobri 2012.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), kirjalikult. – (PL) Ühtne euromaksete piirkond (SEPA) on süsteem, mille elluviimine muudab miljonite eurooplaste elu lihtsamaks. Olenemata sellest, millise liikmesriigi kodanikud nad on, saavad nad hõlpsamalt teha kiiresti ja odavalt ülekandeid teise liikmesriigi eraisikutele või ettevõtetele sama hinnaga, millega oma kodumaalgi. Internetipanganduse ajastul suurendab see konkurentsi pankade vahel, mis on kodanikele kasulik. SEPA rakendamine on järjekordne samm ühisturu neljast põhivabadusest ühe – kapitali vaba liikumise – elluviimisel. Äärmiselt oluline on asjaolu, et SEPA aitab majanduslikult lähendada nii euroala riike ja euroalasse mittekuuluvaid Euroopa Liidu liikmesriike kui ka Euroopa vabakaubanduspiirkonna riike.

Seepärast toetan ma täielikult Euroopa Parlamendi resolutsiooni ühtse euromaksete piirkonna elluviimise kohta. Samas palun ma Euroopa Komisjonil seada SEPA süsteemi elluviimise kontrollimisel esmatähtsaks jaepangandusklientide huvid ja süsteemi ohutusega seotud küsimused.

Resolutsiooni ettepanek RC-B7-0154/2010

Kader Arif (S&D), kirjalikult. – (FR) Võltsimisvastast kaubanduslepingut ACTA käsitlev resolutsioon, mis täna vastu võeti ja mille üks algatajatest ma olin, on äärmiselt sümboolne, sest selle suhtes oldi üksmeelel. Sellega saadeti selge sõnum komisjonile, kes on nimetatud lepingu läbirääkimisi pidanud äärmiselt salaja juba kaks aastat. Parlament nõuab nii käimasolevate läbirääkimiste täielikku läbipaistvust kui ka aluslepingutest kinnipidamist. Nende kohaselt on tal õigus saada samasugust teavet, nagu nõukogu saab. Vaatamata läbirääkimiste meetodile või sellele, mida me teame nende sisu kohta, olen ma ACTAt käsitlevate läbirääkimiste läbiviimise viisi vastu. Meil on palju kartusi seoses ühenduse õigustiku kahtluse alla seadmise. Lisaks ohule, et reaktsioon võib olla taas paindlik, võidakse siinjuures seada kahtluse alla kodanike põhiõigused, nagu sõnavabadus ning õigus eraelu puutumatusele ja andmekaitsele, ning internetiühenduse ja veebimajutuse pakujate vastutuse puudumise põhimõte. Parlament näitas juba, et peab neid põhimõtteid oluliseks ning kui komisjon ei muuda oma tegutsemisviisi, hakkab ma parlamendis tegema kihutustööd ACTA ratifitseerimise vastu, samamoodi nagu me suutsime seda teha Ülemaailmse Pankadevahelise Finantstelekommunikatsiooni Ühingu (SWIFTi) lepingu puhul.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjalikult. – Ma hääletasin käesoleva resolutsiooni poolt. Intellektuaalomandi õiguste parem kaitse ning võltsimis- ja piraatlusevastane võitlus on Euroopa Liidus ja maailmas kahtlemata olulised teemad ning mul on väga hea meel selle üle, et rahvusvahelisel tasandil alustati läbirääkimisi intellektuaalomandi õiguste tugevdamiseks ning võltsimis- ja piraatlusevastase võitluse tõhustamiseks. Ma olen aga väga pettunud selles, kuidas need läbirääkimised toimuvad.

Lissaboni lepingu kohaselt tuleb komisjonil anda Euroopa Parlamendile vahetut ja täielikku teavet rahvusvaheliste lepingute läbirääkimiste kõikides etappides, kuid ACTA lepingu puhul seda ei tehta. Pealegi peab Euroopa Parlament enne ACTA lepingu jõustumist ELis andma lepingule oma nõusoleku. Kuidas me saame seda teha, kui meid hoitakse teadmatuses? Ma loodan väga, et Euroopa Komisjon täidab oma kohustusi ja edastab kogu vajaliku teabe läbirääkimiste olukorra kohta.

Jan Březina (PPE), kirjalikult. – (CS) Lugupeetud juhataja! Mina andsin poolthääle Euroopa Parlamendi resolutsioonile võltsimisvastase kaubanduslepingu ACTA läbirääkimiste läbipaistvuse ja praeguse olukorra kohta, sest ma jagan resolutsiooni esitajate kahtlusi läbirääkimiste senise kulgemise suhtes. Läbirääkimised toimuvad salaja, mis tähendab, et neid puudutavatele dokumentidele on juurdepääs vaid Euroopa Komisjonil ja ELi liikmesriikidel. Euroopa Parlament on protsessist täielikult välja jäetud, kuigi tema nõusolek on lepingu jõustumise eeltingimuseks. Mina olen seisukohal, et digitaalne infosisu ja selle käsitlemine tuleb lepingu tekstist välja jätta; kui see ikkagi kaasatakse, ei tohi kõnealused sätted olla survet avaldava loomuga. Ma usun kindlalt, et ACTA leping peab piirduma praegu kehtiva intellektuaalomandiõigusega ja et mis tahes karistuste määramine digitaalse infosisu paljundamise eest tuleb jätta liikmesriikide otsustada. Eraelu puutumatuse ja isikuandmete kaitse peab jääma Euroopa õigusaktide tugisambaks ning rahvusvaheliste lepingutega ei tohi seda vähendada. Ma pooldan ACTA lepingut, millega võideldakse võltsimise vastu, mis kujutab endast praegu tõelist ohtu majandusele ja tarbijatele ning on kahtlemata vastuolus intellektuaalomandi õigustega. Samas tuleks välja jätta paljundamine, mida tehakse üksnes isiklike vajaduste rahuldamiseks. Selle kaasamine oleks minu arvates vastuolus õigusega isiku- ja teabevabadusele. Lühidalt öeldes ei saa võltsimist ja paljundamist kohelda võrdselt.

Derek Roland Clark (EFD), kirjalikult. – Meie andsime kolmapäeval, 10. märtsil 2010. aastal ACTA käsitlevale resolutsioonile fraktsioonina vastuhääle, sest oleme seisukohal, et ACTA lepingut ei peaks mitte mingisugusel kujul olemas olema. See on eraomandi hävituslik rikkumine. Kui me oleksime resolutsiooni poolt hääletanud, oleksime tunnustanud selle õigusakti olemasolu, kuid otsustasime sellega lepingut mitte tunnustada.

Marielle De Sarnez (ALDE), kirjalikult. – (FR) Hoolimata Lissaboni lepingust ja kaasotsustamise õigusest rahvusvahelise kaubanduse küsimuses, hoiduvad komisjon ja liikmesriigid avalikust arutelust võltsimisvastase kaubanduslepingu ACTA teemal. Läbipaistvuse puudumine tekitab tõelisi kahtlusi, mida saab hajutada vaid avalikkuse ja Euroopa Parlamendiga konsulteerimise kaudu. Ehkki võitlus võltsimise vastu on õiguspärane ja vajalik, laiendaks ACTA leping autoriõigusi veelgi. Kas internetiühenduse pakkujatel peaks lubama kontrollida digitaalset failide jagamist ja kehtestada kasutajatele sanktsioone, sealhulgas katkestada nende internetiühendus? Niisuguse kontrollimise kulud oleksid internetiühenduse pakkujatele pööraselt suured ning kontrollimine ise keeruline. Pealegi ei ole internetipiraatlust määratletud veel kuriteona ei Euroopa ega ka rahvusvahelises õiguses. Seetõttu on karistuste järjepidev kohaldamine nii suures ulatuses põhjendamatu, eriti arvestades, et õigus internetiühendusele kujutab endast ikkagi põhivabadust, kui pidada silmas isikute õigust teabele. Komisjon peab esitama parlamendile dokumendi, milles on antud ülevaade läbirääkimiste olukorrast ja kõikidest arutlusel olevatest seisukohtadest. Kui ta seda ei tee, võib parlament lükata tagasi salaja arutatud dokumendi, täpselt samamoodi, nagu ta tegi seda Ülemaailmse Pankadevahelise Finantstelekkommunikatsiooni Ühingu (SWIFTi) lepingu puhul.

Edite Estrela (S&D), kirjalikult. – (PT) Mina andsin poolthääle resolutsioonile võltsimisvastase kaubanduslepingu ACTA läbirääkimiste läbipaistvuse ja praeguse olukorra kohta, sest läbirääkimiste läbiviimisel pooldan ma läbipaistvat protsessi.

Pärast Lissaboni lepingu jõustumist peab Euroopa Parlament selle kohaselt enne ACTA lepingu jõustumist ELis andma lepingu tekstile oma nõusoleku. Parlamendi kaastöö on oluline selleks, et intellektuaalomandi õiguste kohaldamise vahendid ei takistaks uuendustegevust, konkurentsi, isikuandmete kaitset ega teabe vaba liikumist.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Võltsimine on maailmamajanduse üks peamisi nuhtlusi ning hoolimata püüdlustest selle vastu võidelda, on ilmselge, et riigid ei ole võimelised iseseisvalt seda tulemuslikult tegema. Teatavate toodete ostmisega kaasnedes võivad tervise- ja ohuriskid tarbijatele on tänapäeval ilmsed.

Kaubanduse ja tööstuse seisukohalt nõrgestab see paralleelne tööstus, mis kasutab ebaseaduslikult ära teiste loovust ja kuulsust, kaubamärkide väärtust ning vähendab nende erilisust. Seega, ehkki avatud, vaba ja õiglase turu loomine on oluline, saab seda saavutada vaid siis, kui võltsimine üldiselt hukka mõistetakse ning kui suuremad tootjad selle vastu võitlevad. Võltsimisvastane kaubandusleping võib olla tee, mida mööda tasub käia, kuid seda tuleb üheselt mõista ning selle üle eelnevalt varjatult arutada, mitte nii, nagu seda praegu tehakse.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) 2008. aastal alustasid Euroopa Liit ja teised Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni riigid läbirääkimisi eesmärgiga sõlmida uus mitmepoolne leping, mis peaks aitama intellektuaalomandi õigusi tõhusamalt jõustada ning vältida võltsimise ja piraatluse vastu (võltsimisvastane kaubandusleping ACTA). Nad leppisid ühiselt kokku konfidentsiaalsusklausli osas. Mis tahes kokkulepe, mille Euroopa Liit ACTA küsimuses saavutab, peab olema kooskõlas ELi õiguslike kohustustega eraelu puutumatuse ja andmekaitseaduse valdkonnas, nagu on väljendatud eelkõige direktiivis 95/46/EÜ, direktiivis 2002/58/EÜ ning Euroopa Inimõiguste Kohtu ja Euroopa Kohtu kohtupraktikas. Pärast Lissaboni lepingu jõustumist peab Euroopa Parlament selle kohaselt enne ACTA lepingu jõustumist Euroopa Liidus andma lepingu tekstile oma nõusoleku. Lisaks sellele on komisjon lubanud anda parlamendile vahetut ja täielikku teavet rahvusvaheliste lepingute läbirääkimiste kõikides etappides. Seega oleks enne ACTA läbirääkimiste algust pidanud kehtestama õigusliku aluse ja parlament oleks pidanud läbirääkimiste volitused heaks kiitma. Komisjon peaks esitama oma ettepanekud enne järgmist läbirääkimiste vooru.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Parlament on üsna selgelt mõistnud hukka selle, et komisjon varjab teavet käimasolevate võltsimisvastase kaubanduslepingu ACTA läbirääkimiste kohta ja samuti piirangute kohta, mida komisjon, samamoodi jätkates, on püüdnud kontrollile ja demokraatlikule järelevalvele kehtestada. Sellepärast on meie arvates oluline, et resolutsioonis on toodud esile, et komisjonil on õiguslik kohustus „anda parlamendile vahetut ja täielikku teavet rahvusvaheliste lepingute läbirääkimiste kõikides etappides”.

Läbirääkimised tuleb läbi viia demokraatlikult ja läbipaistvalt ning need peavad hõlmama ka sisu avalikku arutamist, mida meie peame positiivseks nähtuseks. Lisaks sellele rõhutame me vajadust austada põhiõigusi, nagu sõnavabadus ning õigus eraelu puutumatusele – pidades täielikult kinni subsidiaarsuse põhimõttest – ja isikuandmete kaitsele. Seetõttu hääletasime selle poolt.

Bruno Gollnisch (NI), kirjalikult. – (FR) ACTA nime all tuntud võltsimisvastase kaubanduslepingu eelnõu võib näida hea ideena, sest Euroopa majandus ja töökohad kannatavad rängalt selle ebaõiglase tegevuse tõttu ülemäära vaba kaubandusega maailmas, mida te meile peale surute. Kuid nagu alati, kui komisjoni arutatavas lepingus on midagi väga kahjulikku, siis tehakse kõike salaja.

Ma pean silmas Blair House'i lepingut, milles ohverdati Euroopa põllumajandus selleks, et kustutada USA rahvusvaheliste põllumajandus- ja toiduettevõtete nälga. Samuti pean ma silmas kurikuulsat mitmepoolset investeeringute lepingut, millega püüti rahvusvahelised ettevõtted vabastada nende riikide õigusaktide järgimisest, kus nad tegutsevad. Õnneks ei näinud see leping päevavalgust. Praegusel juhul on küsitav ACTA lepingu internetti käsitlev osa: see on sõna tõsisest mõttes Prantsuse autoriõiguse seaduse, nn Hadopi koletu üleilmne variant.

Tolliametil on õigus otsida läbi iga isiku MP3-mängija, mobiiltelefon ja sülearvuti, kui on kahtlus, et ta on laadinud ebaseaduslikult mõne faili alla. Internetiühenduse pakkujaid võidakse sundida katkestama kliendi internetiühendust või edastama teavet nende kohta. See on lubamatu ning sellepärast pidime me andma poolthääle resolutsioonile, milles nõutakse täielikku läbipaistvust läbirääkimistes ning ähvardatakse komisjoni kohtuga, kui ta sellest keeldub.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjalikult. – (FR) Ma toetasin resolutsiooni, mille eesmärgiks on saavutada Euroopa Komisjonilt täielik läbipaistvus praegu salaja toimuvate võltsimisvastase kaubanduslepingu ACTA läbirääkimistes. Lisaks ohule, et reaktsioon võib olla taas paindlik, võidakse siinjuures seada kahtluse alla kodanike põhiõigused, nagu sõnavabadus ning õigus eraelu puutumatusele ja andmekaitsele, ning internetiühenduse ja veebimajutuse pakkujate vastutuse puudumise põhimõte. Samuti ei saa Euroopa Parlamenti kui Euroopa kodanike häält jätta nendest läbirääkimistest välja ning ta peab saama samasugust teavet, nagu nõukogule edastati. See on demokraatia nõue. Ja viimaseks, ACTAga ei tohi takistada juurdepääsu analoogravigimatele. Seega, võttes arvesse läbirääkimiste protsessi ja muret tegevaid kuulujutte lepingu sisu kohta, saan ma kõnealuse lepingu suhtes kriitilist resolutsiooni praegu vaid toetada.

Małgorzata Handzlik (PPE), kirjalikult. – (PL) Vastuvõetud resolutsioonis väljendas Euroopa Parlament selget toetust suuremale läbipaistvusele Euroopa Komisjoni läbirääkimistes võltsimisvastase kaubanduslepingu

ACTA üle. Piraatlus ja võltsimine on Euroopa majanduse ja ülejäänud maailma majanduse jaoks üha suurenev probleem.

Arenguriikide majandus muutub järjest enam teadmistepõhiseks. Seetõttu vajame intellektuaalomandi õiguste kaitsmiseks ka selgeid ja tõhusaid põhimõtteid, mis ei takista uuendustegevust ega konkurentsi, ei koorma liigselt seaduslikku kaubandust ning kaitsevad meie eraelu puutumatust ja põhiõigusi, näiteks sõnavabadust. Seepärast ei vaidlustata täna vastuvõetud resolutsiooniga lepingu kui sellise sõlmimise mõtet. Euroopa Komisjoni korraldatud läbirääkimised ei ole aga avatud.

Euroopa Parlamenti ja Euroopa kodanikke ei teavitata läbirääkimiste edenemisest. Niisugune teabe puudumine paneb muretsema. Me soovime Euroopa Komisjonilt suuremat läbipaistvust. Me soovime teada, milliseid kohustusi Euroopa Komisjoni läbirääkijad 500 miljoni Euroopa Liidu kodaniku nimel võtavad.

Elisabeth Köstinger (PPE), kirjalikult. – (DE) Võltsimisvastase kaubanduslepingu ACTA läbirääkimised seoses autoriõiguse seaduse, samuti võltsimise ning toodete ja internetipiraatluse vastase võitlusega tähistavad kahtlemata olulist sammu intellektuaalomandi kaitse suunas. Kahetsusväärset jätab aga komisjoni läbirääkimistega seotud teabepoliitika paljuski soovida.

Kuna läbirääkimiste olukorda hoitakse salajas, on Euroopa Parlamendil raske täita väärtuslikku osa sätete koostamisel ja tagada seega eelnevalt, et eurooplaste kodanikuõigusi ei piirata ning andmekaitset käsitlevaid direktiive ei rikuta. Ma toetan resolutsiooni ettepanekut (RC7-01 54/2010) ja seega ka Euroopa Parlamendi üleskutset komisjonile muuta oma teabepoliitika ACTA läbirääkimiste suhtes läbipaistvamaks, igakülsemaks ja seega ka terviklikumaks.

David Martin (S&D), kirjalikult. – Võltsimisvastase kaubanduslepingu ACTA läbirääkimiste läbipaistvus on sisulise tähtsusega ning mul on hea meel, et parlament nõudis nii ülekaalukalt täielikku avalikustamist. Ma olen küll rahul kinnitusega, et üksikisikuid ei karistata tegevuse eest, mis on teostatud isiklikuks tarbeks, ja et ACTAt ei kasutata analoogravimite arenguriikidesse jõudmise takistamiseks, kuid loodan siiski, et parlament saab juurdepääsu ka kõikidele dokumentidele ning jälgida läbirääkimisi tagamaks, et lubadustest ka kinni peetakse.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Võltsimisvastase kaubanduslepingu läbirääkimisprotsessi läbipaistmatus on vastuolus Euroopa Liidu toimimise lepingu vaimusega. Nõukogul ja komisjonil tuleb viivitamatult teha kättesaadavaks kõik läbirääkimiste aluseks olevad dokumendid. Kui komisjon ja nõukogu ei pea sellest põhikohustusest kinni, võib parlament kasutada õiguskaitsemenetlusi, et saada dokumentidele juurdepääs. See aga võib kahjustada asjaomaste Euroopa institutsioonide mainet.

Zuzana Roithová (PPE), kirjalikult. – (CS) Ma soovin tänada raportööri ja kõiki liikmeid, tänu kellele sai Euroopa Parlament nii suure hääletamusega väljendada selgelt oma kindlat seisukohta nii tähtsa rahvusvahelise lepingu läbirääkimisprotsessi läbipaistmatuse suhtes. Me loodame, et lepinguga luuakse uus rahvusvaheline mõõde võitluses võltsimise vastu, vähendamata sealjuures Euroopa kodanike õigust eraelu puutumatusele.

Ma näen probleemi ka asjaolus, et Hiinat läbirääkimistele ei kutsutud. Eilses arutelus ütles komisjoni esindaja mulle, et ka komisjon peab seda strateegiliseks veaks. Arvata, et Hiina, mis on suurim võltsingute päritoluriik maailmas, allkirjastab hiljem valmis lepingu, on ebarealistlik. Ma olen kindel, et meie tänane kriitiline raport veenab komisjoni muutma oma hoiakut parlamendi suhtes, kellel on tänu Lissaboni lepingule kaasotsustamisõigused uutes valdkondades, sealhulgas välispoliitikas.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – Ma toetasin resolutsiooni RC7-01 54/2010 võltsimisvastase kaubanduslepingu ACTA kohta ning mul on hea meel, et seda tegi ka parlamendi suur enamus. ACTA-l on oht saada tuntuks kui komisjoni läbipaistmatuse leping. ACTA läbirääkimistes peaks komisjon järgima läbipaistvuse põhimõtet, inimõigusi ja Euroopa Parlamendi seaduslikku õigust teabele. Kuid komisjon ei soorita seda eksamit parlamendi teavitamisel õigusnormide järgimisest Lissaboni lepingu tingimuste kohaselt. EL ei saa jätkata ACTA läbirääkimisi, kui kodanikel ei võimaldata protsessis osaleda.

Samuti on naeruväärne ja lubamatu see, et Euroopa Parlamendi liikmed peavad pärima suletud uste taga komisjonilt nende lepingute sisu kohta, mille üle me hääletama peaksime. Samuti näitas Euroopa Parlament, et ei lepi salatsemisega ning et peab tähtsaks kõigi jaoks avatud interneti. Euroopa Parlamendi liikmed näitasid, et ei lase kohelda ennast jalamatina. Komisjonilt nõuti tungivalt, et ta teavitaks meid täielikult ja viivitamata ACTA läbirääkimistest.

Resolutsiooni ettepanek RC-B7-0181/2010

Harlem Désir (S&D), kirjalikult. – (FR) Praeguse üldiste tariifsete soodustuste kava (GSP) kehtivus lõppeb peagi. Ma andsin poolthääle resolutsioonile, millega tahetakse kaasata parlament täielikult selle kava läbivaatamisse, mis tuleks lõpule viia 2012. aastaks. Kõnealune kaubanduskava võimaldab 176 arengumaal ja piirkonnal saada soodustingimustel juurdepääsu Euroopa turule, kui nad ratifitseerivad Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni sotsiaalõiguste konventsioonid ja ÜRO inimõigusi käsitlevad konventsioonid.

Kahjuks ei ole aga kava rakendatud rahuldavalt. Sellepärast me nõuamegi enne läbivaatamist aruannet konventsioonide ratifitseerimise ja rakendamise praeguse seisukorra kohta, GSP mõjuhinnaangut perioodil 2006–2009, niisuguse sätte lisamist, mille kohaselt tuleb ÜRO 27 peamist konventsiooni ellu viia, ning läbipaistvamat uurimisprotsessi, mis hõlmaks eeskätt korrapärast konsulteerimist parlamendiga.

Kahetsusväärne on asjaolu, et hääletuse ajal ei võetud paremääre taotlusel vastu muudatusettepanekut, milles nõuti Colombias uurimise läbiviimist seoses paljude ametiühingute gelaste tapmise ja ühishaudadega, mis sisaldavad sadade viimastel aastatel La Macarena lähedal tapetud inimeste surnukehi.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Euroopa Liit on maailma suurim humanitaar- ja arenguabi andja. Me teame, et igal aastal annavad Euroopa Liit ja tema liikmesriigid miljoneid koostöö- ja arenguprogrammidele, et see abi on vajalik ja et paljudel juhtudel on sellest ka tõesti suur abi.

Turumajanduse pooldajana olen aga veendunud, et arenguabi saab anda (ja peabki andma) kaubanduspoliitika kaudu, millest arengumaad kasu saavad. Ma usun, et selle raames täidab üldiste tariifsete soodustuste kava, mis võimaldab pakkuda arengumaadest pärinevate toodete puhul mittevastastikust sooduskohtlemist, olulist osa.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Mitte mingil juhul ei saa kindlalt väita, et kehtiv üldiste tariifsete soodustuste kava (GSP) on arengumaade abistamise mehhanism, nagu resolutsioonis öeldud. Selle mehhanismi mõju rõhutab nende riikide majanduslikku sõltuvust, sest sellega kaasneb tootmine ekspordiks, mis toimub aga siseturul arvelt. Kõnealusest süsteemist saavad enamasti kasu suured rahvusvahelised ettevõtted – osa neist on pärit ELi riikidest –, mitte arengumaade inimesed.

Seega on mõned eesmärgid, millel GSP peaks rajanema, vastuolus tegelike tulemustega.

Samas, võttes arvesse järjest suuremat survet rahvusvahelise kaubanduse liberaliseerimisele, on ilmselge, et EL on kasutanud selle määruse eesmärki väljapressimisvahendina nimetatud vabakaubanduslepingute suhtes nõusoleku saavutamiseks, avaldades nendele riikidele mõõdutundetult diplomaatilist ja majanduslikku survet.

Et GSP saaks arenguabimehhanismiks, on vaja tühistada nii see kui ka teised arenguabimeetmed ning neid uuesti arutada, et luua sellega tõhus ja solidaarne olustik ning võidelda majandusliku sõltuvuse ning inimeste ja loodusvarade ärakasutamise vastu suurte korporatsioonide poolt ELis. Seda pakkusime me välja ka oma ettepanekus.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Euroopa Ühenduse meetmed, mida ta on võtnud alates 1971. aastast seoses kaubandussoodustuste tegemisega arengumaadele üldiste tariifsete soodustuste kava raames, muudavad maailmakaubanduse õiglasemaks ning samal ajal aitavad nendel maadel edendada majanduskasvu ja -arengut.

Kehtiv määrus lõppeb 2011. aastal, mis tähendab seda, et meil on vaja hakata tegema viivitamatult jõupingutusi selle nimel, et töötada välja uus vahend, mis aitaks säilitada või võimalusel isegi suurendada hüvesid, mida see süsteem on arengumaadele andnud, ning rahvusvahelisest kriisist väljumise taustal omab see veelgi suuremat kaalu. Kui me soovime vältida ebaõiglust, siis on aga äärmiselt oluline, et soodustatud riikide uus loetelu kajastaks arenguriikide reaalselt majanduslikku olukorda.

Raúl Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – Kokkuvõttes hääletasin ma üldiste tariifsete soodustuste kava käsitleva resolutsiooni ühisettepaneku (RC7-0181/2010) poolt, kuigi ma pean kahetsusväärseks ja ärritavaks asjaolu, et Colombia saatkonnal õnnestus väga edukalt veenda mõnd kolleegi, et resolutsioonist jäetaks välja peaaegu kõik viited vajadusele uurida inimõiguste rikkumisi Colombias ja otsustada uurimistulemuste põhjal, kas kaotada tariifsed soodustused Colombia toodetele või mitte.

Raport: Gabriele Albertini (A7-0023/2010)

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), kirjalikult. – (EL) Ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika aruandel põhinev Euroopa Parlamendi raport ELi ühise välis- ja julgeolekupoliitika kohta, mille koostas lihttrahvavaenulik konservatiivide, sotsiaaldemokraatide ja liberaalide liit Euroopa Parlamendis, kujutab endast pidevat toetust kapitali poliitilistele häälekandjatele, et edendada ELi veelgi suuremat militariseerimist, eriti pärast tagurliku Lissaboni lepingu jõustumist, ning tõhustada nende innukat tegevust, kui nad propageerivad ELi imperialistlikku poliitikat, sekkumist ja sõdu, mida ta kolmandate riikide ja nende rahvaste suhtes kogu maailmas teostab, et teenida monopolise kapitali huve ja suurendada tema sõltumatust imperialistliku sisevõitluse süvendamise tingimustes.

Raportis nõutakse:

- a) Lissaboni lepingu kohase ELi välisteenistuse tõhusat loomist, mis on ELi imperialistlike sekkumiste korraldamise, toetamise ja elluviimise uus poliitilis-sõjaline vahend;
- b) et suurendataks ELi eelarvelisi eraldisi sõjalisele ja poliitilise sekkumisele;
- c) ELi poliitilise ja sõjalise võimekuse paremat ühendamist, kusjuures ELi ja NATO tihedam koostöö on määrava tähtsusega liidu tõhusamaks imperialistlikuks sekkumiseks sõjaliste vahendite abil.

Kreeka Kommunistlik Partei andis vastuhääle ning taunib seda vastuvõetamatut raportit, mis on puhtalt ja täielikult inimeste vastu suunatud imperialistlike rünnakute juhend.

Elena Oana Antonescu (PPE), kirjalikult. – (RO) Euroopa Liit peab arendama oma strateegilist iseseisvust jõulise ja tõhusa välis-, julgeoleku- ja kaitsepoliitika abil, et kaitsta üleilmselt oma huve, tagada oma kodanike julgeolek ning edendada inimõiguste ja demokraatlike väärtuste austamist kogu maailmas. Tõhusamate Euroopa julgeolekualaste kokkulepete kaudu peavad liikmesriigid näitama üles tahet muuta Euroopa Liit rahvusvahelisel areenil olulisemaks osalejaks.

Ma arvan, et nõukogu järgmises aruandes ühise välis- ja julgeolekupoliitika (ÜVJP) kohta tuleb otseselt viidata ka Euroopa Liidu välispoliitika strateegia elluviimisele ja anda hinnang selle tulemuslikkusele ning pakkuda välja tingimused, et luua konkreetne ja vahetu dialoog Euroopa Parlamendiga, keskendudes ÜVJP strateegilisema käsitluse kujundamisele.

John Attard-Montalto (S&D), kirjalikult. – Mina andsin muudatusettepanekule 18 vastuhääle, sest minu arvates sisaldab see vastuolu. Selle sissejuhatuses taunitakse militariseerimise mõttekäiku ja järeldatakse, et ühine välis- ja julgeolekupoliitika peaks tuginema rahumeelsetele põhimõtetele ja julgeoleku demilitariseerimisele. Minu isiklik seisukoht ühtib minu riigi neutraliteedi põhimõttega ja seega, kuna see muudatusettepanek on ebaselge, otsustasin, et ei saa anda poolthäält ega jääda erapooletuks.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjalikult. – (LT) Ma toetan seda raportit, sest usun, et selge ja kooskõlastatud ühine välis- ja julgeolekupoliitika (ÜVJP) võib märkimisväärselt aidata kaasa Euroopa Liidu volituste tugevnemisele rahvusvahelisel tasandil. Üks olulisemaid ÜVJP teemasid on kahtlemata ELi üha suurenev sõltuvus energia tarneallikatest ja transiidikanalistest ning vajadus vähendada ELi energeetika sõltuvust kolmandatest riikidest. Ma kutsun komisjoni asepresidenti ja kõrget esindajat Catherine Ashtonit kindlalt järgima parlamendi soovitusi ühtse ja kooskõlastatud poliitika väljatöötamiseks, eelkõige suurendama ELi ühtekuuluvust läbirääkimistel energiatarnijate (eriti Venemaa) ja transiitriikidega, toetama ELi energiaprioriteete ning kaitsma liikmesriikide ühishuve, kujundama välja tulemuslikku energiaalast diplomaatiat ja tõhusamaid kriisiolukordadele reageerimise mehhanisme ning lisaks edendama energiavarustuse mitmekesistamist, säästvat energiakasutust ja taastuvate energiaallikate arendamist. Ma olen veendunud, et ainult ELi ühine käsitlusviis võib tulevikus ära hoida puudusi liikmesriikide nafta- ja gaasivarustuses ja suurendada ELi kui terviku energiavarustuse kindlust.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog ja Åsa Westlund (S&D), kirjalikult. – (SV) Meie, rootslastest sotsiaaldemokraadid, usume, et ELi ja NATO koostööd ei tohiks arendada üksnes ÜRO põhikirja alusel. Seetõttu pidasime oluliseks lisada sellesse küsimusse ka liikmesriikide vaatepunkti ning võtta arvesse liikmesriikide erinevaid traditsioone ja seisukohti välis-, julgeoleku- ja kaitsepoliitika suhtes.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Nagu paljud liikmesriigid (kui mitte kõik), on ka Euroopa Liit seatud vastamisi eelarvega, mis on tunduvalt kahvatum kui tema kõrged sihid ja millest ei piisa kõikide soovide täitmiseks. Euroopa väärtuste ja ootuste rohkus selle suhtes toob sümmeetria puudumise esile.

Asjaolu, et suurepärasuse saavutamiseks on poliitika prognoosimise ja meetmete võtmise vahend, muutub iseäranis oluliseks siis, kui kõne all on küsimused, mis seostuvad meie ühise elu jaoks sisulise tähtsusega teemadega, nagu välis- ja julgeolekupoliitika.

Lissaboni leping ja sellest tulenevalt kõrge esindaja ametikoha loomine näitab liikmesriikide veendumust, et Euroopa välis- ja julgeolekupoliitikaga seotud meetmete võtmist on äärmiselt vajalik kiirendada, kooskõlastada ja lähendada. Alles siis, kui meetmeid ellu viiakse, näeme, kas aluslepingu sätted on piisavad ja kas tekstis sätestatu täidab oma eesmärgi edukalt.

Ma loodan, et liit suudab reageerida sellele tähtsale ülesandele tulemuslikult.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Raport Euroopa julgeolekustrateegia rakendamise kohta on parlamendi iga-aastane dokument, milles hinnatakse Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitikat ning esitatakse ettepanekud selle poliitika tulemuslikkuse ja nähtavuse parandamise kohta. Lissaboni lepingu jõustumisega sai ELi välistegevus uue mõõtme ja tähtsuse. Parlament täidab siinjuures olulist osa välistegevuse demokraatliku õiguspärasuse kaitsjana. Loodav Euroopa välisteenistus kujutab endast liidu jaoks, mis seni sai toetuda vaid riikide esindatusele, diplomaatilist korpust ja diplomaatilise tegevuse elluviimise vahendit. Samas on hädavajalik tagada ELile eelarvelised vahendid välisesindatuse eesmärkide täitmiseks.

Petru Constantin Luhan (PPE), kirjalikult. – (RO) Ma soovin viidata mõnele punktile ühise välis- ja julgeolekupoliitika (ÜVJP) 2008. aasta peamisi aspekte ja põhilisi valikuvõimalusi käsitleva raporti Lääne-Balkani alapeatükis.

Arvestada tuleb asjaoluga, et üldasjade ja välissuhete nõukogu kohtumisel 2008. aasta veebruaris lepitati kokku, et iga ELi liikmesriik otsustab ise vastavalt riiklikule tavale ja rahvusvahelisele õigusele oma suhete üle Kosovoga.

Samas on käesoleva aasta esimesel poolel oodata Rahvusvahelise Kohtu nõuandvat arvamust selle kohta, kas iseseisvuse ühepoolne väljakuulutamine Kosovo omavalitsuse ajutiste institutsioonide poolt oli kooskõlas rahvusvahelise õigusega.

Kosovo stabiliseerimisprotsessi arengute hindamisel tuleb säilitada tasakaalustatud käsitlusviis, võttes arvesse, et 2009. aasta jooksul, sealhulgas ka novembris toimunud valimiste ajal, täheldati pingelisi olukordi. Sellega seoses ma arvan, et lahendamist vajavad paljud probleemid, eriti seoses õiguse jõustamise, organiseeritud kuritegevuse ja korruptsioonivastase võitluse, serblaste ja teiste vähemuste kaitsmise, kogukondadevahelise leppimise ning majandus- ja sotsiaalreformide elluviimisega.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Lissaboni lepinguga pandi parlamendile ühises välis- ja julgeolekupoliitikas uued kohustused. Me oleme valmis neid täitma ja aitama valida nii poliitilisi meetmeid kui ka isikuid, kes seda poliitikat maailmas esindavad, ning kontrollime neid, kes on määratud ametisse Euroopa välisteenistusse, sealhulgas ka ELi eriesindajaid. EL peab näitama rahvusvahelisele kogukonnale, et tal on välispoliitika, mis muutub järjest esinduslikumaks, sidusamaks, järjepidevamaks ja tulemuslikumaks. EL peab muutuma järjest enam maailma rahu peamiseks edendajaks.

Willy Meyer (GUE/NGL), kirjalikult. – (ES) Mina andsin vastuhääle raportile, mis käsitleb nõukogu aastaaruannet Euroopa Parlamendile ühise välis- ja julgeolekupoliitika (ÜVJP) peamiste aspektide ja põhiliste valikuvõimaluste kohta 2008. aastal, sest arvan, et ÜVJP eesmärk peaks olema ELi välispoliitika määratlemine, mitte tema territooriumi kaitsmine. Ma ei nõustu seosega, mis Lissaboni lepinguga ELi ja NATO vahel luuakse. Selle asemel toetan ma demilitariseerimist ja relvitustamist. Ma mõistan hukka ELi militariseerimise, mida süvendati Lissaboni lepingu vastuvõtmisega, ning ka muudatused, mis sellega kaasnesid, nagu Euroopa välisteenistuse ja kõrge esindaja ametikoha loomine. Praegu näeme kõrgeimat militariseerimise taset kogu ajaloos. Relvastuskulud on isegi Külma sõja aegsetest suuremad. Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete liitfraktsioon nõuab kõikide ELi liikmesriikides asuvate, USAle ja teistele riikidele kuuluvate sõjaväebaaside sulgemist ning me soovime, et sõjalisteks kuludeks ettenähtud raha kasutataks tsiviileesmärkidel, et saavutada aastatuhande arengueesmärgid.

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult. – (DE) Selle raportiga tahetakse EL muuta tugevamaks ülemaailmseks jõuks. Selles ei esitata aga mitte ühtegi selget määratlust ühise välis- ja julgeolekupoliitika (ÜVJP) eesmärkide ega suuna kohta. Seda arvestades ei saa rahuldada suuremate rahaliste vahendite nõuet. Tulevikus tuleb rahvusvahelist osalust hinnata tegelikult selle põhjal, kui mõistlik see on ja kui kasulik ELile. Lõppkokkuvõttes peab ÜVJP raames töötama välja strateegiapõhise käsitlusviisi. Ma olen otsustavalt ühehäälsuse põhimõtte kaotamise vastu. Ja seda eriti juhul, kui eesmärgiks on – nagu siin juba mitmel korral öeldud – suurem koostöö

NATOGa. EL peab suutma luua oma struktuurid ning mõistagi peavad tal olema olemas selleks vajalikud vahendid. Mis puudutab arvukaid operatsioone ja missioone, siis kaalumist vajavad paljud nendest 23 missioonist, milles EL osaleb. Iseäranis Afganistani strateegia, mida viiakse ellu USA juhtimisel, tuleks lugeda läbikukkunuks.

ELi osalemine tuleks seega viivitamatult läbi vaadata. Idapartnerlusega seoses tasub taas kord esile tuua, et Venemaa huve tuleb ajaloolistel, kultuurilistel ja geograafilistel põhjustel arvesse võtta ning ELi ühepoolsest tegevusest hoiduda. Kuna raportis seda arvesse ei võeta ja dokument on puudulik ka teiste küsimuste suhtes, hääletasin ma selle vastu.

María Muñoz De Urquiza (S&D), kirjalikult. – (ES) Mis puudutab Albertini ja Danjeani raporteid Euroopa Liidu välis-, julgeoleku- ja kaitsepoliitika kohta, siis ma soovin tuua selgelt esile, et Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni hispaanlaste delegatsiooni hääletus annab kinnitust Kosovo kui iseseisva riigi mittetunnustamise kohta. Kosovo iseseisvust ei ole tunnustanud ei Hispaania, neli muud ELi liikmesriiki ega 100 ÜRO liikmesriiki.

Seega toetasime me väliskomisjonis ja täna siin saalis muudatusettepanekuid, mis on kooskõlas meie seisukohaga. Sotsialistidest hispaanlaste delegatsioon pooldab aga stabiliseerimis- ja laienemisprotsessi, milles osalevad praegu Lääne-Balkani riigid, Türgi ja Island.

Raúl Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – Kuna meie viiest ettepanekust võeti kaks vastu, andsin ma lõppkokkuvõttes poolthääle raportile A7-0023/2010, mida teatakse ühise välis- ja julgeolekupoliitika aastaaruandena. Üks meie ettepanekutest käsitles õigusloojate Atlandi-ülest dialoogi ja teine lootust, et EL arendab Hiinaga strateegilisi sidemeid. Ja lõpetuseks, esialgset projekti kuigi palju ei muudetud ning muudatusettepanekute vastuvõtmisel midagi üllatavat ei olnud. Raport võeti lõpuks vastu 592 poolthäälega, sealhulgas ka meie oma, ning vastu oli 66.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), kirjalikult. – (SV) Mina andsin vastuhääle raportile, milles on öeldud, et väärtusi ja huve tuleb üleilmselt edendada liidu kollektiivse strateegilise mõtlemise süvendamise kaudu. See näib olevat uuskolonialistlik hoiak. Albertini sõnade kohaselt peab ELi pädevus hõlmama kõiki välispoliitika valdkondi ja julgeolekuküsimusi, sealhulgas ühist kaitsepoliitikat, mis võib aidata luua ühise kaitse. Euroopa jaguneb selles küsimuses kaheks. Parlament nõuab ka liikmesriikidelt suuremaid eelarvelisi eraldisi, eriti seoses ELi vajadusega luua võimalikult kiiresti ÜRO juures ulatuslik esindatus, mis räägiks ühel häälel. ELi liikmesriigid säilitavad mõistagi oma kohad ÜROs, kuid ühehäälselt kõneledes on ELil suurem mõju nende üle. Euroopa Parlament usub ka, et EL ja NATO peaksid hakkama tegema sagedamini ja tõhusamat koostööd. See on vastuolus minu kodumaa neutraliteedipoliitikaga. Euroopa kodanikel ei ole olnud kunagi võimalust avaldada oma arvamust sellel teemal, sest mõned liikmesriigid keeldusid korraldamast rahvahääletust Lissaboni lepingu üle.

Report: Arnaud Danjean (A7-0026/2010)

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), kirjalikult. – (EL) ELi raport ELi ühise välis- ja julgeolekupoliitika kohta kujutab endast üleskutset ELi imperialistliku keskuse ulatuslikule sõjale rahva vastu. See tähistab konkurentsi süvendamist veelgi teiste imperialistlike keskustega.

Raportis

avaldatakse tunnustust 70 000 töötajale, kes on osalenud ja osalevad üle maailma 23 ELi sõjalises ja poliitilises missioonis, millest enamik on toimunud koostöös USA ja NATOGa;

tuntakse heameelt Somaalia imperialistliku merejärelevalve üle Euroopa Liidu mereväe poolt ning nõutakse, et EL looks välismaal Sudaani poliitikat ja alalist sõjaväge käsitleva mehhanismi, mis ei tohi õõnestada riigi valitsuse tegevust;

toetatakse kava luua poliitiline ja sõjaväeline kriisiohjamise ja planeerimise direktoraat ning ELi alaline operatsioonikeskus;

nõutakse riigipoolse terrorismi süvendamist ja demokraatlike õiguste piiramist terrorismivastase võitluse ja radikaliseerumise eesmärgil;

edendatakse poliitilisi ja sõjalisi volitusi omava Euroopa välisteenistuse kiiret loomist;

nõutakse Lissaboni lepingu solidaarsusklauslis sätestatud väidetava vastastikuse abi raames sõjaväeliste ja poliitiliste sekkumiste korraldamist ja seda isegi ELi liikmesriikides.

Inimeste huvides oleks üksnes see, kui kogu imperialistlik ja lihtrahvaenulik poliitika kaotataks ja ELi ülesehitus ära muudetakse.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjalikult. – (RO) Euroopa Parlament on ELi kodanike hääle abil saanud rohkem volitusi eelarvet ning välis-, julgeoleku- ja kaitsepoliitikat puudutavates küsimustes. Seda arvesse võttes tuleb teistel ELi institutsioonidel kaasata Euroopa Parlamendi liikmed otsustetegemisse ja nende isikute ametisse määramisse, kes esindavad ELi rahvusvaheliselt. Euroopa Parlamendile Lissaboni lepinguga antud volitustega tahetakse suurendada välis-, julgeoleku- ja kaitsepoliitikaga seotud otsuste õiguspärasust.

See õigustab taotlust luua välisasjade nõukogu raames kaitsenõukogu ning samuti luua ELi alaline operatsioonikeskus, mille ülesanne on operatsioonide kavandamine ja sõjaliste operatsioonide elluviimine. Arutelud USA valitsuse väljapakutud raketitõrjekilbi praeguse versiooni üle peavad leidma aset kogu ELis ning nendes peab aktiivselt osalema ka Euroopa Parlament.

Siiski tuleb selgelt esile tuua, et ELil on ainuõigus määrata kindlaks kaitse- ja julgeolekupoliitika ning kolmandate riikide sekkumine ei ole põhjendatud. Euroopa Liit otsustab, kuidas tagada kõige paremini kodanike julgeolek, mida tuleb teha liikmesriikide konsensuse alusel, kuid mitte kolmandate riikide osalusel.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) ELi on mitmel korral nimetatud majandushiiuks ja poliitiliseks kääbuseks, mis peaks tähendama seda, et tal ei ole vajalikke vahendeid mõne oma eesmärgi elluviimiseks, eriti seoses välispoliitikaga. On palju juhtumeid, kui liikmesriigid on näidanud üles ühise tahte ja ühistegevuse puudumist.

Ma kahtlen, kas seda olukorda on võimalik lühiajalises plaanis muuta. Ma pigem usun, et see on igati ootuspärane olukord, võttes arvesse liidu liikmete arvu ning nende mineviku ja huvide eripära. Ühise kaitsepoliitika küsimus, mis puudutab suveräänsete õiguste olemust, on ajalooliselt olnud alati Euroopa riikide umbusalduse küsimus ning isegi tänapäeval nõuab see ettevaatlikku suhtumist ja seda täiesti põhjendatult.

See ei peaks meid takistama püüdlmast tihedama koostöö ja koordineerimise poole, et parandada meie ühist julgeolekut ja kaitset. Vaatamata selle pehme jõu olemusele tuleks Euroopa Liidul kaaluda, kas ta ei peaks saama Atlandi liidu tõeliseks teiseks alustalaks, sest ei saa jätkuvalt oodata, et kõiki ohvreid peab tooma USA.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Raportis, mis hõlmab konservatiivsete parempoolsete ja sotsiaaldemokraatide vaateid, tuuakse esile ohtlik nähtus, mida me Lissaboni lepingu puhul mitmel korral taunisime, nimelt selle osa uusliberalismi süvendamisel, tuginedes Euroopa Liidu kui NATO Euroopa samba föderalismile ja militariseerimisele.

Oluliste jõudude sunnil püüab EL kaotada oma vastuolusid ning leida endale kohta rahvusvahelise areeni jõudude paikapanemise protsessis, tuginedes sealjuures oma väljavaadetele loodusvarade ja turgude valitsemise konkrentsis ning Euroopa Liidu kui majandus-, poliitilise ja sõjalise bloki tugevamale kehtestamisele üleilmse sekkumise eesmärgil.

Siinse parlamendi enamus on pakkunud välja retsepti, mida ta siin palju aastaid toetanud on:

- rahvusvaheliste suhete ja sisejulgeoleku militariseerimine eespool nimetatud terrorismivastase võitluse alusel;
- suuremad eelarvelised eraldised nendes valdkondades ja uue sõjalise võimekuse loomine, aidates kaasa uuele võidurelvastumisele;
- kohanemine USA ja NATO ennetavate sõdade kontseptsiooniga ja oma sekkumise suurendamine rahvusvaheliselt.

Niisuguste suundumuste tagajärjel tekitatakse rohkem konflikte, ärakasutamist ja vaesust, reageerides kriisile, kuhu kapitalism on maailma tõuganud.

Rahu saavutamine eeldab niisuguse poliitika lõpetamist.

Charles Goerens (ALDE), kirjalikult. – (FR) Ma andsin Danjeani raportile poolthääle, võttes arvesse järgmisi seisukohti: 1) Raportis nõutakse Lääne-Euroopa Liidu assamblee kaotamist. Seega on asjatu otsida raportist

vähimatki viidet tööle, mida nimetatud assamblee on Euroopa integratsiooni edendamisel teinud. Kahetsusväärne on see, et Euroopa Parlamendi väliskomisjoni töös kiidetakse kogu aeg mingisuguseid aspekte, ehkki need on sageli vähem kiiduväärt kui need, mis assamblee Pariisis välja on pakkunud. 2) Euroopa kaitseküsimuste parlamentaarse kontrolli raames tuleb nõuetekohaselt arvesse võtta riiklike parlamentide kaastööd. Just nendest sõltub otsus anda ELi sõjalisteks operatsioonideks ELi käsutusse riiklikud jõud ja võimekus ning niimoodi on see veel pikka aega. Sama kehtib ka sõjaliste operatsioonide rahaliste vahendite kohta, mis eraldatakse riiklikest eelarvetest. Kui me otsime institutsioonilist lahendust, mis oleks parlamendi jaoks tõepoolest vastuvõetav, peame püüdma hoiduda mis tahes demokraatia puudujäägist Euroopa kaitse küsimustes.

Richard Howitt (S&D), kirjalikult. – Euroopa Parlamendi leiboristidest liikmed väljendavad heameelt selle Euroopa julgeolekustrateegia ning ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika aastaaruande üle, eriti kui võtta arvesse Lissaboni lepingu ratifitseerimisega tekkinud muutusi, ning sellega seoses väljendame me iseäranis head meelt kõrge esindaja paruness Catherine Ashton'i osa üle parlamendi teemakohases arutelus.

Me hääletasime küll raporti kui terviku poolt, kuid otsustasime anda vastuhääle lõikele 20, milles tehakse ettepanek luua ELi alaline operatsioonikeskus. Meie ja ka Briti valitsus on olnud pikka aega seisukohal, et vajadus niisuguse keskuse järele, millega dubleeritakse tarbetult olemasolevaid struktuure, puudub. Me otsustasime jääda muudatusettepaneku 20 suhtes erapooletuks, sest ehkki me pooldame siiralt püüdlusi saavutada tuumarelvadeta maailm, märkasime me selles muudatusettepanekus ebakõla, sest selles kontekstis kujutavad USA relvad endast NATO, mitte USA võimekust ning seda arvesse võttes oleme seisukohal, et tuumalõhkepeade äraviimine Saksamaalt või kusagilt mujalt on küsimus, mida peaksid arutama NATO liitlased, sealhulgas USA. Seda ei peaks arutama EL kui eraldiseisev mitmepoolne üksus.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Ühine välis- ja julgeolekupoliitika ning Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika on ELi alustalad, mis võimaldavad tal saada rahvusvahelises kogukonnas oluliseks osalejaks võitluses Euroopa julgeolekustrateegias tuvastatud probleemide ja ohtude vastu.

Olenemata asjaolust, et ELi arvates vastutab maailma rahu ja julgeoleku eest peamiselt ÜRO Julgeolekunõukogu, peab ELil olema tõhus ja ühine, kõikide liikmesriikide jaoks sobiv poliitika, et ta saaks reageerida üleilmse loomuga probleemidele ja ohtudele tulemuslikult.

Willy Meyer (GUE/NGL), kirjalikult. – (ES) Mina hääletasin Danjeani raporti vastu, sest selles pakutakse välja, et tulevane ühine välis- ja julgeolekupoliitika peaks keskenduma ELi militariseerimisele ja tema sekkumismeetmetele. Selles ei pakuta välja ühtegi tsiviil- ega rahumeelset eesmärki või lahendust konfliktidele, vaid selle asemel keskendutakse ELi kaitsele ja militariseerimisele. Ma olen selle teksti vastu ka sellepärast, et selles viidatakse Lissaboni lepingule ja selle kohaldamisele. Selles propageeritakse liikumist parlamentaarse kontrollita volituste tsentraliseerimise suunas, millega muudetakse EL rahvusvahelisel areenil sõjaliseks osalejaks. Püsiva, struktureeritud koostöö asemel ELi ja NATO vahel, mida selle raportiga toetatakse, pooldan ma kõiki meetmeid, mis on rangelt kooskõlas ÜRO põhikirja ja rahvusvahelise õigusega, ning seda, et kaks institutsiooni oleksid selgelt eraldatud.

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult. – (DE) Arnaud Danjeani raport Euroopa julgeolekustrateegia ning ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika rakendamise kohta on väga põhjalik ja käsitleb suurt hulka Euroopa jaoks olulisi teemasid. Selles puudub aga selge käsitlus ELi välispoliitika põhimõtete kujundamise kohta tulevaste aastate jooksul ning seega ka selge poliitiline joon. Ühelt poolt püütakse raportis tugeva välis-, julgeoleku- ja kaitsepoliitika abil edendada ELi sõltumatust teiste üleilmsete osalejate, eriti USA suhtes ning see on minu arvates kiiduväärt. Samas aga toetatakse tugevat koostööd ELi ja NATO vahel ning tahetakse näiteks luua ühised institutsioonilised struktuurid. Seega on rohkem kui soovituslik nõuda, et koostataks valge raamat ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika kohta, kus on määratud selgelt kindlaks selle valdkonna eesmärgid. Ehkki ma olen kriitiline Euroopa Liidu kasvava tsentraliseerituse suhtes, toetan ma ELi alalise operatsioonikeskuse loomist.

Niisugune keskus võimaldaks meil eri operatsioone nii tulemuslikult kavandada kui ka ellu viia. Samuti aitaks ülesannete dubleerimisest hoidumine vähendada kulusid. Solidaarsusklausel, millele viidatakse seoses looduskatastroofidega, ning Euroopa tsiviilkaitsejõudude loomine on kahtlemata kiiduväärt ja nende poole peaksime tõepoolest ka püüdlema. Võttes aga arvesse ebaselgeid seisukohti mitmesugustes küsimustes, olin ma sunnitud hääletusel erapooletuks jääma.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – Mina jäin lõpphääletusel julgeolekustrateegia rakendamist käsitleva aastaaruande kohta (A7-0026/2010) erapooletuks. See oli meie jaoks kõige keerulisem ja tundlikum raport, kuid me saime sellega hästi hakkama. Meie üheteistkümnest muudatusettepanekust võeti kaks ja

pool vastu (sealhulgas väga oluline muudatusettepanek, milles kutsutakse kõrget esindajat ja komisjoni asepresidenti kaotama ebavõrdsus tsiviil- ja sõjalise planeerimise võimekuse vahel). Ühegi muu suurema muudatuse üle ei hääletatud. Raport võeti lõpuks vastu 480 poolt- ja 111 vastuhäälega. Mina, nagu ütlesin, jäin koos kogu meie fraktsiooniga erapooletuks.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), kirjalikult. – (SV) Mina hääletasin raporti vastu. See dokument on üks kõige militaristlikumaid, mida ma kõikide nende aastate jooksul siin parlamendis lugenud olen. Euroopa Parlament nõuab, et loodaks alaline operatsioonikeskus, mille ülesanne on operatsioonide kavandamine ja sõjaliste operatsioonide elluviimine ning NATOga koostöö tugevdamine. Euroopa Kaitseagentuur edendab suutlikkust sõjalise kosmoseseire valdkonnas. Lisaks sellele luuakse suutlikkus merejärelevalves, millega vähendatakse muuhulgas ebaseaduslikku sisserännet. Raportis nõutakse veel, et liikmesriigid osaleksid varasemast rohkem ELi sõjalistes operatsioonides. EL ja parlament kaasatakse NATO strateegilise kontseptsiooni aruteludesse. Neutraalse riigi kodanikuna ei saa ma seda kõikehõlmavat raportit toetada.

Traian Ungureanu (PPE), kirjalikult. – (RO) Ma soovin tänada kõiki kolleege Euroopa Parlamendis toetuse eest, mis nad mulle täiskogus andsid, hääletades Danjeani Euroopa julgeolekustrateegiat käsitleva raporti muudatusettepaneku 34 poolt.

Ma algatasin muudatusettepaneku 34 selleks, et muuta raporti lõike 87 teksti, milles viidati raketitõrjekilbi loomisele Euroopas liikmesriikide, sealhulgas ka Rumeenia ja USA vahel sõlmitud kahepoolse lepingu raames. Muudatusettepanekus tehti ettepanek jätta välja soovitus arendada seda süsteemi „dialoogis Venemaaga” ja asendada see väljend tasakaalustatuma sõnastusega „kontinenti hõlmavas dialoogis”. USA uuel projektil, mis käsitleb raketitõrjekilbi süsteemi arendamist, on rangelt kaitsealane eesmärk ning sellega tagatakse kogu Ida-Euroopa ja Lääne-Balkani riikide kaitse. See projekt ei ole suunatud Venemaa vastu. Sellest tulenevalt ma ei usu, et oleks põhjust muuta Venemaad selle osaliseks ning võimalikuks otsustajaks projekti arendamise üle.

Need kaalutlused olid muudatusettepaneku 34 aluseks. Mul on hea meel, et see muudatusettepanek 358 poolthäälega vastu võeti. Poolthääle arv toob esile selle, et antud toetus ületas fraktsioonide ja riikliku kuuluvuse piirid, näidates resolutsiooni ettepaneku olulisust ja ühesuguse seisukohaga Euroopa enamuse olemasolu.

Resolutsiooni ettepanek RC-B7-0137/2010

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), kirjalikult. – (EL) Minu arvates on tuumarelvaleviku tõkestamise ja tuumarelvadeta maailma saavutamise nimel tehtavate jõupingutuste tugevdamine omaette ja olulisim eesmärk. Sinna juurde kuulub vajadus tugevdada tuumarelvaleviku tõkestamise lepingut, mille allkirjastavad ja mida kohaldavad kõik liikmesriigid. Ma otsustasin selle resolutsiooni ettepaneku suhtes jääda erapooletuks, sest see hõlmab üht olulist punkti, millega ma ei nõustu ja mida Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete liitfraktsioon tulemusteta muuta püüdis. Ma pean siinjuures silmas lõiku, et EL võib „kasutada kõiki oma käsutuses olevaid vahendeid, et ennetada, takistada, peatada ja võimaluse korral kõrvaldada tuumarelvalevitamise programme, mis valmistavad muret kogu maailmas”, ja niisuguse seisukoha ülevõtmist. Kui olla täpne, siis sõjaliste vahendite kasutamine või sellega ähvardamine võib iseäranis Iraani puhul olla äärmiselt ohtlik, see võib ohustada rahu ning on vastuolus vasakpoolsete seisukohaga ELi sõjalise tegevuse suhtes.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Tuumarelvaleviku tõkestamise lepingu põhimõtted, mis pärinevad Külma sõja ajast, on ka tänapäeval jätkuvalt olulised ning isegi kiireloomulisemad kui toona. Nõukogude bloki kokkuvarisemise tagajärjel levis tuumamaterjal mitmesugustesse riikidesse ning kontrolli kadumine selle kasutamise ja säilitamise üle tekitab ohu, et seda võidakse kasutada vastutustundetult või isegi rikkuda, millel on tervisele ja piirkonna ohutusele kujuteldamatud tagajärjed.

Tuumarelvade klubisse kuuluvate liikmete arvu suurenemine, terrorioht ja asjaolu, kui lihtne on tänapäeval massihävitusrelvi valmistada, süvendavad meie praeguse olustiku ebastabiilsust veelgi. Euroopa Liit peab jõudma ühisele ja sidusale seisukohale nendes küsimustes, et luua maailm, mis on ohutum ja kus on järjest vähem relvi.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Rahvusvahelised muutused pakuvad tuumarelvaleviku tõkestamiseks järjest enam võimalusi. Ametiaja alguses teatas president Obama oma kõrgest sihist luua tuumarelvadeta maailm ning lubas innukalt taotleda tuumakatsetuste täieliku keelu ratifitseerimist USAs. Euroopa Liit peab suutma käsitleda tuumarelvaleviku tõkestamisega seotud probleeme, eriti seoses Iraani ja Põhja-Koreaga, mis kujutavad endast jätkuvalt suurimat ohtu rahvusvahelisele julgeolekule. Mis puudutab

tuumarelvistu vähendamist, siis esmatähtis on vähendada jätkuvalt kaht peamist relvistut – Venemaa ja USA oma –, mis moodustavad praegu 95% maailma tuumarelvadest. Parlament ootab, et Euroopa Liit võtaks ühise ja edasipüüdliku seisukoha järgmisel tuumarelva leviku tõkestamise lepingu osaliste konverentsil, mis on ette nähtud lepingu läbivaatamiseks.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Rahvusvaheline tuumadesarmeerimine on äärmiselt oluline. See õigustab vajadust edendada ja tugevdada tuumarelva leviku tõkestamise lepingut ja tagada selle ratifitseerimine kõikide riikide poolt. Praegustes rahvusvahelistes oludes teeb suurt muret uus tuumarelvadega võidurelvastumise oht.

Desarmeerimise kohustus ning uute tuumarelvade arendamise, tootmise ja hoiustamise lõpetamine on tuumarelva leviku tõkestamise lepingu sätte ja mõtte alus. Käimasolev vaidlus Iraani tuumaprogrammi üle vajab rahumeelset lahendust, mis tugineks läbirääkimistele, mida on oluline jätkata. Sõjalised meetmed või jõu kasutamisega ähvardamine annavad vastupidise tulemuse ning põhjustavad piirkonnale tõenäoliselt ohtlikke tagajärgi. Seepärast peame näitama üles selget vastuseisu kavadele, millega võidakse mis tahes viisil luua alus sõjalise sekkumise õigustamiseks, nagu seda tehakse vastuvõetud resolutsiooni ühisetepaneku sissejuhatava osa lõikes G.

Charles Goerens (ALDE), kirjalikult. – (FR) Iraaniga seotud probleem on tuumarelva leviku tõkestamise lepingu läbivaatamise konverentsi ettevalmistusi käsitleva arutelu keskmes. Meeldetuletuseks: tuumarelva leviku tõkestamise lepingu vastuvõtmisega loobus Iraan aja jooksul võimalusest varustada ennast tuumarelvaga. Kui Iraani Vabariik ei täida enam oma kohustusi, tekib meil sellega seoses kaks probleemi. Lühiajalises plaanis ohustaks see stabiilsust piirkonnas, kus enamikul osalejatest on kiusatus võtta äärmuslikke seisukohti. Keskpikas ja pikaajalises plaanis looks nimetatud lepingu sätete eiramine Iraani poolt pretseedendi seoses piirkondliku ja tegelikult ka ülemaailmse julgeolekuga. Sellest jääks ilmne mulje, et vetoõigusega ÜRO Julgeolekunõukogu liikmete – ja neile lisandub ka Saksamaa – kihutustööst üksi enam ei piisa pöördeliste muudatuste tegemiseks. Veenev signaal USAlt ja Venemaalt, näidates, et nad vähendavad ühepoolset tuumarelvistut, aitaks tekitada vastutustunde tavapärares tuumarelva omavates riikides, kes oleksid siis samuti valmis tuumarelvast loobuma. Lõppkokkuvõttes võiks oluliste jõudude kindel eeskuju veenda ehk neid riike, kes praegu omandavad tuumaalaseid teadmisi, oma kavadest loobuma.

Richard Howitt (S&D), kirjalikult. – Euroopa Parlamendi leiboristidest liikmed kinnitavad oma lubadust püüelda tuumarelvadeta maailma poole. Me oleme uhked, et Suurbritannia juhib tuumarelva omava riigina jõupingutusi, et saavutada mais New Yorgis ülemaailmsele konsensusele rajanev tuumarelva leviku vähendamise kokkulepe. Me toetasime seda resolutsiooni selge eesmärgiga edastada sõnum, et Euroopa Parlament ja Euroopa Parlamendi leiboristidest liikmed toetavad kõiki jõupingutusi, millega tagatakse, et me oleme jätnud selja taha vanad halvad ajad, mida iseloomustas tuumaalane vastasseis ja kindel vastastikune häving.

Me otsustasime jääda muudatusettepaneku 2 hääletusel erapooletuks, sest usume, et sõjalise doktriini üle peavad otsustama valitsused, mitte see ei peaks olema Euroopa Parlamendi eelisõigus. Samuti ühinesime me oma fraktsiooniga ja toetasime muudatusettepanekut 3, sest oleme seisukohal, et kõikidel riikidel on õigus arendada tuumaenergiat tsiviilotstarbel, kuid nad on kohustatud keelduma tuumarelva arendamisest. Euroopa Parlamendi leiboristidest liikmed toetavad jätkuvalt tuumarelva omavate riikide desarmeerimist, et takistada selle levikut uutesse riikidesse ning saavutada lõppkokkuvõttes tuumarelvadeta maailm.

Sabine Lösing (GUE/NGL), kirjalikult. – Ma olen täiesti teadlik sellest, et rahvusvaheline tuumadesarmeerimine ning seega ka tuumarelva leviku tõkestamise lepingu tugevdamine ja selle ratifitseerimine kõikide riikide poolt on äärmiselt oluline ning et lepingu kõikide aspektide rakendamiseks tuleb teha kõik, mis võimalik. Mitmepoolsete jõupingutuste tulemuslikkuse tagamiseks tuleb need asetada tuumarelvadeta maailma võimalikult kiire saavutamise väljavaadete põhjalikku raamistikku. Me peame tuumarelva leviku tõkestamise lepingu VI artikli alusel nõudma tuumarelva omavalt riikidelt, et nad võtaksid endale täieliku desarmeerimise kohustuse, sest see oli põhiline lubadus ning paljud riigid on nimetatud lepingu allkirjastanud ja seega on tuumarelvade täielik kaotamine juba otsustatud. Me oleme resolutsiooni ühisetepaneku järgmise lauseosa vastu (põhjendus G): „... kasutada kõiki oma käsutuses olevaid vahendeid, et ennetada ...”.

Ma hoiatan, et mis puudutab konkreetset Iraani, siis mis tahes sõjaliste meetmete kasutamisel tuumarelva leviku tõkestamise eesmärgil on vastupidine tulemus ja see on äärmiselt ohtlik. Ma olen veendunud, et parim viis tuumarelva leviku tõkestamise probleemi lahendamiseks oleks loobuda aatomienergiast lõplikult, sest selle kasutamine tsiviilotstarbel kujutab endast omaette ohtu ning samuti ei saa piisavalt kindlalt välistada, et tsiviilotstarbel tuumaenergia tootmise tehnoloogiat ei kasutata sõjalisel eesmärgil.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Massihävitusrelvade levik kujutab inimkonnale, rahule ja rahvusvahelisele julgeolekule tõepoolest suurt ohtu. Äärmuslik, kontrollimatu ja sageli fundamentalistlik terrorism tekitab maailmas hirmu ning vajaduse püüda takistada rühmitusi ja vastutustundetute juhtidega valitsusi seda tehnoloogiat enda kätte saamast.

Seetõttu on oluline, et valitsused, kes omavad niisugust relva, näitaksid järjest enam kavatsust vähendada oma relvistut, olles sellega heaks eeskujuks. Järgmine kohtumine, mis toimub käesoleva aasta aprillis, võib täita selles olulist osa ning samuti on kohtumisele rajatud suuri lootusi tuumamaterjalide ebaseadusliku kaubanduse range kontrolli suhtes.

Loodame, et USA ja Hiina täidavad Korea poolsaare tuumadesarmeerimisel olulist osa. Siiski on hädavajalik, et riigid ei eemalduks tuumarelvade leviku tõkestamise lepingust, sest see puudutab meid kõiki, mitte vaid osa meist.

Zuzana Roithová (PPE), kirjalikult. – (CS) Ma olen äärmiselt rahul, et Euroopa Parlament võttis selge enamusega vastu raporti tuumarelvade leviku tõkestamise kohta. Kristlasena väljendan ma heameelt asjaolu üle, et Lääne tsivilisatsiooni esindajad mõistsid rohkem kui 60 aastat pärast sõja lõppu, et tuumarelvade olemasolu on tohutu ülemaailmne risk, ja püüdlavad seega nende varude vähendamise poole. Asjaolu, et Iraan ja Korea Rahvademokraatlik Vabariik ei katse tuumarelvade leviku tõkestamise lepingut allkirjastada, kujutab endast suurt ohtu. Need riigid ei täida ka rahvusvahelisi kohustusi tuumaohutuse valdkonnas. See, et Iraan ei võimalda Rahvusvahelise Aatomienergiaagentuuri inspektoritele juurdepääsu oma tuumarajatistele, ohustab märkimisväärselt julgeolekut, mitte ainult lähiriikide, vaid ka ELi oma. Lõpetuseks soovin ma tänada kõiki liikmeid nende püüdluste eest muuta tekst nii tasakaalustatuks kui võimalik.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – Lõppkokkuvõttes andsin ma poolthääle sellele keerulisele tuumarelvade leviku tõkestamise käsitlevale resolutsioonile (RC7-0137/2010). Üldiselt on mul hea meel, et algtekst, mille esitasid fraktsioonid PPE, ALDE ja Verts/ALE ning sotsiaaldemokraadid, leidis kinnitust ja et üks meie neljast muudatusettepanekust vastu võeti (331 poolt- ja 311 vastuhäälega), eriti, kuna selles kutsuti kõiki asjaosalisi üles vaatama läbi oma sõjalised doktriinid, et loobuda esimesena ründamise võimalusest. PPE püüdlusi jätta välja lõige tuumarelvavabade tsoonide loomise kohta, iseäranis Lähis-Idas, ei toetatud.

Geoffrey Van Orden (ECR), kirjalikult. – Resolutsioonis on palju elemente, millega me nõustuda võime. Pooldame kindlalt jõulist ja tõhusat tuumarelvade leviku tõkestamise lepingut. Resolutsioon sisaldab aga praegusel kujul mõned takistavad elementid ning seepärast jäi fraktsioon ECR erapooletuks. Põhjenduses L peetakse küsitavaks taktikaliste tuumarelvade olemasolu viies tuumarelvade mitteomavas Euroopa riigis. Meie toetame relvade niisugust olemasolu ka edaspidi, sest see aitab jagada koormust ja tagada USA sõjalisi kohustusi Euroopa julgeoleku ees. Paljudes kohtades on viidatud lähedaste liitlaste kritiseerimisele, samal ajal kui meie kriitika peaks olema suunatud neile, kes ohustavad rahvusvahelist julgeolekut. Ei Ühendkuningriiki ega Prantsusmaad ega isegi USA ei tooda praegu lõhustuvat materjali relvade valmistamiseks. Hoopis teine asi on neile öelda, et nad peaksid praeguses etapis loobuma oma lõhustuvate materjalide tootmise üksustest. Nõue luua tuumarelvavaba tsoon Lähis-Idas on ilmselgelt suunatud Iisraelile. Iisraeli eksistentsi ohustavad naabrid, kellest paljud on minevikus arendanud tuumarelvade ja teisi massihävitusrelvade ning vähemasti üks neist – Iraan – teeb seda jätkuvalt.

9. Hääletuse parandused ja hääletuskavatsused (vt protokoll)

(Istung katkestati kell 13.55 ja seda jätkati kell 15.00.)

ISTUNGI JUHATAJA: PÁL SCHMITT
asepresident

10. Eelmise istungi protokoll kinnitamine (vt protokoll)

ET(Eelmise istungi protokoll kinnitati.)

11. ELi Arktika poliitika (arutelu)

Juhataja. Järgmine päevakorrapunkt on liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja avaldus ELi Arktika-poliitika kohta.

Catherine Ashton, *Euroopa Komisjoni asepresident / liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja*. – Austatud juhataja! Mul on väga hea meel võimaluse üle arutada teiega seda, millest on minu arvates kujunemas Euroopa Liidu Arktika-poliitika. See on üha suurema poliitilise tähtsusega tõsine küsimus ja minu meelest tuleks seda sellisena ka käsitleda.

Kopenhaageni läbirääkimiste järel on meil kohane pöörata suuremat tähelepanu sellele osale maailmast, mida on tabanud kliimamuutuse kõige märgatavam mõju. On teaduslikke tõendeid, et jääkatte paksus on viimase kümne aastaga kahanenud enam kui poole võrra.

Ka teised keskkonnamuutused mõjutavad Arktika elanikke, bioloogilist mitmekesisust ja maastikku järjest enam nii maal kui ka merel. Oleme Arktika probleemidega tegelnud üha rohkem, nagu teisedki rahvusvahelised jõud. Nagu teate, avaldas komisjon 2008. aasta lõpus oma Arktika-teemalise teatise, mis leidis nõukogus sooja vastuvõtu. Sellele järgnesid 2009. aasta detsembris põhjalikud järeldused Arktika probleemide kohta.

Ma arvan, et see on veel üks samm järjepideva ja igakülse Arktika-poliitika järkjärgulisel ülesehitamisel. Nagu teate, paluti komisjonil koostada 2011. aasta juuniks järelmeetmete aruanne, mis annab uue võimaluse ühiselt mõelda ja teemat edasi arendada. Kogu see töö on praegu käimas ja just sellepärast olen ma täna Euroopa Parlamendi liikmete seisukohtade kuulamisest väga huvitatud.

Sellel taustal hindas komisjon kõrgelt teie 2008. aasta oktoobri resolutsiooni Arktika haldamise kohta, mis andis komisjoni teatise koostamise viimastel etappidel vajalikku tõukejõudu. Me vajame Euroopa Parlamendi toetust oma jõupingutustes selle nimel, et Euroopa Liitu võetaks Arktikas vastutustundliku ja arvestatava asjaosalisena. Meie lähtekohaks on meie geograafiline asend ja Arktikas toimuvad programmid, kuid me soovime seda edasi arendada.

Sooviksin väga lühidalt mainida kolme põhilist töövaldkonda. Esiteks soovime kaasa aidata Arktika piirkonna, sealhulgas selle elanike kaitsmisele. Arktika ökosüsteem on väga habras ja vajab seepärast võimalikult suurt kaitset. Samas on Arktika loodusvarad kliimamuutuse tõttu hakanud muutuma üha kättesaadavamaks. See pakub võimalusi, kuid nõuab ülimat ettevaatust.

Me soovime tagada, et meie kodanikke ja ettevõtteid koheldakse õiglaselt, kaasa arvatud transpordi ja loodusvarade valdkonnas, ning sellega tuleb tegelda väga sihikindlalt ja hoolikalt, rakendades asjakohaseid keskkonnakaitsemeetmeid. Mõlema eesmärgiga saavad ühiselt tegelda ja ka peavad ühiselt tegelema ELi institutsioonid ja liikmesriigid, eriti kolm arktilist liikmesriiki. Kõik nad peaksid jätkama tihedat koostööd teiste Arktika sidusrühmadega.

Meie kolmas eesmärk on anda oma panus jõulistesse ja senisest tugevamatesse juhtimismehhanismidesse, mille abil saab tegelda mitmesuguste Arktika piirkonda puudutavate probleemidega. See hõlmab olemasolevate kokkulepete, raamistike ja vahendite, sealhulgas Arktika Nõukogu rakendamist, ning ÜRO mereõiguse konventsiooni täielikku järgimist. Kuid vajaduse korral tuleks meil pöörata suurt tähelepanu sellele, kas ja kuidas neid kokkuleppeid saaks veel enam täiendada ja arendada.

Et olla tõsiseltvõetavad, peaksime tõdema, et Arktika piirkond on täiesti teistsugune kui Antarktika, ning see tõdemus peaks olema meie poliitilise tegevuse alus. Erinevalt Antarktikast, mis on ookeanist ümbritsetud suur asustamata manner, on Arktika merepiirkond, mille ümber on maad, kus inimesed on aastatuhandeid elanud ja mis kuuluvad suveräänsetele riikidele. Seega on ettepanekud kopeerida Antarktika lepingut Arktika piirkonnas ebarealistlikud ja võivad arvatavasti mõjutada kahjulikult ka ennetavat rolli, mida me püüame välja kujundada.

Nagu teate, jagab nõukogu seda seisukohta. Me soovime väga jätkata tihedat koostööd Euroopa Parlamendiga, sest meil on ühine eesmärk luua järk-järgult ELi Arktika-poliitika, ning meil tuleb tegutseda koos Arktika riikide ja rahvusvahelise üldsusega, et leida kõige tõhusam viis, kuidas Arktikat tulevaste põlvete jaoks hoida ja kaitsta.

Michael Gahler, *fraktsiooni PPE nimel*. – (DE) Austatud juhataja, lugupeetud asepresident! Suur tänu, et te avasite selleteemalise arutelu. Minu arvates on see oluline teema. Need, kes täna selles arutelus osalevad, jagavad seda seisukohta ja ma usun, et meil õnnestub arutelu käigus saavutada ka väga suur üksmeel. Ma olen sel teemal koostatava raporti eest vastutav raportöör ja mul oleks väga hea meel teha kõigi asjaosalistega tihedat koostööd.

Te nimetasite mõnda märksõna. Keskkonnakaitse on väga oluline. Te mainisite seal elavaid inimesi, merepinna alla jäävaid loodusvarasid ja kalandust. Veel üks märksõna on laevandus, laevateed, mis kliimamuutuse tõttu avanevad: Loodeväil ja Kirdeväil.

Nende väilade läheduses asub lisaks meie kolmele arktilisele liikmesriigile muidugi vähemalt kaks üleilmset jõudu – Ameerika Ühendriigid ja Venemaa – ning veel üks oluline partner Kanada näol. Need riigid asuvad vahetult seal kõrval ning meil tuleb igal juhul luua ja parandada sidemeid nendega selle poliitikavaldkonna raames, mida me praegu kavatseme edasi arendada.

Mis puudutab konkreetset toorainet, siis on meil koostööpotentsiaali – kuid ka konfliktipotentsiaali, kui me sellega õigesti ei tegele. Kindlasti ei torka EL merepõhja oma lippu, nagu seda tegi Venemaa. Kuid meil tuleks igal juhul otsida asjaosalistega dialoogi, et meil oleks võimalik üksmeelselt saavutada seda, mis on antud piirkonnale keskkonnakaitse, ressursikasutuse ja kohalike elanike õiguste seisukohalt olulised.

Liisa Jaaksonaari, *fraktsiooni S&D nimel.* – (FI) Austatud juhataja! Mõnda aega tagasi märkis USA välisminister Hillary Clinton ühes intervjuus, kui keeruline on tema töö, ning lisas, et see on kulgemine ühest kriisist teise. Selliste kesksete tulevikuprobleemide nagu Arktika piirkonna arengu jaoks jääb paraku väga vähe aega.

Küllap on kõrge esindaja Catherine Ashton tundnud praeguseks samasugust vaeva ja seepärast hindame eriti kõrgelt seda, et te alustate arutelu Arktika-poliitika üle juba nii varakult ning et te kavatsete nädalavahetusel minna Lapimaale, mis kuulub Arktika piirkonda. Kindlasti saate sealt olulist teavet.

Avanev Arktika aardelaegas on täis majanduslikke võimalusi, kuid loob ka hulgaliselt keskkonna- ja julgeolekuriske, samuti riske, mis on seotud põlisrahvaste käekäiguga. Kliima soojenemine avab uusi mereteid ning võimaldab keskkonda kahjustaval viisil nafta- ja gaasivarusid kasutada. Muu hulgas on Swedish International Peace Research Institute (SIPRI) avaldanud juba uurimuse pahaendelise pealkirjaga „Ice-free Arctic“, mis käsitleb Hiina Arktika-poliitikat. Seepärast peab Euroopa Liit kiiresti tegudele asuma ja looma omaenda Arktika-poliitika.

Komisjoni järeldestes, mida te meile tutvustasite, on kiiduväärne see, et nimetatud piirkonda koos oma nafta, gaasi ja mineraalidega ei nähta üksnes uue eldoraadona, vaid põhiorhk on seal elavatel inimestel. See on eriti tähtis. ELil peab olema soov pidada edasiviivat dialoogi ka põlisrahvastega. Selle kaudu võiks liit saada Arktika-poliitikas oluliseks otsustajaks. Näiteks parlamendi hiljutised hülgepüügi piirangud ajasid põliselanikkonna raevu.

Eriti tähtis on tugevdada Arktika Nõukogu staatust. Seepärast tuleb meil nüüd rohkem mõjutada Kanadat ja eriti Venemaad, nii et Euroopa Liidu osatähtsus muutuks suuremaks. Arktika uurimine on oluline koostöövaldkond. Näiteks Lapi ülikoolis, kuhu te varsti lähete, asub Arktika ülikool ning ma olen kindel, et kui rajatakse arktilise teabe keskus, nagu komisjon on mõista andnud, siis võiks Rovaniemi olla selleks sobiv koht.

Tugevdada tuleb ka Euroopa Liidu enda struktuure. Tundub küll, et Põhja-Jäämeri on jäänud nõukogus kahjuks lõuna- ja idamõõtme varju, ja seepärast tuleks nüüd avada põhjamõõtme Arktika aken. Lugupeetud kõrge esindaja, komisjonil tuleb muuta selgemaks iga peadirektoraadi ülesanded ja määrata Arktika küsimuste eest vastutav isik.

Diana Wallis, *fraktsiooni ALDE nimel.* – Tänan, juhataja! Austatud kõrge esindaja, ma tänan teid südamest teie avalduse eest. Ma arvan, et paljudel meist siin istungisaalis on hea meel, et te jätkate tööd, mida komisjon alustas ja mida eesistujariik lüüdnud sügisel oma avaldustega jätkas.

Te rõhutasite Arktika looduse ja keskkonna haavatavust. See haavatav loodus, nagu te tunnistasite, on üleilmne mure ega puuduta ainult Euroopat või Arktika rahvaid.

Arktika kujutab endast ka erakordset riikidevahelise koostöö võimalust. Ka meie, Euroopa Liidu jaoks on erakordne olla põhjamõõtme kaudu Venemaaga heades suhetes. See on midagi, mida meil tuleb kindlasti teiste partneritega edasi arendada.

Kuid see peab olema sisukas koostöö, mis haaraks tervet Arktikat, ning paneb muretsema – seda te oma avalduses ei maininud –, et meie silme all on kujunemas viiest Arktika rannikuriigist koosnev tuumik, mis saab kokku väljaspool Arktika Nõukogu struktuuri. See võib väga väärtuslikku koostööd tõsiselt õõnestada ja sellega tuleb sivistis tegelda.

Samuti keelduti meile, Euroopa Liidule, vaatlejastatust andmast. Meil tuleb tublisti suhteid parandada ja püüda taastada usaldust selle vastu, mida me tahame Arktikas saavutada.

Komisjoni algne teatis oli minu arvates hämmastav dokument selle poolest, et see koondas korraga hulka probleeme, mis puudutavad komisjoni mitut eri peadirektoraati. See on hea alus, millelt edasi minna. Ootame

kõik huviga, kuidas te hakkate seda poliitikat koordineerima, kui te oma erakordses olukorras kahe ameti pidajana komisjoni uues koosseisus tööle asute. Kuid tänan teid alguse tegemise eest.

Satu Hassi, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (FI) Austatud juhataja! Meie suhtumises Arktika piirkonda ilmneb teatav kultuuriline skisofreenilisus. Ühest küljest oleme me mures. On ilmne, et kliimamuutus toimub Arktikas kiiremini kui mujal. Seda piirkonda on võrreldud kanaarilinnuga kaevanduses.

1979. aastast saadik on keskmine Põhja-Jäämere aastane jääkate kahanenud umbes 1,5 miljoni ruutkilomeetri võrra, mis on sama palju kui Prantsusmaa, Itaalia, Hispaania ja Ühendkuningriigi territoorium kokku. See sulamine kiirendab kliimamuutust, sest see vähendab maa peegeldustegurit ehk albeedot. See vabastab metaani tundrast ja võib seda vabastada ka merepõhjast. Metaan kiirendab kliimamuutust veelgi. Sulamise tõttu eralduvad keskkonda ka aastate jooksul kogunenud toksiidid.

Samal ajal, kui meie muretseme olukorra pärast, on Arktikas alanud tormijooks nafta- ja gaasivarudele. Riigid tülitsevad ja peavad läbirääkimisi merepõhja jagamise üle. Selles tormijooksus jäävad põlisrahvad sageli tähelepanuta.

Euroopa Liit peaks nüüd järjekindlalt edendama säästvat arengut. Ta peaks talitsemata euro- ja dollarikujutiste sära silmis ning toetama seda, et Arktika piirkonda kaitstaks samasuguse rahvusvahelise kokkuleppega nagu Antarktikat. Lisaks tuleks kõikide seda piirkonda puudutavate otsuste tegemisse kaasata põlisrahvad. Igal juhul tuleks selle piirkonna fossiilsete varade kasutamisele kehtestada viiekümneaastane moratoorium.

Tuleb aru saada, et Arktika piirkonna loodus on õrn ja haavatav. Näiteks naftapuurimisega seostuvad seal palju suuremad probleemid ja riskid kui mujal. Ka laevandusettevõtjatel tuleb arvesse võtta piirkonna tohutuid raskusi ja riske. Pole mingit kasu, kui me lihtsalt kleebime oma otsustesse paar ilusat sõna keskkonna ja põlisrahvaste kohta, kuid oma tegudes riskime samas keskkonna pöördumatu reostamisega ja rikume põliselanikkonna õigusi.

Charles Tannock, *fraktsiooni ECR nimel.* – Austatud juhataja! Kui Taani 1973. aastal ELiga ühines, sai EL Taani riigi koosseisu kuuluva Gröönimaa näol arktilise mõõtme. 1985. aastal otsustas Gröönimaa EList lahkuda, aga kui Rootsi ja Soome kümme aastat hiljem ühinesid, suurendasid nad märgatavalt ELi huvi Arktika piirkonna vastu.

Sestsaadik on EList saanud üks paljudest, kellel on suur strateegiline huvi Arktika, selle keskkonna ja loodusvarade vastu. Nii USA, Kanada, Venemaa, Norra kui ka Island, kelle osa territooriumi on Arktikas, kaitsevad oma huve jõuliselt ja innukalt. Euroopa Liit ei tohiks praegu kõhelda sedasama tegemast ning minu arvates on Arktika Nõukogu parim areen, kus sellega tegelda. Liidu ajutise vaatleja staatuse Arktika Nõukogus ei ole selle eesmärgi täitmiseks piisav. Ma loodan, et kõrge esindaja nõuab järgmise aasta aprillis Gröönimaal toimuval ministrite kohtumisel ELile alalise vaatleja staatust.

On kahetsusväärne, et Kanada blokeerib Euroopa Liitu kättemaksuks hülgetoodete keelustamise eest. Ma loodan, et lõpuks võidab terve mõistus. Sellisel suhtumisel pole erilist mõtet, kui arvestada, et kuus ELi liikmesriiki, sealhulgas minu kodumaa Ühendkuningriik, on alalised vaatlejad. Taani, Rootsi ja Soome vaheline kooskõlastatus on siiski olnud eeskujulik ja pakkunud alust selleks, et ELi laiemaid huve selles piirkonnas võetaks kuulda.

Meie liitlase Norra ja nüüd ELiga ühineda sooviva Islandi abiga on Euroopa osalemine Arktika foorumil veelgi elavamaks muutunud. See on väga tähtis, sest Venemaa ei ole jätnud erilist põhjust kahelda, millised on tema enda plaanid Arktika suhtes. On hästi teada, kuidas ta paigutas 2007. aastal põhjapoolusel merepõhja Venemaa lipu. Me teame omast kogemusest, et mõnikord järgib Venemaa rahvusvahelistes asjades omaenda reegleid. Vaid teiste liikmete ja vaatlejate ühisrinne Arktika Nõukogus, mis tegutseks ELi põhjamõõtme poliitika raames, suudab Kremli kontrolli all hoida. Me ei saa lubada, et Arktikast saaks uus areen Venemaa ekspansionismile.

Søren Bo Søndergaard, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (DA) Austatud juhataja! Arktika üle arutlemiseks on mitu head põhjust. Osa neist juba mainiti. Üks küsimus on kliimamuutus, sest globaalne soojenemine on Arktika piirkonda rängalt tabanud. Järgmine küsimus on loodusvarad, sest Arktika piirkond pakub tohutuid rikkusi. Siis on Põhja meretee avanemise küsimus, mis tähendab täiesti uusi transpordimustreid. Minu fraktsiooni jaoks on kõige tähtsam küsimus siiski see, mis nurga alt me peaksime Arktikat vaatlema. Kas meie lähtepunktiks peaks olema kitsas tähenduses kõik eelised, mida EL võib Arktika piirkonnast saada? Või peaks meie lähtekoht olema see, kuidas Arktika arendamine võiks kasu tuua rahvusvahelisele üldsusele – austades samas, ärgem seda unustagem, täiel määral Arktika rahvaste enesemääramisõigust?

Proovikivi on siin see, millise seisukoha me võtame: kas me töötame selle nimel, et Arktikast saaks piirkond, kus lastakse õitseda uuel võidurelvastumisel – siin on aktiivset rolli mänginud Venemaa ja talle on järgnenud teised – või peaks Arktika olema relvavaba ala nagu Antarktika? Selge, et põhjapoolusel ja lõunapoolusel, Arktikal ja Antarktikal on vahe. Ometi on huvitav mõelda, et meil on õnnestunud sõlmida Antarktika suhtes leping, kus me välistasime vägede kohaloleku ja sätestasime, et seda piirkonda tohib kasutada ainult rahuotstarbel. Komisjoni peamine probleem on see, kas ta peaks tegutsema selle nimel, et teha Arktikast relvavaba ala, ning kui jah, siis milliseid konkreetseid algatusi ta peaks selle nimel ette võtma.

Timo Soini, *fraktsiooni EFD nimel*. – (FI) Austatud juhataja! Arktika küsimus on tähtis ja nüüd on see ka meie ette jõudnud. Meie Soomes oleme Arktikas valitsevate tingimustega tuttavad. Me elame seal. Kui kõrge esindaja Catherine Ashton läheb Lapimaale, leiab ta sealt hulga inimesi, kes elavad ja töötavad polaarjoonest põhja pool. Kui ma pühapäeval ise sinna lähen, leian sealt hulga inimesi, kes on oma töö ja elatise pärast eriti mures, sest tõelises demokraatias saavad inimesed oma elukohta vabalt valida. Kui nad tahavad, võivad nad elada ka Arktikas.

Rahaliselt ja teaduslikult võttes on Rovaniemis asuv Lapimaa ülikool parim koht, kus seda uurimust teha. Diana Wallis andis sellele Soome ajalehes Kaleva positiivse hinnangu ja rõõmustades, et ma saan kord ometi nõustuda liberaalse seisukohaga, ma seda ka teen.

Tuleviku seisukohalt tuleb meil arvestada kolme asjaolu: loodust, loomi ja inimesi. Kui kõik need kolm mahuvad kõigisse Arktika osadesse ja suudavad seal harmooniliselt koos olla, saavutame säästva Arktika poliitika ning suudame seda ka logistiliselt ja majanduslikult kasutada. Kuid seda saab üksnes loodust, inimesi ja loomi austades.

Diane Dodds (NI). – Austatud juhataja! Mul on hea meel võimaluse üle täna selles arutelus osaleda ja ma tahaksin käsitleda väga erilist probleemi, mille juba tõstatasid paar kolleegi, keda ma kuulasin.

Pole mingit kahtlust, et elutingimused on kaunis Arktika piirkonnas karmid, kuid samuti pole mingit kahtlust, et uue tehnoloogia ja uute edusammudega hakatakse selles piirkonnas vältimatult loodusvarasid rohkem ekspluateerima. Selle suurepäraseks näiteks sobib kalandus.

Komisjoni 2008. aasta teatistes vaadeldi kalapüügi tollast ulatust ning uute püügipiirkondade avamise võimalust. Tõepoolest, siin oleks vaja teatud korrakindlat lähenemist. Säästev kalapüük kaitseb kalavarusid ja annab kalapüügist elatuvatele kogukondadele tulevikulootust. Samuti mainiti samas dokumendis küllaltki õigustatult vajadust kaitsta põlisrahvaid ja kohalikku elanikkonda, kasutades statistilisi andmeid, et umbes kolmandik selles piirkonnas elavast neljast miljonist inimesest kuulub põlisrahvaste sekka. Ka see on väga kiiduväärt eesmärk. Ometi – ja selles osas soovin ma komisjoni hoiatada – näen ma mõlemas dokumendis ikka tõendeid, et komisjon ei ole õppinud ühise kalanduspoliitika katastroofist, mis on süüdi kalandussektori hävimises Põhja-Iirimaa.

Ülaltpoolt lähtuva otsustamise meetod, mis tähendab seda, et kõike kontrollib ning poliitika eesmärgi ja meetodeid määrab kogu aeg Brüssel, on armetult läbi kukkunud. Ometi tuleneb 2008. aasta dokumendist ja 2009. aasta detsembri välisasjade nõukogust, et EL kavatseb Arktika piirkonnale samamoodi läheneda. Palun tungivalt, et kõrge esindaja pööraks sellele konkreetsele probleemile tähelepanu, kui ta uurib edasi, kuidas selles piirkonnas poliitikat koordineerida.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Tänapäeva maailma arenedes on äärmuslike kliimatingimuste, jääkarude ja lõputute jääväljadega seostatud Arktika poliitika hakanud omandama uut tähtsust. Rahvusvahelise kaubanduse areng ja suurenenud vajadus loodusvarade järele on põhjustanud suuremat huvi selle piirkonna vastu. Arktika jääkatte kiire kahanemise tulemusel on tekkinud uued võimalused piirkonna varusid kasutada. Arktika on perifeeriast sattumas uusi laevateid, lõputuid loodusvarasid ja kalavarusid otsivate riikide huvi keskmesse. Kuid kõike seda me juba teame.

Küsimus on järgmine: kuidas peaks liit reageerima ärevatele Arktika vallutamise ettevalmistustele, mis on Venemaal, USAs, Kanadas ja Norras juba mõnda aega käimas olnud? Ennekõike tuleb tegelda Arktika piirkonna reguleerimata õigusliku staatusega. Diplomaatilistel vahenditel põhinev poliitika, mida on siiani kasutatud, peaks andma tulemuseks rahvusvahelise kokkuleppe, mis tagaks potentsiaalselt omandatavate territooriumide õiglase jaotuse. Õigusliku reguleerimise puudumine võib muuta selle piirkonna üleilmse konflikti allikaks. Seega on vaja süstemaatilist ja kooskõlastatud tegevust, mis vastaks suure kiirusega tekkivatele probleemidele. Teadusuuringute infrastruktuur, ÜRO konventsioonil põhinev Arktika mitmepoolse haldamise arendamine ja Arktika kohaliku elanikkonna kaasamine on ainult osa elementidest, mis peavad

sisalduma Euroopa tulevases Arktika-strateegias, mille eesmärk on säilitada tasakaalu looduskeskkonna kaitse ja selle loodusvarade säästva kasutamise vahel.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Tere tulemast, välisasjade kõrge esindaja!

Arktika on meie planeedil see koht, kus kliimamuutus on kõige ilmsem. Globaalse soojenemise tõttu on jää märgatavalt taandunud. Otsustav aasta oli 2007, mil jää taganes 1970. ja 2000. aasta vahelise ajaga võrreldes 34%.

Arktika jääkatte sulamisel on aga palju ränki tagajärgi. See kiirendab kliimamuutust. Siiani peegeldas Arktika jää valge pind tagasi 80% sellele piirkonnale langevast päikesekiirgusest, mõjutades seega globaalset ja kohalikku temperatuuri. Peegeldumine väheneb pidevalt ning see põhjustab temperatuuri tõusu kogu planeedil ja kõigil polaaraladel, sealhulgas Kanada, Venemaa ja Alaska piiresse jäävas 1 500meetris tsoonis. 2007. aastal tõusis augusti–oktoobri temperatuur kahe kraadi võrra.

Samal ajal on jää sulamine toonud kaasa ettenägematuid muudatusi merehoovustes. See toimib ebasoodsalt mere ökosüsteemidele ja kalandusele ning vähendab mere suutlikkust süsinikdioksiidi absorbeerida, sest see mõjutab planktonit ja muid organisme ning tõstab merepinda.

Seepärast on Euroopa kodanikel kahju kuulda, kui sageli kõneldakse Euroopa Liidu osalemisest järjest ägenevas võistluses selle nimel, et Arktika keskkonnakatastroofist kasu riisuda.

Euroopa Liidu ülesanne ei tohiks olla võitmine rahvusvahelises geopoliitilises võistluses Arktika nafta ja laevateede pärast. Meie ülesanne peaks seisnema hoolitsemises selle eest, et austataks meie põhimõtteid, piirkonna keskkonnavalast terviklikkust, selliste põhimõtete mõjujõudu nagu rahvusvaheline konkurents ning ÜRO institutsioone, olenemata sellest, milline uus kord toimuvast keskkonnakatastroofist Arktikas võrsub.

ISTUNGI JUHATAJA: DIANA WALLIS

asepresident

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Austatud juhataja! Ma kasutan juhust, et soovida paruness Ashtonile ametiajaks edu, ja soovin kiita tema tahet säilitada Euroopa Parlamendiga tihe koostöö ELi ühtsema Arktika-poliitika väljatöötamisel, nagu ta seda nimetab.

Loomulikult on Euroopa Liidul Arktika-poliitikas keskne koht. Kaks Arktika riiki, Island ja Norra, kuuluvad Euroopa Majanduspiirkonda. Sellised ELi poliitikavaldkonnad nagu keskkonna-, kliimamuutuse-, energeetika-, teadus-, transpordi- ja kalanduspoliitika mõjutavad Arktikat otseselt.

Euroopa Parlamendi Šveitsi, Islandi, Norra ja EMP delegatsiooni juhina esindan ma Euroopa Parlamenti Arktika piirkonna parlamendiliikmete alalises komisjonis.

Selles staatuses tahaksin parlamenti teavitada, et tänavu septembris korraldab Arktika piirkonna parlamendiliikmete kaks korda aastas toimuva koosoleku Euroopa Parlament Brüsselis.

(GA) Ettevalmistav koosolek toimub järgmisel nädalal Washingtonis ja lühemat aega enne koosolekut Oslos. Selliste koosolekute korraldamine on minu arvates Euroopa Parlamendile ja tegelikult ka Euroopa Liidule ülimalt tähtis.

Juhataja. – Palun väga vabandust, aga teie kõne viimase osa ajal ei olnud meil tõlget.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Austatud juhataja! Ma ei kahtle, et kõik siin parlamendis mõistsid, mida ma ütlesin.

Kokkuvõtteks ütlesin ma, et korraldame konverentsi ning et ma loodan, et te kaalute minu kutset sel koosolekul osaleda, paruness Ashton, kui teil on muidugi võimalik. Ma arvan, et see on ideaalne alus, mille pinnalt saavutada parem arusaamine asjaga seotud probleemidest, ning et see võimaldab kogu selle suure piirkonna parlamendiliikmetel sidemeid luua ja tugevdada.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Austatud juhataja! Mul on selle arutelu üle hea meel ning ma rõõmustan, et Catherine Ashton on kohal ja võtab sellest osa. Te rääkisite, et küsimus on piirkonna ja kohaliku elanikkonna kaitsmises. See on kindlasti tõsi. Mis puutub eriti selle piirkonna põlisrahvastesse, on küsimus

enamas kui kaitses, mida me saame väljastpoolt pakkuda; küsimus on nende enesemääramisõiguse austamises. See peab olema Arktika poliitikas väga tähtis põhimõte.

Mis puutub selle piirkonna looduse kaitsesse, tuleks rõhutada, et muidugi on seal iseäranis suur hulk tundlikke alasid. Ma tean, et paljud siin arutelus osalejad on moratooriumi idee vastu. Võib-olla oli teil, paruness Ashton, just see mõttes, kui te ütlesite, et Arktika piirkond on täiesti teistsugune kui Antarktika. Ent isegi kui moratoorium tagasi lükatakse, tuleb vastata küsimusele – ning teha seda praktiliselt, mitte üksnes lüürikselt –, kuidas saab selle piirkonna eriti tundlikke alasid ettevaatuspõhimõtte järgi tegelikult kaitsta. Me ei saa lubada asja jõudmist niikaugele, et sõjahüüuga „Meil on vaja gaasi, meil on vaja kala!” sõidetaks lühinägelike majandushuvide nimel kõigist ettevaatuspõhimõtetest üle.

Ma sooviksin ka jätkata sellest, mida ütles Michael Gahler. Te kõnelesite konfliktipotentsiaalset. See on kahtlemata tõsi. Me näeme juba sedagi, et rahvusvahelisel tasandil ei iseloomusta neid arutelusid alati soov leida ühisosa, muidu ei oleks näiteks Kanada ja Venemaa püüdnud ELi vaatlejastatust Arktika Nõukogus blokeerida. Arktika Nõukogu ise on muidugi ilma kindla eelarve ja personalita organisatsioon, mis ei anna siduvaid õigusakte. Juhtimisstruktuuriks sellest ei piisa. Kuid uute juhtimisstruktuuride üle järele mõeldes tuleb meil jälgida – nii ma teist aru sain, austatud proua Ashton –, et me oleksime edasiliikumisel kaasavad ja tunnustaksime ka teiste organisatsioonide osalemissoovi.

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Austatud juhataja! Ma näen, et nii komisjoni kui ka kõrge esindaja arvates peaks EL paika panema Arktika poliitika. Loomulikult meeldib mulle Arktika keskkonna kaitsmise idee ja taanlasena olen ma geopolitiilisest olukorrast vägagi teadlik. Samuti pole mulle tundmata kohalike elanike probleemid ning loomulikult peaksime me nende eluviisi austama. Kuid sellest hoolimata ei arva ma, et ELil peaks olema selle piirkonna poliitika, ega usu ka, et EL peaks hakkama Arktika piirkonnas halduslikku rolli mängima. See poleks ei liidu ega Arktika huvides.

Minu arvates peaksime jätma Arktika nende riikide hooleks, kes on selle piirkonnaga otse seotud. Ei saa ega tohiks olla ELi ülesanne töötada välja poliitikat kõigi piirkondade jaoks, rääkimata Arktikast, piirkonnast, kus meil on väga hea koostöötraditsioon ning kus ainult kaks (mitte kolm, nagu siin öeldi) asjaga seotud riiki on ELi liikmed. Ei USA, Kanada, Gröönimaa ega Venemaa ole väljendanud soovi ELi liikmeks astuda. Võiks kahtlustada, et äkiline huvi selle piirkonna vastu on tekkinud pigem sellepärast, et eri riigid tahavad toorainest oma osa saada, kui mingil muul põhjusel. Teisisõnu: parim Arktika-poliitika oleks see, kui EL sekkuks ainult marginaalselt.

Nick Griffin (NI). – Austatud juhataja! Inglastel on rahvajutt kuningas Knudist, kes, nõudes, et tõusuvesi jääks seisma ega teeks tema jalgu märjaks, näitas oma õukondlastele, et isegi kuningatele ei tehta reaalsusest erandeid. Nii sattus ta ülbe rumaluse võrdpildina kõnekäändu.

Kuningas Knud elab edasi Euroopa Liidu Nõukogus, mis alustab ja lõpetab oma järeldused Arktika asjade kohta globaalse soojenemise väidetava tähtsusega. See tähendab, et keeldutakse teaduslikku tegelikkust arvesse võtmast. Ameerika Ühendriikide riikliku lume- ja jääinfokeskuse andmetel on Arktika suvine jääkate alates 2007. aastast 409 000 ruutmiili ehk 26% võrra suurenenud. Just seda ennustasid teadlased, kes olid teadlikud, et varasem suvise jääkate kahanemine, mida kasutati väärt globaalse soojenemise tõendina, oli kõigest üks momentvõte aegade pikkuse loomuliku tsüklilise pealetungi ja taandumise, taandumise ja pealetungi rütmist.

See tähendab, et Arktika suvine jääkate ei ole 2013. aastaks kadunud ning jääkarud ei ole globaalse soojenemise pärast uppunud ega upu ka. Kuid miljonid töökad ja tublid valijad on uppumas võlgade ja maksude merre ning hakkavad muutuma väga kannatamatuks, kui poliitiline klass kasutab globaalse soojenemise pettust ebademokraatliku rahvusvahelise valitsemise ja libaroheliste maksude kehtestamiseks.

Nüüdseks on ÜRO teatanud, et IPCC kahtlased toimikud ja kohendatud statistika vaadatakse üle. Briti maksumaksja nimel palun ma Euroopa Parlamendil teha sedasama ja lõpetada raha kulutamine inimkonna ajaloo kõige kallima vale peale.

Anna Ibrisagic (PPE). – (SV) Austatud juhataja! Arktika on ainulaadne piirkond, mis tuleb jääkate sulamise ja sellega kaasnevate uute võimaluste tõttu üha sagedamini arutusele. See on hea, sest me vajame rohkem mõttevahetust – mitte ainult selle mõju üle, mida jää sulamine avaldab meie võimalustele ootamatult kättesaadavaks muutunud loodusvarasid kasutada, vaid ka sellega seotud vastutuse üle ning selle üle, kuidas me saame Arktikat kõige paremini säilitada ja kuidas me saame hinnata, millised tagajärjed on tulevikus meie kohalviibimisel ja tegevusel selles tundlikus looduskas keskkonnas.

Enne kui me aga langetame otsuse ELi ühise Arktika-poliitika üle, tuleks meil kulutada rohkem aega Arktika ökosüsteemi praeguse seisukorra hindamiseks, sest muidu on meil keeruline sobivaid meetmeid võtta. Arvata, et me saame loodusvarad lihtsalt puutumata jätta, on minu arvates naiivne ja ebarealistlik. Selle asemel peaksime keskenduma sellele, et loodusvarade kasutamise, transpordi, turismi ja muude majandusharudega tegeldaks looduskeskonna kaitsmise ja säilitamise mõttes optimaalselt. Loomulikult peab see toimuma kohaliku elanikkonnaga nõu pidades ja koostööd tehes ning lähtudes tegelikust olukorrast ja tingimustest.

Komisjoni Arktika-teemaline aruanne on hea esimene samm ühtse Arktika-poliitika poole. Rootsi toetas oma eesistumisperioodil komisjoni otsust taotleda Arktika Nõukogus alalise vaatleja staatust. Ma arvan siiski, et nii komisjoni aruanne kui ka arutelu on siiani keskendunud liiga palju veele ja liiga vähe maismaapiirkondadele. Mõnes riigis, näiteks Rootsis ja Soomes käib Arktikas ulatuslik põhjapõdrakasvatus, kaevandamine, põllumajandus- ja metsandustegevus ning on väga tähtis, et seda võetaks arvesse.

Teine selle arutelu tahk, mis jäetakse sageli mainimata, kuid mida oleks vaja esile tõsta, on seotud ELi strateegiliste eesmärkide ja geostrateegiliste huvidega Arktikas ning selle piirkonna tingimuste muutumise tagajärgedega rahvusvahelisele stabiilsusele.

Ühed ELi liikmesriigid asuvad Arktika piirkonnas. Teised selle piirkonna alad on ELi vahetud põhjanaabrid. Seega ei tohiks olla raske koostada ühiseid strateegilisi eesmärke ja võita neile toetust kõigis ELi liikmesriikides. Arvestades suurenenud konkurentsi eri riikide vahel ja mõnd lahendamata konflikti, peab ELi huvides olema tagada, et Arktikas ei tekiks julgeolekualaseid pingeid.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Me arutame täna väga tähtsat teemat. Kliimamuutuse mõju muudab otsustavalt olukorda Arktika piirkonnas. Globaalse soojenemise mõju tõttu on Arktikas avanenud uued mereteed, mis pakuvad nafta-, gaasi- ja muude loodusvarade transpordi võimalusi, kuid samal ajal on piirkond muutumas väga haavatavaks keskkonnaprobleemide ja selle loodusvarade jaotamise tõttu riikide vahel. Sellel võib olla negatiivseid tagajärgi rahvusvahelisele stabiilsusele ja Euroopa julgeolekuhuvidele. Kõnealuse piirkonna keskkonna ja kliima muutumise mõju üle arutades peab üks Arktika poliitika põhieesmärke olema leevendada kliimamuutuse kahjulikku mõju ja aidata piirkonnal vältimatut muutusega kohaneda. Siiani ei ole Arktika piirkonnas rakendatud mingeid kokkuleppeid. Euroopa Parlament on rohkem kui korra rõhutanud Arktika haldamise tähtsust. Ma arvan, et nüüd, kus olukord on muutunud, tuleb meil järk-järgult hakata looma autonoomset Euroopa Liidu poliitikat ja Euroopa Komisjon peaks selles omalt poolt tegusat osa täitma. Selle piirkonna olukord on Arktika territooriumiga riikide vahel pikka aega pingeid põhjustanud ja need pinged kasvavad piirkonna ligipäasetavamaks muutudes veelgi. Ma arvan, et Euroopa Liit peab alkatama mitmekülgse keskustelu teiste riikidega ning see võib avada uutele koostöövõimalustele. Minu arvates on ka aeg hakata mõtlema rahvusvahelisele konventsioonile selle piirkonna haldamise kohta.

Kristiina Ojuland (ALDE). – (ET) Eesistuja, lugupeetud kõrge esindaja! Peale arvestatavate looduskeskkonna muutuste peame silmas pidama ka asjaolu, et kiirenenud Põhja-Jäämere sulamine on avanud võimaluse alustada võidujooksu uute maapõueressursside järele. See võib aga kujuneda potentsiaalseks julgeolekuohuks Euroopa Liidu suhetele kolmandate riikidega. Siinkohal juhin tähelepanu Venemaa käitumisele, mille toon ei ole tingitud kalandusest, turismist ega mineraalide leiukohtadest, vaid maailma viimastest puutumata gaasi- ja naftavarudest.

Hoolimata Euroopa Komisjoni Arktika strateegiast tulenevast kavatsusest teha naabruskonnaga süvitsiminevat koostööd avanevate territooriumite osas, ei ole Venemaa alates aastatuhande vahetusest üles näidanud valmidust kaalutleda meie soove. Eelmisel aastal jõustunud Vene rahvusliku julgeoleku strateegia edastas lääne suunal ähvardava sõnumi Venemaa valmidusest kasutada vajaduse korral sõjalist jõudu uute ressursside omastamiseks Arktikas. Usun, et peaksime rakendama Vene suunal sihikindlat poliitikat, mis välistaks rivaalitseva võidujooksu.

Indrek Tarand (Verts/ALE). – (ET) Lugupeetud asepresident ja kõrge esindaja! Tänan teid, et te oma pingelise ametiaja alguses olete siiski otsekohe asunud kõige tähtsama temaga töötama. Kõige tähtsam minu mõttes ongi Arktika. Ütlesite väga tabavalt, et Arktika ei ole Antarktika ja et lõunamandri kohta käiva lepingu kopeerimine Põhja-Jäämerel oleks ebarealistlik.

Mina arvan, et kui maailmas kuskil keegi peaks idealismi esindama, siis kindlasti see koht on Euroopa Komisjon. Ja miks ei võiks Euroopa Komisjon siiski idealistliku ettepanekuga partnerite poole pöörduda, et me enne kullapalavikule sarnaneva võidujooksu alustamist Põhja-Jäämerel teeksime kas või mõnekümneks aastaks moratoriumi, et me ei alusta seda protsessi, mis sisaldab endas ka relvastuse võidujooksu ja muid ohte.

Paar sõna ka Arktika põlisrahvaste õigustest. Ja ma arvan, et Euroopa Liidu ja Venemaa dialoogis inimõiguste alal peaks olema ka küsimus, kas Vene Föderatsioonis elavad Arktika põlisrahvad saavad piisavalt kaasa lüüa Arktika Nõukogu töös või ei saa seda mitte. Jah, Antarktika ei ole Arktika, kuid mõned võtted, mis külma sõja ajal aitasid tekitada lahenduse lõunapoolkeral, ei peaks põhjapooluse reguleerimisel kõrvale heidetud olema lihtsalt sellepärast, et komisjonis pole idealismi.

Mina olen pärit maalt, kust läks tee Antarktika avastaja Bellingshausen. Läks ja leidis, sest ta oli idealist. Soovin teilegi teie töös idealismi.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Austatud juhataja! Euroopa Liit tahab kõikehõlmavat Arktika-poliitikat. See ettepanek on täiesti naeruväärne. Näiteks Küprose ja Kreeka kultuuril on pikk ajalugu, aga vaadake ometi geograafiat. On tõesti päris raske mõista, miks on Egeuse mere riigil vaja, et ELil oleks Arktika-poliitika.

Kuid vahest pole ELi Arktika-poliitika isegi nii veider kui ülimalt sobimatu kvalifikatsiooniga paruness Ashtoni, endise tudengite vasaktiiva Sarah Palini määramine kõrgeks esindajaks. Istungitel oli ilmne, et kõrge esindaja ei ole midagi unustanud ega midagi õppinud. Ja üldse...

(Juhataja katkestas kõneleja.

Juhataja. – Vabandage, kuid ma arvan, et me ei peaks siin istungisaalis isiklikke märkusi kuulama.

(Vahelehiite saalist)

Teie kõnealg on läbi. Selliseid isiklikke märkusi me ei luba.

(Vahelehiite saalist)

Anname nüüd sõna järgmisele kõnelejale.

Sari Essayah (PPE). – *(FI)* Austatud juhataja! Läheme jälle asja juurde. Nagu mitu kolleegi on juba öelnud, käib võidujooks Arktika piirkonna loodusvarade ja haldamise peale.

Arktika piirkond aga, nagu kõrge esindaja siin tõdes, vajab igakülgset lähenemist. Selles peab arvesse võtma Arktika looduse äärmist haavatavust, jää sulamise pikaajalist mõju ning ennekõike selle piirkonna põlisrahvaste ja teiste elanike õigusi.

Siiani on ÜRO mereõiguse konventsioonist ja kalavarude kokkuleppest Põhja-Jäämere piirkonnas ja merepõhjas leiduvate loodusvarade kasutamise reguleerimiseks piisanud. Arktika Nõukogu on keskendunud keskkonnanalasele ja teaduslikule koostööle, kuid loodusvarade kasutamist käsitlevad kokkulepped on toonud kaasa üha suureneva vajaduse töötada välja rahvusvahelise halduse strateegiad ning selles on oma roll ka ELil. Samuti vajab ELi Arktika-poliitika omaenda strateegiat ja ühist koordineerimist.

ELil oleks Arktikas tegutsemiseks sobiv rajada Arktika keskus. Esimest korda mainiti vajadust ELi arktilise teabe keskuse järele komisjoni teatises Euroopa Liidu ja Arktika piirkonna kohta 2008. aasta sügisel. Komisjon hakkas nõukogu korraldusel uurima võimalusi, kuidas sellist keskust Euroopa Liidus rajada.

Polaarjoonel asuva Rovaniemi ülikooli Arktika keskus on näidanud üles valmisolekut tegutseda ELi arktilise teabe keskusena. Soomel ei ole mingeid loodusvaradega seotud territoriaalseid nõudmisi ja nii sobiks see riik neutraalse osalisena sellise keskuse juhtimiseks hästi, nagu juhataja Diana Wallis ka julgustavalt märkis.

Seega kiirustan ma kõrget esindajat Catherine Ashtonit tegema otsust ELi Arktika keskuse vormi, asukoha ja ülesannete kohta ning suurendama sellega ELi kaalu Arktika poliitikas. Soovin teile meeldivat reisi Lapimaale.

Herbert Reul (PPE). – *(DE)* Austatud juhataja! Kliimamuutuse üle käiva aruteluga koos on käimas veel ägedam arutelu, mis puudutab Arktikat kui laevateed, millega kaasneb võib-olla kaubateede lühenemise ja seega ehk väiksema kütusekulu võimalus – ärgem unustagem, et seegi on üks asja külg –, ning mis hõlmab küsimust, kas ja mis kujul leidub loodusvarasid alates naftast ja lõpetades gaasiga ja kuidas neid saab kasutada. Mainitud on ka kalandust. Loomulikult on sellel arutelul olnud ning on ka edaspidi suur sümboolne väärtus, mis oli selgelt näha, kui Venemaa pani – „heiskas“ ei oleks siin päris õige sõna – oma lipu merepõhja. Ka teised riigid on hakanud oma nõudmisi jõulisemalt väljendama. Seega olen ma kõrgele esindajale väga tänulik, et ta selle teemaga tegeleb ja seda esmatahtsaks peab.

Minu arvates on see, mida on Euroopa Parlamendis ja ka komisjonis – näiteks tema 2008. aasta ettepanekus, millele ka viidati – siiani arutatud, liiga ennastõigustava tooniga. Ma arvan, et seda küsimust tuleb käsitleda

juhgelt, ja seda tuleb teha mõlemas mõttes – nii seoses probleemiga, mida mitu kolleegi on siin maininud, nimelt keskkonna ja kohalike elanike kaitsega, kui ka seoses asjaoluga, et me peame ettevaatlikult tegelema küsimusega, et äkki kaasneb sellega ka mingeid võimalusi, ja seda ausalt arutama. Seoses 2008. aasta naftaraportiga toimus meil selle küsimuse üle esialgne ja väga ettevaatlik arutelu ning pandi paika esimesed tähtsamad punktid. Kui me räägime kogu aeg, kuidas me vajame suuremat mitmekesisust ja uusi allikaid, nii loodusvarade kui ka energiaallikaid, tuleb meil arutada, kas neid allikaid on võimalik kasutada loodust ja keskkonda ohtu seadmata. Vähemalt tuleb seda arutelu pidada – me peame seda võimalust kasutama. Me oleme tänapäeval teistsuguses tehnoloogilises olukorras. Muide, selle valdkonna praegused tehnoloogilised saavutused on juhtumisi Euroopa saavutused. Kui me kõneleme tehnoloogia edasiarendamisest, peab see toimuma kõigis valdkondades. Ma olen tänulik, et see arutelu toimub. Ma loodan, et seda peetakse objektiivselt ja avatult.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Kes hakkab Arktikat kontrollima? See on üks ajakirjandusväljaande pealkiri, mille ma seda teemat uurides leidsin. See kirjeldab lühidalt, kuid võiks ka öelda, et tabavalt praegust olukorda – võidujooksu Arktika peale. Selles osas näib olevat väga asjakohane kõrge esindaja küsimus: kuidas saab Euroopa Liit täita vastutustundlikku osa Arktikaga seotud probleemide valdkonnas? Ma rõhutan – vastutustundlikku. Seepärast on see arutelu Euroopa Parlamendis minu arvates igati kasulik ja hea, sest see toimub siin teist korda tänu nii esimesele kui ka praegusele teatisele, millest esimese nõukogu adresseeris Euroopa Parlamendile ja teise komisjon nõukogule ja Euroopa Parlamendile.

Arktika on piirkond, mida ei hallata rahvusvahelise õiguse alusel, ning nagu juba rõhutati, on suur huvi Arktika vastu ühest küljest tekkinud kliimamuutuse tulemusel, kuid teisest küljest on seda piirkonda hakatud ka selgelt tunnistama ja varmselt kasutama potentsiaalse ressursina, arvestades eriti energia- ja gaasivarusid, kuid ka selliseid loodusvarasid nagu kala. Loomulikult on sellega seotud omad ohud: tooraine kasutamise ja kalapüügiiga kaasnevad ohud keskkonnale, kuid ka selle piirkonna põlisrahvastele, ning ka sellest tuleb meil väga teadlik olla.

Lisaks avaldab ühe tee, mereteede avanemine seoses selles piirkonnas toimunud muutustega tohutut mõju inimeste suhtumisele Arktikasse. Samasugust mõju avaldavad katsed jaotada territooriumi mitmete tõekssaanud faktiliste tegudega, näiteks lippude sümboolse paigaldamisega. Soovin öelda, et tähelepanu tuleks pöörata sellele, et viis Arktika riiki ei ole õiguslikust reguleerimisest kuigi huvitatud, aga liit peaks siiski selles maailma osas tähtsat rolli täitma – mitte ainult kohalviibimise, vaid peamiselt oma aktiivsuse ja teadmistega. On ülimalt tähtis luua vastastikune usaldus ja seda vastastikust usaldust saab luua reguleeriva algatusega, näiteks Arktika hartaga.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Soovin sõna võtta Euroopa Parlamendi Islandi raportööri.

Nagu te kõik teate, ootab Island praegu nõukogu kinnitust, et ühinemisläbirääkimised saavad alata. Kui Island saab Euroopa Liidu liikmesriigiks, nagu me kõik soovime, on see ainus liikmesriik, mis asub tervenisti Arktika piirkonnas. Koos Soome, Taani ja Rootsi suurendaks Island neljani nende Euroopa Liidu riikide arvu, kes on Ameerika Ühendriikide, Venemaa, Kanada ja Norra kõrval Arktika Nõukogus.

Minu meelest on see fakt seda tähtsam, et Euroopa Liidule ei ole sellel foorumil kahjuks vaatlajastatust antud.

Lisaks usun ma, et Islandi ühinemine ELiga võib esiteks aidata kaasa Euroopa energiaressursside mitmekesistamisele ning teiseks aidata luua mitmepoolset haldamist selles piirkonnas, mis äratav üha suuremat huvi ja võib põhjustada konflikte, nagu eelmistes sõnavõttudes mainiti. Viimaks tahaksin öelda, et Islandi ühinemine võib anda tulemuseks ühtse ja tõhusa Euroopa poliitika selles piirkonnas.

Kokkuvõttes arvan, et kui Island Euroopa Liiduga ühineb, saab EL kõnealuses strateegilises piirkonnas suurema osatähtsuse.

Aitäh!

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) On ülim aeg luua ühtne Euroopa ja Arktika poliitika, mis lahendaks ka pikalevenivad vaidlused uute territooriumide üle. Sulamise tulemusel suurenevad kaevandamisvõimalused uutel territooriumidel kuni 200 meetrini allpool veepinda. Jutt on miljonitest ruutkilomeetritest. Venemaa, Norra, USA ja Kanada vahelistel vaidlustel on ilmselt ka geopoliitiline tähendus. Jääkate on juba poole võrra kahanenud. Kõige olulisem on siiski kaitsta vett reostuse eest, kusjuures suur probleem on ka Venemaa Arktikas asuvad tuumajäätmed.

Austatud kõrge esindaja! Ma tulen riigist, millel ei ole Arktikaga pealtnäha midagi tegemist, kuid ma võin kinnitada, et isegi Tšehhis on paljud kodanikud huvitatud, mis seisukoha liit välispoliitika suhtes, sealhulgas Arktika tuleviku asjus võtab. See on seotud tooraine säästva kaevandamise, säästva transpordi, teadusuuringute tegemise tingimuste, looduskaitse ning viimaks ka põliselanike õigustega.

Olen häiritult jälginud vaidlusi uute ja ajalooliste valduste üle. Ma kardan, et see võib olla isegi tõsiste konfliktide allikas. Teine küsimus on vaidlus Aasia ja Ameerika vahelise strateegilise Põhjaväila üle. Lugupeetud volinik, teil tuleb hoolitseda selle eest, et väil jääks alaliselt rahvusvahelistesse vetesse ja et Arktika jääks alaliselt relvavabaks alaks. Võtke kõigis nendes Arktikat puudutavates küsimustes rahvusvaheliste kokkulepete sõlmimisel aktiivne koordineeriv roll. Liit ei tohiks olla passiivne pealtvaataja, vaid peaks aktiivselt läbirääkimisi pidama ning vältima sel teel konfliktide süvenemist ja looduse kahjustamist.

Bendt Bendtsen (PPE). – (DA) Austatud juhataja! On tähtis, et EL on asunud arutellu Arktika üle, ning samuti on hea, et EL on asunud tegelema selle piirkonnaga, kus on kaalul palju huve ja mureküsimusi. Minu arvates on kõige tähtsam, et EL arvestaks ja austaks oma tegevuses põliselanike soove ja vajadusi. EL peaks võtma endale vastutuse seoses globaalse soojenemisega, mis väljendub väga tugevalt temperatuuri tõusus. Siin tuleb meil arvesse võtta, mida see inimeste elutingimuste jaoks tähendab. Lisaks teame me, et kliimamuutus hõlbustab meie juurdepääsu loodusvaradele, näiteks naftale ja gaasile, ning uutele Euroopast Aiasse kulgevatele veoteedele. Ühest küljest võiks see olla positiivne, kuid teisest küljest tuleks meil kanda hoolt selle eest, et võetaks tarvitusele ohutusabinõud, milles arvestatakse täiel määral Arktika ainulaadse kliima ja haavatava keskkonnaga.

Arktikaga seotud suurenevate majandushuvide tõttu on tähtis ka see, et EL võtaks seisukoha mitme riigi tegevuse suhtes selles piirkonnas. See, kui riigid ei järgi piirkonnas kehtivaid rahvusvahelisi reegleid, ei tohiks jääda tähelepanuta. Üks kõnekas näide on praegu Kanada, kes on alates 2010. aasta juulist püüdnud luua kohustuslikku registrit kõigi suurte laevade kohta, mis läbivad Loodeväila. Ma rõhutan, et meil on jutt rahvusvahelistest vetest ning et Taani välisminister Lene Espersen on kindlalt öelnud, et see on vastuvõetamatu. See on seisukoht, millega ma näeksin heameelega ühinemas ka ELi ja kõrget esindajat.

Thomas Ulmer (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Küsimus on selles, et meie, Euroopa Liit, järgiksim selget strateegiat ja takistaksime kulla- või vääriskivipalavikku. Euroopa peab siin aktiivselt sekkuma. Siin saab Euroopa partnerina näidata oma tugevust sellega, et kõneleb ühel häälel. See puudutab pealvee- ja allveelaevade liiklust, kalandust, primaarenergiaallikate ja tooraine varusid.

Sellega seoses vajame kindlaid ja usaldusväärseid lepinguid teiste Arktika partneritega. Meil on vaja koostööd, mitte vastasseisu. Meil on vaja dialoogi keskkonnakaitse alal, et loodusvarasid ja loodust säilitada. Meil on vaja dialoogi loomakaitse alal, et säilitada bioloogilist mitmekesisust, ning meil on vaja, et kohalikke elanikke ja nende inimõigusi kaitstaks ja austataks.

Kui meil õnnestub oma partneritega Arktikas positiivset ressursimajandust rakendada, saame võimaluse hakata käima uut poliitilist teed ning sellest saab ka meie ühise välispoliitika tuleproov – võimalus tõestada, et meie, eurooplased, suudame tõesti ühiselt eesmärgi saavutada.

Juhataja. – Nüüd siirdume registreerimata sõnavõtude juurde. Enne seda tahaksin selgitada, et kui mulle, arutelu juhatajale tundub, et kõneleja kaldub oma sõnavõtus parlamendi tegevust häirima, on mul täielik õigus kõneleja katkestada.

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Austatud juhataja! Esmalt sooviksin kõrget esindajat südamest tänada, et ta selle tähtsa teema nii varases etapis päevakorda võttis. Ma loodan siiralt, et komisjon ja kogu Euroopa Liit hakkavad Arktika-poliitikas tähtsat osa täitma ja et EL koostab omaenda Arktika-strateegia.

Ühine Arktika-poliitika loob kogu Euroopa Liidule piiramatuid võimalusi julgeolekut, keskkonda, energeetikat, transporti ja põlisrahvaid puudutavates küsimustes. Kui meid, Euroopa Liitu, jäetakse arutelust välja – sellest poliitikast välja –, kaotame väga palju.

Tahaksin rõhutada veel kaht asja. Esiteks loodan, et Arktika Nõukogu muutub haldusorganina üha tugevamaks ja Euroopa Liit saab seal suurema kaalu. Teiseks loodan, et arktilise teabe keskuse plaanidest saab tegelikkus, ja usun, et see edendab dialoogi Arktika alade vahel. Ja nagu ennegi öeldi, oleks selle jaoks suurepärane ja sobiv koht kindlasti Soome Lapimaa, eriti Rovaniemi, millel on ammu Arktika küsimustega seos olemas.

Gerard Batten (EFD). – Austatud juhataja! Arktika-teemaline arutelu on täna pärastlõunal igatahes päris kuumaks läinud. Mis parlament see selline on, mis püüab oma liikmeid kõnelemast takistada, kui talle ei meeldi, mida nad räägivad? Ometi ei tohiks see meid üllatada, arvestades, et MI5 märkis omal ajal meie vastse

välispoliitika kõrge esindaja kohta, et talle on sümpaatsed kommunistlikud vaated, ja kui ta oli CND laekur, võttis ta nõukogude blokilt raha, et õõnestada oma riigi kaitsepoliitikat.

See koht näeb iga päevaga üha rohkem Nõukogude Liidu moodi välja.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Austatud juhataja! Kui tulevikus hakkab Põhja-Jäämerest merepõhja sulamise tõttu eralduma suuremas koguses metaani, millel on märksa suurem kliima soojendamise võime kui CO₂-l, on meie tundlikus kliimasüsteemis uus ülimalt ohtlik muutuja – muutuja, mis nõuab kiiremas korras lähemat uurimist.

Arktika ei valmista meile peamurdmist ainult kliima poolest, ta kätkeb endas ka konflikti võimalust. See, et isegi Hiina olevat nüüd hakanud jäälõhkujaid ehitama, toob välja Loodeväila kaubatee tähtsuse, kui jääkate sulab. See rahumeelne kasutusvõimalus on siiski palju vähem probleemne kui näiteks USA suurenenud soov paigutada Arktika piirkonda sõjalised varajase hoiatamise süsteemid.

Samuti tuleks jää sulamise tõttu mõeldavaks saanud mineraalivarude majandusliku kasutamise tingimusi juba ette selgitada. Lõpetuseks võiksid seal oletatavasti leitavad nafta- ja gaasivarud tagada Euroopa energiasõltumatus.

Birgit Schnieber-Jastram (PPE). – (DE) Austatud juhataja, lugupeetud kõrge esindaja! Ma sooviksin veel kord väga selgelt rõhutada, et ilmselgelt oluliste valdkondade nagu keskkonna- ja energiaküsimuste kõrval on väga eriline tähtsus ka laevateedel. Et traditsioonilistel laevateedel seilavaid laevu on hakatud kaaperdama, kaptenite ja meeskonna elu on sattunud ohtu ja need teed on tõesti ebaturvalised, on laevaomanikud asunud otsima uusi teid. Minu kodulinnas Hamburgis on see arutelu väga tähtis. Ma julgustaksin teid heameelega ELi Arktika-teemalises arutelus seda suunda jätkama.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Just nagu Antarktika, on ka Arktika piirkond kliimamuutuse tõttu eriti haavatav. Pealegi sõltub selle stabiilsusest Maa kliimasüsteem. Kliimamuutuse vastase võitluse liidrina peab Euroopa Liit võtma Arktika piirkonna suhtes kindla seisukoha.

Euroopa Liit peab näitama üles mõõdukust nii Arktika piirkonna avamereressursside kui ka piirkonda läbivate transiitvedude kasutamise suhtes. Pikas plaanis hävitab see tegevus ainult veel suuremaid jäämägede alasid ja seda natukest, mis pooluse jääkattest alles on, ohustades niiviisi pöördumatult selle ala ökosüsteeme ja Arktika piirkonna elanikkonda.

Jäämägede ja pooluse jääkatte kaitsmine kontrollimatu inimtegevuse eest on hädavajalik. Euroopa Liidul tuleb teha tihedat koostööd Ameerika Ühendriikide, Kanada, Norra ja Venemaaga ning vahetada pidevalt teavet SEISI, Eioneti ja SAONi kaudu.

John Bufton (EFD). – Austatud juhataja! Ma sooviksin Catherine Ashtonile öelda: mul on esmakordselt võimalik teie uut ametit kommenteerida. Nagu teie, tulen ka mina Ühendkuningriigist. Ainus erinevus on see, et mind valiti, aga teid mitte.

Mis puutub Arktikasse, siis kas sellest tuleb Venemaa, Ameerika Ühendriikide ja Kanadaga peetav võidujooks ressursside – kalavarude ning maailma veerandi nafta- ja gaasivaru pärast? Teie kogesite vahetult külma sõja aegset võidurelvastumist. Kas te viite meid nüüd jääsõtta? Arktikas tegutsemine muudab välissuhted tõenäoliselt teravamaks ja Euroopal ei tohiks tegelikult Arktikas välispoliitikat ollagi, eriti mitte kellegi teiesuguse juhtimisel.

Te olete juba tõestanud, et te ei ole selleks tööks võimeline. Mul pole kahtlust, et teie juhtimisel satume kõik väga õhukesele jääle. Kui teie esimese saja päeva kohta oleks antud koolitunnistus, oleks seal kirjas „peate rohkem pingutama“, aga tegelikult on nii, et isegi kui te oleksite ametis sada aastat, kukuksite ikka läbi. Palun käituge väärikalt ja astuge tagasi.

Catherine Ashton, Euroopa Komisjoni asepresident / liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja. – Austatud juhataja! Minu arvates oli see väga huvitav arutelu ja mul on ülimalt hea meel, et me keskendusime tähtsale maailmaregioonile. See, kui kirglikult inimesed rääkisid meie Arktikaga seotud poliitilise tegevuse tähtsusest, on mulle väga oluline, sest ma asun tegutsema selle nimel, mida me minu arvates peaksime tulevikus ette võtma.

Ma soovin parlamendiliikmetele kinnitada, et keskkonna säilitamine ja dialoog kohaliku elanikkonnaga – nii põlisrahvaste kui ka teistega – on meie lähenemisviisi juures esmatähtsad. Me soovime teha kõigis

rahvusvahelistes aruteludes selgeks, et Arktika ressursidele tohiks ligi pääseda ja neid kasutada alles siis, kui meil on rangeimad keskkonna- ja ohutusnormid ning neist peetakse igati kinni.

Meil tuleb ka edaspidi rõhutada, et Euroopa Liit tahab teha koostööd kõigi Arktikaga seotud sidusrühmadega, et tagada meie asjakohane reageerimine probleemidele. See hõlmab ka süsivesinike ammutamist.

Ma arvan, et meil on võimalik palju ära teha, alates meie keskkonnadiplomaatiast ja lõpetades meie kliimamuutusepoliitikaga, alates meie ulatuslikest Arktika teadusuuringuprogrammidest ja lõpetades meie poliitikaga, mis puudutab põliselanike toetamist kogu maailmas. Samuti usun, et Arktika Nõukogu saab palju ära teha. Nimelt selle nõukogu töö tõttu, ning mitte just viimases järjekorras selle tõttu, et ta tagab põlisrahvaste täieliku kaasamise – tegelikult on see ainus organisatsioon, mis lubab neil istuda suveräänsete riikide kõrval –, soovime saada seal alaliseks vaatlejaks, mille kasulikkust mitu parlamendiliiget juba märkisid.

Ma arvan, et on võimalik leida õige tasakaal ühest küljest Arktika kaitsmise ja säilitamise ning teisest küljest selle loodusvarade säästliku kasutamise vahel, ning meil tuleb seda korralikult teha.

Raporti koostamiseks komisjoni eri osadest seitsme esindaja kokkutoomine – nagu te mulle vist eile ütlesite, austatud juhataja – on hea näide sellest, millist tulevikku me tahaksime saavutada koostöös ja tulemuslikus tegevuses, mis avalduks meie töös maailma eri paigus.

Lõpetuseks ütlen, et ootan väga selle nädalavahetuse sõitu Lapimaale. See on minu kolmas reis sinna. Seal toimub suur koosolek, kus arutatakse probleeme mitme välisministriga. Mis puutub Rovaniemisse ja keskuse loomise võimalusse, siis on meil kaks varianti: kas üksik keskus või mitme keskuse võrgustik, ja meil tuleb kindlasti uurida ka seda.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Elena Oana Antonescu (PPE), kirjalikult. – (RO) Arktika piirkonnaga seotud probleemid, alates globaalse soojenemise mõjudest ja lõpetades selle piirkonna ressurside kasutamise ja laevatatavusega, on viimasel ajal pälvinud üha suuremat tähelepanu. Me peame teadma, et planeedi tulevik on selle piirkonna tulevikuga tihedalt seotud. Jäämägede sulamine Arktika piirkonnas, suurenev ressursivajadus ja viimase aja tehnoloogiline progress on mõned neist põhjustest, miks Arktika on muutunud meile kõigile erilist huvi pakkuvaks alaks. Ma arvan, et seda piirkonda puudutav Euroopa strateegia peab keskenduma piirkonna kaitsmisele ja säilitamisele, loodusvarade säästliku kasutamise edendamisele mitmepoolse haldamise raames ning ennekõike selle piirkonna elanikkonna kaasamisele kõigisse neisse meetmetesse.

Uute laevatatavate veeteede tekkimine nõuab ka palju rangemate ohutus- ja keskkonnanormide kehtestamist. Iga merepiirkonda tuleb käsitleda eraldi ning Euroopa saab kasutada kogemusi, mis on omandatud teistes merepiirkondades, näiteks Läänemerel ja Vahemerel välja töötatud programmide käigus, ja samas pakkuda selles valdkonnas eeskuju heade tavadega.

Joanna Senyszyn (S&D), kirjalikult. – (PL) Üks tont käib ringi Arktika kohal – see on globaalse soojenemise tont. Sulav jää avaldab suurt mõju nii loodusele kui ka ühiskondlikele suhetele, majandusele ja poliitikale. Selle merejää alal, mis on suurem kui Saksamaa, Itaalia ja Prantsusmaa kokku, peitub juba kasutatud loodusvarade kõrval niisuguseid rikkusi nagu gaas ja toornafta. Aasta-aastalt õhemaks jäävad jääkihid ei kaitse enam maardlaid katsepuurimiste eest. Tulevikus paistab halastamatu võidujooks – XIX sajandi kullapalavikuga võrreldav hullus. Euroopa Liit peab selle kohta võtma ühemõttelise seisukoha. On väga tähtis luua ühine ELi Arktika-poliitika, eriti uute looduslike maardlate uute kasutamisevõimaluste, looduskeskkonda ähvardavate ohtude ja uute laevasõiduvõimaluste osas.

Arktikas asub osa kolme ELi liikmesriigi territooriumist: need on Taani, Soome ja Rootsi, lisaks liikmestaatust taotlev Island. Meil tuleb meeles pidada, et tegemist on Kaug-Põhja inimestele, samuti sealsele faunale ja floorale täiesti uue olukorraga. Arktika elanikud on teadlikud väliste sotsiaalsete, majanduslike ja poliitiliste tegurite suurenevast mõjust nende elule. Meie ülesanne on aidata kohalikel elanikel end uutes tingimustes leida ning oma kultuuri ja keelt kaitsta. Just nagu ELi poliitika kese on ELi kodanikud, peavad Arktika haldamise plaanides olema kesksel kohal Arktika inimesed.

Rafał Trzaskowski (PPE), kirjalikult. – Arktika on meie päevakorras pikka aega puudunud, kuid nüüd on ta taas poliitikute ja akadeemikute tähelepanu paelumas. Suurenev mure selle piirkonna pärast on Arktika jääkatte sulamist põhjustava kliimamuutuse tagajärg. Ma ei astu vaidlusse selle protsessi kiiruse ja ulatuse üle, kuid üldiselt eeldatakse, et see avab uusi võimalusi loodusvarade uurimiseks ja uusi mereteid. Me kõik

nõustume, et selle protsessi tagajärjed keskkonnale on tõsised. Mina sooviksin aga juhtida Euroopa Parlamendi ja tervikuna ELi tähelepanu selle poliitilisele ja tegelikult ka julgeolekumõõtmele. Külma sõda näitas meile, kui suur on Arktika strateegiline tähtsus. Me oleme näinud selles piirkonnas majanduslikku, poliitilist, isegi sõjalist rivaalitsemist. Arktika ilusa tuleviku jaoks on selgelt vaja ühist rahvusvahelist pingutust, milles ELil peaks olema aktiivne roll. Tuleb leida tasakaal selle piirkonna majandusliku kasutamise ja sealse ökosüsteemi vahel, kuid muu hulgas on vaja kaitsta ka olemasolevat Arktika haldamise õiguslikku korda, kui nimetada kõigest üht probleemi.

12. Kuuba (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on nõukogu ja komisjoni avaldused Kuuba kohta.

Diego López Garrido, nõukogu eesistuja. – (ES) Austatud juhataja! Orlando Zapata surm oli väga kurb sündmus, mis ei oleks pidanud juhtuma, ning me soovime, et sellised asjad ei korduks Kuubas ega kusagil mujal.

Euroopa Liit ja tema institutsioonid peavad kindlameelselt mõistma hukka sündmused, mis kujutavad endast inimõiguste rikkumist, ning püüdma tagada, et midagi sellist enam ei juhtuks. See peab olema Euroopa Liidu kohus.

Inimõigused on Euroopa Liidu identiteedi põhisümbol, sest me usume sellistesse väärtustesse nagu vabadus, sallivus ja pluralism. Sellepärast on see meile omane, meile kõige omasem joon. Kui neid üldisi õigusi rikutakse, mõistab Euroopa Liit selle avalikult hukka, ja seda me Kuuba puhul tegime. Me tegime seda siis, kui väljendasime oma pessimismi ja muret Kuuba inimõiguste valdkonna edusammude puudumise pärast, ning tegime seda ka siis, kui nõudsime Kuuba vanglates viibivate meelsusvangide vabastamist. Praegu on ligikaudu 200 meelsusvangi. Nendest mõne tervislik seisund on väga keeruline – üks neist on nälgastreiki pidav Guillermo Fariñas, kelle olukord on väga tõsine.

Me tegime seda ka siis, kui ütlesime, et inimõiguste kaitsjaid Kuubas tuleb kaitsta, ja siis, kui ütlesime, et Kuuba valitsus, kelle jurisdiktsioonis on palju vange, peaks võtma vastutuse Orlando Zapata surma eest.

Ent Euroopa Liidu poliitika Kuuba suhtes on ulatuslikum. Euroopa Liidu poliitika Kuuba suhtes on koondunud mõningate põhipunktide ümber ja ma tahaksin paari neist esile tõsta.

Esiteks toimub poliitiline dialoog Kuuba institutsioonidega, ametivõimudega ja kogu kodanikuühiskonnaga ning loomulikult hõlmab see ka inimõigusi. Teiseks tehakse Kuubaga arengukoostööd, mis näitab solidaarsust Kuuba elanikega – ei rohkem ega vähem. Selle raames edendatakse ka kultuuri ja demokraatlike tavade arengut Kuubas.

Need on põhipunktid selles poliitikas, mis on suunatud eelkõige ühele eesmärgile: Kuuba rahvale, tema heaolule, arengule, elutingimustele ja inimõiguste kaitsmisele.

Andris Piebalgs, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Komisjon tunneb sügavat kahetsust Orlando Zapata surma ja selle asjaolude pärast. Tahaksin väljendada sügavat muret ka teiste Kuuba poliitvangide pärast. Me kõik siin istungisaalis tunneme Zapata surma puhul samamoodi viha ja pettumust ja me peaksime andma endast parima, et sellised sündmused Kuubas ja mis tahes muus riigis enam ei korduks.

Euroopa Liit tugineb sellistele väärtustele nagu demokraatia, inimõigused ja põhivabadused. Neid püüame me kaitsta ja edendada, olles veel väga hiljuti kannatanud inimõiguste rikkumiste all meie enda maailmajaos. Inimõigused on üldised ega sõltu piiridest. See põhimõte on kindel osa meie dialoogis kõikide partneritega Euroopas ja väljaspool seda.

Mitte sunduse ega sanktsioonide poliitika, vaid edasiviiv kaasamine jääb meie Kuuba-poliitika aluseks, nagu on toonitatud 1996. aastal vastu võetud ühises seisukohas. See on põhjendus, mis pani nõukogu 2008. aasta juunis tegema otsuse tühistada 2003. aasta diplomaatilised meetmed, et edendada poliitilist dialoogi ja võimaldada täielikult kasutada 1996. aasta ühisele seisukohale vastavaid vahendeid. See on ka põhjendus, mis on pannud mitut liikmesriiki taastama oma arengukoostöö Kuubaga viimase paari kuu jooksul. See peegeldab Euroopa Parlamendi eri fraktsioonide seisukohti ja seega ühist arusaama olulisest rollist, mis tuleb Kuubaga tehtavas arengukoostöös võtta.

Arvestades praegust aega Kuubas, oleks tegevusetus Euroopa Liidu kui üleilmse osalise usaldusväärsuse pärast kõige halvem võimalik valik. Kaalul pole mitte ainult usaldusväärsus, vaid ka meie suutlikkus Kuubas

kohal olla. Seega usun kindlalt, et edasiliikumist võimaldab see, kui üritada pidada ja süvendada käimasolevat poliitilist dialoogi ja jätkata koostööd Kuubaga, sest nii aitame edendada Kuuba rahva elujärke.

Euroopa Liit ei ole koostööd Kuubaga kunagi peatanud, sest areng ei seisne valitsuse toetamises. See seisneb inimeste toetamises. Me oleme alati olnud seisukohal, et arengukoostöö on meie suhetes Kuubaga oluline osa. Kuubas käimas olevad projektid toovad kasu otse elanikkonnale, sest nendega täidetakse inimeste põhivajadusi, toetatakse orkaanidejärgset taastamis- ja ülesehitustööd ning toiduainetega kindlustatust ja aidatakse kliimamuutusega kohaneda. Toimuvad ka projektid valitsusväliste osalejate tegevuse toetamiseks.

Tahaksin väga selgelt öelda, et ELi antud vahendid ei liigu valitsuse ega riigiasutuste kaudu. Raha antakse ÜRO asutuste ja Euroopa valitsusväliste organisatsioonide kaudu, kes avaldavad komisjoni ja Euroopa Liidu kohaloleku üle Kuubas heameelt.

On tähtis, et Euroopa Liit tegeleks jätkuvalt Kuuba rahva põhivajadustega ja sekkuks samal ajal kättesaadavate valdkondlike või geograafiliste vahendite kaudu strateegilistesse sektoritesse. Ülesanne, mille EL peab otsusekindlalt ette võtma, on leida õige tasakaal dialoogiks valmisoleku näitamise, arengukoostöö kaudu Kuuba rahva toetamise ja meie põhimõtete taaskinnitamise vahel.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, *fraktsiooni PPE nimel*. – (ES) Lugupeetud juhataja! Kui minu fraktsioon palus selle teema päevakorda võtta, ei teinud ta seda selleks, et toonitada vigu, mida ei saa mõnikord heastada, poliitikas, mis soosib vabaduse vaenlasi. Samuti ei teinud ta seda selleks, et hukkamõistu pealt poliitilist kasu lõigata.

Ta tegi seda selleks, et Euroopa Parlament, mis on Euroopa Liidu demokraatlikus keskmes asuv institutsioon, saaks kõnelda avameelselt, et mõista hukka süütu inimese surm ning eelkõige väljendada solidaarsust nende isikutega Kuubas, kes võitlevad, elavad ja surevad oma vabaduse ja väärikuse nimel, nagu tegi Orlando Zapata.

Nagu Euroopa Komisjon ütles, kehtib nõukogu ühine seisukoht endiselt, ning see on austusväärne seisukoht, sest selles palutakse poliitvangid viivitamata ja tingimusteta vabastada. See on ka järjepidev seisukoht, sest selles nõutakse inimõiguste ja põhivabaduste austamist, et Kuubas oleks võimalik kinnistada meie väärtustesüsteem, mitte võõrad süsteemid, mis kehtivad näiteks Hiinas ja Vietnamis.

Austatud juhataja! Ühe vapra mehe, 2002. aastal Sahharovi auhinna võitnud Oswaldo Paya sõnad kõlavad endiselt siin istungisaalis. Ta ütles, et esimene võit, mida ta kuulutab, on see, et tema südames ei ole vihkamist. Ta ütles nendele, kes teda rõhusid, ja nendele, kes olid tema vennad, et ta ei vihka neid, aga et nad ei kehtesta oma tahet hirmu kaudu.

Ta ütles, et Andrei Sahharov jättis maha pärandi, mis näitab väärikust ja pingutusi selle nimel, et inimesed elaksid koos rahu, ning et sageli on kõige olulisemad need hääled, mida pole kuulda.

Siin parlamendis ei ole me saanud kuulda rühmitust Daamid Valges, kellele Euroopa Parlament andis samuti Sahharovi auhinna. Nüüd ei saa me kahjuks enam kuulda Orlando Zapata häält, aga peagi saame kuulda paljusid teisi kuubalasi.

Vahepeal, austatud juhataja, peab Euroopa Parlament, kes esindab 500 miljonit kodanikku liidu 27 liikmesriigist, selle õiguspärasuse toel laskma valjusti ja selgelt kajada katkematul vabadust nõudval hüüdel, mida me kuuleme armastatud saarelt Kuubalt.

(Aplaus)

Luis Yáñez-Barnuevo García, *fraktsiooni S&D nimel*. – (ES) Austatud juhataja, härra López Garrido, lugupeetud volinik! Ärgem laskem enam kunagi juhtuda sellel, et aitame oma vaikimisega kaasa vabaduse äravõtmisele. Ärgem laskem enam kunagi Kuubas ega mujal surra vanglas inimesel, kes võitles enda ja kõigi teiste õiguste eest, ilma et nõuaksime valjuhäälselt ja kindlameelselt tema päästmist.

Orlando Zapata Tamayo, 42aastane mustanahaline ehitaja, kes palus vanglas oma olusid parandada, suri pärast 86päevast näljastreiki ja seitsmeaastast vangistust selle eest, et nõudis inimõiguste austamist. Selle seitsme aasta jooksul sai talle osaks väärkohtlemine, alandus ja ahistamine tema valvurite poolt ning me ei tohiks unustada, et selle aja jooksul ei teinud rahvusvaheline üldsus muud, kui vaikus.

Kuubas peavad praegu näljastreiki veel mõned vangid ja inimõiguste aktivistid, näiteks psühholoog ja ajakirjanik Guillermo Fariñas. Kallid kolleegid! Täna päevakorras ja arutelul olev ning homme hääletusele pandav resolutsioon, mida ma sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni nimel esindan, nõuab

kõikide Kuuba meelsusvõngide vabastamist. Kordan, et see toetab üleminekut demokraatiale ja põhiliste inimõiguste ranget austamist.

Ärgem laskugem praegu küsimusse, mis meid lahutab – kas ühine seisukoht tuleks jätta jõusse või mitte. Keskendugem praegu elude päästmisele ja inimõigustele. Alustagem ka rahuliku järelemõtlemise aega, mille jooksul me valime välja tulevast Kuuba-poliitikast käsitleva kokkuleppe punktid.

Sellel tekstil on siiski oluline lisandväärtus. Asjaolu, et selle on esitanud kuus fraktsiooni, näitab Euroopa Parlamendi uut inimõigusi puudutava ulatusliku üksmeele ajastut.

Ärgem laskem enam kunagi öelda, et Euroopa demokraatlik õigus allub „jänkide imperialismi” korraldustele. Ent ärgem laskem ka kunagi öelda, et sotsiaaldemokraadid ja demokraadid soostuvad kommunistliku diktatuuriga või osalevad selles. Ütlen seda lihtsalt seepärast, et mõlemad need väited on valed ning vabaduse äravõtmise ohvrid peavad oma asukohast olenemata teadma, et me kaitseme neid tingimusteta ja ühiselt nende juhtumisi.

Austatud juhataja! Lõpetuseks tahaksin tänada José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyrat, kes pidas selle dokumendi üle läbirääkimisi Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni nimel, Renate Weberit Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsioonist, Raül Romeva i Ruedat, kes esindas Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsiooni, Edvard Kožušnikut Euroopa Konservatiivide ja Reformistide fraktsioonist ja teisi kolleege, kes osalesid selles töös. See on olnud raske ja keeruline, aga loodetavasti kroonib seda homme edu.

Lõpetuseks tahaksin tänada ka Hispaania peaministrit ja praegust Euroopa Liidu eesistujat José Luis Rodríguez Zapaterot julgustuse ja toetuse eest, mis aitab edendada seda resolutsiooni, mida me täna arutame.

Renate Weber, *fraktsiooni ALDE nimel*. – Austatud juhataja! Tahaksin oma fraktsiooni nimel kõigepealt avaldada kaastunnet Orlando Zapata Tamayo perekonnale. Ta maksis oma veendumuste eest kõrgeimat hinda.

Aastate jooksul on tema aktiivsus inimõiguste kaitsmisel innustanud paljusid teisi inimõiguslasi nii Kuubas kui ka mujal.

Mitme fraktsiooni esitatud resolutsioon väljendab meie sügavat muret Kuuba inimõiguste tingimuste pärast. Olgem päris ausad: olukord pole paranenud ja mitmeid sõltumatuid ajakirjanikke, rahumeelseid dissidente ja inimõiguslasi hoitakse endiselt vangistuses vaid seetõttu, et nad soovivad kasutada oma sõna- ja kogunemisvabaduse ning koosolekute korraldamise vabadust.

Samal ajal ei ole Kuuba sõltumatutel valitsusvälistel organisatsioonidel lubatud tegutseda, sest valitsus kontrollib neid ülirangelt.

Praeguse arutelu ajal peavad mitmed inimõiguste kaitsjad näljastreiki. See valmistab muret, sest on märke, et vähemalt härra Guillermo Fariñase tervis halveneb kiiresti.

On väga halb, et siiani on Kuuba ametivõimud eiranud korduvaid ELi üleskutseid kõik poliitvangid tingimusteta vabastada. Seepärast usun kindlalt, et Euroopa Parlament peaks paluma ELil ka edaspidi kasutada kõiki võimalikke mehhanisme, et tagada pluralistliku ja demokraatliku Kuuba poole püüdlevate inimeste töö ja elu.

Raül Romeva i Rueda, *fraktsiooni Verts/ALE nimel*. – (ES) Austatud juhataja! Tahaksin ühineda nii enda kui ka oma fraktsiooni nimel kaastundeavaldustega Orlando Zapata surma puhul.

Vaatamata eri isikute arvamusele Kuuba kohta on see ilmselgelt iseenesest kahetsusväärne vahejuhtum, mis väärib meie hukkamõistu ja kindlasti pisut enamat kui sellest kõnelemine ja selle mälestamine. See juhtum väärib selles resolutsioonis esitatud järjekindlalt sõnastatud taotlust, mis nõuab nende isikute vabastamist, keda peetakse kinni poliitiliste motiivide või põhjenduste tõttu Kuubas või mujal maailmas.

Ma arvan, et see, mida me teeme, on järjekindel, ma arvan, et seda tuleb teha, ning ma pean oluliseks, et teeme seda ka – tahaksin seda rõhutada – olenemata põhjendustest, mis võivad selle taga olla. See on osa kokkuleppest.

Kuubast rääkides peame nõudma ka nende inimeste viivitamatut vabastamist ja eelkõige tuletama meelde – nagu juba mainiti – kehva seisundit, milles on mõni inimene, kes Orlando Zapata eeskujul järgides alustasid näljastreiki, eriti Guillermo Fariñas.

Ent tahaksin hoiatada ka ohu eest, et seda juhtumit kasutatakse ja ekspluateeritakse poliitiliselt muude teemade jaoks. See võib olla väga ohtlik, nagu ütles härra Yáñez-Barnuevo. Minu arvates on oluline pidada meeles, et käimas on paljud protsessid, mis on vajalikud ja mis toimivad, ning me ei tohiks mitte mingil juhul anda järgi kiusatusel – nagu mõned tunduvad soovivat – pöörduda tagasi varasemate sündmuste ja möödunud aegade juurde ja taastada poliitiliselt läbikukkunud embargo, sest me teame selle tagajärgi.

Seepärast, kui lepime kokku, et me ei taha näha kordumas selliseid juhtumeid nagu Orlando Zapata oma, on minu arvates oluline, et me teaksime, kuidas me saame koos edasi liikuda, et hoida ära selle kordumist, alustades saare demokratiseerimise ja normaliseerimise protsessi hõlbustamisest.

Edvard Kožušník, *fraktsiooni ECR nimel*. – (CS) Olin Orlando Zapata surmast isiklikult väga löödud ning seepärast tahaksin terve Euroopa Konservatiivide ja Reformistide fraktsiooni nimel avaldada kaastunnet kogu tema perekonnale. Ma olen sündinud 1971. aastal, mil meie riigis oli nii-öelda kommunistliku normimise tippaeg, üks raskemaid kommunistliku terrori perioode, mille meie riik on läbi elanud. Need kogemused, mille meie riik sai kommunismi kuritegeliku ideoloogia tõttu, on põhjus, miks Tšehhi kodanikud on kuubalastega niivõrd solidaarsed, ja seepärast puudutavad hiljuti Kuubast saabunud kurvad uudised meid sügavalt.

Arvestades, et Kuuba totalitaarreežim kuulutab endiselt, nelikümmend aastat pärast Kuuba revolutsiooni, loosungit „Sotsialism või surm“, ei vääri ta mitte mingisugust sallimist. Usun, et Orlando Zapata surm ei olnud asjata ja et see äratav Kuuba rahva massilise vastupanu kommunistlikule korrale. Kui Pavel Wonka minu riigis valitsenud kommunistliku terrori viimase ohvrina kommunistlikus vanglas suri, kukkus see režiim pooleteise aastaga kokku. Loodan, et Orlando Zapatast saab Kuuba Pavel Wonka, teisisõnu kommunistliku despotismi viimane ohver. Ehk murrab Kuuba peagi lahti revolutsioonilise vahtkonna haardest ja saab tõeliseks vabaduse saareks.

Seepärast pöördun ma teie poole: kuni pole tehtud olulisi ja pöördumatuid edusamme poliitvangide vabastamisel, edusamme, mis viivad Kuuba ühiskonna demokraatliku toimimiseni ja vabade valimiste pidamiseni, ega alustatud struktuurireforme, millega kaasneb muu hulgas kõikide Kuuba kodanike parem elatustase, on võimatu kaaluda läbirääkimiste alustamist ELi ühise seisukoha ümberhindamise kohta.

Willy Meyer, *fraktsiooni GUE/NGL nimel*. – (ES) Austatud juhataja! Minu fraktsioon avaldab sügavat kahetsust vang Orlando Zapata surma pärast. Nii nagu iga vangi puhul, vastutas riik tema ohutuse ja elu eest. Käesoleval juhul vastutab Kuuba ja me avaldame seetõttu sügavat kahetsust tema surma pärast.

Me ei ole nõus sellega, kuidas Euroopa Parlament manipuleerib inimõiguste temaga. Täna arutame seda küsimust ja homme hääletame seda. Me ei teinud seda Hondurase sõjalise riigipöörde puhul. Euroopa Parlament oli võib-olla maailma ainus parlament, kes ei mõistnud hukka Hondurase sõjalist riigipööret ja sellega kaasnenud mõrvu ja piinamisi ega hääletanud selle vastu.

Seepärast ei ole me nõus mõtteviisiga, et asi sõltub sellest, kus sündmused aset leiavad, millist inimõigust rikutakse ja milline on olukord seoses sellega, kas me peame avaldama arvamust või mitte.

Nädal tagasi avastati Colombias Ladina-Ameerika suurim massihaud. Ametivõimud ise kõnelevad 2500 surnukehast, kuid see arv võib tõusta 50 000ni. Kas see mõistetakse hukka? Kas seda arutatakse, hääletakse või taunitakse? Mis saab tsiviilohvritest Afganistanis? Mis saab hukkamistest Lääne-Saharas? Ei, me ei kavatse jagada seda silmakirjalikkust!

Minu arvates on põhieesmärk luua suhe võrdse suhte Kuuba Vabariigiga, et käsitleda kõiki päevakorral olevaid teemasid: poliitilisi küsimusi, inimõiguste küsimusi, kinnipidamisasutuste olukorda. Aga seda tuleks teha võrdsetel alustel, sest Euroopa Liidul on endiselt erandlik ühine seisukoht Kuuba Vabariigi suhtes. Tal ei ole ühist seisukohta ühegi teise riigi kohta maailmas. Tal ei ole seda Hiina Rahvavabariigi kohta, mida juba öeldi, ega Vietnami kohta. Miks? Miks tal on ühine seisukoht Kuuba kohta, aga mitte Hiina Rahvavabariigi kohta?

Kutsun nõukogu ja nõukogu eesistujat üles tõstatama selgelt järgmise küsimuse: kas ühise seisukoha kehtivus kavatsetakse lõpetada? See on minu arvates üks ilmsemaid asju, mis takistab edasilikumist Euroopa Liidu ja Kuuba Vabariigi vahelise otsekohe dialoogiga ühistel teemadel, mis on mõlema poole huvides.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Austatud juhataja! Dissident Orlando Zapata surm näljastreigi tagajärjel ja maailmale sotsialistliku Kuuba igapäevaelust rääkinud blogija Yoani Sáncheze surm näitab selgelt, et me peame jätkama oma Kuuba-poliitikat 1996. aastal loodud sidemega, et demokratiseerimise ja inimõiguste

valdkonnas edasi liikuda. Lootused saavutada edu Raúl Castro valitsemise ajal on loomulikult juba ammu õhku haihtunud.

Näiteks poliitvangide olukord ei ole tegelikult paranenud. Neil ei ole ka ühtegi sellist vabadust, mida vendadele Castrotele endile võimaldati nende vangistuses Batista diktatuuri ajal. Järgides kangekaelselt plaanimajandust, ei suuda Kuuba täita enam isegi oma rahva põhilisimaid vajadusi. Kuubas peetakse heaolu ja omaalgatust selgelt kriitikaks režiimi pihta. Selles suhtes on isegi kommunistliku Hiina elanikel lihtsam elu, sest nad saavad vähemalt oma elujärke enda pingutuste abil parandada.

Ameerika Ühendriikide majandusembargo lõdvendamine arvuti- ja tarkvarateenuste valdkonnas ei suuda täielikult täita ootusi, mis on üldsusel president Obama lubaduste põhjal tekkinud, aga ehk võimaldab see opositsioonil paremini organiseeruda. Lisaks on valikuvõimaluste suurenemise tõttu ka Kuuba režiimil raskem mõttevabadust alla suruda. Ainuüksi sel põhjusel peaksime toetama Euroopa algatusi nii hästi, kui suudame, ja nõudma edasisi järeleandmisi kommunistlikus süsteemis.

ISTUNGI JUHATAJA: ISABELLE DURANT

asepresident

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Kuuba meelsusvangi Orlando Zapata traagiline surm on veel üks tõendus selle kohta, et vendade Castro režiim eirab rahvusvahelise üldsuse palveid lõpetada inimõiguste rikkumised, püüdes vabaneda vaikselt nendest, kes nõuavad vabadust ja demokraatiat. Nüüd on see tragöödia, see traagiline surm omandanud sümboolse tähenduse. See on meeleheitlik hüüd abi ja tõhusa tegevuse järele, mida oodatakse eelkõige rahvusvahelistelt poliitikutelt ja otsustajatelt, kes Kuuba ametivõimudega suhteid kujundades ei soovi kõnelda opositsiooni kuuluvate isikutega ega võta kuulda Kuuba kodanikuühiskonna esindajate häält.

Me peame võimalikult kiiresti hakkama kooskõlastatult tegutsema, et avaldada Castro režiimile survet ja nõuda nende isikute viivitamatut vabastamist, kes on oma vaadete tõttu aastateks vangi mõistetud.

Viimastel aastatel on Euroopa Liit üritanud oma seisukohta pehmemdada ja koguni tühistanud diplomaatilised sanktsioonid Kuuba vastu, lootuses, et see tegu paneb ametivõimud demokraatlikke norme austama. Kahjuks näitab Orlando Zapata traagiline surm, et see käitumine on naiivne ja ebatõhus ning tuleks ilmselgelt lõpetada.

Homme hääletame resolutsiooni, et tänane arutelu kokku võtta. See peaks olema selge märguanne meie vastuseisust inimõiguste rikkumistele, poliitvangide ebainimlikule kohtlemisele ja põhiliste kodanikuõiguste eiramisele Kuubas. Me peame näitama, et oleme Kuuba rahvaga solidaarsed. Me peame kõnelema nende eest, kes Kuubas praegu kõnelda ei saa.

(Aplaus)

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Austatud juhataja! Orlando Zapata Tamayo traagiline saatus on kogu maailmas põhjustanud sügava meelepaha. Oma lootusetus olukorras tundis Zapata, et tema ainus võimalus on tappa end näljastreigiga. Ta pidi maksma eluga selle eest, et protestis oma vangistamise ja kohutavate tingimuste vastu Kuuba vanglas. Ja miks? Millise kuriteo Zapata esiteks toime pani, mille tõttu pidi teda selles vanglas hoidma? Rahumeelsel viisil valitsuse arvamusest erinevate seisukohtade väljendamine ja propageerimine ei ole kuritegu. See ei tee inimesest kurjategijat ega reeturit.

Zapata surm ei ole ainus selline juhtum. Psühholoog ja ajakirjanik Guillermo Fariñas alustas samuti näljastreiki, sest ta soovib 26 haige poliitvangi vabastamist. Milline saatus ootab teda? Kas ka tema peab peagi maksma oma eluga selle eest, et ta võitleb inimõiguste austamise nimel? Millal kavatseb Kuuba valitsus oma seisukohta muuta? Hinnangute kohaselt on Kuubas veel ligikaudu 200 poliitvangi. Inimeste kinnipidamine nende ideaalide pärast on täielikus vastuolus inimõiguste ülddeklaratsiooniga.

Kutsume Kuubat üles otse ja tingimusteta vabastama need meelsusvandid ja lõpetama see tõsine inimõiguste rikkumine. Ükski valitsus ei saa kontrollida ega reguleerida oma rahva mõtteid. Isegi kui panna inimesed vangikongi või pista nad trellide taha, jäävad nende mõtted alles. Igasugune katse selliseid mõtteid ja ideid maha suruda kukub alati läbi. Kas Kuuba ei ole seda juba aastate vältel kogenud?

Valitsus peab lihtsalt alustama dialoogi inimestega, kellel on teistsugused arvamused. Poliitiline dialoog on ainus vahend edasiliikumiseks. Kuuba võlgneb just seda oma kodanikele, sest Kuuba rahvas väärib demokraatiat ja oma põhivabaduste austamist. Zapata surm ei tohi vajuda ajalukku tähenduseta, see peab tähistama Kuuba praeguse inimõiguste olukorra lõppu.

Euroopa Liit peab tegema kõik endast oleneva, et aidata parandada inimõiguste olukorda Kuubas. Küsimus ei ole vaid poliitvangides nagu Zapata, vaid ka selles, et inimõiguste kaitsjad saaksid vabalt oma tööd teha. Kuuba valitsus peab hoolitsema Kuuba rahva eest. Ta ei saa hirmu pärast inimesi lihtsalt kinni pidada ja kurjategijatena kohelda. Kodanike ilmajätmine nende vabadusest on kuritegu.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Austatud juhataja! Inimõiguste kaitsmine tähendab seda, et mõistame hukka Orlando Zapata julma ja ebaõiglase surma, mida oleks saanud ära hoida, ning kutsume üles vabastama need, kes on veel vangis. Ma loodan, et see paneb Kuuba ametivõimud mõtlema, sest nende režiim peab tegema edusamme, et sealsed kodanikud saaksid tunda tõelist demokraatiat.

Kuubas valitseb diktatuur. Seal on meelsusvängid, hirm arutelude, vaba mõttevahetuse ja kavatsuste väljaütlemise ees ning hirm vabaduse ees. Ei ole kuritegu omada mõtteid. Need võivad provotseerida, üllatada ja šokeerida, aga nende üle tuleb alati vaielda ja arutada. Nende pärast ei pea kunagi vangi panema.

Ühiskonnad mõtlevad ja tunnevad ning seda teevad ka vangid. On võimatu keelata inimesi mõtlemast ja tundmast. See tähendab, et inimeste soov suruda alla mõtted ja tunded lõpeb sellega, et need imbuvad kogu ühiskonna teadvusesse nagu vesi. See on nii ka Kuuba ühiskonnas ning revolutsiooni eestvõitlejad, kes tegid lõpu Fulgencio Batista režiimile, peaksid seda teadma paremini kui keegi teine.

Loodan, et see resolutsioon aitab neil saavutada ülemineku, mille nad peavad läbi tegema. Aga inimõigused ei kuulu vaidluse alla. Euroopa Parlamendi usaldusväärsus kasvab, kui ta reageerib sama tugevalt kõikidele inimõiguste rikkumistele kõikides riikides: Afganistanis, Palestiinas, minu väikeses koduriigis Baskimaal, Hondurases ja Colombias. See peaks olema meie kohus. See on muidugi sama kohus.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Ma arvan, et me kõik siin istungisaalis nõustume, et korruptiivne kommunistlik diktatuur teeb igasugused soodsad muutused Kuubas võimatuks. Vendade Castroite poliitseiiriik hukutab saare majanduslikult, hävitab kodanike vabaduse ja võtab paljudelt kuubalastelt lootuse elamisväärsel elule.

Kuuba tulevik on loomulikult kuubalaste endi kätes, aga Euroopa Liidul võib selles olla mõjukas osa. Me peame nõudma kõikide poliitvangide vabastamist. Tegelikult peaks see olema esimene tingimus igasuguseks dialoogiks Kuubaga. Me peame toetama valitsusväliste organisatsioonide tegevust ja inimõiguste järgimist ning edendama sõltumatu meedia, sealhulgas Interneti kättesaadavust. Demokraatlike muutuste edendamine on valdkond, milles Atlandi-ülestel sidemetel võib olla väga suur kaal. Seepärast peame tegema tihedat koostööd Washingtoniga. Ühiste pingutustega saame välja töötada Kuubat käsitleva pikaajalise strateegia, milles ei lähtuta pimesi praeguse olukorra tunnistamisest, vaid kaugeleulatuvast demokraatliku ja majandusliku ülesehituse eesmärgist.

(Aplaus)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Austatud juhataja! See arutelu näitab jälle, et Euroopa Parlamendi enamus on kahepalgeline. Seesama enamus, kes keeldus mõistmast hukka sõjalist riigipööret Hondurases, eirates tõsiasja, et see tõi kaasa väga paljude inimeste vangistuse ja surma, on nüüd valmis rääkima läbi assotsieerimislepinguid valitsusega, kes sai võimule riigipöörde taga olevate isikute poolt võltsitud valimistulemustega.

Muidugi on meil kõigil kahju, et Kuuba kodanik Orlando Zapata Tamayo suri pärast näljastreiki Kuuba haiglas. Ent me peame mõistma hukka selle arutelu tingimused ja selle vastuvõetamatu Kuuba-vastase seisukoha, milles jäetakse kõrvale Ameerika Ühendriikide poolt Kuuba suhtes kehtestatud majandus-, kaubandus- ja finantsembargo tõsised tagajärjed ning viie vaid oma riiki kaitsta soovinud Kuuba kodaniku kinnipidamise Ameerika vanglates.

Me ei saa jätkata vastuvõetamatu ühise seisukohaga, mis takistab Euroopa Liidul hoidmast kahepoolsetele huvidele tuginevaid avatud ja igakülgeid suhteid Kuuba valitsusega. On aeg lõpetada ühise seisukoha kehtivus, et alustada Euroopa Liidu ja Kuuba suhete normaliseerimist. Ootame seda eesistujariigilt Hispaanialt.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Me mäletame Fidel Castro kuulsat hüüdlausest „Sotsialism või surm!“. Täna võime kindlalt öelda, et sellest hüüdlausest jääb alles vaid surm. Selle tõenduseks on asjaolud, mis tõid kaasa Kuuba vangi ja patrioodi Orlando Zapata surma. Castro diktaatorlik valitsemine häbib demokraatliku sotsialismi ideed.

See, mis toimub Kuubas, toob häbi kõikidele, kes tegutsevad poliitikas vasakpoolsete loosungite all. Mul oli häbi ka Euroopa Liidu pärast, kui tollane volinik Louis Michel külastas Kuubat arengukoostöö ettepanekuga, aga vältis hoolikalt kokkupuudet demokraatliku opositsiooniga.

Me peame tegema lõpu sellisele tegutsemisviisile, et pigistame silma kinni reaalse olukorra ees riigis, kus ei ole kunagi toimunud vabasid valimisi ja kus meelsusvängid kannavad skandaalsetes oludes aastatepikkuseid vanglakaristusi. Eesistujariik Hispaania teeb praegu ettepaneku kasutada Havanna suhtes avatud poliitikat, aga selle poliitika oluline tingimus peab olema Kuuba riigikorra demokraatlikuks muutmine, poliitvangide vabastamine, ühiskonnaga dialoogi alustamine, tsensuuri lõpetamine ja kodanikuõiguste taastamine. Seda tuleks öelda selgelt, avalikult ja kindlameelselt Kuuba valitsusele. Pealegi on see nende endi huvides.

Me teame, et on mitmesuguseid viise, kuidas diktaatori rõhutatud rahvas võib saavutada vabaduse: näiteks nii, nagu toimusid Poola ja Lõuna-Aafrika – dialoogi ja mõistmise teel. Ent on olemas ka tee, mille valis Rumeenia oma riigikorra verisel kukutamisel. Igaühe huvides on sellist stsenaariumi vältida. Millise tee Havanna valib? Lahendus sellele tuleb leida Kuubas. Euroopa Liidu poliitika peaks aitama aktiivselt kaasa sellele, et juhtida Kuuba vabaduse ja demokraatia alale. Ka see peaks olema Euroopa Parlamendi seisukoht.

Richard Howitt (S&D). – Austatud juhataja! Tahan kõigepealt avaldada sügavat kaastunnet Orlando Zapata Tamayo surma puhul ja väljendada suurimat muret veel nelja Kuuba vangi ja ühe opositsionääri pärast, kes on protestiks alustanud näljastreiki.

Euroopa Parlament peaks üle kordama meie nõude meelsusvängid Kuubas viivitamata ja tingimusteta vabaks lasta – Amnesty Internationali andmetel on neid 50 ja Kuuba inimõiguste komisjoni andmetel 200 – ning me peaksime väljendama praegu erilist muret Havanna tervishoiu ja inimõiguste keskuse direktori Darsi Ferreri hiljutise kinnipidamise ja peksmise pärast. Amnesty Internationali ennast ei ole 19 aasta jooksul kutsutud Kuubat külastama. Tal tuleks lubada seda teha. Me peaksime paluma Kuuba valitsusel leppida kokku kindlad kuupäevad kavandatavaks visiidiks, mille teeb piinamisküsimusi käsitlev ÜRO eriraportöör Manfred Nowak, kellega me kavatseme Genfis järgmisel nädalal kohtuda.

Et ma olen siin parlamendis üks neist, kes on olnud alati vastu 1962. aastast saati kehtinud USA kaubandusembargole, olen avaldanud heameelt asjaolu üle, et president Obama valitsemisel on kiidetud heaks meetmed, mis lubavad USA kuubalastel reisida vabamalt ja saata koju rohkem raha. Avaldasin heameelt meie ELi ühise seisukoha 2008. aastal toimunud läbivaatamise üle, millega kaasnes Kuuba ja ELi poliitilise dialoogi alustamine ning EÜ arengukoostöö taasalustamine, ning mul on hea meel, et BBC-le anti hiljuti vaba pääs Kuubasse. Ent ma väljendan pettumust, et Kuuba ei ole ÜRO Inimõiguste Nõukogus suutnud kokku leppida soovitud ratifitseerida kaks peamist inimõiguste konventsiooni – kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelist pakti (ICCPR) ja majanduslike, sotsiaalsete ja kultuuriliste õiguste rahvusvahelist pakti (ICESCR) – ning lubada vanglate sõltumatut kontrolli.

Ma ütlen komisjonile ja eesistujariigile täna pärastlõunal: te peaksite jääma kindlameelseks – ja seda peaksime tegema me kõik, kes me külastame Kuubat –, et tagada meie kohtumine Kuuba kodanikuühiskonna liikmetega. USA abivälisministri asetäitja Bisa Williams sai teha sellise piiranguteta visiidi eelmisel aastal ja meie peaksime nõudma – igaüks meist, kes läheb Kuubasse –, et me teeksime sama.

Louis Michel (ALDE). – (FR) Austatud juhataja, lugupeetud volinik, lugupeetud minister! Orlando Zapata Tamayo surm on traagiline tõendus meeleheitest, milleni vähene vabadus või vabaduse puudumine võivad viia.

Nagu minister ütles, ei oleks see kindlasti tohtinud juhtuda. Me peame avalikult mõistma hukka meelsusvängide kinnipidamise ja nõudma nende vabastamist. Me ei saa toetada meelevaldset võimu, mis keeldub kramplikult lubamast kasutada põhilisimaid vabadusi, aga minu arvates ei saa me jätta end ilma poliitilise dialoogi eelistest ja väljavaadetest, mis rohkem kui kunagi varem on endiselt kõige käegakatsutavam Euroopa väärtuste väljendus.

Kuuba ja Euroopa Liidu suhted on olnud keerulised juba väga pikka aega. Sageli tuginevad need teadlikkuse ja mõistmise puudumisele, mis on toonud kaasa tõsised pinged ja mis järjepidevalt nõrgestab poliitilise dialoogi edusamme ja väljavaateid. Me kõik teame, et Kuuba on praegu oma ajaloo pöördepunktis. Rohkem kui kunagi varem olen ma veendunud, et me teeksime valesti, kui ei hoiaks selle dialoogi eeliseid ja edusamme – olgugi et tagasihoidlikke –, mis on püsinud teatavate ajalooliste, kultuuriliste ja keeleliste seostega.

Euroopa Liit on kahtlemata ainus poliitiline jõud, mis suudab veenda kuubalasi, et eraldatus, millega nad end piiravad, on enesehävituslik ning saab nad varem või hiljem vaid traagilise lõpuni viia. Me ei saa kõrvale

põigelda oma vastutusest selle eest, et dialoogi viidaks edasi, jätmata välja ühtegi keerulist küsimust, aga kohaldamata topetstandardeid, mida minu arvates liiga sageli tehakse.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Vabadus saab Kuubas võitu. Seal saabub demokraatia ja tuleb vaba turumajandus.

Euroopa Liit ei saa riigikorra muutmisel aidata ja ma oletan, et ta ei taha seda teha, aga ta peaks tahtma ja suutma aidata kuubalasi pärast süsteemi muutumist. Selliste riikide nagu Poola, Tšehhi, Slovakkia ja Ungari kogemused näitavad, et seda on võimalik teha ning et see võib olla edukas. Me saame aidata oma kogemustega ning pärast Castro kukutamist peaks Euroopa Liit aitama oma kogemuste ja oma rahaga, et Kuuba ei jõuaks kunagi olukorda, mida kirjeldas Poola kommentaator Marek Magierowski: et siin istungisaalis mitu korda mainitud Orlando Zapata järeltulijad serveerivad tulevikus Havanna promenaadidel ja bulvaritel rummi Castro järeltulijatele.

Jiří Maštálka (GUE/NGL). – (CS) Olen elukutselt arst ja tean, kui keeruline on päästa inimelu. Tunnen siirast kahetsust iga kaotatud inimelu pärast ja jagan teie muret Orlando Zapata surma tõttu. Olen hoolikalt uurinud kõiki fraktsioonide resolutsiooni ettepanekuid. Kardan, et pean kordama seda, mida ütlesin siis, kui arutasime hiljuti raportit inimõiguste olukorra kohta Kesk-Aasia vabariikides. Ütlesin tookord, et me teeme vea, kui näitame end mentorina, kellel pole midagi head öelda ja kes ei austa nende riikide erilisi ajaloolisi ja kultuurilisi tavasid, isegi mitte heade tulemuste pärast, mida need riigid on saavutanud. Sama kehtib Kuuba kohta. Usun kindlalt, et ainus võimalus Kuuba olukorda parandada on võrdne vastastikune dialoog, milleks Kuuba ametnikud on valmis. Sel viisil saame aidata parandada ka sotsiaalseid ja majanduslikke õigusi Kuubas. Me ei tohi unustada, et Kuuba on oma keerulisele majanduslikule olukorrale vaatamata alati üks esimesi riike, kes pakub teistele abi, nagu ta tegi näiteks Haiti katastroofis. Tõsi on see, et kes rutakalt hukka mõistab, sellele meeldib hukka mõista. Me ei tohiks kindlasti seda teed valida.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Ma usun siiralt, et võin öelda, et me kirjutame täna olulise lehekülje Euroopa Parlamendi ajalukku ja veel enam teeme seda homme, kui me hääletame. Me kirjutame selle seepärast, et jättes kõrvale oma vastastikused eelarvamused, mis tulenevad meie kuulumisest eri fraktsioonidesse, langetame ükskord ometi pea inimese surma ülima müsteeriumi ees ja tunnistame tõde.

Mida me selles resolutsioonis tegelikult kirjutame? Me kirjutame asju, mis võivad tunduda lihtsad ja olla ütlematagi selged, aga mis on tegelikult väga olulised. Me kirjutame, et Kuubas ei ole vabadust, kirjutame, et Kuubas ei ole demokraatiat, ja kirjutame, et elu on elu ja et inimesi ei tohiks tappa. Me võime võtta seda peaaegu enesestmõistetavana, aga on läinud palju aastaid, et saada üle oma vastastikustest eelarvamustest ja tunnistada fakti, mis ei solva ühtegi meie poliitilist tõekspidamist, vaid paneb meid lihtsalt tunnistama põhilist kübekest tõtt, mis on arutelu ainus alus.

Me ei tohi vältida arutelusid Kuubaga, vaid peame selle asemel nõudma, et igasugune tõeline arutelu peaks tulenema tõest, teisisõnu Kuuba suutmatusest tunnistada üksikisiku kesksel tähtsust. Rohkem kui käepigistusi ja sõbralikke žeste vajame asjakohaseid meetmeid, mis paneksid Castro valitsuse jätma igasuguse lootuse saavutada kompromisse, milles ei pöörata mingit tähelepanu või pööratakse teisejärgulist tähelepanu inimõiguste küsimusele.

Euroopa Parlament on üsna õigesti sellest võimalusest kinni haaranud, erinevalt kõrgest esindajast, kellele ma tuletan jälle meelde, nagu täna hommikul, et *Cuba libre* ei ole kokteili nimi. See on hüüd, mida me kanname oma südames, sest tahame demokraatiat ja Kuuba vabadust.

María Muñoz De Urquiza (S&D). – (ES) Austatud juhataja! Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni Hispaania liikmed avaldavad sügavat kahetsust Orlando Zapata surma ja meelsusvangide olukorra pärast ning me nõuame väga tungivalt nende vabastamist.

Orlando Zapata surm on kahetsusväärne, aga see võib ajendada meid ka lõpetama rääkimise inimõigustest Kuubas ja alustada inimõiguste nimel tööd Kuuba ametivõimudega, et edendada inimõigusi Kuubas. Selleks peame hakkama mõtlema, kuidas muuta oma ühist seisukohta, mis takistab meid pidamast dialoogi Kuuba ametivõimudega, kelle võimuses on muuta inimõiguste olukorda saarel.

Ühine seisukoht – mis juhtumisi ei ole nii ühine, sest suurel osal Euroopa Liidu liikmesriikidest on kahepoolsed sidemed Kuubaga – on takistus, mis pärsib igasugust poliitilise dialoogi võimalust. See takistab Euroopa Liidul rakendamast põhimõtteid, mis on tema välistegevuse aluseks ning mille hulka kuulub demokraatia ja inimõiguste edendamine maailmas.

Ühine seisukoht on vanamoeline ja aegunud vahend, mille võtsid eelmisel sajandil vastu Euroopa Liidu 15 liikmesriiki. Nüüd on meil 27 liikmesriiki. Olukord maailmas on muutunud. Ameerika Ühendriigid peavad dialoogi Kuubaga sellistes tundlikes küsimustes nagu sissetulek. Ameerika Riikide Organisatsioon on võtnud Kuuba vastu dialoogi põhjal, mis puudutab organisatsiooni aluseks olevate põhimõtete austamist.

Sellel Euroopa Liidu jaoks uuel ajastul vajame kahepoolset kokku lepitud vahendit, mis võimaldab meil olla tulemuslik selles, milles Euroopa Liit on tulemuslik – see on demokraatia ja inimõiguste edendamine. On veider, kui Euroopa Liit blokeerib Kuubaga peetavat dialoogi, sest oma välissuhtes on ta rääkinud läbi ja rakendab lepinguid riikidega, kes ei vasta kodaniku- ja poliitiliste õiguste miinimumnormidele ega muidugi ka sotsiaalõigustega seotud normidele, millele Kuuba vastab.

Vaid dialoog, koostöömehhanismid ja kompromiss rahvusvahelise lepingu kaudu lasevad Euroopa Liidul Kuubalt midagi nõuda ning need, kes dialoogist keelduvad, takistavad leidmast väärikat pääsemise viisi nende jaoks, keda nad väidetavasti kaitsevad.

Seevastu Hispaania valitsuse välispoliitika on olnud hea näide, sest edasiviiva ja range dialoogi tulemusel on lastud vabaks märkimisväärne hulk meelsusvange.

Nagu ütles Don Quijote: kui kedagi karistatakse tegude kaudu, siis ei pea teda karistama sõnade kaudu. Seepärast kavatseme lõpetada rääkimise ja asuda tööle Kuuba inimõiguste nimel koostöös Kuuba ametivõimudega. Meelsusvangid vajavad just seda, mitte Euroopa Parlamendi hukkamõistu.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – (ES) Austatud juhataja, kallid kolleegid! 2003. aasta Kuuba Musta Kevade reididel võeti vangi 75 dissidenti, keda süüdistati Ameerika Ühendriikide spiooniks olemises. Orlando Zapata arreteeriti samal ajal austuse puudumise, avaliku korra rikkumise ja sõnakuulmatuse eest.

75 dissidendi abikaasad moodustasid rühmituse Daamid Valges, millele Euroopa Parlament andis 2005. aastal Sahharovi mõttevabaduse auhinna. Muuseas tahaksin mainida, et Castro režiim ei andnud rühmitusele Daamid Valges viisasid, et tulla siia Euroopa Parlamenti oma auhinnale järele.

Kuuba inimõiguste komisjon kinnitab, et seal on ligikaudu 200 poliitvangi, kellest 22 on ajakirjanikud. Kuuba on vangistatud ajakirjanike kurvas nimekirjas 52 vangiga Iraani ja 24 vangiga Hiina järel maailmas kolmandal kohal.

42aastase Orlando Zapata tunnistas meelsusvangiks Amnesty International. Zapata alustas näljastreiki 3. detsembril 2009 korduvate peksmiste ja muu väärkohtlemise tõttu, mida ta pidi kannatama, ning suri 23. veebruaril, 85 päeva pärast näljastreigi alustamist.

Euroopa Parlament peaks avaldama toetust Zapata perekonnale ja lähedastele ning väljendama oma suurt muret inimõiguste olukorra pärast Kuubas. Euroopa Parlament peaks saatma selge sõnumi Castro režiimile, eriti arvestades eesistujariiki Hispaaniat. Seejuures peaks eesistujariik Hispaania olema põhiõiguste kaitsmisel Kuubas palju aktiivsem.

Head kolleegid, lõpetuseks tahaksin kasutada võimalust kutsuda üles vabastama viivitamata kõik Kuuba poliitvangid.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Austatud juhataja! Demokraatia ja inimõiguste kaitsmisel on oluline koht liidu põhimõtete ja välistegevuse eesmärkide seas – ma viitan Euroopa Liidu lepingu artiklile 21. Seda artiklit kohaldatakse ka suhetele Kuubaga ja Kuuba rahvaga, kellest me väga lugu peame.

Kahjuks tundub, et viimasel viiel aastal on nõukogu oma meetmetes juhindunud eelkõige soovist parandada kurssi, mis on võetud varasematel aastatel, eriti 2003. aastal, kui Kuubas leidis aset eriti julm rõhumislaine. 2005. aastal peatas nõukogu 2003. aasta meetmed.

Sellest tulenevalt külastasid saart välisministrid ja volinikud. 2008. aasta juunis 2003. aasta meetmed tühistati ja alustati üleilmset poliitilist dialoogi – nagu härra López Garrido meile meelde tuletas – koos korrapäraste kõrgetasemeliste kohtumistega. Isegi ühe liikmesriigi riigipea külastas hiljuti Havannat. Kahjuks ei olnud nendel Euroopa poliitilistel liidritel, kes saarele läksid, aega kohtuda dissidentide esindajatega, ja viimased tundsid end seetõttu kõrvalejätuna.

Kogu selle aja vältel on repressioonid Kuubas jätkunud. Ei ole toimunud muutusi ega reforme. Sellegipoolest on poliitiline dialoog alles jäänud. Nüüd raputas meid kõiki poliitvang Orlando Zapata julm hukkumine.

Head kolleegid! Nagu hästi teada, on mõned valitsused, näiteks Hispaania valitsus, korduvalt öelnud, et nad soovivad ühist seisukoha tühistada. See ütleb midagi väga loogilist: toetada demokraatlikku üleminekut, põhimõtteliselt sama, mida nõutakse lepingu artikli 21 põhimõtete ja eesmärkidega.

Ütlen kokkuvõtteks kaht asja. Ühine seisukoht ei ole dialoogi takistanud. See on ilmselge. Veelgi enam, seda taaskinnitasid hiljuti, 2009. aasta juunis 27 ministrit. Teiseks ei saa olla esmatahtis ühise seisukoha muutmine – see oleks viimane piisk karikasse! Praegu on esmatahtis nõuda kõikide poliitvangide viivitamatut, täielikku ja tingimusteta vabastamist.

Ma näen Kuubat ja Ladina-Ameerikat läänelikena ning läant iseloomustavad inimolendite vääriskus ja nende põhiõiguste austamine. Lõpuks veel viimane mõte. Tahaksin tuletada nõukogule meelde, et oma 2009. aasta juuni järeldustes ütles ta, et Kuuba ametivõimudega peetava poliitilise dialoogi tulevik sõltub edusammudest, mida tehakse eelkõige inimõiguste vallas. Kas keegi saab öelda, et neid edusamme praegu tehakse? Kas keegi saab seda tegelikult öelda?

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) „Ajalugu andestab mulle” oli tuntud ütlus noorelt juristilt, kes innustas oma rahvast. Ajalugu andestab talle tema vastuhaku türanniale ja seejärel Ameerika Ühendriikide embargo.

Ent sellesama kaastundliku arvamusega mõistab Euroopa Parlament, kes esindab maailma suurimat vabaduse ja demokraatia ala, hukka diktatuuri, mille all kannatab Kuuba rahvas, inimõiguste rikkumise sellel saarel, poliitvangidele osaks saava julmuse ja eksilis elavate kodanike põlastamise. Ajaloo otsus on selge.

Selle resolutsiooni kaudu seisavad kõiki eri mõtteviise esindavad parlamendiliikmed Kuuba rahva võitluses tema kõrval. Me peame tegema kõik, mida suudame, et hoida ära neile osaks saavat julma rõhumist, ja see hõlmab halvava ühise seisukoha tühistamist.

Ma avaldan austust Raúl Riverole viimastes värssides, mille ta kirjutas oma kodulinnas Havannas ja mis ütlevad: nad ei maksusta armastust, tühjust, lämmatamist ega kibedust. Kodumaa jäänused on ohutud. Ärge muretsege, kaaslased. Nüüd me läheme.

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Taas kord tekitavad Kuuba kommunistliku režiimi valikud ja käitumine Euroopa Parlamendi jaoks dilemma: kas on võimalik jätkata arutelu selle režiimiga? Juba aastaid on Euroopa Parlament palunud Kuuba ametivõimudel viia läbi demokraatlikud reformid, millega austataks inimõigusi. Aga võimu üleandmine Fidel Castrolt tema vennale Raúlile ei ole toonud kaasa ei demokraatlikke reforme ega poliitvangide vabastamist.

Orlando Zapata surm vanglas pärast 85päevast näljastreiki näitab režiimi ideoloogilist ja rõhuvat olemust. Kümme aastat on Euroopa Liit 145 miljoni euro ulatuses rahastanud Kuubale mõeldud abimeetmeid. Tulemused pole olnud kaugeltki hiilgavad. Tegelikult on see rahastamine aidanud hoida türanniat elus. Kui me tahame olla usaldusväärsed, peame nõudma, et suhted Havannaga, sealhulgas arenguabi, seotakse kõikide Kuuba kodanike inimõiguste olukorra kindla ja tõendatava paranemisega, alustades poliit- ja meelsusvangide viivitamatust vabastamisest.

Me ei peaks esitama ultimaatumit, vaid kutsuma üht maailma rõhuvamat režiimi üles muudatustele. See režiim imiteerib vaid nõrgalt ideoloogiat, mis on ajalooks saanud ja kiiresti hääbub.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Me peaksime tegema käegakatsutava pakkumise Kuuba rahvale ja ka saare riigikorrale: poliitilise *status quo* asemel rahastagem Kuuba üleminekut demokraatiale. Esimene samm peab olema kõikide poliitvangide vabastamine. Samal ajal peaksid Ameerika Ühendriigid lõpetama oma sanktsioonid, mis on aidanud režiimi kinnistada, mitte sellest vabaneda. Järgmine samm peaks olema ümarlaud, millel osalevad valitsuse esindajad ja Kuubas paikneva kodanikuõiguste liikumise esindajad, et koostada ajakava üleminekuks demokraatiale ja demokraatlikele valimistele.

Kesk-Euroopa näitab, et endisel valitseval parteil on siiski tulevikku – isegi selle partei elu on pärast vana süsteemi surma võimalik. Meie, EL ja liikmesriigid, peaksime toetama seda protsessi samamoodi, nagu me tegime seda Kesk-Euroopas. Selline teguviis aitaks Kuuba rahvast, stabiliseeriks piirkonda ja sillutaks teed ka uut moodi suhetele USAga, milles ei korrataks Castro-eelset ajastut.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Austatud juhataja! Põhjustest olenemata on Orlando Zapata Tamayo surm kahetsusväärne. On kahetsusväärne, et tema protest lõppes igavikuga. Ent me ei saa heaks kiita ühtegi hoogustuvat Kuuba ja tema rahva vastast poliitilist või ideoloogilist kampaaniat, milles kasutatakse seda kurba ja kahetsusväärset sündmust ettekäändena.

Hoolimata eri isikute seisukohtadest Kuuba rahva valikute suhtes tuleb austada neid valikuid ja rahva suveräänsust õigust otsustada oma saatust ja oma riigi poliitilise korralduse vorm.

Nendel põhjustel mõistame hukka igasuguse sekkumise või rünnaku, sealhulgas kuritegeliku blokaadi, mida Kuuba on peaaegu pool sajandit kannatanud.

Nendel põhjustel me leiame ka, et Euroopa Liidu loogiline seisukoht ja põhimõte, mida meil tuleb järgida, peab olema see, et tuleb täielikult normaliseerida suhted Kuubaga, tühistades ühise seisukoha Kuuba suhtes, sest see on vastuvõetamatu diskrimineerimine, mida kasutatakse Kuuba ja tema rahva vastu.

Lisaks kõigele ei nõustu me tohutu silmakirjalikkusega, mis on omane paljudele Euroopa Parlamendis, ja taunime kindlalt Euroopa Liidu kahepalgelist poliitikat.

Antonio López-Istúriz White (PPE). – (ES) Lugupeetud juhataja! Ma pöördun oma sõnavõtuga Orlando Zapata ema ja koos Zapataga Kuubas vabaduse eest võideldes kannatanud isikute poole. Nad ei ole üksinda.

Resolutsiooniga, mille eest ma soovin oma fraktsiooni peasekretärina tänada esitajaid ja eelkõige kõiki fraktsioone, kes on sellele alla kirjutanud, kõneleb Euroopa Parlament täna ühel häälel selle isoleeritud ja nõdrameelse diktatuuri vastu. Täna kirjutame alla selle riigikorra rahvusvahelise surmaotsuse täideviimise algusele.

Olen enamiku kuulnud sõnavõtude põhjal veendunud, et kõik koos mõistame me kindlalt ja selgelt hukka teie poja surma. Kuid paljud meist ütlevad enam kui see avaldus: te võite olla kindel meie jätkuvas valvsuses, et tagada kõikide poliitvangide tingimusteta vabastamine saarel.

Me püsimme valvel seoses inimõiguste rikkumise olukorraga saarel. Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon võitleb muidugi selle nimel, et säilitada Euroopa Liidu ühine seisukoht, ja ma olen kuuldu põhjal kindel, et paljud teised teevad sama.

Me ei edasta segaseid märguandeid, vaid anname pigem selge suunise, et täita oma unistus näha demokraatlikku Kuubat. Orlando ülim ohver on kogu maailmas tekitanud vastukaja kõigis, kellel on head kavatsused. Hoolitsegem selle eest, et tuhandete kuubalaste vaikset ohvrit tähistataks lähitulevikus vabas Kuubas.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Austatud juhataja! Meil on suhteliselt lihtne rääkida, kui inimõiguste rikkumised toimuvad mujal ja inimesed ka surevad oma veendumuste pärast. On tähtis sellest aru saada. Orlando Zapata kaotas tõepoolest oma elu näljastreigi tagajärjel ja on veel vange, kes on nüüd saanud ajendi alustada näljastreiki.

Seepärast peame mõtlema eelkõige sellele, kuidas me saame sihipäraselt edasi liikuda. Mõned on öelnud, et me ei peaks üldse Kuubaga rääkima, sest sealne riigikord on meile vastuvõetamatu. Teised – ja minu arvates pole see seisukoht sugugi hea, härra Ferreira – on avaldanud arvamust, et siin on tegemist silmakirjalikkusega ja et Kuuba rahvale tuleks anda vabadus oma poliitilised otsused ise teha. Minu arvates lõpeb tegelikult vabadus teha poliitilisi otsuseid siis, kui rikutakse inimõigusi ja inimesed surevad. Sellises olukorras peame meie, Euroopa Parlament, midagi ette võtma.

Seda olukorda arvestades on täiesti õige arutada üksikasjalikult eriettepanekuid – sealhulgas neid, mis hõlmavad mõningaid uusi soovitusi härra Gahlerilt – ja me peaksime arutama, mida saame teha, et sekkuda inimõiguste rikkumiste korral kogu maailmas ja aidata inimkonda.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Austatud juhataja! Kui me arutame praegu siin oma suhteid Kuubaga Orlando Zapata traagilise surma varjus, siis peame tunnistama, et meie senine seisukoht Kuuba suhtes pärineb ajast, kui meie mõtteid juhtis sõbra ja vaenlase põhimõte. Meil olid ühelt poolt halvad kuubalased, kes olid Nõukogude Liidu rahvusvahelise revolutsiooni kavatsuse vasallid, ja teiselt poolt head kuubalased, kes päätsid riigi suhkruparunite, maffia, CIA ja USA imperialismi haardest. Ühel pool olid halvad kuubalased, rahva kommunistlikud rõhujad, ja teisel pool need, kes andsid rahvale haridust, arstiabi ja tegid lõpu nende näljahädale. Kui Orlando Zapata surmal oleks mingi mõte – kui surmal saab üldse olla mõtet –, siis peaksime praegu võtma seda pärandit igal juhul väga tõsiselt. See surm ei tohi olla asjata.

Teine asi on see, et EL peab võtma kindla suuna, kindlameelse poliitilise suuna, ega tohi lasta meil alluda Ameerika Ühendriikidele. Me peame olema vabad vanadest ideoloogilistest koormatest. Peame olema poliitilises dialoogis võrdsel tasandil ning püüdlema selle poole, et toimuks inimõiguste olukorra selge areng, nii et me saaksime peagi kõnelda vabast Kuubast ja et saare elanikud saaksid elada demokraatlikus riigis.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Austatud juhataja! USA kaubandusembargo on kehtinud ligikaudu 50 aastat. Embargo on Kuuba rahvale toonud kaasa vaesust ja rõhumist, nagu paljud kõnelejad on rõhutanud.

Paljud on tuttavad organisatsiooni Human Rights Watch poolt 2009. aasta novembris koostatud aruandega „Uus Castro, sama Kuuba”, milles tehti ettepanek tühistada embargo ja anda Kuuba diktaatoritele kuus kuud poliitvangide vabastamiseks. Kui nad seda teha ei suutnud, siis tuleks kehtestada palju arukam embargo. See oleks sedalaadi embargo, mida viimasel ajal on mõnel puhul kasutatud ning mis hõlmab varade ja välisinvesteeringute külmutamist ja reisimiskeelu kehtestamist. Suuremad demokraatlikud riigid ja EL peaksid seda muidugi toetama. Oleks huvitav teada, mida nõukogu eesistuja sellest organisatsiooni Human Rights Watch ettepanekust arvab.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Inimõiguste rikkumiste vastases tegevuses osalemine peab alati olema Euroopa Liidu esmatähtis eesmärk.

Kuuba poliitvang Orlando Zapata suri pärast näljastreiki. Veel üks Kuuba vang peab näljastreiki protestiks 25 vangi nimel, kes on väga halva tervise juures ja kelle elu on ohus. See ei ole lahendus, mida Hispaania valitsus soovitas, kui ta pakkus nälgivale vangile varjupaika. Mind paneb imestama Hispaania valitsus, kes on praegu Euroopa Liidu eesistuja, sest tema ettepanek ei lahenda olukorda. Poliitvangide viivitamatu vabastamine on üsna keeruline. Ja ma palun ka volinik Piebalgsil lasta Euroopa Komisjonil alustada läbirääkimisi Kuuba valitsusega, et võimaldada Rahvusvahelisel Punasel Ristil Kuuba poliitvange külastada. See lubaks anda objektiivse hinnangu nende seisundile ja aidata edasistes läbirääkimistes. Punasel Ristil lubati seda teha ka Guantánamo vanglas.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Ka mina toetan inimõiguste järgimist Euroopas ja muudes maailma osades. Orlando Zapata surm oli appihüüe inimeselt, kes juhtis väga traagilisel viisil tähelepanu olukorrale, mis vähemalt tema jaoks oli täiesti talumatu. Ma tahan näha, et meie, eurooplased, asume väga selgele seisukohale ÜRO hartas sätestatud inimõiguste järgimise eest, olenemata poliitilisest olukorrast.

Diego López Garrido, nõukogu eesistuja. – (ES) Austatud juhataja! Ma usun, et meie arutelu, mis on seotud meelsusvangide olukorraga Kuubas neist ühe, Orlando Zapata surma tõttu, näitab, et parlamendiliikmete ja fraktsioonide vahel valitseb väga suur üksmeel. Olen kindel, et seda näidatakse homme hääletusel, mis toimub praegusest arutelust tulenevate resolutsioonide teemal. Need resolutsioonid on üldiselt kooskõlas nõukogu, komisjoni ja kõikide Euroopa Liidu institutsioonide seisukohaga. Kahtlemata tugevdab see Euroopa Liitu olulises dialoogis Kuubaga ning Kuuba elanike saatuse edendamise ja parandamise eesmärgi täitmisel.

Arvatavasti saame kõik nõustuda, et me peame viivitamata võtma sõna igal pool, kus inimõigusi rikutakse. Ma arvan, et see on aluspõhimõte, mida on rõhutatud, ja seda tuleks alati mõõta sama mõõdupuuga.

Euroopa Liit peab haarama ohjad kohe, kui esineb inimõiguste rikkumine, sest see on osa tema põhiolemusest. Käesoleval juhul teeme seda seoses Kuubaga, öeldes ja nõudes, et kõik Kuuba ülejäänud meelsusvangid tuleks vabastada ja et seal tuleks austada inimõigusi.

Kuid see pole veel kõik. Me peame töötama efektiivselt ja olema tõhusad, saavutama tulemused, mis parandavad meelsusvangide heaolu ja elamistingimusi, või isegi muutma võimalikuks nende vabastamise.

Mõnel juhul on see eesmärk saavutatud ja mõnel juhul on tehtud edusamme, muu hulgas sellepärast, et Kuubaga seotud Euroopa Liidu poliitikas on üks põhielement – poliitiline dialoog. Seda dialoogi taaslustati hiljuti – mis on minu arvates hea märk – ning tehes lõpu sanktsioonidele, mis olid osa Euroopa Liidu seisukohast ja millel ei ole mitte mingit mõtet, ja taastades selle poliitilise dialoogi, on suudetud saavutada midagi, mis pole olnud võimalik alates 2003. aastast: kõnelda Kuuba ametivõimudega meelsusvangidest.

Loomulikult tuleb aeg-ajalt hinnata seda, mida mõned teist on nimetanud, hinnata selle dialoogi tulemust, ning sel aastal tuleb hinnata seda protsessi. Paljud teist – ma viitan näiteks Mario Mauro, Luis Yáñez-Barnuevo García või Louis Micheli sõnavõttudele – toonitasid, kui tähtis on dialoog ja koostöö ning Euroopa Liidu moraalne kohus kõnelda Kuubaga ja saavutada lõppeesmärgina edu.

Seepärast avaldame heameelt, et enamus on siin parlamendis saavutanud kokkuleppe, mis puudutab inimõiguste olukorda Kuubas ja mille minu arvates saab kokku võtta ühe sõnumiga: kuigi me oleme endiselt valmis pidama Kuubaga dialoogi, nõuab Euroopa Liit jätkuvalt kõikide sealsete poliitvangide vabastamist ja Kuuba kodanike kodaniku- ja poliitiliste õiguste austamist.

Andris Piebalgs, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Minu meelest on see arutelu taas tõestanud, et inimõiguste ja demokraatia küsimustes on Euroopa Parlament teenäitaja.

Ka komisjon ei salli kunagi inimõiguste ja demokraatia rikkumist. Seega jääb see meie poliitika nurgakiviks – mitte vaid selle tugevuse pärast, aga me usume ka, et kui on olemas kindlad vaated, siis peab need teatavaks tegema.

Nagu te ka teate, põhineb meie töö Kuubaga 1996. aasta ühise seisukoha jätkamises. See on aluseks ja on väga selge, et Kuubas peaksid toimuma mõned olulised inimõigustega seotud muutused.

Samal ajal on soodsaid märke ka edasiviivatest dialoogidest, mis 2008. aastal algasid. Ma ei ütleks, et oleme saavutanud olulisi läbimurdeid, aga paljudes küsimustes on tehtud edusamme.

Usun, et niiviisi peame jätkama. Ning me peaksime ka edaspidi kodanikuühiskonnaga kohtuma. Komisjon järgib nõukogu järeldust, mille kohaselt on kohtumised demokraatliku opositsiooniga osa kõrgetasemelistest visiitidest, kui see on asjakohane, ning me püüame aktiivselt neid pidada.

Juhataja. – Mulle on kodukorra artikli 110 lõike 2 alusel esitatud seitse resolutsiooni ettepanekut.

Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub homme.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Krzysztof Lisek (PPE), kirjalikult. – (PL) Orlando Zapata Tamayo, kelle ametivõimud arreteerisid opositsioonirühmitustele korraldatud haarangu ajal 2003. aastal koos veel 75 dissidendiga, suri pärast kahekuulist näljastreiki Kuuba vanglas. Loodan, et Kuuba ühe tuntuma poliitvangi traagiline surm on tuletanud igaihele meelde, et inimõiguste olukord Kuubas ei ole lahenenud.

Olen täiesti nõus Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni ja paljude inimõiguste organisatsioonide nõudmistega, et Euroopa riikide valitsused peaksid avaldama Kuuba ametivõimudele survet, et poliitvangid vabastataks tingimusteta, sest muidu ähvardab see takistada kõiki katseid parandada Euroopa Liidu ja Kuuba suhteid. Olen seisukohal, et Kuuba-vastaste sanktsioonide täielik tühistamine Euroopa Liidu poolt, leppimata kokku kõikide poliitvangide tegelikus vabastamises, oli ennatlik. Samal ajal tahaksin rõhutada, et Kuuba kodanikud ei peaks maksma selliseid otsuseid tegevate inimeste vigade eest. On ülim aeg, et riik astuks konkreetseid samme demokratiseerimise poole, looks kodanikuühiskonna ja austaks inimõigusi, eelkõige sõna- ja ühinemisvabadust.

Tahaksin korrata Hispaania endise peaministri José María Aznari sõnu ning öelda, et on vastuvõetamatu, kui Kuuba-visitide ajal keelduvad Euroopa poliitikud kohtumast opositsiooni esindajatega. Me peame leidma vahendeid, millega toetada demokraatliku süsteemi arengut Kuubas, ja andma Kuuba rahvale edasi üldised väärtused, mis on seotud demokraatia ja demokraatliku ühiskonna loomisega.

Tunne Kelam (PPE), kirjalikult. – Selle eest, et Orlando Zapata Tamayo suri enneaegselt pärast seitset aastat ebaseaduslikku vangistust, mille vastu protestimiseks jäeti talle vaid üks vahend, tuleb pidada vastutavaks repressiivset Kuuba valitsust. Meie kohus on pidada meeles Orlando Zapata ema sõnu: „Te ei peaks elama läbi seda, mida minu poeg koges.” Raúl Castro nelja viimase valitsemisaasta jooksul on ootusi, et Kuuba kommunistlik diktatuur võiks muutuda inimlikumaks, selgelt petetud. Inimesed riskivad seal arvamust avaldades jätkuvalt oma eluga. Kuubas on endiselt ligikaudu 200 poliitvangi. Nii USA kui ka ELi liikmesriigid on Orlando Zapata surma hukka mõistnud, kuid see protest pole olnud piisavalt tugev ega õigeaegne. Sellistel puhkudel ei saa me raisata reageerimisel aega nagu eesistujariik Hispaania. Zapata juhtumi moraal on see, et keegi ei saa eirata Kuuba diktatuuri karmi reaalsust. Meie Kuuba-poliitika peab endiselt sõltuma sealsetest tegelikest muudatustest. EL peab asuma Kuuba rahva poolele, mitte hellitama lootust, et Zapata mõrvareid saab usaldada.

(Istung katkestati kell 17.25 ja seda jätkati kell 18.00).

ISTUNGI JUHATAJA: DIANA WALLIS*asepresident***13. Infotund (küsimused nõukogule)**

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on infotund (B7-0017/2010).

Nõukogule on esitatud järgmised küsimused.

Küsimus nr 1, mille esitas **Georgios Papanikolaou** (H-0052/10)

Teema: koostöö ELi ja Türki vahel ebaseadusliku sisserände küsimuses

Enamik ebaseaduslikke sisserändajaid Euroopa Liitu saavad Kreekasse üle merepiiri Türgist. Kreekast liiguvad nad seejärel edasi mujale ELi.

Arvestades, et Türki soovib täiesti õigustatult saada Euroopa Liidu liikmeks, siis milliseid algatusi kavatseb eesistujariik Hispaania teha, et avaldada Türgile koostöö tegemiseks survet, kuna koostöö on möödapääsmatu?

Millise hinnangu annab eesistujariik läbirääkimiste edenemisele ELi ja Türki vahel tagasivõtulepingu osas ning Türki ja Frontexi vahel andmete vahetamise lepingu ja Türki kaasamise osas ühisoperatsioonidel? Kas Kreekat teavitatakse nendel läbirääkimistel saavutatud edust?

Diego López Garrido, nõukogu eesistuja. – (ES) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Nagu teate, on suurem koostöö kolmandate riikidega – rände päritolu- ja transiidiriikidega – Euroopa Liidu jaoks ebaseadusliku rändega võitlemisel ülimalt tähtis.

See on olnud üks suuremaid muutusi, arenguid ja edasiminekuid, mis on toimunud selliste asjade tulemusel, nagu seda on terviklik arusaam rändest ning Euroopa sisserände- ja varjupaigapakt. Koostöö riikidega, kust ränne lähtub, on üks uue sisserändepoliitika tähtsamaid osi – enne 2004. aastat ei olnud Euroopa Liidus peaaegu mingit sisserändepoliitikat – ning üks peamisi pärast 2004. aastal Hampton Courtis toimunud kohtumist tekkinud poliitika osadid on koostöö ebaseadusliku rände päritolu- ja transiidiriikidega.

Nagu ma juba ütlesin, on see üks osa Euroopa sisserände- ja varjupaigapaktist, ning seoses sellega väljendas nõukogu eelmise aasta detsembris oma järeldustes laienemise kohta heameelt selle üle, et Türgiga alustatakse suuremat rändeteemalist dialoogi, ja palus võtta vastu konkreetseid meetmeid, mis puudutavad näiteks tagasivõtmist, piirikontrolli ja muud.

Stockholmi programm on kinnitanud vajadust tegutseda ebaseadusliku sisserände vastu ning lisaks on Stockholmi programmist ja nõukogu 2009. aasta detsembri järeldustest selgunud, et me peame sõlmima Türgiga tagasivõtulepingud ja senikaua kohaldama olemasolevaid kahepoolseid kokkuleppeid.

Võin teile öelda, et seda tagasivõtulepingut käsitlevate läbirääkimiste viimane voor toimus alles eelmisel nädalal, 19. veebruaril Ankaras ning nõukogu kavatseb jätkuvalt toetada komisjoni tema pingututes selle nimel, et need läbirääkimised jõuaksid kõige sobivama tulemuseni.

Ma pean rääkima ka Frontexi ja Türki koostööst. Nõukogu määrusega (EÜ) nr 2007/2004 hõlbustatakse seda liikmesriikide ja kolmandate riikide vahelist operatiivkoostööd. Lisaks tuleks mainida, et läbirääkimised toimuvad selles määruuses nimetatud lepingu alusel, mis on sõlmitud Frontexi ja Türki vahel.

Tegemist on operatiivülesandega, mis hõlmab teabevahetust, riskianalüüsi, uuringuid ja Frontexiga toimuvaid ühiseid kooskõlastatud operatsioone. Just selles raamistikus areneb praegu operatiivkoostöö Frontexi ja Türki ametiasutuste vahel.

Loodame, et need läbirääkimised jõuavad võimalikult kiiresti eduka lõpuni ja et liikmesriike teavitatakse igal juhul kõigist võimalikest edasistest sündmustest.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Suur tänu teile vastuse eest. Sooviksin esitada kaks lisamärkust.

Esiteks, täna või homme hääletab Kreeka parlament tänase arutelu järel Kreeka valitsuse õigusloomega seotud algatust, mis muudab Kreeka kodakondsuse taotlemise varasemast lihtsamaks ja paindlikumaks. Loomulikult suurendab see veelgi Kreeka ligiõmbavust sisserändajate, eelkõige ebaseaduslike sisserändajate jaoks, kes usuvad, et kunagi tulevikus suudavad nad oma staatuse seadustada. Strateegilisest vaatenurgast sooviksin kuulda, kas eesistujariik peab seda heaks tegevuseks.

Teiseks teatati veebruaris, et Frontex kavatseb luua oma esimese väliposti Pireusel, et suurendada kohalolekut Egeuse piirkonnas. Kas selle jaoks on olemas konkreetne ajakava?

Diego López Garrido, *nõukogu eesistuja*. – (ES) Austatud parlamendiliige! Ma ei oska teile praegu täpselt öelda, milline on käimasolevate läbirääkimiste ajakava. Kindel on see, et on olemas poliitiline tahe saavutada läbirääkimiste käigus positiivne tulemus. Teave, mida te tõtsite esile seoses Kreekaga, rõhutab vajadust ja võimalust tugevdada võitlust ebaseadusliku sisserändega nende tagasivõtulepingute kaudu.

Peame toetama neid kõnelusi, neid läbirääkimisi, mida põhimõtteliselt viib läbi komisjon. Pean teile meelde tuletama, et enne eelmise aasta lõppu, nimelt 5. novembril 2009. aastal külastasid Türgit eesistujariigi Rootsi nimel minister Billström ja komisjoni asepresident Jaques Barrot.

Selle visiidi järel võttis komisjon Türgiga ühendust. Komisjoni uues koosseisus kuulub see küsimus peamiselt volinik Malmströmi vastutusalasse. Tema tunneb Stockholmi programmi väga hästi, sest ta osales selle teokssaamisel ja koostamisel. Ma arvan optimistlikult, et teie osutatud teabe puudumist võib heastada tagasivõtulepingute palju tugevam reguleerimine, tõeliste tagasivõtulepingute sõlmimine Türgiga. Ma ei saa teile anda praegu täpselt ajakava nende sõlmimise kohta, kuid võin kinnitada, et nõukogu eesistujariik ja komisjon soovivad väga neid tagasivõtulepinguid Türgiga sõlmida. Me ei taha lepinguid mitte ainult Türgiga, vaid ka teiste riikidega, mis võivad olla rände päritolu- või transiidiriigid.

Lisaks pean teile ütleva, et Frontexi lepinguid, antud juhul lepinguid Türgiga, haldab otseselt Frontex ise. Paljudel juhtudel on tegemist tehniliste ja rakenduslike kõnelustega ning kuigi nõukogu kui institutsioon ei ole neisse läbirääkimistesse kaasatud, teavitatakse teda ja tema omakorda teavitab igal juhul teisi liikmesriike, see tähendab loomulikult ka Kreekat.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Lugupeetud nõukogu eesistuja! Te ütlesite, et Frontexi ja Türgi kõnelused on pooleli ning et komisjon annab nõukogule nende kõneluste kohta aru. Seepärast sooviksin teilt küsida, kas nende Türgi ja Frontexi kõneluste käigus austatakse Kreeka ja Türgi vahelist piiri, teisisõnu kas tunnustatakse ja austatakse Euroopa Liidu välispiire. Soovin meelde tuletada, et siiani on Frontexi lennuki tegevuse piiramist Türgi poolt põhjendatud selle vaidlusega.

Lisaks soovin teada, kas Türgi on kehtestanud mingeid muid tingimusi Frontexiga kokkuleppele jõudmiseks.

Roger Helmer (ECR). – Tänan ministrit suurepärase vastuse eest ning hea töö eest, mida me teeme Euroopas sisserändajate õiguste kaitsmisel.

Kardan, et mõnikord ei suuda me kaitsta omaenda kodanike õigusi, kui nad liiguvad ühest riigist teise. Pean silmas eelkõige mõningaid oma Ida-Midlandsi valijaid, kes on kulutanud oma pensionisäästud kodu ostmiseks Hispaanias, et seejärel pärast paariaastast seal elamist avastada, et ukse taga on buldooser ning Hispaania kohtud ja ametiasutused eiravad nende õigust kinnisvarale, nende õigust lepingute jõustamisele.

Oleksin tänulik, kui minister seletaks meile, miks selline asi sünnib ja mida kavatseb Hispaania ette võtta, et lahendada see tema riigis asuvate Euroopa kodanike probleem.

Diego López Garrido, *nõukogu eesistuja*. – (ES) Lugupeetud juhataja! Vastuseks küsimusele Kreeka kohta soovin öelda, et loomulikult austatakse liidu liikmesriikide piire. Nende lepingute peamine eesmärk ongi nende piiride austamine.

Kui on olemas kokkulepe kolmanda riigiga, mille kaudu võib toimuda ebaseaduslik sisseränne, ja on olemas tagasivõtuleping – mille sõlmimine on meie eesmärk, sest sellega muudetakse Euroopa Liidu kokkulepped selle kolmanda riigiga kindlamaks, mis omakorda on Euroopa sisserändepakti üldine lähtekoht ja mõtteviis –, siis juhtub see, et liidu liikmesriikide piire tugevdatakse. Selline on mõju. Kui meil puudub selline tõhus kontroll ebaseadusliku sisserände üle, sest ei tehta piisavat koostööd teiste riikidega või pole tagasivõtulepinguid, muutuvad need piirid tegelikult nõrgemaks. Seega on kõnealuste läbirääkimiste ja tagasivõtulepingute eesmärk ilmselgelt tugevdada piire, sealhulgas muidugi ka Kreeka piire.

Mis puudutab austatud parlamendiliikme küsimust Briti kodanike kohta, kes on kolinud Hispaaniasse ja investeerinud sinna oma sääste, pean ütleva, et ilmselgelt ei esinda ma siin Hispaaniat kui riiki tema juriidilistes suhetes sealsete kodanikega, vaid ma esindan Euroopa Liidu Nõukogu. Neid suhteid või ükskõik milliseid võimalikke probleeme lahendatakse Hispaania riigi sõltumatutes kohtutes. Seepärast hoidun ma võtmast sõna konkreetse riigi nimel konkreetsetes küsimustes, mis ei puuduta Euroopa Liidu õigust.

Juhataja. – Küsimus nr 2, mille esitas **Marian Harkin** (H-0053/10)

Teema: koduvägivald

Eesistujariigi Hispaania avalduses 2010. aasta jaanuari täiskogu istungil rõhutas eesistujariik oma kindlat kavatsust võidelda naiste vastu suunatud vägivalga vastu, esitada naiste vastu suunatud vägivalga vastast võitlust käsitlevate õigusaktide eelnõud ja asutada Euroopa koduvägivalla vaatluskeskus. Kas eesistujariik võiks täpsustada, millised konkreetsed plaanid tal selles valdkonnas on ja millal on oodata nende algatuste elluviimist?

Diego López Garrido, nõukogu eesistuja. – (ES) Lugupeetud juhataja! On hästi teada, et üks nõukogu eesistujariigi Hispaania esmatähtis eesmärk on võitlus soolise vägivalga vastu, teisisõnu Euroopa Liidu meeste ja naiste võrdõiguslikkus, mida ei ole 50 aasta jooksul pärast liidu sünni täiel määral saavutatud. Naistevastane vägivald on ennekõike diskrimineerimise kõige levinum vorm, kõige suurem nuhtlus Euroopa ühiskonnas ja teistes maailma ühiskondades, õigupoolest kahjuks peaaegu kõikides ühiskondades.

See on eesistuja jaoks väga tähtis eesmärk, sest me usume, et see on Euroopa jaoks väga tähtis eesmärk. Et tegemist on Euroopa eesmärgiga, üleeuroopalise probleemiga, vajame selle nähtusega võitlemiseks ka üleeuroopalist strateegiat. See ei ole lisatud mitte ainult eesistujariigi Hispaania tegevuskavasse, vaid ka eesistujakolmikku, kuhu kuuluvad ka Belgia ja Ungari, 18kuulise tegevuskavva.

Meil on hea meel, et Euroopa Parlament on institutsioon, kes on selles valdkonnas alati väga aktiivne olnud, ja et ta on kutsunud korduvalt üles võtma kõnealuses küsimuses, soolise vägivalga vastu meetmeid. Näiteks eelmise aasta novembris vastu võetud resolutsioonis nõudis parlament tungivalt, et komisjon koostaks ülddirektiivi meetmete kohta, millega hoida ära soolise vägivalga kõiki vorme ja võidelda nende vastu. Lisaks palus parlament liikmesriikidel esitada üksikasjalikumad statistikat soolise vägivalga kohta.

Korrates parlamendi seisukohta, pidas eesistujariik Hispaania seda ülimalt oluliseks küsimuseks, nagu ma ka juba ütlesin. Konkreetsemalt on Hispaania algatanud tööhõive, sotsiaalpoliitika, tervise- ja tarbijakaitseküsimuste nõukogus soolise vägivalga vaatluskeskuse loomise. Nõukogu võttis seda küsimust käsitlevad järeldused vastu esmaspäeval, 8. märtsil, rahvusvahelisel naistepäeval. Direktiiv soolise vägivalga põhjustajate lähenemiskeelu kohta on samuti koostamisel. Need on kaks väga tähtsat põhiküsimust, milles me loodame näha arengut ja lahendusi enne Hispaania eesistumisperioodi lõppu Euroopa Liidu Nõukogus.

Marian Harkin (ALDE). – Ma tänan teid, minister, ja soovin tänada ka eesistujariiki Hispaaniat selle eest, et ta juhhib soolise vägivalga küsimusele tähelepanu. Liiga sageli hoitakse seda küsimust sõna otseses mõttes suletud uste taga, sest just seal suurem osa vägivallast aset leiabki – kodudes. Usun, et teie algatus suurendab kindlasti kogu Euroopa Liidu üldsuse teadlikkust.

Te rääkisite Euroopa Parlamendis 2009. aasta novembris vastu võetud resolutsioonist. Üks asi, mida resolutsioonis paluti, oli võimalus luua selles valdkonnas selge õiguslik alus. Soovin teada, kas te toetaksite seda, kui komisjon koostaks laiaulatusliku direktiivi soolist vägivallast ära hoidva tegevuse kohta, ja milline on teie arvamus selge õigusliku aluse loomise suhtes.

Diego López Garrido, nõukogu eesistuja. – (ES) Austatud juhataja, lugupeetud proua Harkin! Nagu te teate, muudetakse Lissaboni lepinguga Euroopa õiguse – määruste ja direktiivide – õiguslikku alust, sest see leping toob ühe ühenduse samba alla kokku selle, mis kuulus varem kolme eri samba alla: ühenduse samba, välis- ja julgeolekupoliitika ning justiits- ja siseasjad.

Need valdkonnad on koondatud nüüd ühte sambasse ja ühte juriidilisse isikusse ning see tähendab, et tavapärasest ühenduse meetodit kasutatakse nüüd välispoliitika puhul ning justiitsküsimuste konkreetsema valdkonna – tsiviil- ja kriminaalasjades tehtava politsei- ja õiguslase koostöö puhul. See tähendab, et komisjonil ja ka parlamendil on suurem sõnaõigus Luxembourgis asuvas Euroopa Kohtus.

Kriminaalasjades tehtava koostöö valdkonnas on ikka veel olemas võimalus, et neljandiku Euroopa Liidu riikide valitsused võivad selles valdkonnas algatusi teha. Nii toimus ka soolise vägivalga direktiiviga: kaksteist valitsust esitasid algatuse, mille kohta nõukogu ja parlament peavad vastu võtma lõpliku otsuse, sest tegemist on seadusandliku tavamenetluse alla kuuluva küsimusega.

Nimetatud direktiivi juba koostatakse ja see direktiiv on vastuseks lepinguga valitsustele antud võimalusele näidata üles algatusvõimet. Meie arvates on sel direktiivil õige, piisav õiguslik alus, sest see käsitleb kriminaalasjades tehtavat õiguslast koostööd.

Me räägime kuritegudest, mis hõlmavad halba kohtlemist, isikuvastast vägivalda – see on kuritegu kõikides Euroopa Liidu riikides. Seepärast on asi sellise kuriteo ohvrite kaitsmises. Selle õiguslik alus on kriminaalasjades tehtavas koostöös ning me saame aru, et seepärast on täiesti võimalik – nagu nõukogu õigustalituse on öelnud – rakendada seda õigusdokumendi kaudu, mille Euroopa Parlament peab läbi vaatama ja mida ta peab arutama.

Loodan, et see juhtub kiiresti, sest ma usun, et just seda miljonid naised ja ka mehed Euroopa Liidus ootavad. Nad ootavad seda kaitset, mis peab nüüd tulema suletud uste tagant välja, nagu te väga õigesti ütlesite, ja see ei pea toimuma mitte ainult riikide, vaid ka Euroopa tasandil. See peab saama Euroopa tegevuskava osaks. Selline on kaheteistkümne Euroopa Liidu valitsuse esitatud algatus.

David Martin (S&D). – Soovin ühineda Marian Harkiniga ja tänada eesistujariiki Hispaaniat, kes on asetanud naistevastase vägivalga oma poliitilise tegevuskava etteotsa.

Ehk heidaks eesistujariik pilgu 20 aasta tagusele kogemusele. Edinburghi linnanõukogu viis Euroopa Sotsiaalfondist saadud rahaga läbi naistevastase vägivalga seotud kampaania „Täisleppimatus”.

Kokkuvõttes leiti, et seda küsimust tuleb käsitleda terviklikult. On vaja teavitamismeetmeid ning elamumajandusametite, politsei ja kohtuorganite kaasatust.

Kas nõukogu vaatab selle projekti läbi, et teha kindlaks, mida sellest võiks õppida?

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Lugupeetud minister! Te mainisite põgusalt, et koduvägivald pole loomulikult suunatud mitte ainult naiste, vaid ka laste vastu, ning et koduvägivald on ülekoormuse tõttu päevakorral ka seoses eakate hooldusega. Mil määral hakkavad need koduvägivalla tahud kuuluma kavandatava koduvägivalla Euroopa vaatluskeskuse pädevusse?

Diego López Garrido, nõukogu eesistuja. – (ES) Austatud juhataja, lugupeetud David Martin! Loomulikult on selle algatuse puhul, mille reguleerimist parlament toetab antud juhul õiguslike kanalite kaudu – kõige tõhusamate võimalike kanalite kaudu, milleks on demokraatliku riigi õiguskanalid –, põhiline mõtteviis täisleppimatus soolise vägivallaga, nagu te väga õigesti seda nimetasite. Selle raames nähakse soolist vägivalda nähtusena, mis on sajandeid olnud meie ühiskonna sotsiaalsetesse struktuuridesse juurdunud, seda ka kultuurilisest vaatenurgast.

Seepärast vajame üldist käsitust, kõikehõlmavat lähenemist soolise vägivallaga võitlemisel, et see võitlus oleks tõhus, sest tegemist on sedalaadi vägivallaga, mida on väga raske, ülimalt raske välja juurida. Seepärast käsitleme vaatamata edusammudele, mida on tehtud sedalaadi vägivalla vastu võitlemisel riiklikul tasandil, ikka veel järjepidevalt seda nuhtlust, kusjuures sageli on see vaid jäämäe tipp, sest teada antakse ainult väikesest osast tegelikult aset leidvatest vägivallajuhtumitest, ja seepärast toimub see edasi.

Niisiis vajame üldist, kõikehõlmavat lähenemist, mille raames kasutatakse ära kõiki meile kättesaadavaid õiguslikke vahendeid, suurendatakse meedias teadlikkust ning hoolitsetakse selle eest, et haridussüsteemides võetaks probleemi arvesse. Esmaspäeval võttis tööhõive, sotsiaalpoliitika, tervise- ja tarbijakaitseküsimuste nõukogu vastu selle kõikehõlmava üldise lähenemisviisi, mis käsitleb soolise vägivalla vastast võitlust, teisisõnu täisleppimatusse põhimõtte.

Mis puudutab austatud parlamendiliikme küsimust laste- ja eakatevastase vägivalla esinemise kohta, arvan, et räägime vägivallast haavatavate, kõige haavatavamate inimeste vastu. Paljudes riikides, ka minu riigis on kasutusel ütlus „tugevam jääb ellu” ja muidugi on see omane ka vägivallale, mis on suunatud nõrgemate vastu. See näitab ja väljendab seda, kui armetu on isik, kes on vägivaldne haavatavate inimeste suhtes, olgu need naised, lapsed või eakad inimesed. See on nähtus, mis käib selle olukorraga kaasas.

Nõukogu ja parlament kutsusid komisjoni üles kaaluma võimalust algatada laste-, noorte- ja naistevastase vägivallaga võitlemise Euroopa aasta. See teema on tõstatatud Daphne III programmis. Austatud parlamendiliige, sellega näidatakse, et kaitsma peab kõiki haavatavaid inimesi, sealhulgas kindlasti ka lapsi ja eakaid – neid kaht rühma, millele te osutasite.

Juhataja. – Küsimus nr 3, mille esitas **Bernd Posselt** (H-0054/10)

Teema: Doonau strateegia

Milliseid meetmeid kavatseb nõukogu võtta, et esitada Doonau strateegia projekt veel käesoleval aastal, nagu ette nähtud? Milline on ajakava ja millised on sisulised raskuspunktid?

Diego López Garrido, nõukogu eesistuja. – (ES) Austatud juhataja, lugupeetud Bernd Posselt! Doonau piirkonna strateegia on üks eesistujakolmiku Hispaania, Belgia ja Ungari programmi osa. Nagu te võite arvata, lisati strateegia programmi Ungari algatusel.

Seetõttu on need kolm riiki võtnud kohustuse aidata kaasa Euroopa Liidu Doonau piirkonna strateegia väljatöötamisele ning seoses sellega palus nõukogu eelmise aasta juunis tungivalt, et komisjon esitaks strateegia enne käesoleva aasta lõppu. Ootame, et komisjon seda teeks.

Komisjon on algatanud üldsusega konsulteerimise. See kestab käesoleva aasta märtsini. Siis esitab komisjon konsulteerimise tulemustele tuginedes strateegia projekti ja me loodame, et selle saab komisjoni teatise kujul ametlikult vastu võtta käesoleva aasta detsembris. Peame ootama, kuni see teatis koostatakse.

Igal juhul soovin ma öelda, et on toimunud tähtis kohtumine, millel saavutati edu seoses kõnealuse strateegia võimaliku sisuga. 25. veebruaril Budapestis Austria, Bulgaaria, Rumeenia, Saksamaa, Slovakkia, Sloveenia, Tšehhi ja Ungari osalusel toimunud kohtumisel võeti vastu tähtsad järeldused, milles esitati soovitud tulevase strateegia oluliste elementide kohta. Oluline on, et need riigid ühendavad oma jõud Euroopa Liiduga ja Euroopa Liidu ulatuses, kasutades Euroopa rahalisi vahendeid, kuid tehes seda finantsiliselt neutraalsel viisil, et saavutada soovitud edu ning märkimisväärne majanduslik, sotsiaalne ja turismialane areng.

Kordan, et seega ootame komisjonilt antud valdkonda käsitlevat teatist, kui konsulteerimine on lõppenud. Nõukogu võtab seisukoha vastu kohe, kui on saanud komisjonilt teatise.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Lugupeetud minister, tänan teid selle mõistliku ja põhjaliku vastuse eest. Mul on vaid kaks lühikest lisaküsimust. Esiteks, mil määral on Doonau strateegia seotud transpordi ja kultuuri valdkonnaga? Arvan, et need mõlemad on eriti tähtsad piiriülese koostöö puhul. Teiseks, kas on juba olemas kaasatud riikide lõplik nimekiri või on see veel otsustamata, sest parlament on teinud ettepaneku nimekirja laiendada?

Diego López Garrido, nõukogu eesistuja. – (ES) Lugupeetud juhataja! Nagu te kindlasti mõistate, ei saa nõukogu eesistuja selle nimekirja üle otsustada. Valitsused, mida ma mõni hetk tagasi nimetasin, on huvitatud selle strateegia väljatöötamisest ja me peame ootama, kuni komisjon avaldab oma teatise.

Soovin siiski öelda, et nende riikide arvates peab Euroopa Liidul, eriti komisjonil Doonau piirkonnas tehtava koostöö hõlbustamiseks olema selles strateegias juhtiv koht.

25. veebruaril tehtud avalduses, millele ma enne osutasin, on kirjeldatud, kuidas Doonau piirkonna strateegiat tuleb kasutada jõukuse, turvalisuse ja rahu suurendamiseks selles piirkonnas elavate inimeste heaks, ning selleks tuleb kasutada piirkondade- ja riikideülest koostööd, aga ka sel tasandil kooskõlastamist.

Lisaks on avalduses strateegiaga hõlmatavateks strateegilisteks poliitikavaldkondadeks peetud järgmisi valdkondi: infrastruktuur, innovatsioon, kultuuri- ja kunstitegevus, jätkusuutlik majandusareng, turism, toiduohutus, majandus, koostöö väikeste ja keskmise suurusega ettevõtetega, teadus- ja arendustegevus, ränne, sport, haridus, tööhõive, tervis ja sotsiaalküsimused ning teised valdkonnad, mis leiavad selles dokumendis laialdast ja põhjalikku kajastamist.

Arvan, et Doonau piirkonna strateegia on tähtis dokument, ja seepärast tänan teid küsimuse eest, mis andis mulle võimaluse seda mainida. Usun, et eesmärk on kõrgelehnuline, ning kordan taas, et praegu ootame komisjonilt konsulteerimise läbiviimist ja teatise koostamist, kuid poliitiline tahe on muidugi olemas. Eesistujakolmiku kolmel liikmel ja nõukogu eesistujal on poliitiline tahe lükata Doonau piirkonna strateegia käima.

Paul Rübigen (PPE). – (DE) Doonau on jõgi ja jõgede puhul tuleb pöörata tähelepanu ka puhtusele. Seepärast pean oluliseks saada teada, milliste puhastusjaamade ja reoveekäitlusjaamade ehitamist kavandatakse jõevee kvaliteedi parandamiseks. Meie eesmärk oleks see, et Doonau vesi oleks kogu jõe ulatuses joogivee kvaliteediga. Minu teine küsimus puudutab seda, kuidas hüdroenergiat energiatootmiseks ja ennekõike ka vee hoidmiseks paremini ära kasutada, et saavutaksime Euroopas suurema energiavarustuse kindluse?

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Euroopa Liidu Doonau strateegia edukus sõltub kaugemaleulatavast tegevuskavast, aga ka Doonau piirkonna elanike elu parandavate konkreetsete projektide kindlaksmääramisest.

Soovin teada, kas nende Doonau piirkonna arendamiseks vajalike strateegiliste projektide kindlaksmääramine on alanud ja millised kriteeriumid võetakse nende projektide valimisel aluseks.

Diego López Garrido, nõukogu eesistuja. – (ES) Lugupeetud juhataja! Loomulikult olen ma veendunud, et Doonau piirkonna strateegia hõlmab ka Paul Rübigi nimetatud eesmärgi, ja selle strateegia ulatusest olen ma juba rääkinud.

Strateegia eesmärgid on tõesti tähtsad ja need on seotud paljude küsimustega, mis mõjutavad selles piirkonnas elavate inimeste igapäevaelu. Seetõttu on need eesmärgid seotud majanduse ja kultuurilise mõõtmega ning keskkonna ja loodusvarade, sealhulgas ilmselgelt ka vee kaitsega.

Nagu juba öeldud, on looduskeskne selle piirkonnaga loomuosaselt seotud, ning ma olen veendunud, et see leiab selget kajastamist strateegias, mille rakendamist peavad eest vedama seda propageerivad riigid. Need on riigid, mida ma nimetasin ja mis kohtusid mõni päev tagasi Budapestis, et minna edasi eesmärkide kehtestamise ja strateegia täpsustamisega, sest see strateegia ei ole veel piisavalt piiritletud.

Seepärast arvan, et on vara – ma viitan teisena kõnelnud parlamendiliikme sõnavõtule – rääkida projektide valiku kriteeriumidest või projektide kõlblikkusest. Mõnda neist ma juba mainisin. Projekte võib lisanduda näiteks laevaliikluse, energiavarustuse kindluse, kliimamuutusega võitlemise ja finantsturgudel toimuvate muutuste mõjude valdkonnas ning üldiselt kõikides valdkondades, mida kõnealune strateegia ja selle rakendamine võiksid kahtlemata parandada.

Arvan, et me kõik Euroopa Liidus peame töötama koos, sest me räägime millestki, millel on Euroopa mõõde ning mis mõjutab kogu Euroopa Liitu ja selle peamisi poliitikavaldkondi. Olen näiteks kindel, et ühtekuuluvuspoliitika jõuab tähelepanu keskpunkti, mitte ainult sotsiaalne ühtekuuluvus, vaid Lissaboni lepingusse lisatud uus aspekt – territoriaalne ühtekuuluvus. See on ühtekuuluvuse vorm, ühtekuuluvuse mõõde, mis on esile tõusnud Lissaboni lepinguga ja mis sobib väga hästi algatusse, mis käsitleb Doonau piirkonna strateegiat.

Juhataja. – Järgmised küsimused esitatakse korraga, sest need käsitlevad sama teemat. Küsimus nr 4, mille esitas **Konstantinos Poupakis** (H-0055/10)

Teema: Euroopa sotsiaalne mudel ja võitlus vaesusega

Majanduslanguse ja -kriisi ajal on inimväärset elatustaset kõige raskem säilitada töötutel, madalapalgalistel ja madalat pensioni saavatel pensionäridel. Euroopa Sotsiaalfondi ja Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi vahendite kasutamine ei ole andnud soovitud tulemust, kuna 80 miljonit ELi kaaskodanikku elavad allpool vaesuspiiri. Euroopa sotsiaalne mudel ei ole rajatud üksnes hästi toimivale majandusele, vaid ka kõrgetasemelisele sotsiaalsele kaitsele.

Kuidas kavatseb eesistujariik Hispaania sellises olukorras tulevaste eesistujariikidega ühise poliitika osana toetada majanduslikult ja sotsiaalselt nõrgemaid ühiskonnakihte, et aidata neil ellu jääda, ning kaitsta samas kaaskodanikke, keda ähvardab vaesus ja sotsiaalne tõrjutus, et päästa sotsiaalse Euroopa tuum?

Küsimus nr 5, mille esitas **Liam Aylward** (H-0102/10)

Teema: vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aasta

Vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aastaks 2010 on eraldatud 17 miljonit eurot. Kuigi Euroopa aasta eesmärk on antud küsimuste laiem tutvustamine, on vaja ka tõhusaid ühismeetmeid, et oluliselt muuta miljonite inimeste olukorda, kes kannatavad Euroopa Liidus vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse all. Mida kavatseb nõukogu ette võtta, et selle aasta jooksul jõutaks konkreetsete meetmete vastuvõtmiseni? Kas nõukogu selgitaks, kuidas kavatakse kõnealust Euroopa aastat ja selle eelarvet kasutada tõhusate pikaajaliste tulemuste saavutamiseks?

Diego López Garrido, nõukogu eesistuja. – (ES) Lugupeetud juhataja! Eesistujariik nõustub parlamendiliikme seisukohaga, et eesmärk on pakkuda kõrgetasemelist sotsiaalkaitset, eelkõige rühmadele, keda ohustab vaesus ja sotsiaalne tõrjutus. See on üks Euroopa sotsiaalmudeli nurgakive, eriti majanduslanguse ajal.

Räägin töötusest. Arvatakse, et praegu on üle viie miljoni töötu rohkem kui majanduskriisi alguses. See tähendab, et paljudes kodudes on sissetulekud kahanenud ning paljud on sattunud vaesusesse ja liiga suurtesse võlgadesse. Lisaks on tõenäoline, et töötuse määr jääb suureks ja seetõttu toob pikaajaline töötus kaasa sotsiaalse tõrjutuse.

Seepärast muutuvad majanduskriisi sotsiaalsed tagajärjed järgmistel kuudel Euroopa poliitiliste teemade hulgas ja loomulikult ilma igasuguse kahtluseta ka eesistujakolmiku Euroopa tegevuskavas väga tähtsateks.

Meie käsutuses on üks vahend, üks tööriist. See on 2010. aasta kuulutamine vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aastaks, millel on neli konkreetset eesmärki: tunnustada inimeste õigust väarikusele ja aktiivsele ühiskonnaelus osalemisele, avaliku arvamuse osatähtsus sotsiaalse kaasatuse poliitikas, ühtsem ühiskond ning loomulikult kõikidel valitsemistasanditel tehtavad pikaajalised sammud vaesuse ja sotsiaalse tõrjutusega võitlemiseks. Nende sammude eesmärk peab olema esmajoonel kõige haavatavamate kaitse – see on põhimõte, mida ma kasutasin eelmisele küsimusele vastates. Nemad on kokkuvõttes need, kes kannatavad vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse tõttu kõige enam. Need on lapsed, naised ja eakad inimesed.

Seepärast kavatseme loomulikult toetada mitmesuguseid algatusi, mis võidakse teha seoses vaesuse ja sotsiaalse tõrjutusega ja nende vastu võitlemisega, ning ma pean ütleva, et loodan, et sellest kujuneb kogu Euroopa Liidu majanduskasvu ja tööhõive strateegia peamine eesmärk. Üks 3. märtsil komisjoni esitatud dokumendis sätestatud eesmärk on vähendada 20 miljoni võrra nende inimeste arvu, keda ähvardab vaesusessse sattumine.

Konstantinos Poupakis (PPE). – (EL) Austatud minister, tänan teid vastuse eest.

Nagu te ka ise ütlesite, jõudis töötuse määr 2009. aastal 10%ni, 45% töötutest eurooplastest jääb tööta kauemaks kui aastaks ja selge institutsioonilise raamistiku puudumise tõttu on levinud paindlikud tööhõivevormid, kusjuures selle tulemuseks on 19 miljonit vaest töötut. Kõike seda arvesse võttes sooviksin teada – sest te olete alati väga täpne olnud ja ma hindan seda väga –, milliseid konkreetseid, koheseid meetmeid ning aktiivseid ja passiivseid tööhõivepoliitika vahendeid te kavatsete Euroopa tasandil vastu võtta Euroopa sotsiaalmudeli põhimõtteid ja vaimu järgides, et käsitleda ellujäämise eest võitlevate vaeste tööliste ja töötute, eelkõige pikaajaliste töötute küsimust.

Liam Aylward (ALDE). – Kas nõukogu esindaja võib üldjoontes kirjeldada, kuidas nõukogu kavatseb tagada, et aktiivse kaasatuse soovitus, mis on perede vaesuse vastase võitluse vahend ja mille on heaks kiitnud tööhõive, sotsiaalpoliitika, tervise- ja tarbijakaitseküsimuste nõukogu, lisatakse ELi 2020. aasta strateegiasse ja seda rakendatakse nii, et vaesuse vähendamisel oldaks edukad?

Diego López Garrido, nõukogu eesistuja. – (ES) Lugupeetud juhataja! Pean veel kord ütleva, et see on esimene kord, mil kavatsetakse vastu võtta nii kaugeleulatuv Euroopa strateegia sellel teemal – teisisõnu strateegia vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemiseks ning eelkõige pikaajaliste töötute ja eakate aktiivseks kaasamiseks, nii et me pöördume taas mõiste „ühiskonna kõige haavatavamad” juurde.

Praegusele majanduskriisile reageerimiseks rakendas Euroopa Liit alustuseks kooskõlastatud poliitika, kohese, lühiajalise šokiteraapia, mis hõlmab riigi rahasüste finantssüsteemi. See käivitas automaatsed stabiliseerijad, nagu majandusteadlased neid nimetavad, milleks on heaoluriikides pakutav sotsiaalkaitse. See tähendas, et järgnes reaktsioon, millel oli vähemalt leevendav mõju nende inimeste jaoks, kes olid jäänud töötuks ja kelle jaoks on vähemalt lähiajal raske uut töökohta leida.

Teiste sõnadega öeldes on reageeritud ja seda võiks arvesse võtta, sest see on Euroopa Liidu olemasolev, praegune, kohene, lühiajaline reaktsioon. Lisaks kaalub Euroopa Liit pikaajalisest töötusest tuleneva vaesuse vastu võitlemise strateegiat, mis põhineks koolitusel, spetsialiseerumisel, ümberõppel või kooliharidusel – mis ei lõpe siis, kui inimene on noor –, et luua tingimused töölevõtmiseks. See on minu poolt enne mainitud ELi 2020. aasta strateegia väga tähtis osa ning see lisati tööhõive, sotsiaalpoliitika, tervise- ja tarbijakaitseküsimuste nõukogu kohtumise järeldustesse. Seda kohtumist, mis toimus sel nädalal, on siin nii palju kordi nimetatud.

Tegemist on Euroopa strateegiaga, mis on arvatud eesmärkide hulka, millele liit kavatseb esmajoonel tegelda, s.t ELi 2020. aasta strateegias kehtestatud eesmärkide hulka. Üks neist arvuliselt väljendatud eesmärkidest on vaesusessse sattumise ohus olevate inimeste arvu vähendamine veerandi võrra. Saame näha, kas Euroopa Ülemkogu, kes peab komisjoni teatise läbi vaatama, võtab need eesmärgid 25. ja 26. märtsil vastu.

Tuletagem meelde, et Euroopas ähvardab oht vaesusessse jääda 80 miljonit inimest. Selle arvu vähendamine 20 miljoni võrra ja samal ajal aktiivse elanikkonna suurendamine on keskpikad eesmärgid, mis kuuluvad strateegiasse ja mõjutavad seetõttu tervet hulka kooskõlastatud Euroopa strateegiaid.

Austatud parlamendiliikmed! Kokkuvõttes on oluline kooskõlastada meie tööhõive- ja sotsiaalpoliitikat. Lissaboni lepingus öeldakse seda üsna selgelt: me peame kooskõlastama oma tööhõive- ja sotsiaalpoliitikat.

Seda hakkabki Euroopa Liit kriisist ajendatult üha kiiremini tegema. See on parim viis olukorrale reageerida, kasutades loomulikult vahendeid, mis meil Euroopa Liidus olemas on ja mis kuuluvad Euroopa Liidu juurde, näiteks siseturgu või Euroopa tõukefonde.

Vicky Ford (ECR). – Majandusele avaldub mõju on ilmselgelt mõnes liikmesriigis suurem kui teistes. Täna, et rääkisite pensionäridest. Ma saan aru, et komisjonil on õigus tõukefondide kasutamine külmutada, kui liikmesriigid ei järgi ELi õigusakte.

Kas eesistujariik võiks uurida, kas on järgitud Aukeni raportis esitatud soovitusi, mida parlament eelmise aasta märtsis hääletas? Need käsitlevad kinnisvaraomanikke Hispaanias. Probleemil on olnud laastav mõju Euroopa pensionäridele ja mõnele neist on see kaasa toonud vaesuse ja tõrjutuse.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Mul on ainult üks küsimus. Vaesus mõjutab eelkõige kaht ühiskonnarühma: väheste oskustega inimesi ja puudega inimesi. Küsimuses öeldi, et kaks rahaliste vahendite allikat ei ole piisav nende kahe rühma probleemide tõhusaks käsitlemiseks. Minu küsimus on järgmine: kas Euroopa Ülemkogu soovib arutada, kuidas ta saaks neid kaht ühiskonnarühma paremini aidata ja nende olukorda parandada?

Diego López Garrido, nõukogu eesistuja. – (ES) Austatud juhataja! Esimene küsimus Hispaanias kinnisvara omavate pensionäride kohta on väga sarnane küsimusega, mis mulle enne esitati, ja vastus sellele on väga sarnane varem antuga.

Pean ütlema, et tegemist on küsimusega, mis puudutab liikmesriigisest õigusaktide kohaldamise selgitamist. Ma ei saa nõukogu nimel sõna võtta küsimuses, millega tegeldakse liikmesriigis oma õiguslike kanalite kaudu. Olen kindel, et kui selline olukord oleks tekkinud mõnes muus liikmesriigis, oleks sellega tegeldud täpselt samamoodi: riigisest õiguslike kanalite kaudu.

Haavatavaid inimesi käsitleva küsimuse osas olen ma täiesti nõus, et peaksime pöörama erilist tähelepanu kahele rühmale, millele austatud parlamendiliige viitas. Eriti peaksime seda tegema nüüd, mil meie käsutuses on veel üks vahend: Euroopa Liidu põhiõiguste harta. Selles viidatakse eriti haavatavate inimeste õigustele, olgu tegemist eakate või puudega inimestega, nende väärikusele ja osalusele ühiskonna- ja kultuurielus. Igal juhul räägitakse hartas nende kaitsmisest, nende kehalise väärikuse ja vaimse puutumatuse kaitsmisest alandava või ebainimliku kohtlemise eest.

Euroopa Liit on välja töötanud mitmeid dokumente selle olukorra lahendamiseks, sealhulgas koostanud üksikasjaliku olukorda käsitleva uurimuse. Sooviksin mainida Eurobaromeetri 2007. aasta huvitavat tulemust, mille kohaselt pooled eurooplased leiavad, et kõiki eakaid, kes on haavatavamad inimesed, koheldakse halvasti ja isegi kuritarvitatakse selles mõttes, kuidas nende vajadusi täidetakse. Peaaegu pooled eurooplased arvavad, et ühiskond kohtleb neid inimesi halvasti, just sellepärast, et nad on haavatavad.

Liikmesriigid ja Euroopa Liit on selles küsimuses liikmesriikidevaheliseks kogemuste vahetamiseks kasutanud avatud koordineerimise meetodit. Selle teema kohta tuleks veel öelda, et mõnel juhul räägime küsimustest, mida reguleeritakse liikmesriikide õigusaktidega. Need küsimused kuuluvad riigi vastutusalasse ning seetõttu peavad just liikmesriigid neid küsimusi lahendama, tuginedes muu hulgas subsidiaarsuse põhimõttele.

Euroopa Liit võib neid poliitikasuundi toetada, kuid ei saa neid täiel määral asendada. Liit võib neid toetada, kuid ma arvan, et see on seotud ka juba mainitud sotsiaalse mõõtmega. Pöördun selle juurde veel kord tagasi, sest pean seda tähtsaks. Majanduskasvu ja tööhõive strateegia sotsiaalne mõõde tõuseb komisjoni esitatud dokumendis tugevasti esile ning riigipead ja valitsusjuhid hakkavad selle üle arutlema.

Leian, et selle sotsiaalse mõõde raames saab käsitleda probleeme, millele te osutasite ja mis ei leidnud eelmises strateegias nii suurt määral kajastamist. Arvan, et tulevikus – võttes arvesse, et lähime sotsiaalset mõju avaldavat kriisi – peame majanduskriisi sotsiaalset mõju väga suurel määral arvesse võtma.

Robert Atkins (ECR). – Mida kavatseb eesistujariiki esindav minister teha, et kaitsta meie kaaskodanike rühmasid, keda ähvardab vaesus ja sotsiaalne tõrjutus? See on põhjustatud otseselt Hispaania poliitikast, mis on mitmes Hispaania piirkonnas suunatud Briti ja teiste liikmesriikide elanike vastu. Nende vara sundvõõrandatakse ja nad kannatavad ebakindla elamumajanduspoliitika tõttu. Minister ei saa eesistujariigi nimel esinedes sellest teemast enam kõrvale hiilida. Ta peab veenma Hispaania valitsust ja kutsuma seda üles võtma vajalikud meetmed.

Daniel Hannan (ECR). – (ES) Minister López Garrido, mul on hea meel, et te olete täna siin. Minu küsimus puudutab mõnes Hispaania piirkonnas paiknevate Euroopa kodanike vaesust. Ma mõistan, et te esindate siin nõukogu, mitte Hispaania kohtusüsteemi, ning et te ei ole Valencia autonoomse piirkonna kõneisik, kuid me vajame vastust. Tegemist on kuritarvitamisega, mis ei ole mingil määral seotud kirjutatud õigusega, vaid pigem õigusaktide rakendamisega, ja see on probleem, millele on lahendus. Ma ei palu teilt enam kui vaid seda, et Hispaania valitsus uuriks kindlakstehtud kuritarvitamisjuhtumeid.

Juhataja. Härra Hannan, teie hispaania keel on muljetavaldav. Lasen taas ministril otsustada, kas ta soovib sellest küsimusest rääkida või mitte.

Diego López Garrido, nõukogu eesistuja. – (ES) Lugupeetud juhataja! Ma ei soovi kuritarvitada oma seisundit nõukogu eesistujana, et kaitsta konkreetset valitsust või konkreetset liikmesriigi õigusakti. Ma ei soovi seda seisundit kuritarvitada, sest olen kindel, et mind kritiseeritaks selle eest, kui kasutaksin seda kohta konkreetse liikmesriigi või konkreetse riigi kesk- või piirkondliku valitsuse tegevuse kaitsmiseks.

Te teate väga hästi, et tegemist on küsimusega, mida käsitletakse riiklikul tasandil ja mille jaoks on olemas kanalid riiklikul tasandil. Mitte ainult Hispaanias, vaid kõigis Euroopa Liidu 27 liikmesriigis valitseb õigusriigi põhimõte ning seal on piisavalt kohtukanaleid sedalaadi väidetava kuritarvitamise käsitlemiseks.

Need kohtukanalid toimivad kõikides Euroopa riikides ning ma olen kindel – ma ei viita mitte ainult Hispaania juhtumile –, et kõikides Euroopa riikides, kus kindlasti tuleb ette õiguse kuritarvitamist või õigusrikkumisi, on olemas õigusriigi põhimõttele vastavad vahendid nende rikkumiste lahendamiseks.

Nii toimub see igas Euroopa riigis, kus selline asi juhtub. Ma ei soovi vastamisest kõrvale hiilida ega taha lihtsalt vastamisest keelduda, kuid te teate väga hästi, et kui te esitate küsimuse Euroopa Parlamendis, siis on võimalik, et ma ei soovi kasutada oma nõukogu eesistuja seisundit vastamiseks küsimusele, mis on Euroopa Liidu liikmesriigi siseasi.

Juhataja. – Küsimus nr 6 võeti tagasi.

Järgmised küsimused esitatakse korraga, sest need käsitlevad sama teemat.

Küsimus nr 7, mille esitas **Justas Vincas Paleckis** (H-0057/10)

Teema: Euroopa Liidu ja Venemaa vaheline viisarežiim

Euroopa Liidu Nõukogu eesistuja Hispaania püüab saavutada ELi ja Venemaa kodanike viisanõude tühistamise. See protsess võib olla pikaajaline ja oleneb paljuski Venemaa suutlikkusest viia ellu selleks välja töötatud tegevuskava.

ELi avamine Venemaa piirkonna Kaliningradi suunal – või ka vastupidine protsess – annab tunnistust ELi ja Venemaa liikumisest viisamüüri lammutamise suunas. Kaliningradi piirkonna isolatsioonismivastane poliitika ja piiriülese koostöö põhimõtted on nii Venemaa kui ka ELi huvides. Selleks on naaberriigid Poola ja Leedu pidanud läbirääkimisi piirialade elanike piiriületuse lihtsustamise meetmete üle, aga neid ei ole veel rakendatud.

Milline on nõukogu seisukoht Kaliningradi piirkonna eriseisundi kohta ELi ja Venemaa viisadialoogis? Kuidas aitaks see dialoog kaasa ELi liikmesriikide (Leedu, Poola) ja Venemaa Föderatsiooni vahelise kohaliku piiriliikluse kokkulepete sõlmimisele ja seeläbi piirialade elanike piiriületuse lihtsustamisele?

Küsimus nr 8, mille esitas **Laima Liucija Andrikienė** (H-0080/10)

Teema: eesistujariigi Hispaania tegevuskava seoses ELi-Venemaa suhetega

ELi eesistujariik Hispaania on seoses ELi-Venemaa suhetega esitanud mahuka tegevuskava, milles soovitakse näha uue partnerlus- ja koostöölepingu läbirääkimiste lõpuleviimist, viisavabaduse lepingu sõlmimist ning edasiminekut ELi ja Venemaa vabakaubanduslepingu küsimuses.

Vabakaubanduslepingu sõlmimiseks ELiga peab Venemaa kõigepealt saama Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) liikmeks. Kas on loota, et Venemaa peatselt WTOga liitub? Kas nõukogul on konkreetne strateegia, mille abil mõjutada Venemaad WTOga ühinema?

Kas nõukogu näeb tegelikku edasiminekut partnerlus- ja koostöölepingu läbirääkimistes Venemaaga?

Kas nõukogu arvates on mõte Venemaaga vabakaubanduslepingu sõlmimisest ajakohane, arvestades ELi sisemisi lahkkelisid selles küsimuses? Kas nõukogu arvates on Venemaa viisavabaduseks rohkem valmis kui muud ELi partnerriigid, näiteks Ukraina, Moldova või Gruusia?

Diego López Garrido, nõukogu eesistuja. – (ES) Lugupeetud juhataja! Mõistan, et tegemist on kahe küsimusega, millest üks viitab viisadele, Venemaa ja Euroopa Liidu kodanike viisanõudele, ning teine Euroopa Liidu ja Venemaa suhetele pärast Stockholmi tippkohtumist ja Venemaa liitumisele Maailma Kaubandusorganisatsiooniga. Austatud juhataja, mina mõistan neid kaht küsimust nii.

Viisade küsimuses sooviksin rõhutada, et 2003. aastal võttis nõukogu vastu määruse, millega kehtestati transiiti hõlbustav eridokument ja raudteetransiiti hõlbustav dokument. Kolm aastat hiljem jõudis komisjon järeldusele, et selle süsteemi jõustamine läheb latusalt ja mõlemad pooled on rahul.

Pikas plaanis – me räägime Kaliningradi piirkonnast võrreldes muu Venemaa Föderatsiooniga – sõltub niinimetatud hõlbustatud transiidi kord Euroopa Liidu ja Venemaa Föderatsiooni vaheliste viisapoliitikat käsitlevate kokkulepete rakendamisest tulevikus.

Justiits- ja siseküsimusi käsitleva Euroopa Liidu ja Venemaa alalise partnerlusnõukogu kohtumise järel eelmise aasta 2. detsembril vastu võetud ühisdeklaratsioonis otsustasid pooled arutada võimalikke muudatusi Euroopa Liidu ja Venemaa vahelises viisade andmist käsitlevas lepingus, et lihtsustada Euroopa ja Venemaa kodanike, eelkõige Kaliningradi piirkonna elanike reisimist.

Euroopa Liit ja Venemaa lootsid sama ühisdeklaratsiooni kohaselt omakorda läbi rääkida ja sõlmida kohalikud piiriliikluslepingud Venemaa ja nende Euroopa Liidu liikmesriikidest naaberriikide vahel, kes on sellest huvitatud. Sellega seoses lubatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrmuses (EÜ) nr 1931/2006, millega kehtestatakse maismaal liikmesriikide välispiiril toimuva kohaliku piiriliikluse eeskirjad ning muudetakse Schengeni konventsiooni sätteid, liikmesriikidel sõlmida kohaliku piiriliikluse eeskirjade kohaldamiseks kahepoolseid lepinguid kolmandate riikidega.

Nende lepingute läbirääkimised on antud juhul küsimus, mis kuulub asjaomaste liikmesriikide ja Venemaa Föderatsiooni vastutusalasse. Nõukogu märgib igal juhul, et läbirääkimised käivad ka Leedu ja Venemaa ning Poola ja Venemaa vahel.

Mis puudutab Euroopa Liidu ja Venemaa strateegiliste suhete küsimust, võib nõukogu parlamendile teada anda, et pärast novembris Stockholmis toimunud tippkohtumist Venemaaga korraldatakse Hispaania kuuekuulisel eesistumisperioodil veel üks tippkohtumine. See toimub Venemaal Euroopa Liidu ja Venemaa vahel, mis tähendab, et mõlemad pooled on suhetest väga huvitatud.

Alati on võimalik, et neis suhetes tulevad ette raskused ja võib esineda lahkarvamusi, kuid Euroopa Liidu ja Venemaa suhe on laiaulatuslik ja mitmepalgeline. Meil on laienevad majandus- ja kaubandussidemed ning – peame seda tunnistama – suur vastastikune energiasõltuvus, ühised huvid teistes valdkondades, mis käsitlevad meie riikidest kaugemale ulatuvaid probleeme, ning katsumused, sealhulgas ülemaailmsed katsumused, millega peame toime tulema, sealjuures võimalikult suures ulatuses ühiselt.

Seepärast on meile alati olnud kasulik otsida võimalusi tugevdada suhteid Venemaaga, jäädes siiski kindlaks oma põhimõtetele ja väärtustele, millele tuginedes Euroopa Liit on rajatud.

Venemaa ühinemise kohta Maailma Kaubandusorganisatsiooniga võib öelda, et Euroopa Liit toetab seda, kuid Venemaa peab selles vallas edusammude tegemiseks meetmeid võtma.

Mis puudutab uut kokkulepet Euroopa Liidu ja Venemaa vahel, nõustuvad mõlemad pooled, et uue laiaulatusliku lepingu sõlmimine oleks hea. Euroopa Liidu ja Venemaa partnerlus- ja koostööleping, mille üle peeti läbirääkimisi 1990ndatel, on mitmes mõttes aegunud. Alates 1990ndatest on paljugi toimunud ja muutunud. Me peame liikuma edasi uue lepingu sõlmimise poole ja me oleme selles küsimuses tarmukad. Oleme lati kõrgele tõstnud ning soovime võimaluse korral hõlmata kõiki Euroopa Liidu ja Venemaa suhete aspekte.

Nende läbirääkimiste mõnes valdkonnas on edu saavutatud. Teistes valdkondades, näiteks kaubandus- ja investeerimisvaldkonnas liigume edasi aeglaselt. Igal juhul on meile väga tähtis, et meil oleksid kaubanduse, investeerimise ja energeetika vallas Venemaaga kindlad tingimused ja kindlad kokkulepped.

Me oleme nõus vabakaubanduslepingu läbirääkimistega, kui Venemaa on Maailma Kaubandusorganisatsiooniga liitunud, s.t kui see üldse juhtub ja alles siis, kui see on teoks saanud.

Viisanõude kaotamine on poliitiliselt väga tähtis küsimus, mis mõjutab otseselt Venemaa ja Euroopa Liidu kodanikke. Arvan, et selles küsimuses soovime viisade andmise lihtsustamist võimaluse korral.

Ideaalne oleks viisanõude kaotamine ehk viisa nõudmisest loobumine, kuid loomulikult on selles vallas veel paljugi vaja ära teha. Lisaks peame leidma tasakaalu siin kõne all olevates küsimustes, mis puudutavad julgeolekut, ja muidugi tuleb seda alati teha kahepoolselt.

Ukraina, Moldova ja Gruusia kohta võib öelda, et kõikides neis riikides valitseb viisade puhul erinev olukord, ning me ei saa praegu ennustada, kui edukad ollakse neis kolmes riigis võrreldes Venemaaga peetava viisadialoogiga.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Sooviksin korraga esile tõsta kaht kõige kriitilisemat küsimust. Esimene neist puudutab demokraatiat, õigusriigi põhimõtet ja inimõigusi. Neis valdkondades esineb kõige enam vajakajäämisi. Kui tihe on dialoog neis kriitilistes küsimustes? Meile tundub, et selles valdkonnas toimub arengu asemel pigem taandareng.

Minu teine küsimus käsitleb energiavarustuse kindlust. Milline on konkreetselt olukord energiaküsimuste läbirääkimistel?

Diego López Garrido, nõukogu eesistuja. – (ES) Aitäh, juhataja! Austatud parlamendiliige, nagu teate, on energiavarustuse kindlus liidu üks prioriteet või keskne strateegiline eesmärk. Euroopa Liit peab energiavarustuse kindlust ülimalt väärtuslikuks, eriti pärast seda, kui paljud Euroopa Liidu riigid Venemaa ja Ukraina vahelise gaasikriisi tõttu 2009. aasta alguses otseselt kannatasid, ning kindlasti peame seda üheks Euroopa Liidu peamiseks eesmärgiks. See eesmärk on loomulikult seotud niisuguse tähtsa sihiga nagu võitlus kliimamuutuse vastu.

Nõukogu ja nõukogu eesistuja energia- ja energiavarustuse kindluse strateegia peegeldab vajadust suurendada tarnijate, energiaallikate ja energiavarustuse viiside mitmekesisust. Seepärast peame mitmekesistama võimalusi, vältides oligopole või liigset sõltuvust.

Osa Euroopa riike sõltub energia tarnimisel Venemaast ilmselgelt liiga palju. See on seotud ka asjaoluga, et Euroopa oli 20. sajandil pikka aega lõhestatud ja mõnel juhul puuduvad otseühendused Euroopa riikide vahel.

Nimetatud kriisi tekkides nägime, et riigid, keda see kriis ei mõjutanud, ei saanud ühenduste puudumise tõttu aidata kriisist tabatud riike. Seepärast on energiaalased eesmärgid Euroopas äärmiselt tähtsad nii keskpikas kui ka pikas plaanis ning seetõttu pooldame energiaallikate mitmekesistamist ja selliste projektide edendamist nagu Nabucco, Nord Stream või South Stream, mis on seotud Venemaaga, ning millegi sellise saavutamist, mida Euroopas praegu olemas ei ole: see on ühtne energiaturg. Et saavutada eesmärgid, mis kajastuvad Lissaboni lepingus, millega kehtestatakse varem puudunud pädevus energiavaldkonnas, on vajalik ja ülimalt oluline luua Venemaaga strateegilised suhted energia- ja muudes küsimustes.

Lisaks on meil Lissaboni lepingus teisigi vahendeid, mis on seotud välispoliitikaga. Lissaboni lepinguga tugevdatakse Euroopa välispoliitikat – on olemas Euroopa Ülemkogu eesistuja ja kõrge esindaja ning luuakse Euroopa välisteenistus. Teisisõnu peab Euroopa Liidu välist kuvandit tugevdama. See omakorda aitaks kaasa meie läbirääkimistele teiste riikidega kõikides valdkondades, sealhulgas majandus- ja energiavaldkonnas. Sellise ülevaate saan teile anda suhetest Venemaaga.

Me peame läbirääkimisi lepingu üle, milles on energiaküsimusel äärmiselt tähtis koht. Need läbirääkimised on algamas ja meil on nende suhtes väga head väljavaated, kuid nagu kõik lepingud, sõltub ka see väga keerulistest läbirääkimistest, mis on omakorda üks osa reast läbirääkimistest, kus käsitletakse seda koostöölepingut, mida me soovime ajakohastada, sest nagu ma ütlesin, viimase 15 või 20 aasta jooksul on Euroopas nii mõndagi juhtunud. Üks neist asjadest on meile vajalik oluline suhe Venemaaga, kes on kõigile teadaolevalt üks viimastel aastatel kõige enam muutusi läbi teinud riike.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Seoses küsimusega nr 9, mille ma kavatsesin esitada kolleeg Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė nimel ja mis oli seotud eelmise küsimusega, sooviksin öelda järgmist: Venemaa kavatseb paigutada tuumaelektrijaama Euroopa Liidu idapiiri lähedale, Kaliningradi oblastisse, ja Valgevenel on samalaadsed plaanid. Tšernobõli kogemust silmas pidades tekitavad need plaanid kahtlusi kaasneva ohu pärast. Kas nõukogu kavatseb järgmises Venemaaga peetavate kõneluste vóorus tõstatada keskkonnaohutuse küsimuse? Meie meelest on see üsna tähtis.

Janusz Włodysław Zemke (S&D). – (PL) Sooviksin pöörduda tagasi küsimuste nr 7 ja 8 ning Euroopa Liidu ja Venemaa suhete juurde. Minister López Garrido ütles õigesti, et need suhted peaksid põhinema väärtustel, kuid kui see on nii, siis on Euroopa Liidul eriline kohustus inimõiguste kaitsjate ees Venemaal.

Seoses sellega sooviksin esitada järgmise küsimuse: kas Euroopa Liidu liikmesriikide ja kogu Euroopa Liidu poliitika ei peaks sisaldama erieeskirju, mis käsitlevad viisade andmist Venemaa inimõiguste kaitsjatele? See aitaks neil inimestel saada viisat suhteliselt kergesti.

Diego López Garrido, nõukogu eesistuja. Tuumaohutuse teemasse sekkumise kohta pean ütlema, et vastutus, mis kuulub selles valdkonnas riigile, on ette nähtud Rahvusvahelise Aatomienergiaagentuuri rahvusvahelistes lepingutes, teisisõnu tuumaohutuse konventsioonis, mille osalised Valgevene, Venemaa, Euratom ja enamik Euroopa Liidu liikmesriike on.

Nõukogu mõistab, et lepinguosalistega, kes asuvad kavandatava tuumarajatise lähedal, tuleks konsulteerida, sest see võib neid riike mõjutada. Seepärast peab praegu Euratomi ja Venemaa vahel sõlmitav ja tuumaenergia rahumeelset kasutamist käsitlev leping sisaldama sätteid tuumaohutuse kontrollitavate nõuete kohta ning töötajate tervise kaitsmise ja ohutuse tagamise kohta. Soovin teile meelde tuletada, et seda küsimust käsitletakse perioodiliselt Euroopa Liidu ja Venemaa vahelise energiadialoogi käigus.

Mis puudutab rahvusvahelist tagajärgede hindamist, märgib nõukogu, et Valgevene on piiriülese keskkonnamõju hindamise Espoo konventsiooni osaline ning selles on siduvad kohustused hinnata keskkonnamõju ja võimalikku ohtu keskkonnale. Antud juhul peab nõukogu siiski ütlema, et keskkonnamõju hindamise korraldamise kohustus on suuresti projektide väljatöötajatel.

Venemaa Föderatsioon ei ole selle konventsiooni osaline. Loomulikult soovime, et Venemaa kohaldaks Espoo konventsiooni vabatahtlikult. Ta on seda teinud mõnda aega seoses olemasolevate tuumaelektrijaamadega.

Lõpetuseks soovin vastuseks austatud parlamendiliikme küsimusele inimõiguste ja Venemaa kohta öelda, et on toimunud eelarutelu, kus tõstatati inimõiguste küsimused, ning ma arvan, et inimõiguste kaitsmise või inimõiguste rikkumisest teatamise kriteeriumid kehtivad igal pool, kus selline asi juhtub. Seepärast ei ole ühelgi riigil pääsu rikkumiste õigustatud hukkamõistmisest – ma ütleksin isegi, et me oleme moraalselt kohustatud seda tegema –, ning me mõistame ja peaksimegi mõistma sellised rikkumised hukka, kui need leiavad aset Euroopa Liidus või mõnes selle riigis.

Selle küsimuse sidumine viisapoliitikaga on samm, mida on praegu väga raske astuda või määratleda. Üldised viisaläbirääkimised käivad. Arvan, et nende üldiste viisaläbirääkimiste raames võib keegi teha ettepaneku kasutada muud liiki erikanaleid viisakorra hõlbustamiseks, kuid nagu ma ütlesin, on praegu Venemaaga toimuvad viisaläbirääkimised väga laiaulatuslikud, ja ma arvan, et me peame keskenduma just viisakorraldusele üldises mõttes.

Nimelt võib see tõesti parimal viisil mõjutada inimeste vaba liikumist, ning ma ütleksin, et see võib isegi pakkuda parimat võimalust eurooplastele ja Euroopale tervikuna, et nende väärtusi järgiksid ja jagaksid ka teised väljaspool Euroopa Liitu.

Juhataja. – Küsimustele, millele ajapuuduse tõttu vastata ei jõutud, vastatakse kirjalikult (vt lisa).

Sellega on infotund lõppenud.

14. Parlamendi komisjonide ja delegatsioonide koosseis (vt protokoll)

15. Esitatud dokumendid (vt protokoll)

16. Järgmise istungi päevakord (vt protokoll)

17. Istungi lõpp

(Istung lõppes kell 19.20.)